

Országgyűlési Napló

Jakab István, dr. Latorcai János és Lezsák Sándor
elnöklete alatt

Jegyzők: *Földi László, Gelencsér Attila,*
Ikotity István, Szávay István

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása	41023
Napirend előtti felszólalások:	
Lukács Zoltán (MSZP).....	41023
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	41025
Demeter Márta (LMP).....	41027
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár	41028
Rig Lajos (Jobbik)	41030
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	41032
Harrach Péter (KDNP)	41034
Tuzson Bence , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára.....	41035
Budai Gyula (Fidesz).....	41037
Csepreghy Nándor , a Miniszterelnökség államtitkára	41038
A Magyarország Kormánya és Mongólia Kormánya között a Magyarország és Mongólia közötti kétoldalú nemzetközi szerződések hatályának rendezéséről szóló Jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása.....	41040
A Strasbourgban, 1959. április 20-án kelt, a kölcsönös bűnügyi jogsegélyről szóló európai egyezmény második kiegészítő jegyzőkönyvének kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása	41040
Az 1965. évi 4. törvényerejű rendelettel kihirdetett, a New-Yorkban, 1961. március 30-án kelt Egységes Kábítószer Egyezmény módosításának kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása	41040
Az 1979. évi 25. törvényerejű rendelettel kihirdetett, a pszichotróp anyagokról szóló, Bécsben az 1971. évi február hó 21. napján aláírt egyezmény módosításának kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása	41041
A Magyar Népköztársaság Kormánya és a Kubai Köztársaság Kormánya között az egészségügyi együttműködés tárgyában Budapesten 1966. június 15. napján aláírt egyezmény kihirdetéséről szóló 1969. évi 16. törvényerejű rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása.....	41041
A Magyarország és a Kínai Népköztársaság (Heilongjiang Tartomány Oktatási Minisztériuma) között a Heilongjiang Kínai Orvostudományi Egyetem oktatási tevékenységének Magyarországon való támogatásáról szóló Megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása	41041
A közlekedéssel összefüggő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.....	41041
A Magyarország 2016. évi központi költségvetéséről szóló 2015. évi C. törvény végrehajtásáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	41042
A kulturális örökség védelméről szóló 2001. évi LXIV. törvény és egyes kapcsolódó törvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	41042
A közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLIII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat zárószavazása	41043
Az agrárium versenyképességének javítása érdekében egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.....	41043

A fiatalok életkezdesi támogatásának kiterjesztésével kapcsolatos törvénymódosításokról szóló törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	41044
A közigazgatási szabályszegések szankcióinak átmeneti szabályairól, valamint a közigazgatási eljárásjog reformjával összefüggésben egyes törvények módosításáról és egyes jogszabályok hatályon kívül helyezéséről szóló törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.....	41044
A tizenkettedik életévüket be nem töltött gyermekek sérelmére elkövetett szexuális erőszakkal szembeni fokozottabb büntetőjogi védelemről szóló törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.....	41045
Az egyes családtámogatási tárgyú, valamint egyéb törvények módosításáról szóló törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	41045
Egyes kulturális és sporttárgyú törvények, valamint egyes kapcsolódó törvények módosításáról szóló törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	41046
Döntések önálló indítványok tárgysorozatba vételéről	41046
Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény és az egyes adótörvények és más kapcsolódó törvények módosításáról szóló 2017. évi LXXVII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	41047
Balla György (Fidesz), a napirendi pont előterjesztője	41048
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	41049
Felszólalók:	
Kucsák László , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	41050
Dr. Józsa István , az MSZP képviselőcsoportja részéről	41051
Dr. Vejkey Imre , a KDNP képviselőcsoportja részéről	41053
Z. Kárpát Dániel , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	41054
Dr. Legény Zsolt (MSZP)	41057
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	41058
Kucsák László (Fidesz)	41059
Dr. Vejkey Imre (KDNP)	41060
Mesterházy Attila (MSZP)	41060
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	41062
Gúr Nándor (MSZP)	41063
Vigh László (Fidesz)	41064
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	41064
Dr. Legény Zsolt (MSZP)	41065
Gúr Nándor (MSZP)	41066
Teleki László (MSZP)	41067
Vigh László (Fidesz)	41068
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	41068
Gúr Nándor (MSZP)	41069
Kucsák László (Fidesz) előterjesztői válasza	41071
A Nemzeti Emlékezet Bizottságáról szóló 2013. évi CCXLI. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	41071
Dr. Répássy Róbert (Fidesz), a napirendi pont előterjesztője	41071
Felszólalók:	
Dr. Salacz László , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	41075
Mesterházy Attila , az MSZP képviselőcsoportja részéről	41075
Dr. Vejkey Imre , a KDNP képviselőcsoportja részéről	41078
Mirkóczki Ádám , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	41080
Ikotity István , az LMP képviselőcsoportja részéről	41085
Gúr Nándor (MSZP)	41086
Szilágyi György (Jobbik)	41087

Dr. Vejkey Imre (KDNP)	41088
Dr. Legény Zsolt (MSZP)	41088
Szilágyi György (Jobbik)	41089
Mesterházy Attila (MSZP).....	41094
Mirkóczki Ádám (Jobbik)	41095
Dr. Vejkey Imre (KDNP)	41096
Gúr Nándor (MSZP)	41096
László Tamás (Fidesz)	41099
Hegedűs Lorántné (Jobbik)	41100
Dr. Legény Zsolt (MSZP)	41101
Mesterházy Attila (MSZP).....	41101
Szilágyi György (Jobbik).....	41103
Gúr Nándor (MSZP)	41106
Hende Csaba (Fidesz).....	41106
Szilágyi György (Jobbik).....	41107
Dr. Répássy Róbert (Fidesz) előterjesztői válasza	41108

A közszolgálati tisztviselőkről szóló 2011. évi CXCI. törvény és az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	41110
Dr. Répássy Róbert (Fidesz), a napirendi pont előterjesztője	41110

Felszólalók:

Hende Csaba , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	41113
Gúr Nándor , az MSZP képviselőcsoportja részéről	41115
Dr. Vejkey Imre , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	41119
Hegedűs Lorántné , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	41120
Dr. Legény Zsolt (MSZP)	41124
Gúr Nándor (MSZP)	41125
Dr. Répássy Róbert (Fidesz) előterjesztői válasza	41126

Az elektronikus ügyintézés és a bizalmi szolgáltatások általános szabályairól szóló 2015. évi CCXXII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	41126
Dr. Répássy Róbert (Fidesz), a napirendi pont előterjesztője	41127
Pogácsás Tibor belügyminisztériumi államtitkár	41128

Felszólalók:

Dr. Vas Imre , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	41129
Dr. Józsa István , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	41130
Dr. Vejkey Imre , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	41134
Dr. Gyüre Csaba , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	41134
Mesterházy Attila (MSZP).....	41137
Gúr Nándor (MSZP)	41137
Dr. Legény Zsolt (MSZP)	41138
Gúr Nándor (MSZP)	41139
Szávay István (Jobbik)	41140
Dr. Répássy Róbert (Fidesz) előterjesztői válasza	41141

A műsorterjesztés és a digitális átállás szabályairól szóló 2007. évi LXXIV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	41142
Halász János (Fidesz), a napirendi pont előterjesztője	41142
Kara Ákos , nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár	41144

Felszólalók:

Herínges Anita , az MSZP képviselőcsoportja részéről	41145
Dr. Gyüre Csaba , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	41147
Kara Ákos , nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár	41149
Mesterházy Attila (MSZP).....	41150
Dr. Gyüre Csaba (Jobbik)	41151
Dr. Józsa István (MSZP)	41151
Herínges Anita (MSZP)	41153
Halász János (Fidesz) előterjesztői válasza	41154

A közúti közlekedési nyilvántartásról szóló 1999. évi LXXXIV. törvény és a közlekedéssel összefüggő egyes törvények módosításáról szóló 2016. évi XLIV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	41155
Kovács Sándor (Fidesz), a napirendi pont előterjesztője.....	41155
Pogácsás Tibor belügyminisztériumi államtitkár	41156
Felszólalók:	
Dr. Józsa István , az MSZP képviselőcsoportja részéről	41156
Kepli Lajos (Jobbik).....	41157
Kovács Sándor (Fidesz) előterjesztői válasza.....	41157

A kereskedelemről szóló 2005. évi CLXIV. törvény, valamint a turisztikai térségek fejlesztésének állami feladatairól szóló 2016. évi CLVI. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	41158
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője.....	41158
Felszólalók:	
Szatmáry Kristóf , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	41519
Dr. Józsa István , az MSZP képviselőcsoportja részéről	41162
Kepli Lajos , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	41163
Mesterházy Attila (MSZP).....	41166
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	41167

Egyes agrárszabályozási tárgyú törvényeknek az általános közigazgatási rendtartásról szóló törvénnyel összefüggő és más célú módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	41168
Dr. Nagy István földművelésügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője	41168
Felszólalók:	
Pócs János , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	41172
Gőgös Zoltán , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	41173
Földi László , a KDNP képviselőcsoportja részéről	41178
Magyar Zoltán , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	41178
Sallai R. Benedek , az LMP képviselőcsoportja részéről.....	41181
Mesterházy Attila (MSZP).....	41187
Sallai R. Benedek (LMP).....	41188
Dr. Nagy István földművelésügyi minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	41188

Egyes törvények honvédelmi kérdésekkel összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	41192
Vargha Tamás honvédelmi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője	41192
Felszólalók:	
Dr. Vas Imre , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	41193
Dr. Harangozó Tamás , az MSZP képviselőcsoportja részéről	41195
Firtl Mátyás , a KDNP képviselőcsoportja részéről	41198
Kónya Péter (független)	41201
Mesterházy Attila (MSZP).....	41205
Vargha Tamás honvédelmi minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	41206

Napirend utáni felszólalás:	
Kónya Péter (független)	41207

Az ülésnap bezárása	41210
----------------------------------	-------

Az ülésen jelen voltak:

CSEPREGHY NÁNDOR, a Miniszterelnökség államtitkára, TUZSON BENCE, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára, DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár, DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, KARA ÁKOS államtitkár, DR. SIMICSKÓ ISTVÁN honvédelmi miniszter, VARGHA TAMÁS államtitkár, ÍJGYÁRTÓ ISTVÁN külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, VARGA MIHÁLY nemzetgazdasági miniszter, TÁLLAI ANDRÁS államtitkár, KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, POGÁCSÁS TIBOR államtitkár, DR. RÉTVÁRI BENCE emberi erőforrások minisztériumi államtitkár, DR. SEMJÉN ZSOLT tárca nélküli miniszter.

Az Országgyűlés őszi ülészakájának
25. ülésnapja
2017. november 28-án, kedden
(9.00 óra - Elnök: dr. Latorcai János
Jegyzők: Gelencsér Attila és Ikotity István)

ELNÖK: *(A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.)* Jó reggelt kívánok. Tisztelt Országgyűlés! Kedves Képviselőtársaim! Szeretettel köszöntöm valamennyiüket. Az Országgyűlés őszi ülészakájának 25. **ülésnapját megnyitom.** Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Gelencsér Attila és Ikotity István jegyző urak lesznek a segítségemre.

Köszöntöm kedves vendégeinket is és mindenkit, aki figyelemmel kíséri mai munkánkat.

Napirend előtti felszólalások következnek. „Emberséget!” címmel napirend előtti felszólalásra jelentkezett az MSZP képviselőcsoportjából Lukács Zoltán képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

LUKÁCS ZOLTÁN (MSZP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Aki ma reggel kilépett az otthonából, az kénytelen volt megtapasztalni, hogy nyakunkon a tél, itt a hideg, itt vannak újra a fagyok. Ez valakinek a vidám téli sielést és a síparadicsomokat jelenti, de azért nagyon-nagyon sok embernek a problémát jelenti; az alig fűtött lakásokat, a megemelkedett számlákat, az újra felgyülemelő hátralékot is jelenti.

Az elmúlt időben egyre többször találkozhattunk sajnos olyan súlyos esetekkel is, amikor a saját lakásukban hűlnek ki emberek, a saját fűtetlen lakásukban halnak meg azért, mert nem tudják fűteni az otthonukat. Nem akarok most méltatlan számháborúba belemenni, hogy ez hány ember. Abba sem akarok belemenni, hogy egyáltalán ki állapíthatja meg Magyarországon ma bárkiről, hogy kihűlés következtében halt meg, és természetesen a látenciába sem akarok belemenni, hogy nagyon sokan vannak, akik a kihűlés következtében halnak meg, de ez nem derül ki.

Hiszen ha valaki, mondjuk, egy legyengült, beteg, idős ember két hétig fekszik a fűtetlen lakásában, tüdőgyulladást kap, kórházba kerül és ott meghal, akkor nem azt fogják mondani, hogy kihűlés miatt halt meg. De hát nyilvánvalóan értjük mindannyian, hogy abba halt bele, mert ha nem feküdt volna két hétig a fűtetlen lakásban, akkor nyilván ez nem történik meg.

Hölgyeim és Uraim! Hetedik alkalommal nyújtottuk be az Országgyűlésnek a „Fűtött otthonokért” alapról szóló javaslatunkat. Egy szociális alapról szól ez a javaslat. Azoknak az embereknek segítene, akik szociális nehézségeik miatt nem tudják fűteni a lakásukat, nem tudják fizetni a számláikat, elmaradásaik vannak, sőt már ki is kapcsolták őket nagyon sok esetben a különböző szolgáltatásokból, akár gáz,

akár villany, akár a távfűtés tekintetében. Hetedszer nyújtottuk be ezt a javaslatot. Ez a javaslat az emberség javaslata. Ez a javaslat a felelősségvállalás javaslata.

Mégis döbbenet kell megállapítanunk, hogy hetedszer is leszavazták a kormánypártok nem a javaslatot, egyáltalán azt, hogy idekerülhessen a parlament elé, hiszen múlt héten a Gazdasági bizottság ezt leszavazta. Teljesen értetlenül állok ez előtt, mert ha csak egy embert vagy egy családot tudunk megmenteni vagy segíteni rajta, akkor nem értem, hogy a kormánypártok miért zárkóznak el attól, hogy egy ilyen javaslatot megtegyek. Én tudom, hogy vannak nekik is úgynevezett megoldási javaslataik akár a szociális tűzifaprogram, ami valamennyi szépségtapasztalóban jelent ott, ahol ezt tudják használni, de mindannyian tudjuk, hogy az összes problémát és bizonyos típusú problémákat ezzel nem lehet megoldani.

Ráadásul ez az alap, amiről mi beszélünk, nemcsak arról szól, nemcsak azoknak az embereknek segítene, akik már konkrétan életveszélyben vannak, de azokról a többgyermekes családokról is szól, akik nem tudják fizetni a távhőt; azokról, akiknek a fűtés hiánya miatt mindig dohos, mindig egészségtelen a lakásuk, akiknek ettől kapnak asztmát a gyermekeik; azoknak is segítene a mi javaslatunk, akiknek már leszerelték a villanyóráját, de nem tudják visszaszereltetni, hiába tudnák esetleg még a tartozásukat kifizetni.

Azokról is szól ez a javaslat, akiket beszámítottak azok közé az emberek közé, akikről azt mondjuk, hogy nincs tartozásuk, miközben ez egy statisztikai tévedés, vagy nem tévedés, hanem direkt van ez így, akiket egyszerűen kikapcsolnak a szolgáltatásból, ahol azt mondják, hogy már nincs tartozása statisztikailag, egyébként meg ott van a fűtetlen lakásában.

Hölgyeim és Uraim! Újra be fogjuk nyújtani, illetve kérni fogjuk a tárgysorozatba vételét ennek a javaslatnak, és azt fogjuk kérni, hogy legalább így, az advent meg karácsony közeledtével az a kormány, aki nagyon sokszor nagyon hangosan elmondja, hogy mennyire fontosak számára a keresztény értékek, egy kicsit talán magukba szállnak ezek a képviselők is, és belátják azt, hogy ez nem politikai kérdés, hogy ebben az ügyben valamit kéne tenni. Belátják azt, hogy legalább annyit meg kéne tenni ebben az ügyben, hogy ideengedik a parlament elé tárgyalni ezt a javaslatot. Aztán mondják el, hogy mi a baj velem, mit kéne máshogy vagy mi nem megfelelő ebben, de az, hogy vita és szó nélkül egyszerűen kidobálják ezt a javaslatot most már hetedszerre, miközben minden télen fagnak meg emberek a saját lakásukban, az mégis, azt gondolom, embertelenség.

Ezért tehát az emberségükre apellálok, és azt kérem önöktől, hogy győzzék meg a frakciótársaikat és a kormányt, hogy legalább idekerülhessen ez a javaslat, és próbáljuk meg emberek életét jobbá tenni *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, esetleg megmenteni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az elhangzott napirend előtti felszólalásra Rétvári Bence államtitkár úr fog válaszolni. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Mielőtt ismertetném, hogy a kormány mennyi lépést tett és tesz annak érdekében, hogy a nehéz helyzetben levő emberek számára a tél se jelentsen óriási terhelést, hanem ők is ezt át tudják vészelni bármilyen megbetegedés vagy hátrányos következmény nélkül, előtte engedje meg, hogy emberségből - hiszen ön adta ezt a címet a felszólalásának - az MSZP-nek azért egy tükröt tartsak.

Nem a saját szavaimat szeretném elmondani, hanem az MSZP-hez közel álló szociológus, Ferge Zsuzsa szavait idézném, hogy emberségből ő mit látott 2008-ban az MSZP-ben. Azt mondja, szó szerint idézem: „Magyarország volt - és az akkori, nyilván szocialista kormány - az egyetlen válság érte állam, amely semmit, egyáltalán semmit, egy gyufaszálat sem tett keresztbe azért, hogy a válság nyilvánvaló veszteséivel valami történjen. Ilyen ország nem volt még egy.” Mondja ezt Ferge Zsuzsa önről. „Mindenütt legalább a munkanélküli-ellátást vagy a segélyezést vagy valami mást kiterjesztettek. Ennek következtében nálunk különösen nagy volt a szegényeket érintő veszély.” - mondja ezt a baloldali kormányról a baloldali szociológus. Ebből látszik, hogy az MSZP magatartása igencsak cinikus, hiszen kormányzása előtt a kampányidőszakban elmondja lassan és tagolva, hogy nem lesz gázáremelés, utána megemeli a villamos energia árát a duplájára, megemeli a gáz árát a triplájára, és utána még ő oktatna ki másokat emberségből. Az önök politikájának következtében a családok a jövedelmük negyedét, a kevésbé tehetősek a felét költötték rezsire, már aki ezt ki tudta gazdálkodni, és mindezt a nélkülözést azért kellett megtenniük, hogy önök még a Horn-kormány idején privatizált közmujszolgáltatók profitját tudják garantálni, és így ezek a szolgáltatók összességében 1000 milliárd forint nagyságrendű profitot vittek ki az országból. Mert ha az emberek és a multik között kellett dönteni, akkor bizony a szocialista kormány mindig a multik érdekét választotta, nemcsak a reziárak megszabásánál, de az otthontermelési rendszernél vagy a devizahitelezésnél egyaránt.

A rezsicsökkentés révén minden fogyasztónak Magyarországon csökkent a rezsiszámlája, a villamos energiáé, a földgázé, a távhőé egyaránt. A nagycsaládok külön kedvezmény van, a nagycsaládos-rezsitámogatás, amivel nekik még az általánosan ismert teteken túl is csökkennek a kiadásai. Pontosan azokat az állam megfizeti, vagy ennek a fedezetét biztosítja a nagycsaládoknak a családok helyett.

Ma átlagosan 25 százalékkal kerül kevesebbe a fűtés, és ingyenes tűzifával és szénnel tudjuk segíteni

azokat, akik a másik fajta kedvezményt nem tudták igénybe venni. Ha megnézzük, hogy hogyan alakultak a gáz- és villamosenergia-árak, a gáz esetében a legmagasabb volt Magyarországon az ár, villamos energia tekintetében az egyik legmagasabb, ma viszont már a rezsicsökkentésnek köszönhetően villamos energia esetén a hatodik legalacsonyabb, földgáz esetében a harmadik legalacsonyabb az Európai Unió belülről a magyar ár.

2013. január 1-je és idén október 31-e között a magyar családok 1133 milliárd forintot takarítottak meg. Ez bármifajta javaslatnál nagyobb összeg, 1133 milliárd forint, ami a magyar családok zsebében maradt. Ez nem vándorolt ki külföldre, nem francia, német, angol vagy más cégek zsebében landolt, hanem ez a 1133 milliárd forint ott maradt a magyar családoknál.

Ezt mindenki hónapról hónapra láthatja, hiszen a gázszámlán, a villanyszámlán rajta van a havi összeg is és az összesített összeg is, hogy ki-ki mennyit tudott spórolni azzal, hogy a Fidesz-KDNP mert szembeszállni a multicégekkel, és merte a magyar emberek érdekeit képviselni.

(9.10)

Utalt képviselő úr a hátralékos fogyasztókra. Nézzük, mi a valóság! A földgáz esetében a hátralékos fogyasztók száma 300 ezer fővel csökkent, a tartozás értéke közel 20 milliárd forinttal csökkent. A villamos energia esetén a hátralékos fogyasztók száma 260 ezerrel csökkent, a tartozás 12,5 milliárdal lett kevesebb. A távhőszolgáltatás esetén szintén 20 ezer fővel csökkent, és a tartozások összege is 3 milliárd forinttal csökkent. Sikertelenség tehát érdemben segíteni ezekben a családokban, akiknek korábban rezsiproblémáik voltak. A szociális tüzelőanyag-pályázatra 4 milliárd forintot írtunk ki, energetikai korszerűsítésre 50 milliárd forintot. Elindítottuk az „Otthon melege” programot, amellyel háztartási gépekkel 20 ezer forintot, nagyobb korszerűsítéssel 150-180 ezer forintot is tudnak megtakarítani a családok. Ezek érdemi lépések voltak.

A szocialistáknak pedig az emberségről való bizonyítványát maga Ferge Zsuzsa állította ki, hogy nem törődtek az emberekkel, úgy, hogy az Európai Unió minden más országában valamit segítettek (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.*) a szegény embereknek, csak a szocialista kormány volt az, amely a nehéz helyzetű emberekről elfeledkezett. Köszönöm szépen. (*Taps a kormányparti padsorokból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Az LMP képviselőcsoportjából „A kormány nincs felkészülve a globális biztonságpolitikai kihívásokra” címmel Demeter Márta képviselő asszony jelentkezett napirend előtti felszólalásra. Képviselő asszony, ön a szó. Parancsoljon!

DEMETER MÁRTA (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Egyértelműen látszik, hogy a kormánynak semmilyen válasza nincs a XXI. századi Európát és benne Magyarországot érintő kihívásokra. Tegyük fel a kérdést, hogy hogyan védik meg Magyarországot például a kibertámadásoktól. Vajon a honvédség most felállításra kerülő lovas szakaszaival? Ötszázlovas ménessel fogják megvédeni?

Tegyük fel a kérdést, hogy hogyan védik meg az országot a szervezett bűnözői csoportoktól vagy az idegen titkosszolgálatok térnyerésétől. Talán a letelepedésikötvény-konstrukcióval, azzal a pénzmossási konstrukcióval, amivel a magyar állam már 18 milliárdos veszteséget szenvedett? Azzal a konstrukcióval, amivel az Orbán-kormány volt az, amely szerzetten megvalósította a bevándorlást, hiszen 20 ezer embert érdemi ellenőrzés nélkül engedett be Magyarországra és Európa területére? Eközben Orbán Viktor az Európai Tanácsban mindent megsza- vaz kivétel nélkül, és eközben 10 milliárdokból folytatnak bevándorlásellenes kampányt, közben maga az Orbán-kormány adja el Magyarország szuverenitását a saját anyagi hasznáért.

Hogyan védik meg az országot az orosz befolyásszerzéstől, az idegen befolyásszerzéstől? Talán Paks II.-vel? Vagy talán azzal, hogy engedik, hogy Bonyben szélsőséges szervezettel orosz diplomaták gyakorlatozhassanak, miközben a magyar illetékesek semmilyen lépést nem tesznek, ezt követően a magyar diplomácia semmilyen lépést nem tesz, miután egy tragédia is bekövetkezik?

Hogyan védik meg például a misszióban szolgáló katonák biztonságát? Hogyan biztosítják számukra az eszközök utánpótlását, amikor nincsenek megfelelő szállítógépek? Talán a 40 éves lélegeztetőgépen tartott technikai eszközökkel teszik meg ezt?

Tegyük fel a kérdést, hogy hogyan biztosítja a kormány a külképviseletek biztonságát. Emlékszünk arra, hogy a taskenti magyar nagykövetséggel kapcsolatban milyen biztonsági rések, anomáliák derültek ki, ahol igenis a kémelhárítás fontossága is felmerül. Ehhez képest az Alkotmányvédelmi Hivatal képviselői jelzésre, az én jelzésemre sem volt hajlandó még csak megvizsgálni sem az ügyet. Így védik meg a külképviseletek biztonságát?

Vagy nézzük meg, hogyan védik meg az országot körözött bűnözőktől, például terrorizmus finanszírozásáért körözött bűnözőtől! Hogyan védték meg Ghaith Pharaontól? Vagy akár Zaid Naffa, ugye tudjuk, hogy biztonsági kockázatot jelent, mégis a mai napig tb. konzulként működhet Magyarországon. Hogyan teszik ezt? Úgy, hogy ráadásul ezek az emberek még vigan Semjén Zsolt és Orbán Viktor közelében sertepertélhetnek, Ghaith Pharon Orbán Viktor mellett vásárolhatott telket, és biznisszelhetett egyébként Orbán Viktor vejével is.

Vagy milyen válasza van arra a kormánynak, hogy maga a magyar miniszterelnök akár nemzetbiztonsági kockázatot is jelenthet? Semmilyen garancia

nincsen arra, hogy ne így lenne, hiszen a mai napig ő az egyetlen miniszterelnöke Magyarországnak, aki nem esett át nemzetbiztonsági átvilágításon. Vagy hogyan védik meg titkos paktumoktól Magyarországot? Hogyan védik meg a magyar embereket az eladósodástól? Akár Paks II.-vel? Vagy a Budapest-Belgrád-vasútvonallal?

Tehát látszik az, hogy nincsen kormányzás Magyarországon. A magyar kormány bűnözői logikán szerveződött tevékenységet végez. A Fidesz lebontotta Magyarország biztonsági rendszerét, és hol a végtelen inkompetencia az, ami jellemzi a kormányt, hiszen csak és kizárólag a politikai lojalitás számít a biztonsági szervezetekben, hol pedig maga a kormány szolgáltatja ki tudatosan a magyar emberek biztonságát, nem másért, mint bizonyos üzleti körök anyagi hasznáért. Kérdezem én, hogy hogyan védik meg az országot: papírkartonokkal? Konzultációs ívekkel? Ezzel vívják a csatát?

Egyértelmű, hogy maga a kormány jelöl ki álelenségeket, amelyek ellen tudja fitogtatni a hatalmát, miközben a valódi veszélyekkel nem foglalkozik. Maga a magyar kormány adja el az ország szuverenitását, és árusítja ki egy szűk kör anyagi hasznáért az ország biztonságát. Csak egy törekeny, inkompetens és hatalomért remegő kormány csinál ilyet. Ez a legnagyobb nemzetbiztonsági kockázat ma Magyarországon. Csak a saját táborukat tartják össze, még-hozzá közpénzen.

Sürgős megoldások kellenek! A 2018-as rendszerváltást követően az LMP újjá fogja építeni Magyarország biztonsági rendszerét. Ez nem könnyű feladat, de egy következetes munkával megvalósítható. El fog jönni a felelősségre vonás, minden egyes politikai és szakmai felelőst felelősségre fogunk vonni, aki közrejátszott az ország biztonságának eladásában. A politikát és a szakmát szét kell választani. Az idegen befolyásszerzés elleni hatékony védekezés rendszerét meg fogjuk teremteni (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.*), a biztonsági protokollokat be fogjuk tartatni, és biztonságos Magyarországot fogunk építeni úgy, hogy megteremtjük a társadalom bizalmát újra a biztonsági intézményekben. Köszönöm, elnök úr. (*Taps az LMP padsoraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Az elhangzott napirend előtti felszólalásra Kontrát Károly államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr!

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! Ma Európában és a világban kétféle ország van. Az egyik országban van biztonság, a másik országban nincs biztonság. Ma Magyarország nemzetközileg is elismerten Európa és a világ egyik legbiztonságosabb országa.

Tisztelt Képviselő Asszony! 2010-ben, amikor kormányra kerültünk, azt mondtuk, hogy helyreállít-

juk a rendet és a biztonságot Magyarországon, megerősítjük a rendőrséget, szigorú törvényeket alkotunk. Ennek keretében több mint 7 ezerrel több rendőr teljesít ma szolgálatot Magyarországon. Megerősítettük az ország biztonságát. Ma bármikor nyugodtan kimehetnek az emberek az utcára, biztonságban vannak, nem kell attól tartani, hogy a biztonságukat veszély fenyegeti.

A migrációs veszély megjelenésekor 2015-ben azonnal cselekedtünk. Létrehoztuk a hármass védelmet, megépítettük a kerítést, az élőerős védelmet és a jogi határzárakat is létrehoztuk. Felismertük azt, hogy a migráció és a terrorizmus között összefüggés van, és azonnal cselekedtünk. Ma már azt mondhatjuk, hogy a magyar modellt követik szerte Európában, elismerik azokat az erőfeszítéseket, amelyeket Magyarország a biztonsága érdekében tett. A terrorellenes törvénycsomag és a jogi határzár elfogadásával a kormány megteremtette azt a garanciális jogszabályi környezetet, hogy a migrációval járó biztonsági kockázat csökkenjen, és senki ne léphessen be az ország és Európa területére ellenőrizetlenül.

2010-ben létrehoztuk a Terrorrelhárítási Központot. 2016-ban létrehoztuk a Terrorrelhárítási Információs és Bűnügyi Elemző Központot a kibertámadások megelőzése céljából. 2015. október 1-jével megkezdte működését a Nemzeti Kibervédelmi Intézet, képviselő asszony, és azt is fontos hangsúlyozni, hogy soha nem látott erőforrásokat biztosítunk a rendőrség, a rendvédelmi szervek, a szolgálatok rendelkezésére annak érdekében, hogy Magyarország és a magyar emberek biztonságban legyenek.

2015. július 1-jétől hatályba lépett az új szolgálati törvény, amely új előmeneteli és életpályaprogramot hirdetett meg a rendvédelmi szervek hivatásos állományára részére és a katonák részére is. Tisztelt Képviselő Asszony! Ennek keretében átlagosan 50 százalékos illetményemelést ígértünk. Jelenleg átlagosan 40 százalékos illetményemelést valósítunk meg.

(9.20)

2018. január 1-jétől további átlagos 5 százalékos illetményemelést biztosítunk a hivatásos állomány tagjai részére, 2019. január 1-jén pedig további 5 százalékos illetményemelést. Így meg tudjuk valósítani azt az ígéretet, amit a törvényben is rögzítettünk, hogy 2019. január 1-jéig átlagosan 50 százalékos illetményemelést biztosítunk a hivatásos állomány tagjai részére.

Jövőre több pénz jut a rendvédelemre és a biztonságra - mint a legfontosabb közösségi értékre. A kormány a szükséges költségvetési forrásokat biztosítja. 2018-ban a 2017-eshez viszonyítva 62,6 milliárd forinttal több támogatást kapnak a költségvetésből a rendvédelmi szervek és a szolgálatok. Ezen belül a terrorellenes intézkedések megvalósításához több mint 1,4 milliárd forintos többlettámogatás jut.

Számszerűen és érezhetően is csökken a bűncselekmények száma. A közterületi bűncselekmények száma 54 százalékkal csökkent, a kiemelt bűncselekmények száma pedig közel 50 százalékkal csökkent. Magyarország, a magyar rendőrség, a magyar rendvédelmi szervek ezeket az eredményeket úgy tudták elérni, hogy 2015 ősztől a határvédelemre is fokozott figyelmet fordítanak. Kettős feladat hárul a rendőrségre, a határvédelemre, a határavadászokra, megvédik a schengeni határt, megvédik Magyarország határait, és a belbiztonság, a magyar emberek biztonsága is javul.

Ami a letelepedési kötvénnyel kapcsolatos valótlan megjegyzését illeti: itt is elmondom, hogy négy-szeres szűrőn estek át azok a személyek, akik ilyen lehetőséghez jutottak, ellenőrizetlenül senki nem jutott be az országba. Azt is visszautasítom teljes mértékben, hogy Magyarország miniszterelnöke nemzetbiztonsági kockázatot jelent. Orbán Viktor Magyarország miniszterelnöke, a magyar nemzetbiztonság legfontosabb garanciája, tisztelt képviselő asszony. Erre a megjegyzésre ezt tudom válaszolni. Ő is mindent megtesz annak érdekében, hogy Magyarország, a magyar emberek biztonságban legyenek.

Ha önöknek valóban fontos lenne a magyar emberek és Magyarország biztonsága, akkor az Európai Parlamentben az LMP-s képviselők nem szavaznának meg bevándorláspárti javaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! „Az alapellátás jelene és jövője” címmel a Jobbik képviselőcsoportjából Rig Lajos képviselő úr jelentkezett napirend előtti felszólalásra. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

RIG LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Urak! Képviselőtársaim! Azt gondolom, államtitkár úr, hogy olyan tézisekben egyetérthetünk, hogy mikor erős és mikor jól működő egy alapellátás. Akkor, ha jó alapon áll, biztonságosan működik, elérhető mindenki számára, a benne dolgozók egzisztenciája biztosított, illetve megfelelő kompetenciákkal rendelkezik az orvos és a szakápoló.

Ha megnézzük az elmúlt évek történéseit, azt tapasztalhatjuk, hogy egyre több az olyan praxis, amely már jó ideje, több mint fél éve betöltetlen, és a kormány akármilyen intézkedést hozott, ezek feltöltései sajnos nem jártak eredménnyel. Hiába volt az, hogy ha egy tartósan betöltetlen praxist egy háziorvos megpályáz, megnyer, akkor egy éven keresztül dupla finanszírozást kaphat, mert nem tudta feltölteni kártyákkal, így se a praxist, se az asszisztensét nem tudta fizetni, ezért újra magára maradt az a körzet. Az gondolom, hogy a praxisösszevonások sem jelentenek megoldást, ami kormányzati részről felröppent, hogy így csökkentsek ezeket a problémákat.

Ha megnézzük a háziorvosok korfáját, akik jelenleg a rendszerben dolgoznak, akkor szörnyű ada-

tokat tapasztalhatunk. Az átlagos életkor 56 év a praxisokban, és a legtöbb nyugdíjaskorú már azon gondolkodik, hogy végleg abbahagyja a praktizálást. Így pár éven belül körülbelül 2200 praxis sorsa kérdéses lehet.

Ha megnézzük, hogy az a pénz, amit ebbe a rendszerbe beleöltünk és működésre próbáltuk fordítani, megfelelő helyre ment-e, azt mondhatjuk, hogy nem; mert ha megfelelő mennyiségű pénzt adtunk volna a rendszerbe, akkor nem lenne vele gond. Azt gondolom, hogy ha nincs egy egészségügyi program, amely alapján látja a benne dolgozó, hogy három-négy-öt év múlva milyen jövőkép áll előtte, akkor hiába bármekkora összeg is, nem fenntartható maga a rendszer.

A választókerületemben három nagyobb város található, Ajka, Tapolca és Sümeg. Ajkán háziiorvosi probléma nincs jelen pillanatban, Tapolcán egy pár évvel ezelőtt volt, akkor gyermekorvosi körzetet kellett megszüntetni, és négy körzetből három lett, abból az egyik egy betöltetlen praxis. Több éven keresztül hajtottuk a gyermekorvosokat, hogy próbáljanak hozzánk jönni és ott boldogulni, egyet nagy nehezen sikerült. De a választókerületem harmadik városában, Sümegen egy óriási probléma alakult ki. Ott három háziiorvos dolgozott, akik közül az egyik elment egy másik praxisba, valamilyen oknál fogva biztos csábítóbb volt, egy bejelentette, hogy decembertől nyugdíjba megy, és maradt egyetlen házi-orvos, aki nyugdíjkorhatáros, és ő is gondolkodik azon, hogy a közeljövőben elmegy. Ez óriási probléma, amivel az önkormányzatnak meg kell küzdenie.

A kormányzati tervek olyan veszélybe sodorták ezt a kisvárost, hogy nem fog tudni ebből kilábalni. Nagyon sok olyan lehetőség lenne, amivel meg lehetne változtatni a helyzetet. Ha visszagondol, államtitkár úr, a kilencvenes években viszonylag jó pályának bizonyult a háziiorvosi pálya, hiszen kórházban dolgozó orvosok mentek ki háziiorvosi praxisokat feltölteni.

Ez a tendencia valamilyen oknál fogva megállt. Miért állt meg? Hiszen ebből a finanszírozásból nem tudja megoldani a háziiorvos azt, hogy a rendelőjét fenntartsa, rezsit fizessen, EKG- és egyéb berendezéseket vásároljon, valamint hogy a szakasszisztensi bért még pluszban kitermelje. Az állam nem tervezte be ezeknek az egészségügyi dolgozóknak a béremelését, ezt neki kell kigazdálkodnia.

Viszont lenne egy olyan megoldás, amely enyhítene a háziiorvosok dolgán, ez pedig a webdoki, ami már nagyon sokszor felröppent. Az adminisztratív terheket csak úgy tudják csökkenteni, ha a szakemberállományt növeli a háziiorvos. Ez azt jelenti, hogy nem egy szakasszisztenssel, hanem legalább kettővel dolgozna, így a jövőre bevezetendő törzskartonrendszerrel, ami szintén súlyos terhet rak a háziiorvosok vállára, így lehetne enyhíteni a helyzeten. A megemelt finanszírozás, a dupla asszisztens, illetve az adminisztratív terhek csökkentése egy valós problémamegoldási javaslat lehetne, amivel valamilyen

szinten meg lehetne állítani azt, hogy a háziiorvosok elmenjenek az adott körzetből, fel lehetne lendíteni azt, hogy a frissen végzett szakorvosok praxisokban kössenek ki és ne csak a kórházi állományt növeljék, és azt is el lehetne érni, hogy Magyarország egészségügyi állapota ne romoljon tovább.

Visszamegyek az első mondatomhoz: a jó alapellátás ismérve az, hogy erős, stabil lábakon álljon, és megfelelő szakembergárdával rendelkezzen. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az elhangzott napirend előtti felszólalásra Rétvári Bence államtitkár úr fog válaszolni. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! A kormány célja, hogy az az egészségügy, ami sokszor egy kicsit feje tetejére állított piramisnak tűnik, és az alapellátás - amelyik a legfontosabb, hiszen a legtöbb embert éri el, a megelőzésben is fontos funkciója van, az időben való felismerésben rendkívül fontos feladatot lát el - legyen minél erősebb, éppen ezért egy nagyon következetes, több évre szóló programmal indultunk el, hogy valóban erősebb alapellátás legyen Magyarországon, és a háziiorvosi praxisok is sokkal inkább biztonságban érezzék magukat. Ennek egyik része volt a többletforrások - itt majd frissíteném a képviselő úr felszólalását, hiszen egy négy-öt évvel ezelőtti állapotot próbált meg itt felvázolni -, tehát többletforrásokból igyekeztünk a praxisok kifizetőségét elősegíteni. Itt új ösztönzőket is beépítettünk. Másrészt pedig innovációk, fejlesztések jelentek meg az alapellátásban is, ami a betegek érdekét szolgálja.

Fontos volt rendezni az alapellátás helyzetét törvényi szinten is, megadva ezzel a súlyát. Új alapellátási törvény jött létre. Az elmúlt időszakban 2010-hez képest a háziiorvosi praxisok finanszírozási díja 61,9 százalékkal emelkedett. Tehát nem másfélszeresen, annál is jobban, 61,9 százalékkal tud most többször gazdálkodni egy háziiorvosi praxis. Úgy jött ez ki, hogy 2015-ben először, aztán 2016-ban másodszer, majd 2017-ben harmadszor, és a jövő évi, a 2018-as költségvetésben majd negyedszer emeljük a háziiorvosi praxisok finanszírozási díját. Ennek az a lényege, hogy havonta 130 ezer forinttal többel számolhatnak a háziiorvosok, és ez négy év alatt havi négyszer 130 ezer forint. Ez látható lesz a havi gazdálkodási keretekben is, amit majd a későbbiekben ismeretek.

Ezen túlmenően igyekeztünk ösztönözni az orvosoknak az olyan praxisokban való megtelepedését is, amelyek régóta betöltetlenek. Az idei év volt az első olyan, amikor ezt az összeget - szerencsére - túlpályázták a háziiorvosok. A korábbi években ez már működött. Összességében 198 praxis betöltéséhez segített a praxis- és letelepedési pályázat, akár a

letelepedés költségeinek, akár a praxisvásárlás költségeinek állami, vissza nem térítendő támogatásával.

(9.30)

De míg tavaly 750 millió forintot költöttünk erre, az idén - új, kedvezőbb feltételek mellett - letelepedési pályázatra már 1 milliárd 250 millió forint sem volt elég, ezt meg kellett emelni további 1 milliárd forinttal. Eddig pedig, és még messze nem vagyunk az év végén és a pályázati eljárások végén, 840 millió forintot fizettünk ki letelepedési pályázatokra. Ez egy nagyon jó hír, hiszen ez azt mutatja, hogy egyre több orvos veszi igénybe. Ugye, 20 millió forintot kaphat maximálisan a letelepedés költségeihez, ezt arra költi, amire akarja; ha akarja, rendelőre, ha akarja, lakhatásra, ha akarja, autót vesz belőle vagy bármit, ami a letelepedését elősegíti, ebből a 20 millió forintot fedezheti, ha egy több éve üresen álló praxist indít újra.

Tehát ez egy örömteli hír, hogy végre annyi pályázat volt, november 11-ig 162 pályázat - ez nagyon-nagyon-nagyon magas -, letelepedési pályázatra. Ez azt jelenti, hogy ezen pályázat révén 162 praxist be tudunk tölteni. Ha nem lenne letelepedési pályázat, nyilván ezeket vagy ezek egy jó részét nem tudnánk betölteni. De ez egy jó, sikeres program. Ugyan a feladat is nagyon nagy, ahogy ön is mondta, itt egy előregedő háziorvosi közösséggel számolhatunk - ha figyelne, képviselő úr, megtisztelne. Tehát itt egy előregedő közösséggel számolhatunk, de így tudunk az idén legalább 162 közösségnek, mármint helyi betegsoportnak háziorvost is biztosítani a következő években.

A védőnői ellátás szintén része az alapellátásnak, a 40 százalékkal emelkedett a finanszírozás. Nézzük meg a költségvetési törvényeket, tisztelt képviselő úr, és maga is látja: a 2010-es költségvetési törvényben háziorvosi ellátásra 79 milliárd forint szerepelt, ez most, az idei évben már 122 milliárd, 79 helyett 122 milliárd. Védőnői ellátásra szintén: 17,9 milliárd helyett 25,3 milliárd forint szerepel.

Ha megnézzük az egyes praxisok kifizetődőségét, ez azért fontos, mert ahogy ön is mondta, van olyan tendencia is, hogy valaki a kórházból megy háziorvosi praxisba, tehát kórházi orvostól lesz háziorvos, fontos, hogy a jövedelme versenyképes legyen a kórházi jövedelmével, ami egyébként szintén emelkedik. Az elmúlt két évben 207 ezer forinttal emelkedett csak az alpbére az orvosoknak, nyilván itt a különböző mozgóbér-elemekkel, ügyeleti díjjal és egyebekkel ez még magasabb. Nos, tehát ezzel kell versenyképes legyen egy praxis finanszírozása, ami nem a bért jelenti, nem a háziorvos teljes költségét, ami 2010-ben havi 867 570 forint volt. Ez idénre 1 406 317 forintra emelkedett Magyarországon. Ennyivel többit tud gazdálkodni egy háziorvos.

És ahogy mondtam, a jövő évi költségvetési törvény többleteket tartalmaz, az innovációk terén pe-

dig olyan praxisközösségeket hoztunk létre, ami a jövő modellje lehet, és bízunk benne, hogy egyre több településen tudjuk bevezetni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! „Meggyőzés vagy megtévesztés” címmel a KDNP képviselőcsoportjából Harrach Péter frakcióvezető úr jelentkezett napirend előtti felszólalásra. Frakcióvezető úr, parancsoljon! Öné a szó.

HARRACH PÉTER (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Képviselőtársaim! Kampány van - nem hivatalos, de valóságos. Egy ilyen kampányban megmutatkozik egy politikai erő szervezettsége, ereje, tisztessége vagy annak hiánya. A kampány leegyszerűsíti és kiélezi a kérdéseket, a küzdelem kemény, de ettől még lehet korrekt. A kérdés az, hogy milyen eszközöket alkalmaz egy politikai erő ebben a kampányban, a meggyőzés vagy a megtévesztés eszközeit.

Ma a kampány fő témája nálunk is, mint Európa legtöbb országában, az illegális migráció. A két oldal megfogalmazza üzenetét, megoldását, persze látszik a mögötte lévő eszmeiség is, és nyilvánvalóvá válnak az eszközei. Most tekintsünk el attól, hogy kinek az érdeke Európa stabilitása, inkább próbáljunk meg a két oldal kampányára figyelni.

Mit mond a helyzetről a polgári, nemzeti keresztény oldal? Mi azt mondjuk, hogy a többség, a bevándorlók többsége nem üldözött, hanem a jobb és könnyebb élet reményében jönnek hozzánk. Ez a tömeg nagy veszélyt jelent Európára, a kultúrára, a biztonságra, az életformánkra. A balliberális oldal azt mondja, hogy ezek üldözött menekültek, és Európának nagy szüksége van rájuk. A helyzetet így látja a két politikai erő.

Milyen szempontjaik vannak? Mi azt mondjuk, hogy a nemzeti önrendelkezés fontos szempont, a hagyományos értékeket, a közösségeket és a biztonság védelmét tartjuk fontosnak. A másik oldal - éppen azért, mert elvágta gyökereit - a nyílt társadalom elméletét tartja saját identitása központjának, és kevert társadalomban gondolkodik, amiről bebizonyosodott, hogy működésképtelen.

Vajon mit javasolnak ők, és mit javasolunk mi megoldásnak? Mi önvédelmet és a helyben segítséget, elsősorban a keresztény közösségek megsegítését és rendezett körülmények megteremtését. Ezt mutatja az is, hogy karitatív szervezeteket támogatunk, amelyek ezt a segítséget nyújtják. Hiszen ki kell mondanunk, hogy soha nem a keresztények csinálják a helyi balhékat.

Végül felvetődik a kérdés, ami, azt hiszem, ma a legfontosabb számunkra, hogy milyen eszközökkel dolgozik a két oldal. Akik kemény küzdelemben gondolkodnak és nyíltan küzdenek, azok szembetalálják magukat egy álcázott és ennek az álcázottságnak következtében kialakuló gyűlöletkampánnyal. A kettő egészen különböző eszköz; mert azt látjuk,

hogy akik álcázzák magukat, azok már az Európai Unióban is éppen a bürokraták és a politikusok befolyásával próbálnak eredményt elérni, hazai szinten civileknek álcázott küzdőtársaikkal, akik ebben az álcában politikai és eszmei célokat követnek.

Ilyen értelemben, úgy gondolom, egy kampány, amikor bármilyen kemény, de nyílt küzdelmet folytat egy politikai erő, az tisztességes. Ha álcázza magát és a gyűlöletkampányát valósítja meg, azt tisztességtelen. Még fél év vár ránk ebben a kampányban. Azt hiszem, minden tisztességes magyar ember azt szeretné, ha nyílt és kemény, de tisztességes küzdelem lenne. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Tisztelt Országgyűlés! Frakcióvezető úr napirend előtti felszólalására Tuzson Bence államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr!

TUZSON BENCE, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Önnek tökéletesen igaza van. Sajnos, egy olyan kampány részesei vagyunk most, amelyben a másik oldalról, az ellenzék oldaláról az álcázás jelenik meg. *(Moraj az MSZP és a Jobbik soraiban.)* A valóság az, hogy az ellenzéki képviselők részéről megjelenik a valóság folyamatos letagadása is; a valóság folyamatos letagadása, hiszen emlékeznek önök is arra, hogy hogyan nevezték a szocialisták annak idején a bevándorlás kérdését. A bevándorlás álprobléma, mondták, amit a Fidesz kreált.

Hogyan vagyunk a kötelező kvótával? A kötelező kvóta kérdését is folyamatosan letagadták. Ma már ugyan ott tartunk, hogy a politikai baloldalon belül is folyamatos vita van abban a kérdésben, hogy vajon kötelező kvóta létezik-e vagy sem. De ennek azért van egy megnyilvánuló példája is, hiszen az Európai Parlament egy határozatot fogadott el ebben a kérdésben, amelyben döntött a kötelező kvótáról, elindította azt a jogalkotási folyamatot, amely a kötelező kvótához fog vezetni.

És most minek vagyunk tanúi? Annak, hogy a Soros-terv létét is tagadják, szinte minden ellenzéki képviselő, minden ellenzéki erő. Legutóbb ehhez egyébként a Jobbik is csatlakozott, amikor Egyed Zsolt képviselőtársunk a tegnapi napon kifejtette azt, hogy tulajdonképpen a Soros-terv és az ehhez kapcsolódó nemzeti konzultáció ténye nem más, mint rioratás - mondta tegnap Egyed Zsolt. *(Közbeszólások a Jobbik soraiból.)*

Miért teszik mindezt? - vetődik fel a kérdés. Miért teszi ezt Soros György? Ahogy képviselőtársunk az előbb elmondta, valóban érdemes tanulmányozni, odafigyelni arra, hogy Soros György „A nyílt társadalom” című könyvében mit írt, hogyan fejtette ki azt az álláspontját, ami a nemzetek megszüntetéséhez vezet.

Egy olyan álláspontot képviselt, egy olyan elméletet, amelynek a lényege a nyílt társadalom, amely-

ben eltűnnek a nemzetek, és Európában csak egy massa alakul ki, ahol nincsenek magyarok, nincsenek németek, nincsenek osztrákok, románok, csak egy nemzetek nélküli massa.

S ehhez a küzdelemhez csatlakozott a magyarországi baloldal, a magyarországi ellenzéki pártok is, hiszen Soros György azt is kifejtette, hogy azt az esz-közt sem szabad elvetni, ami a belügyekbe való beavatkozás eszköze.

(9.40)

Nem szabad elfelejtenünk azt, hogy óriási pénzügyi erőforrások állnak rendelkezésre ahhoz, hogy ezt a tervet megvalósítsák, hiszen, hölgyeim és uraim, 4800 milliárd forint *(Zaj. - Az elnök csenget.)*, 4800 milliárd forint az az összeg, amit Soros György a saját alapítványába tett át. Hogy ezt meg lehessen fogalmazni, és megértsük azt, hogy mekkora összegekről beszélünk: ez akkora összeg, amit a magyar adófizetők személyi jövedelemadóban három év alatt tudnak összerakni. Ekkora összegekről beszélünk, amit Soros György egyetlen aláírásával utalt át.

Az Európai Parlament, megvalósítva a Soros-terv egyes elemeit, most megint elfogadott egy határozatot, s ennek a határozatnak a lényege pedig a kötelező betelepítés. Egy olyan kötelező betelepítési rendszert indítványoz az Európai Parlament, amelynek célkeresztjébe Magyarország kerül. Úgy kerül a célkeresztjébe, hogy azokat az országokat kívánja előnyben részesíteni a betelepítés szempontjából, ahol még nincsenek bevándorlók. Ráadásul ez a terv a családegyesítést is megkönnyíti, aminek következtében még több ember tud beérkezni az Európai Unió területén belülre.

Ezzel a tervvel, ezzel a határozattal felül akarják írni a nemzetek jogköreit, s szembemenni minden demokratikus alapelvvel, az Európai Unió azon alapelvvel, hogy alapvetően a nemzetek döntésére épül az Európai Unió, nem pedig a feje tetejére áll, nem fordított az európai döntéshozatali mechanizmus.

Közel kétfélmillió olyan ember van, aki már kitöltötte Magyarországon a nemzeti konzultációs kérdőívet. *(Közbeszólások az ellenzéki oldalról: Nem igaz! - Hány millió? - Persze, ötmillió!)* A magyar emberek megértették azt és értik azt, hogy egy olyan kérdésről beszélünk, ami nem egy-két évre, nem öt-tíz évre, hanem ötven-száz évre is képes Magyarország sorsát meghatározni. Még van néhány nap azzal kapcsolatban, hogy ki lehessen tölteni a nemzeti konzultációs kérdőívet. Én arra kérek minden magyar embert, akinek fontos Magyarország jövője *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*, hogy töltsék ki a nemzeti konzultációs kérdőívet, mert csak akkor tudjuk megállítani Brüsszelt, akkor tudjuk Soros Györgyöt megállítani, ha mi, magyar emberek egymással összekapaszkodunk. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! „A 4-es metró ügy a baloldal legnagyobb korrupciós botránya” címmel a Fidesz képviselőcsoportjából Budai Gyula képviselő úr jelentkezett napirend előtti felszólalásra. Parancsoljon, képviselő úr! *(Zaj, felzúdulás, közbekiáltások az MSZP soraiból. - Közbeszólás a Fidesz soraiból: Fáj az igazság! - Az elnök csenget.)*

BUDAI GYULA (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! *(Dr. Szakács László: Mi van még a Fidesz tarsolyában?)* Az Európai Csalás Elleni Hivatal, az OLAF a 4-es metró építése során kiemelkedő súlyú szabálytalanságokat és hibákat állapított meg. A lefolytatott vizsgálat alapján a négyesmetró-beruházás egyharmadát, 167 milliárd forintot elloptak, elcsaltak. Az ügy számai egyértelműen a magyar baloldalhoz vezetnek. Az OLAF által kifogásolt szerződések egytől egyig a 2002 és 2010 közötti időszakban keletkeztek.

Az Európai Parlament költségvetési ellenőrző bizottsága a héten tárgyalja az OLAF-jelentést a 4-es metróval kapcsolatban. A Fővárosi Közgyűlés metró-korrupciót vizsgáló munkacsoportja a múlt héten, pénteken küldte meg a jelentést a bizottságnak. Nemcsak az OLAF foglalkozott az üggyel, az Egyesült Királyság Jelentős Csalások Elleni Hivatala szerint az Alstom-vezetők 2,7 millió euró kenőpénzt utaltak a metróberuházás kapcsán különböző magyarországi baloldali politikusoknak. Ebből 600 ezer eurót, azaz 180 millió forintnak megfelelő összeget kapott Medgyessy Péter volt miniszterelnök feleségének cége. Az ügyben a kormány feljelentést tett, az alagutak és állomások kialakítása ügyében a Nemzeti Nyomozó Iroda nyomoz, míg a metrószerelvények beszerzésével kapcsolatban a Központi Nyomozó Főügyészség folytat nyomozást.

A metrószerelvények beszerzése kapcsán a legnagyobb visszaélések állapíthatók meg, ez volt a legnagyobb tétel, összesen 68 milliárd forint. A metrószerelvények vonatkozásában a beruházó és a BKV Zrt. olyan előnytelen szerződést kötött, amely alapján egyértelműen felmerül a bűncselekmény alapos gyanúja. Az egyik legfontosabb kitétel ebben az ügyben, hogy a szerződés megkötését követően egy éven belül a vételár felét ki kellett fizetni a megrendelőnek, vagy hogy a szerződéses ár 10 százalékát meghatározó kötbérmaximum teljesen előnytelen a BKV Zrt. részére. *(Folyamatos zaj.)*

Az Alstom olyan műszaki paramétereket nem teljesített az eljárás során, amelyeket a többi ajánlattevő cég tudott volna teljesíteni, így teljesen egyértelmű, hogy az Alstomra lett kírva a beruházás, ami egyértelműen bizonyítja, hogy a BKV Zrt. mindent megtett annak érdekében, hogy az Alstom nyerje el a beruházást más ajánlattevő cégek vonatkozásában.

Érdekes kérdést vet fel, hogy az Alstom miért gyártotta le a szerződésben meghatározott valamennyi szerelvényt - M2-es vonal, M4-es vonal, összesen kétszer 22 darab szerelvény -, mielőtt a

típusengedéllyel rendelkezett volna. Ugyanis a szerelvények legyártásának előfeltétele a típusengedély megadása. Ennek ellenére ez megtörtént. Ez is fölveti a bűncselekmény alapos gyanúját. A BKV Zrt. a Fővárosi Közgyűlés alapító határozata alapján 2010. október 20-án felmondta a megállapodást a szállító szerződészegése, a típusengedélyek megszerzésének hiányossága miatt.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Az Alstom-ügy minden idők legnagyobb korrupciós botránya Magyarországon. A különböző bizottságok által lefolytatott vizsgálatok alapján egyértelmű, hogy a felelősség a Medgyessy-, Gyurcsány-, Bajnai-kormányokat és a Demszky Gábor által vezetett MSZP-SZDSZ-es városvezetést terheli. Ebben az ügyben a volt miniszterelnökök, illetve Demszky Gábor főpolgármester jóváhagyása nélkül semmi nem történt. Már csak az a tény, hogy a szocialista kormányfők, valamint a főváros bukott polgármestere, Demszky Gábor érintett az ügy kapcsán, jelzi, hogy ez az ügy teljes mértékben átjárta a baloldalt.

Tisztelt Államtitkár Úr! Ki kell hogy derüljön, hogy hová tűntek a milliárdok. A magyar közvélemény joggal tart igényt az információkra, joggal tart igényt arra, hogy ki a felelős az eltűnt milliárdokért, hogy ki a felelős Magyarország legnagyobb korrupciós botrányáért. Várom megdöntő választ. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Képviselő úr elhangzott napirend előtti felszólalására Csepreghy Nándor államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

CSEPREGHY NÁNDOR, a Miniszterelnökség államtitkára: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Képviselő Úr! Nem csupán Magyarország legnagyobb korrupciós ügyéről beszélünk a metróügy kapcsán, hanem az Európai Közösségen belül ekkora pénzügyi visszaélés, ekkora lopás, csalás és szabálytalanság még nem történt.

A ma nyilvánosságra hozott dokumentumok alapján egyértelműen látható, hogy a 2010 előtti városvezetést és a 2010 előtti Medgyessy, Gyurcsány és Bajnai miniszterelnökök által vezetett kormányokat terheli a felelősség, akik nemcsak szemet hunytak e fellett a korrupciós ügy felett, hanem az Európai Bizottság csalás elleni szervezete, az OLAF által nyilvánosságra hozott dokumentumok alapján konkrétan tevékenyen támogatták is ezt a folyamatot.

Nem kevesebbről beszélünk, mint hogy a 452 milliárd forint bekerülési költségű négyesmetró-beruházásból 166 milliárd forintot loptak el, csaltak el vagy használtak fel szabálytalanul. A szám abból a szempontból is jelentős, mert amikor 2002-ben ezt a beruházást lényegében megbecsülték, hogy mennyibe fog ez kerülni a magyar adófizetőknek, ugyanezzel a számmal találkoztunk. Tehát a teljes beruházási költség, amit 2002-ben megbecsültek, az 2010-re

konkrétan ellopásra került. Azonban nem elég, hogy ez a kár érte a magyar adófizetőket, ma még annak a veszélye is fenyeget, hogy a 2010 előtti kormányok és a 2010 előtti városvezetés bűnéből kifolyólag további 59 milliárd forint büntetést kell fizetni a magyar adófizetőknél.

(9.50)

A kormány mindent megtesz annak érdekében, hogy ennek a büntetésnek a mértékét csökkenteni lehessen, hiszen ez az 59 milliárd forint ugyanúgy hiányozna a magyar adófizetőknél, ugyanúgy hiányozna a magyar költségvetésből és különböző fejlesztésekből, ahogy hiányzik az eltulajdonított 166 milliárd forint.

Ahogy ön is mondta, képviselő úr, több feljelentés is született ebben az ügyben, legutóbb az OLAF-jelentés kézhezvételét követően Lázár miniszter úr, a kormány döntését követően az ügyészségnél tett feljelentést. Azt gondoljuk, hogy az ügyészség fényt deríthet arra a kérdésre, hogy kik a konkrét személyi felelősei ennek az ügynek, és kik lehetnek azok, akikről vissza lehet követelni az ellopott közpénzeket.

Szeretném emlékeztetni az Országgyűlés nyilvánosságát, hogy az Országgyűlés Gazdasági bizottsága több körben is megpróbálta feltárni a metróügy körüli (*Folyamatos, nagy zaj. - Az elnök csenget.*) visszaéléseket, de sem Gyurcsány Ferenc, sem Bajnai Gordon, sem Demszky Gábor, sem Horváth Csaba, sem Hagyó Miklós, sem Gy. Németh Erzsébet nem jelent meg ezen a bizottsági meghallgatáson, pedig ha valaki, akkor ők biztosan tudhatják, hogy hová tűnt a metrópénz.

Emellett, képviselő úr, ahogy ön is említette, a főváros befejezte azt a vizsgálóbizottsági munkát, amelynek eredményeként az Európai Parlament költségvetési albizottsága megkapta azt a jelentést, amely fényt derít a fővárosnál és a 2010 előtti kormányoknál elkövetett visszaélésekre. Azt gondoljuk, hogy ha ez nem is annullálhatja az ekkori bűnököt, de talán próbálhat a jó szándék irányába elmozdulni az Európai Bizottság tekintetében, hiszen mutathatja azt, hogy nem lenne szabad a magyar adófizetőket további 59 milliárd forint bírsággal sújtani, hanem a magyar adófizetőket, illetve a magyar kormányzatot támogatni kellene abban, hogy ennek az ügynek a végére lehessen járni, és ténylegesen azok fizessék meg ezt a büntetést, akik a bűnököt elkövették ekkora mértékben.

Ma a baloldali képviselők és a korábbi baloldali miniszterelnökök, baloldali városvezetők megszólalása helyett még mindig rengeteg kérdéssel találkozunk. Ezek az alábbiak. Egyrészt hová tűnt a metrópénz? Vajon milyen közvetítői rendszereken keresztül, melyik baloldali pártok pártkasszájában vagy melyik baloldali politikusok zsebében landolt metrópénz? Mit tudtak vagy mit tudnak a korábbi MSZP-s, DK-s és SZDSZ-es politikusok ennek a pénznek az

útjáról, vajon ők is hazavitték-e ebből; illetve hajlandók-e beszélni annak érdekében, hogy az általuk ellopott 166 milliárd forintot túl 59 milliárd forintot meg lehessen spórolni, meg lehessen védeni a magyar adófizetőknél?

Azt gondolom, tisztán kell látnia a Magyar Országgyűlésnek és tisztán kell látni a magyar közvéleménynek az 1990-es rendszerváltást követő legnagyobb korrupciós ügyben, és mi mindent meg fogunk tenni annak érdekében, hogy egyrészt az ellopott pénzeket vissza lehessen követelni, másrészt pedig a büntetésektől, a további 59 milliárd forinttól meg tudjuk védeni Magyarországot.

Köszönöm megtisztelő kérdését. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Ezzel a napirend előtti felszólalások végére értünk.

Kérem, foglalják el a helyüket, ellenőrizték, hogy a kártyájukat megfelelően elhelyezték-e a szavazógépben, mert most, 9 óra 53 perckor napirend szerinti határozathozatalokkal folytatjuk munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik „**A Magyarország Kormánya és Mongólia Kormánya között a Magyarország és Mongólia közötti kétoldalú nemzetközi szerződések hatályának rendezéséről szóló Jegyzőkönyv kihirdetéséről**” szóló T/18306. számú törvényjavaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/18306. számú törvényjavaslatot. Kérem, szavazzanak! (*Szavazás.*)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 155 igen szavazattal, 3 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik „**A Strasbourgban, 1959. április 20-án kelt, a kölcsönös bünyügyi jogsegélyről szóló európai egyezmény második kiegészítő jegyzőkönyvének kihirdetéséről**” szóló T/18301. számú törvényjavaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/18301. számú törvényjavaslatot. Kérem, szavazzanak! (*Szavazás.*)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 170 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik „**Az 1965. évi 4. törvényerejű rendelettel kihirdetett, a New-Yorkban, 1961. március 30-án kelt Egységes Kábítószer Egyezmény módosításának kihirdetéséről**” szóló T/18299. számú törvényjavaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/18299. számú törvényjavaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 170 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik **„Az 1979. évi 25. törvényerejű rendelettel kihirdetett, a pszichotróp anyagokról szóló, Bécsben az 1971. évi február hó 21. napján aláírt egyezmény módosításának kihirdetéséről”** szóló T/18300. számú törvényjavaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/18300. számú törvényjavaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 169 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik **„A Magyar Népköztársaság Kormánya és a Kubai Köztársaság Kormánya között az egészségügyi együttműködés tárgyában Budapesten 1966. június 15. napján aláírt egyezmény kihirdetéséről szóló 1969. évi 16. törvényerejű rendelet hatályon kívül helyezéséről”** szóló T/18303. számú törvényjavaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/18303. számú törvényjavaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 169 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik **„A Magyarország és a Kínai Népköztársaság (Heilongjiang Tartomány Oktatási Minisztériuma) között a Heilongjiang Kínai Orvostudományi Egyetem oktatási tevékenységének Magyarországon való támogatásáról szóló Megállapodás kihirdetéséről”** szóló T/18304. számú törvényjavaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/18304. számú törvényjavaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 145 igen szavazattal, 24 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik **a közlekedéssel összefüggő egyes törvények módosításáról** szóló T/18308. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/18308/5. számon, összegző jelentését pedig T/18308/6. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/18308/5. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 115 igen szavazattal, 2 nem ellenében, 51 tartózkodás mellett elfogadta.

(10.00)

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/18308/7. számú egységes javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 116 igen szavazattal, 2 nem ellenében, 52 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik **a Magyarország 2016. évi központi költségvetéséről szóló 2015. évi C. törvény végrehajtásáról** szóló T/17578. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Költségvetési bizottság összegző módosító javaslatát T/17578/32., összegző jelentését pedig T/17578/33. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Költségvetési bizottság T/17578/32. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 116 igen szavazattal, 29 nem ellenében, 25 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/17578/34. számú egységes javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 116 igen szavazattal, 54 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Most soron következik **a kulturális örökség védelméről szóló 2001. évi LXIV. törvény és egyes kapcsolódó törvények módosításáról** szóló T/18002. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/18002/7., összegző jelentését pedig T/18002/8. számon terjesztette elő.

Tájékoztatom önöket, hogy a házszabály 48. § (4) bekezdése alapján az LMP képviselőcsoportja a 2. számú módosító javaslat fenntartását indítványozta. Először erről határozunk.

A 2. számú módosító javaslat Ikotity István jegyző úr indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 55 igen szavazattal, 116 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/18002/7. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 118 igen szavazattal, 28 nem ellenében, 25 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/18002/9. számú egységes javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 118 igen szavazattal, 28 nem ellenében, 25 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik **a közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLI. törvény módosításáról** szóló T/18307. számú törvényjavaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/18307. számú törvényjavaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 139 igen szavazattal, 25 nem ellenében, 7 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik **az agrárium versenyképességének javítása érdekében egyes törvények módosításáról** szóló T/18099. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/18099/8., összegző jelentését pedig T/18099/9. számon terjesztette elő.

Tájékoztatom önöket, hogy a házszabály 48. § (4) bekezdése alapján a Fidesz képviselőcsoportja a T/18099/8. számú összegző módosító javaslat 12. pontjáról külön szavazást kezdeményezett.

Először erről döntünk, majd ezt követően határozunk az összegző módosító javaslat további pontjairól.

Az összegző módosító javaslat 12. pontjában a bizottság a törvényjavaslat 20. §-ának módosítását javasolja. A Fidesz kérésére döntünk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e az összegző módosító javaslat 12. pontját. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosítójavaslat-pontot 117 igen szavazattal, 27 nem ellenében, 29 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most az összegző módosító javaslat további pontjairól döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/18099/8. számú összegző módosító javaslatának további pontjait. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslat további pontjait 117 igen

szavazattal, 1 nem ellenében, 55 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/18099/11. számú egységes javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 117 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 56 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik **a fiatalok életkezdési támogatásának kiterjesztésével kapcsolatos törvénymódosításokról** szóló T/17997. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/17997/6., összegző jelentését pedig T/17997/7. számon terjesztette elő.

Tájékoztatom önöket, hogy a házszabály 48. § (4) bekezdése alapján az MSZP képviselőcsoportja a 2. számú módosító javaslat fenntartását indítványozta. Először erről határozunk.

A 2. számú módosító javaslat Bangóné Borbély Ildikó és Korózs Lajos indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 67 igen szavazattal, 105 nem ellenében, tartózkodás nélkül nem tartotta fenn.

Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/17997/6. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 152 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 21 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket... *(Folyamatos zaj.)* Képviselőtársaim, figyelnek? Tájékoztatom önöket, hogy a házszabály 51. § (1) bekezdése alapján az előterjesztő a T/17997/10. számon kezdeményezte a zárószavazás elhalasztását. Erről az Országgyűlés vita nélkül határoz. A döntéshozatal előtt megkérdezem az előterjesztőt, kívánja-e ismertetni kezdeményezése indokait. *(Nincs jelzés.)* Nem kívánja. Akkor most a határozathozatal következik.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elhalasztja-e a T/17997. számú előterjesztés zárószavazását. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás. - A táblán megjelenő eredmény: 119 igen, 29 nem, 23 tartózkodás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az előterjesztés zárószavazását 119 igen szavazattal, 20 *(Sic!)* nem ellenében, 23 tartózkodás mellett elhalasztotta.

(10.10)

Soron következik **a közigazgatási szabályszegések szankcióinak átmeneti szabályairól,**

valamint a közigazgatási eljárásjog reformjával összefüggésben egyes törvények módosításáról és egyes jogszabályok hatályon kívül helyezéséről szóló T/18298. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/18298/4., összegző jelentését pedig T/18298/5. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/18298/4. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 122 igen szavazattal, 28 nem ellenében és 22 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/18298/6. számú egységes javaslatot. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 119 igen szavazattal, 26 nem ellenében és 28 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **tizenkettedik életévüket be nem töltött gyermekek sérelmére elkövetett szexuális erőszakkal szembeni fokozottabb büntetőjogi védelemről** szóló T/18275. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/18275/6. számon, összegző jelentését pedig T/18275/7. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/18275/6. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 173 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/18275/8. számú egységes javaslatot. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 173 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik az **egyes családtámogatási tárgyú, valamint egyéb törvények módosításáról** szóló T/18312. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/18312/10., összegző jelentését pedig T/18312/11. számon terjesztette elő.

Tájékoztatom önöket, hogy a házszabály 48. § (4) bekezdése alapján az MSZP képviselőcsoportja a 3. és 4. számú módosító javaslatok fenntartását indítványozta. Először ezekről szavazunk.

A 3. számú módosító javaslat Bangóné Borbély Ildikó és Korózs Lajos indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 60 igen szavazattal, 111 nem ellenében és 1 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A 4. számú módosító javaslat Korózs Lajos és Bangóné Borbély Ildikó indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 57 igen szavazattal, 115 nem ellenében, tartózkodás nélkül nem tartotta fenn.

Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/18312/10. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 170 igen szavazattal, 1 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/18312/13. számú egységes javaslatot. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 173 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik az **egyes kulturális és sporttárgyú törvények, valamint egyes kapcsolódó törvények módosításáról** szóló T/18314. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/18314/5., összegző jelentését pedig T/18314/6. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/18314/5. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 138 igen szavazattal, 25 nem ellenében, 9 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/18314/7. számú egységes javaslatot. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 137 igen szavazattal, 27 nem ellenében, 7 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most **előterjesztések tárgysorozatra vételéről** döntünk. Emlékeztetem önöket, hogy tegnap ezek tárgyalását már lefolytatta az Országgyűlés.

Kérdezem önöket, tárgysorozatba veszik-e a Korózs Lajos, MSZP, és képviselőtársai által az igazságos és méltányos nyugdíjrendszer megteremtésé-

hez, valamint a rászoruló idősök és az ápolásukat végzők megélhetésének fokozottabb támogatásához szükséges intézkedésekről szóló H/17810. számon előterjesztett határozati javaslatot. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a határozati javaslatot 58 igen szavazattal, 113 nem ellenében, tartózkodás nélkül nem vette tárgysorozatba.

Kérdezem önöket, tárgysorozatba veszik-e a Szél Bernadett LMP-s képviselő asszony és képviselőtársai által az egyes törvényeknek az egyedülálló szülőket segítő módosításáról szóló T/16202. számon előterjesztett törvényjavaslatot. Kérem, szavazzanak! (Szavazás. - A táblán megjelenő eredmény: 59 igen, 109 nem, 2 tartózkodás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 59 igen szavazattal, 102 (Sic!) nem ellenében és 2 tartózkodás mellett nem vette tárgysorozatba.

Kérdezem önöket, tárgysorozatba veszik-e a Dúró Dóra képviselő asszony és képviselőtársai által a családtámogatások bővítésének szükségességéről szóló H/17886. számon előterjesztett határozati javaslatot. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a határozati javaslatot 57 igen szavazattal, 112 nem ellenében és 1 tartózkodás mellett nem vette tárgysorozatba.

Kérdezem önöket, tárgysorozatba veszik-e a Vona Gábor képviselő úr és képviselőtársai által a Visegrádi Csoport (V4) megerősítéséről és bővítéséről szóló H/17902. számon előterjesztett határozati javaslatot. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a határozati javaslatot 54 igen szavazattal, 115 nem ellenében és 1 tartózkodás mellett nem vette tárgysorozatba.

(10.20)

Tisztelt Országgyűlés! A mai határozathozatalaink végére értünk. Most kétperces technikai szünet következik. (Rövid szünet. - Számos képviselő elhagyja a termet. - Nagy zaj.) Arra kérem a teremben lévő képviselőtársaimat, foglalják el helyüket, hogy folytatni tudjuk mai munkánkat!

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény és az egyes adótörvények és más kapcsolódó törvények módosításáról szóló 2017. évi LXXVII. törvény módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A Balla György és Kucsák László fideszes képviselőtársaink által benyújtott előterjesztés T/18539. számon érhető el valamennyiünk számára a parlamenti informatikai hálózaton.

Elsőként megadom a szót Balla György képviselő úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Parrancsoljon, képviselő úr!

BALLA GYÖRGY (Fidesz), a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Én azt gondolom, azt még az ellenzéki képviselők sem vonják kétségbe, hogy a Fidesz és a kormány folyamatosan hozza azokat a családbarát intézkedéseket, amelyek mindenki számára segítséget nyújtanak a saját otthon megszerzésében. Nem volt ez mindig így.

Mindannyian emlékezhetünk rá, hogy a szocialista kormányok eltörölték a kamattámogatott hitelrendszert, megszüntették a lakásvásárláshoz kapcsolódó adótámogatásokat, és gyakorlatilag devizacsapdába lökték a fél országot. Ezzel szemben, azt gondolom, mára egyértelműen kijelenthető, hogy teljesen más világot élünk. A kormány és a Fidesz a parlament döntéseivel mindent megtesz annak érdekében, hogy minél többen tudjanak saját új otthonhoz jutni. A teljesség igénye nélkül csak néhány példát hadd mondjak, tisztelt képviselőtársaim.

Kezdjük a CSOK-kal! A CSOK keretében akár 10 millió forintos vissza nem térítendő támogatáshoz is juthatnak azok, akik új lakást vásárolnak, és ehhez kapcsolódóan hasonló nagyságrendű támogatott hitelt is vehetnek fel. Eddig körülbelül 60 ezer család élt ezzel a lehetőséggel. 60 ezer olyan család van ma Magyarországon, amelyek már élni tudott ezzel a lehetőséggel, akiknek azért lehetett új otthona, mert ezek a javaslatok megszülettek, és ezeket a javaslatokat a parlament, illetve a kormány elfogadta.

De ugyanígy, azt gondolom, komoly segítség volt annak idején és jelenleg is az áfa csökkentése, amely mind a telekvásárláshoz, mind az építőanyagvásárláshoz, mind pedig a szolgáltató által kibocsátott számlák áfájának kapcsán 5 millió forintig egyébként eltekint az áfafizetési kötelezettségtől, magyarul 5 millió forintot visszaad azoknak, akik építkeznek vagy új lakást vásárolnak.

Beszélhetnénk még nyugodtan a lakástakarékról, beszélhetünk a lakáskafetériáról. Nagyon sok dolgozónak segít, hogy kafetériaként egyébként a munkaadója olyan szolgáltatást adhat a számára, hogy a munkáltatója által befizetett összeg 100 százalékát a hitelének a törlesztésére fordíthatja. Nagyon sokan élnek ezzel, és azt gondolom, hogy nagyon komoly lehetőség.

Ugyanúgy beszélhetünk a kamattámogatott hitelekéről, amelyeket össze sem lehet hasonlítani azokkal a devizaalapú hitelekkel, amelyeket a szocialisták kényszerítettek az emberekre. Ez a kamatozás fix. Pontosan lehet tudni, hogy mennyit kell utána fizetni, és az első 5 évben a hitel törlesztésekor a kamat egy részét az állam még magára is vállalja.

Tisztelt Képviselőtársaim! A sort hosszasan lehetne folytatni, de mindezt csak azért mondtam el, mert a mostani törvényjavaslat, igaz hogy apró, de mindenképpen egy lépés abba az irányba, hogy ismét segítsünk embereken.

Korábban is működött az a rendszer, teljesen normálisan, hogy ha valaki lakást vásárol és termé-

szetesen a korábbi lakását értékesítette, akkor a tulajdonszerzési illetéket a kettő különbözete után kellett csak megfizetnie. Igaz, volt egy intervallum, egy egyéves intervallum, ami alatt ezt megtehetette. Tehát ha eladta a lakását, akkor egy éven belül kellett új lakást vásárolnia.

Önmagában az, hogy van ilyen intervallum, teljesen normális, hiszen senki sem bármilyen típusú visszaélésre szeretné az ilyen rendszereket használni. Azonban szembeülni kell azzal, hogy van olyan lakástulajdon-szerzés, amikor ez az egyéves intervallum egészen egyszerűen szűknek bizonyult, mégpedig abban a döntően vállalkozói keretben szervezett társasház-építkezéskor, amikor egy jelentősebb összeggel be kell szállni induláskor, mindenkinek, aki a társasházban lakik, majd értelemszerűen a társasház elkészül valamikor, nyilván nem egy éven belül, utána lehet a végső szerződést megkötni, a tulajdont megszerezni.

Ez azt jelentette, hogy aki ilyen formában szerzett új lakást, az kicsúszott az egy évből, magyarul nem tudta érvényesíteni a korábban eladott lakásának az értékét az illetékcsökkentésben, pedig értelemszerűen nagyon sokan lehettek úgy, hogy a lakás értékesítése volt a beszálló összeg, azzal tudták elkezdeni az egészet, és nyilván amíg nem készült el az új lakásuk, addig vagy albérletben, vagy szülőknél, vagy ki-ki ízlése és lehetősége szerint oldotta meg a lakhatását.

A mostani törvényjavaslat nem tesz mást, mint egyébként ezt az apró hibát kiküszöböli, három évre növeli meg ezt a lehetőséget. Így nyugodtan kijelenthetjük, hogy ha ezt a lehetőséget az ellenzéki frakciók és a kormánypártok is támogatni fogják, magyarul a parlament ezt a javaslatot elfogadja, akkor nem maradhat ki olyan kör Magyarországon, amelyik ezt az illetékkedvezményt ne tudná igénybe venni.

Én ehhez kérem a kormány és az ellenzéki képviselők, valamint értelemszerűen a kormánypárti képviselők támogatását is. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megkérdezem Tállai András államtitkár urat, hogy kíván-e most felszólalni a kormány nevében. *(Jelzésre:)* Igen. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

(10.30)

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Előterjesztők! A kormány eddig is számos eszközzel segítette a családok otthonteremtését, és változatlan figyelmet fordít arra, hogy a lakásvásárlókat adóeszközökkel is ösztönözze.

Balla képviselő úr részletesen taglalta ezeket a lehetőségeket, illetve döntéseket, amelyekkel a lakásvásárlók élni tudnak. A benyújtott törvényjavas-

lat természetesen illeszkedik az otthonteremtést preferáló kormányzati célkitűzésekhez. Az indítvány a magánszemélyeknek fog segíteni lakásvásárlás esetén, hiszen egy évről három évre emeli azt az időtartamot, ami alatt a korábbi lakást értékesíteni kell ahhoz, hogy annak értékét mint illetékalap-csökkentő tényezőt figyelembe lehessen venni az illeték megállapításakor. Az illetékmódosítást mind az új, mind a használt lakás vásárlásakor lehet majd érvényesíteni.

Először a lakásvásárláshoz forrást kell teremteni, a határidő-hosszabbítás azokat a magánszemélyeket - mondok egy példát: gyermekeik születése miatt nagyobb lakást vásárló családokat - segíti, érinti, akik lakásvásárlásukat megelőzően értékesítik a korábbi lakásukat. Ugyanakkor természetesen azok a magánszemélyek is változatlanul igénybe vehetik az illeték-előnyöket, akik a lakásvásárlásukat követően adják el a régebbi lakásukat. Esetükben az értékesítésre nyitva álló határidő azonban továbbra is egy év.

A törvényjavaslat szerinti illetékváltozás összhangban van a kormány családokat támogató, a megfelelő lakáshoz jutást, az otthonteremtést segítő elképzeléseivel. Ezért a kormány az előterjesztéssel egyetért, azt támogatja, és ezt kéri a Magyar Országgyűléstől is. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. A Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka Kucsák László képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr!

KUCSÁK LÁSZLÓ, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Ahogyan arra Balla György képviselőtársam előterjesztői felszólalásában már utalt, a Fidesz mindig is a családok oldalán állt, és minden lehetséges eszközzel támogattuk azokat, akik saját otthonhoz szeretnének jutni. A kormány családbarát intézkedéseinek hatására az idei évi költségvetésben a családok otthonteremtésére már több mint 200 milliárd forint áll rendelkezésre, jövőre pedig több mint 220 milliárd forint forrás irányoztatott elő.

A CSOK-ot 2016. szeptember 15-től még kedvezőbb feltételekkel igényelhetik a magyar családok. Ennek köszönhetően több mint 60 ezer család lakáshoz jutását sikerült eddig a CSOK-on keresztül támogatnunk. Érzékelhető ez egyébként lakóhelyemen, választókerületemben, a XVIII. kerületben, Pestszentlőrincen és Pestszentimrén is; gondolom, képviselőtársaim is tapasztalják otthon, lakóhelyükön járva-kelve.

A szocialista kormányok viszont magukra hagyták az embereket. Az általunk felépített otthonteremtési rendszert felszámolták, és helyette a devizahitelezést kínálták fel, amely miatt a válság alatt számos család került igen nehéz helyzetbe. Annak érdeké-

ben, hogy ez ne ismétlődhesen meg többé, sok más intézkedés mellett a Magyar Nemzeti Bank megalakította a fogyasztóbarát lakáshitel minősítést, amelyet csak szigorúan meghatározott feltételeknek megfelelő lakáshitelek nyerhetnek el. Ezek közé tartozik az egyenlő havi törlesztőrészekre vonatkozó kikötés, az, hogy a kamatperiódus hossza csak 3, 5 és 10 év lehet, vagy a folyósítási díj maximalizálása 150 ezer forintban.

Tisztelt Ház! A jelenlegi törvényi szabályozás számos más kedvezményt is biztosít az ingatlan vásárlóknak. Ezek közé tartozik az új lakások építését segítő szabály, amely szerint új építésű lakás vásárlásakor 15 millió forint forgalmi értékig illetékmentességet, 15-30 millió forint között pedig 600 ezer forint illetékkedvezményt tudtak érvényesíteni a vevők. E mellett a szabályozás mellett létezik az úgynevezett cserét pótló vétel illetékkedvezményének lehetősége, amely szerint a magánszemély vevő csökkentheti a lakásvásárlással keletkező illetékalapját a vásárlást megelőzően vagy azt követően értékesített lakás forgalmi értékével. Abban az esetben, ha a tulajdonos eladta ingatlanát, és ezt követően úgy vesz részt egy új lakás vagy ház építését szolgáló beruházásban, hogy az nem fejeződik be egy éven belül, az új ingatlanon nem jegyzi be a földhivatal a tulajdonjogát, akkor nem volt lehetősége ennek a kedvezménynek az érvényesítésére. A javaslat ezt a helyzetet kívánja rendezni azzal, hogy kibővíti a cserét pótló vétel illetékkedvezménye érvényesítésének határidejét a vásárlást megelőző három éven belül eladott ingatlanokra is.

Tisztelt Képviselőtársaim! A cserét pótló vétel illetékkedvezményének bővítése jól illeszkedik abba a döntéssorozatba, amivel 2010 óta segítjük a magyar családok otthonteremtési céljait, ezért a Fidesz-frakció támogatja az előterjesztést. Erre kérem tisztelt ellenzéki képviselőtársaimat is. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok sorából.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Józsa István képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DR. JÓZSA ISTVÁN, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Nagyon helyes, hogy végre rájöttek, hogy vannak piaci folyamatok is, és azok az önök akaratától függetlenül is működnek, és érdemes a szabályozást az élet folyamataival összhangba hozni. Nem sokat ér az olyan kedvezmény, amelyik olyan időhatárok közé van szorítva, amit az esetek többségében nem lehet érvényesíteni, vagy sok esetben nem lehet érvényesíteni. Az igazságossághoz az tartozik hozzá - és Magyarország ma az önök vezetésével kevéssé igazságos ország, sőt azt mondhatom, hogy igazságtalan társadalmi megkülönböztetés alakul ki -, hogy a kiskeresetűek, kisjövedelműek

nem tudnak igénybe venni olyan kedvezményeket, amit önök eleve a nagyobb jövedelműeknek, a felső középosztálybelieknek találtak ki. Kérdezem: miért pont a felső középosztálybelieket akarják közpénzekből kistafirozni, miért nem fordítva, ott adnak, ahol erre nagyobb szükség van?

A jelen előterjesztés tárgyát képező, a cserét pótló vásárlás vagy egyéb akciónak az egyenlegbe vonásánál mi nagyon helyesnek tartjuk, hogy ennek a határidejét kitolják három évre, ugyanis az, amit önök a CSOK-kal elindítottak, az egy hihetetlen hullámzást idézett elő az ingatlanpiacon, aminek az lett a vége, hogy átlagosan 15-20 százalékkal megemelkedtek a lakóingatlanoknak az árai is. Tehát amit önök esetleg most hatalmas vívmányként állítanak be, hogy a kedvezmény mennyivel nőtt, azt az önök által gerjesztett áremelkedés bőven elviszi. Tehát hogy kinek segítettek, azt azért ezek a gazdasági elemzések pontosan megmutatják. Tehát nem azoknak segítettek, akikről hangoztatják, hogy a fiatalok, kispénzűek lakáshoz jussanak, hanem valahol a lakáspiacnak a szereplőit emelték meg, de hathatósan. Nem tudom, önök melyik oldalon állnak.

Ennek az illetékkedvezménynek az a lényege, hogy ha valaki a lakás eladása előtt vagy után az eddigiekben egy éven belül új lakást vásárolt, akkor az új lakás megvétele miatt nem kell annak teljes értéke után illetéket fizetni, hanem le lehet vonni az eladott ingatlan árát, egyenlegbe lehet hozni. Ha például az új lakás 20 millió forint, az eladott lakás 15 millió forintos, akkor a példa esetében csak 5 millió forint után kell a 4 százalék vagyonszerzési illetéket megfizetni, ami az egyéb kedvezmények miatt természetesen tovább csökkenhet.

Ugyanakkor ennek a vagyonszerzési illetéknek a kifejezése az első lakáshoz jutásnál azért meglehetősen furcsa.

(10.40)

Tehát amikor az élet minimális feltételéhez szükséges lakásvásárlásról van szó, akkor vagyonszerzési illetéket kivetni, nekem az az érzésem, hogy egy torz velejárája a magyar adó- és illetéktörvényeknek. Tehát ezt érdemes lenne finomítani.

A javaslat további technikai módosításokat tartalmaz arra vonatkozóan is, így azt az esetet is szabályozza, amikor valaki több lakást ad el és vesz meg ebben az egy-, illetve hároméves időszakban. Természetesen ezt az egyenlegbe vonást csak egy tranzakciónál lehet figyelembe venni, ami valahol az üzleti folyamatokat tükrözi.

Természetesen továbbra is illetékmentes lesz az az eset, ha valaki drágább ingatlant ad el, hogy olcsóbb lakásba költözzön. Ebben az esetben is három évre kerül megnövelésre a határidő.

Az előterjesztők egyértelműen nem mondták ki, de utalnak arra, hogy az új építésű ingatlanok átadása bizony egyre több beruházás esetén csúszik, nem-

egyszer az építőiparban tapasztalható szakmai munkaerőhiány miatt. Így sok embert érint a kedvezményes határidőből való kicsúszás, lemaradás veszélye, tehát az építőiparban tapasztalható határidőcsúszások, elmaradások is amellel szólnak, hogy ezt a méltányossági határidőt meg kell növelni.

Mindezek alapján az MSZP frakciója ezt a törvényjavaslatot támogatja. Természetesen, amit önök mellette elmondtak, én azt mondom, hogy abban legyenek sokkal visszafogottabbak, az emberek pontosan látják, hogy önök mit tettek a lakáspiacon, hogy felverték az árakat, és ezzel az emberek többségének a javát nem szolgálták. Tehát én azt mondanám, hogy hátrébb az agarakkal, ez nem az önök sikertörténete, ami a lakáspiacon történik. Úgyhogy azzal, hogy egy ilyen nagyon helyénvaló kis életszerű korrekciót megtesznek, ne essenek abba a hibába, hogy az összes többi cselekedetük is jónak számít, mert kevésbé az, sokkal több embert sújt, mint akinek kedvez. Ezt gondolják meg! Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A KDNP képviselőcsoportjának vezérszónoka Vejkey Imre képviselő úr. Parancsoljon!

DR. VEJKEY IMRE, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A Fidesz-KDNP határozott és egyértelmű törekvése, hogy a magyar családok minél egyszerűbben és könnyebben juthassanak lakástulajdonhoz. Ezt a kiemelt célt szolgálja a már bevezetett családi otthonteremtési kedvezmény, továbbá a nemzeti otthonteremtési közösség intézményeinek a bevezetése, valamint az egyes lakásértékesítések után fizetendő általános forgalmi adó 5 százalékra történő csökkentése.

Az előttünk fekvő törvényjavaslat, a kereszténydemokraták céljával összhangban, a cserét pótló vétel illetékkedvezményére vonatkozó szabályozást, a magánszemélyek lakásvásárláskor érvényesíthető illetékkedvezményét úgy módosítja, hogy a lakásvásárlást megelőző három, illetve a lakásvásárlást követő egy éven belül értékesített másik lakás eladását engedi figyelembe venni. A törvényjavaslat így lehetővé teszi az illetékkedvezmény, illetve -mentesség érvényesítését azon családok számára is, akik akár önhibájukon kívül egy éven belül korábbi lakásuk eladása után nem tudták a másik lakásukat tulajdonba venni. A módosított rendelkezés alkalmazható mind használt, mind új építésű lakás vásárlásakor.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Az úgynevezett cserét pótló vétel illetékkedvezményének lényege, hogy a magánszemély vevő csökkentheti a lakásvásárlással keletkező illetékalapját a vásárlást megelőző vagy azt követő egy éven belül értékesített lakás forgalmi értékével, így végső soron a megszerzett lakás forgalmi értéke helyett csak az eladott és megvásárolt lakások forgalmi értékének különbözete után kell a visszerthes vagyónátruházási illetéket megfizetnie.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A törvényjavaslat egyfelől a cserét pótló vétel illetékkedvezményére vonatkozó szabályozást, másfelől az eladotthoz képest kisebb forgalmi értékű lakás szerzésének illetékmentességét módosítja tehát úgy, hogy hosszabb időt biztosít a lakásvásárlást megelőző lakásértékesítésre. A javaslat értelmében tehát a kedvezményes illetékalap megállapításakor, illetve az illetékmentesség alkalmazásánál figyelembe lehet venni annak a lakásnak a forgalmi értékét is, amelyet a vásárlást megelőző három éven belül adtak el. Nem változik a szabályozás ugyanakkor abban a tekintetben, hogy a lakásvásárlást követően értékesített lakás forgalmi értékét csak akkor lehet levonni az illetékalapból, ha azt a vásárlást követő egy éven belül értékesítették.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Köszönöm az eddigi vezérszónoki hozzászólásokat és a kormány támogatását. Úgy gondolom, hogy egy rendkívül fontos törvényjavaslat, ami előttünk van, a Kereszténydemokrata Néppárt ezért támogatja. Köszönöm az önök támogatását is és megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Z. Kárpát Dániel képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr! Oné a szó.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Szeretném leszögezni, hogy a Jobbik frakciója támogatni fogja az előttünk fekvő törvényjavaslatot. Ugyanakkor engem kicsit megleptek a kormányzó pártok képviselői a tekintetben, hogy itt egy átfogó, forradalmi, mindenki számára elérhető kedvezménytömegről beszélnek, vagy legalábbis ezt vizionálják, miközben gyakorlatilag egy olyan illetékkedvezmény kiterjesztéséről van szó, amit a piaci viszonyok abszolút indokolnak - én magam is támogatom, talán kicsit korábban is lehetett volna erről gondolkodni, de jobb későn, mint soha. *(Tállai András tüsszent.)* Egészségére! Meg kell hogy jegyezzük, azok a piaci viszonyok, amelyek indokolják ezen illetékkedvezmény bevezetését, már fennállottak gyakorlatilag a CSOK bevezetése óta, tehát egy teljesen logikus következmény fekszik előttünk, ezt támogatni fogjuk.

Ugyanakkor, amikor Balla előterjesztő úr előadta, hogy itt mindenki számára kinyílnak a hasonló kedvezményeket illető lehetőségek, akkor az ember legalábbis elhúzza a száját egy kicsit, hiszen miről van itt szó. A kormányzat egy teljesen beteges gondolatvilágot magáévá téve folyamatosan azt mantlyzza, hogy a magyar embereknek egyfajta szokásrendszer az, hogy saját ingatlanhoz szeretnének jutni - persze, mindenki szeretne -, de hogy kizárólag a saját ingatlantulajdon megszerzése vezérli őket, és önök szerint nem pedig az a teljesen természetes emberi vágy, hogy lakjunk valahol.

Ily módon a bérlakásszegmenst, a bérlemények elérhetővé tételét teljes mértékben kihagyják ebből a

folyamatábrából, miközben semmi nem támasztja alá az önök állítását, nem létezik olyan jelenség, hogy a magyar emberek csak és kizárólag a saját tulajdonú ingatlanra érik be vagy éppen a semmivel.

Ami jelenség létezik, az az, hogy Magyarországon lényegesen alacsonyabb a bérlakásszegmens, mint mondjuk, Ausztriában vagy Németországban, de ez nem a magyar emberek hajlandóságának a hiánya miatt történt így, hanem olyan történelmi okokból, hogy egész egyszerűen egy tisztességes bérlakásprogramot az utóbbi évtizedekben senki nem tett le az asztalra. Tehát amikor illetékkedvezményről beszélünk - és ezt támogatjuk -, akkor ne mondjuk azt, hogy mondjuk, egy új ingatlan vásárlásának lehetősége széles társadalmi rétegek előtt kinyílik, mert ez nem igaz. Magyarországon a tipikus élethelyzet és a tipikus probléma, ami szembejön, az az, hogy százezer forint fölötti albérleti díjat plusz rezsit kellene kitermelni egy fiatalnak vagy fiatal párnak, és a legkisebb esélye nincsen új építésű vagy bármilyen ingatlant vásárolni a piacon, családi segítség nélkül nagyon-nagyon ritkán fordulhat elő hasonló.

Éppen ezért szeretném megingatni a kormánypárti képviselőket ebben a „csak és kizárólag saját otthonhoz jutni” című gondolatvilágában, hiszen a magyar fiatalok nagyon nagy része egy jól kimunkált bérlakásprogrammal ugyanolyan elégedett lenne, főleg, ha azt úgy dolgoznánk ki, hogy egy páréves bentlakás után tulajdonképpen anyagáron vagy affélt hozzá lehetne jutni az érintett ingatlanokhoz.

(10.50)

Működnek hasonló rendszerek több európai országban. Hozzáteszem, a CSOK kedvezménytömegét indokoltnak tartom, nem érzem azt, hogy csak a luxusszférába szólnának ezek a beruházások, mint ahogy tegnap az egyik interpellációs válaszban megkaptuk. Soha nem gondoltunk, soha nem mondtunk olyat, hogy csak a gazdagok kiváltsága lenne a CSOK, azt mondtuk, hogy a felső középosztálytól fölfelé tud kedvezni jellemző módon. A 10 milliós kedvezménytömeget leginkább nyilván az tudja igénybe venni, aki nagy értékű ingatlan építésébe vágja a fejszét, vagy éppen új építésű ingatlant vásárol. Teljesen természetes, hogy nálunk, Óbudán a békásmegyeri panelházakban lakók jellemző módon nem tudják elérni ezt a 10 milliós kedvezménytömeget. Ez nem azt jelenti, hogy sajnálnánk azoktól, akik megkapják, hanem pontosan azt jelenti, amit mondtunk, hogy a CSOK kedvezménytömegével nagyságrendileg megévező vagy annál alacsonyabb összegből, amely tartalék elérhető a költségvetésben, egy átfogó országos bérlakásépítési programot lehetne kreálni mindenféle akadály nélkül oly módon, hogy az idefektett költségvetési források maximálisan visszahoznák saját magukat, két kormányzati cikluson belül biztos, de egy jó részük már egy cikluson belül is.

S azt is látjuk, hogy rendszerben kéne gondolkodni, ezért örülök, hogy az előterjesztő részéről is elhangzott néhány idevágó szakmai javaslat. Az áfacsökkentések tekintetében nagyon örülünk annak, hogy 5 százalékos szintre került le egy bizonyos szegmensben az áfa értéke, de ez megint csak az új építésű lakások esetében kedvező. Nagyon nehéz ilyenkor nem idegondolni Garancsi úr különböző ingatlanos cégeit, vagy nagyon nehéz lenne nem gondolnom óbudai lakosként a Római-partra, az ott építendő mobilgát tervezetére, ahol amúgy változtatási tilalmat rendeltek el, de ezt átmenetileg mégis feloldották, hogy engedélyt adjanak az önök egyik jó barátjához közel álló ingatlanos cég számára egy építkezésre, aztán újra elrendelték a változtatási tilalmat, ahogy ezt az engedélyt ki tudták adni. Tehát azt látjuk, hogy a jó barátok, jó ismerősök, strómanok tulajdonképpen mindenhol megjelennek, legyen szó ingatlanfejlesztésekről, legyen szó dohánykoncesszióról, legyen szó magyar földről. Tehát önök a jó barátaikon keresztül mindenhol ott vannak, így nagyon nehéz jóhiszeműen hozzáállni ehhez a törvényjavaslathoz, bár megpróbálok mindenképpen.

Még egy kérést is tolmácsolnék önök felé, ez pedig az, hogy ingatlanfejlesztések, otthonteremtés, bérlakásprogram és egyebek tekintetében a NOK-ot mint olyat ne tessenek vívmányként emlegetni, hiszen a NOK nem egy lakástakarék-szisztéma. Hatalmas félreértés van ekörül. Tulajdonképpen egy kormányzati legalizált pilótajátékot vezettek keresztül a rendszeren, egy olyan fogyasztói csoport típusú intézményt, amelyhez hasonlókat önök teljesen jogosan a mi támogatásunkkal gyakorlatilag betiltottak, pontosabban: hozzám az állt volna közelebb, ha a fogyasztói csoportokat betiltjuk, ahogy vannak. Önök odáig jutottak el, hogy újjak létesítését nem engedélyezték.

Egy dolgot viszont megtettek: fogyasztói csoportokat menedzselő cégek számára tették lehetővé Rogán Antalék állami pilótajátékát. Ez lett a NOK, ahol tulajdonképpen egy lakáslottó-szerűség keretein belül az érintett csoporttagok befektetéseiből kívánnak ingatlanokat vásárolni. Ez igen messze áll a lakástakarék klasszikus fogalmától, az én álláspontom szerint mindenképpen. Azt látjuk, hogy ha Magyarország, a magyar nemzetgazdaság arra képes, hogy egy államilag legalizált pilótajátékot hozzon be a rendszerbe, az önmagában szánalmas, de erre hivatkozni mint otthonteremtési vívmányra, ez egészen elképesztő, főleg majdnem nyolcévnyi kormányzás után. Az elmúlt nyolc év tekintetében sokkal többet kellene tudni felmutatni otthonteremtési téren.

Márpedig vannak jó intézkedések is. Például a munkáltatói kedvezmények tekintetében az, hogy lakáshitel-finanszírozásra kedvezményrel lehet fordítani összegeket, kiváló és jó ötlet. Ami jó, azt én mindig elismerem, nem vitatom el, sőt adott esetben kiterjeszhetőnek tartom, meg is tudom jelölni a költségvetési forrásait annak, hogy hogyan lehetne ezt kiterjeszteni. De azt is látjuk, hogy a CSOK tekin-

tetében nemcsak ingatlanár-emelkedés következett be a piacon - ez részben amúgy is bekövetkezett volna, mert van egy olyan folyamatos felhajtóerő, amely álláspontom szerint a következő világgazdasági válságig nem fog érdemben megállni, és emelkedni fognak az érintett ingatlanárak -, hanem az elképesztő munkaerőhiány miatt, ami az építőipart most már lassan minden szegmensében sújtja, sokkal lassabban lesznek a beruházások, azok kivitelezési szakaszai, sokkal drágábbak lesznek egy idő után, és korábban jól menő építőipari cégek is attól szenvednek, hogy nem tudnak átgondolt módon, strukturáltan dolgozni, egész egyszerűen nem képesek előre tervezni, mert az ország kiürülése mentén az ágazat munkaerőpiaci kiürülése is folyamatos, és nem nagyon tapasztalunk olyan lépéseket, amelyek ez ellen hatnának.

Hogy pár tippet adjunk a kormányzatnak: a kollégiumi rendszer átalakítása, fejlesztése, a szakképzés átalakítása ezzel összefűzve. Tehát van adott esetben mobilissá tehető munkaerő Magyarországon belül is, csak tipikus problémát jelent az, hogy a családok egyik része szabolcsi, és az ottani falvakban ott van a nem szakképzett munkaerő, amelyik nem mobilis jelen pillanatban, ugyanakkor abszolút nyitott lenne arra, hogy a környező, nem is feltétlenül nagyvárosokban vagy megyeszékhelyeken, hanem a környező városban egy kollégiumi fejlesztéssorozat követően szakképzettséget szerezve javítsa a saját képességeit, kompetenciáit, ezt követően pedig az általa választott szegmensben belül megtalálja helyét a munkaerőpiacon.

Hozzáteszem, külföldön szakmai minimálbérek, ágazati minimálbérek tekintetében elősegítették, gerjesztették, ösztönözték ezt a folyamatot. Tehát egy hegesztő esetében megvolt az a várakozás, hogy ha ő átképzés vagy szakképzés után kikerül a piacra, várhatóan milyen nettó jövedelemszintet érhet el, ebből hogyan tudja tervezni az életét. Magyarországon sem lenne érdemi akadálya annak, hogy hasonló szisztémában legalább gondolkozzunk, legalább folytassunk erről társadalmi, illetve parlamenti vitákat.

Addig ezt a gesztusértékű kedvezményt természetesen támogatni fogjuk, rendszerszintű kitekintésre biztatva önöket, attól pedig óva önöket, hogy bármiféle dichimnuszt zengjenek a magyar otthonteremtési helyzet tekintetében, hiszen hatalmas megoldandó problémák tornyosulnak még előttünk. Köszönöm a lehetőséget. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Most van lehetőség kétperces felszólalásra. Megadom a szót az MSZP képviselőcsoportjából Legény Zsolt képviselő úrnak. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. LEGÉNY ZSOLT (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Azt

már megszoktuk, hogy a Fidesz egyéni képviselői indítványok formájában szokott behozni a Ház elé törvényjavaslatokat. Azt is megszoktuk, hogy a Habony-média meg a Habony-művek csúsztatásait néha szolgálalkúen felolvassák a fideszes képviselők. De amiért szót kértem rögtön a vezérszónoki kör után, az az, hogy itt néhány ordas nagy hazugság elhangzott, akár Balla képviselő úr előterjesztésében, akár Kucsák képviselő úr vezérszónoklatában.

Azt sikerült mondani, hogy a szocialista kormányok dobták a devizahitelezés csapdjába a magyar lakosságot. Akkor tisztázzuk rögtön ennek az álmos kedd délelőtti vitának az elején, hogy 2001-ben a Fidesz-kormány vezette be azt a jogi konstrukciót, amely a devizahitelezésre lehetőséget adott Magyarországon. Tehát itt már rögtön egy hatalmas nagy csúsztatásba tudtunk beleszaladni.

A másik pedig az, hogy ezt követően, 2002 után azért pörgött fel a devizahitelezés, mert az önök liblingje - a kedvenc jegybankárunk volt még Matolcsy György előtt -, Járai Zsigmond és az általa vezetett MNB, Magyar Nemzeti Bank általi monetáris politika következtében történt az, hogy a magasán tartott forintkamatok miatt mentek a magyar családok a devizahitelezés irányába. Szóval, rögtön az elején tisztázzuk azt, hogy önök vezették be ezt a jogi konstrukciót, és a kedvenc jegybankárunk által vezetett magyar nemzeti banki monetáris politika volt az, amely a devizahitelezés irányába elvitte a magyar családokat. Elnök úr, köszönöm a lehetőséget. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kettőperces felszólalásra következik Z. Kárpát Dániel képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Itt lekövettem a csoportdinamikát, legalábbis igyekeztem, és úgy látom, hogy a Fidesz-KDNP-s képviselőtársak nem igazán kívánnak részt venni ebben a vitában. De a devizahitelezés pont egy olyan dolog lenne, ahol önöknek most védeni kéne a mundér becsületét, hiszen egyrészt súlyos állítások hangzottak el, másrészt egyértelmű, hogy közös felelősség, nagykoalíciós felelősség alakult ki a Fidesz és az MSZP között e tekintetében. De ne vitassuk el a Fidesz felelősségét teljesen jogos módon, hiszen 2001-ben kiengedték a szellemet a palackból, többek között azzal, hogy az egyoldalú szerződés módosítók tömegét tették lehetővé.

Aztán következett egy elképesztő balliberális gazdasági éra, amikor hagyták felfutni ezeket az úgynevezett hiteleket, mindenféle nemzetközi jelzéssel szemben, hazai szakmai jelzéssel szemben. Tehát lehetett látni, hogy ebből hatalmas probléma lesz. De ami még nagyobb probléma, hogy mi megvizsgáltuk a parlamenti jegyzőkönyveket és a sajtójelentéseket, és abból az időszakból, tehát a Gyurcsány-Bajnai-féle vészidőszak idejéből hiányzik a markáns ellenzéki kiállások tömege. Nem találjuk a fideszes módosító

javaslatokat, lázadó hangú felszólalásokat azt illetően, hogy ezzel a devizahitelezéssel valamit már kellene csinálni.

(11.00)

Tehát önök 2010-ig lapultak abban a bizonyos fűben - nem akarok erősebb hasonlatokat használni -, 2010 óta pedig elkezdtek kozmetikázni a problémát. De ahelyett, hogy felvételtörvényen keresztül forintosítottak volna, hazudoztak, például a Kúria mögé bújva azt állították, hogy önöket valami kényszerítette arra, hogy piaci árfolyamon szabadítsák az emberekre a forintosítást, átváltást. Ez nettó hazugság. Nem volt ilyen kényszer, nem volt ilyen nyomás, nem voltak ilyen jogszabályi keretek. Ha mégis volt nyomás, az egy irányból érkezhetett, a Bankszövetség és az EBRD irányából. Ha viszont ennek engedtek, nem akarom nagyon csúnyán mondani, egyfajta csicskatempó, ha ez így van.

Nagyon remélem, hogy nincs így, nagyon remélem, hogy még most is be lehet avatkozni ezen a területen. Tegnap a miniszterelnök urat szembesítettük azzal, hogy 140 ezer ember sorsa megoldatlan, abszolút veszélyben van (*Az elnök csejget.*), ebben a vitában is helye lenne annak, hogy a kormány tisztázza magát és tisztázza jövőbeli szándékait. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Fidesz képviselőcsoportjából Kucsák László következik, kétperces felszólalásra.

KUCSÁK LÁSZLÓ (Fidesz): Elnök úr, köszönöm a szót. A vezérszónoki kör után, úgy tűnik, sikerült visszazökkenni abba a megszokott mederbe, amit nagyra nem tudunk értékelni a magunk részéről. De ha már így alakult, akkor kedves Legény Zsolt képviselő úrnak szeretném jelezni, hogy a szóhasználat, az ordas nagy hazugság, vagy Józsa képviselő úrtól a vívmány kifejezés a szocialista tankönyvek időszakát idézik vissza. Lehet, hogy nosztalgikusan lapozgatják ezeket a könyveket, de ezek a lemezek lejártak, szeretném jelezni. (*Dr. Józsa István közbeszól.*) Higgadság, képviselőtársam!

De azt elvitatni szeretném, hogy a devizahitelezés kapcsán az igazi vétket, az igazi bűnt a szocialista-liberális kormányok követték el, sokkal inkább kimeríti azt a kategóriát, amit Legény Zsolt fogalmazott meg. Z. Kárpát Dániel nyilván a Jobbik részéről egy tárgyyszerűnek tűnő vezérszónoki felszólalás után szintén rákapaszkodott erre a mozzanatra vagy erre a motívumra; tegye, természetesen szíve joga. De azt tudom mondani felvetéseinek zömére, hogy nincs így, ahogy ön azt elmondta.

Ezeket a vitákat egyébként a parlamentben több ízben lefolytattuk. A viták sajnos sokkal inkább emlékeztettek a csehovi párhuzamos monológokra, mint az érdemi vitákra. Ebben azt megkeresni és

abban egyetérteni szeretném, hogy erről meg ki tehet, hogy ezek nem válnak érdemi vitává, nehezen fogunk dűlőre jutni egymással.

A vívmány kifejezést és a forradalmi jelentőséget ezen konkrét javaslat kapcsán nem az előterjesztő használta, nem a Fidesz vezérszónoka használta. Mi csak egy kontextusba helyeztük ezt az intézkedést. A korábbiakban pedig elmondtuk azt, hogy milyen intézkedések történtek ezen a területen. Ehhez kapcsolódik jelen törvényjavaslatunk; indítványoznám, hogy talán erről váltsunk szót. Köszönöm szépen a figyelmet. (*Taps a kormánypárti padsorokban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A KDNP képviselőcsoportjából kétperces felszólalásra Vejkey Imre képviselő úr következik. Parancsoljon!

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Valóban többször folytattunk le vitát a parlament előtt a devizahitelezés tárgyában, a devizahitelezés problematikája tárgyában, és mi a magunk részéről, kereszténydemokraták többször kifejtettük, hogy milyen megoldásokat látunk. És küzdöttünk is azért, hogy ezek a megoldások törvényerőre emelkedjenek, amelyek javarészt be is váltották a hozzájuk fűzött reményeket. Természetesen vannak még e vonatkozásban feladatok előttünk. Ezeket, bízunk benne, hogy a következő ciklusban meg fogjuk tudni valósítani.

Vizont fölhívom a tisztelt Ház figyelmét arra, hogy jelen pillanatban a napirendünk tárgya nem a devizahitelezés kérdése. A napirendünk tárgya az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény és az egyes adótörvények és más kapcsolódó törvények módosításáról szóló 2017. évi LXXVII. törvény módosításáról szóló T/18539. számú törvényjavaslat. Kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy a napirendi ponthoz igazodóan fejtsék ki a továbbiakban véleményüket, amely, ha jól értettem, minden frakció részéről - legalábbis, aki itt jelentette be a vitában; az LMP frakciója nem szólalt még hozzá jelen pillanatban - támogatást élvezett.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. (*Taps a kormánypárti padsorokban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most rendes felszólalások következnek. Megadom a szót Mesterházy Attila képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportjából.

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Amikor gombot nyomtam, akkor még jobbikos képviselőtársam két gondolata miatt gondoltam, hogy hozzászólok, de hát azóta nagyon sok minden más is elhangzott. Azt értem, hogy a fideszes képviselőket zavarják a tények, ettől még a devizahitelezés kapcsán az a tény, amiről Legény Zsolt képviselőtársam beszélt.

Nem tudom, milyen tankönyvekről beszélt Kucsák úr, de akkor a Fidesz nagyon pontosan végigolvasta ezeket a tankönyveket, amiket a szocializmus kapcsán emlegetett, mert annál jobb és erősebb gyűlöletkampányt, mint amit maguk folytatnak folyamatosan az elmúlt években, szerintem tankönyvekből sem lehetne kimásolni. És az is teljesen világos, hogy önök mindig alternatívan értelmezik a múltat. Ami az önök tevékenységével szemben kritikus vagy negatív, azzal úgy foglalkoznak, mintha az nem is létezett volna, míg másokkal szemben adott esetben még a valótlaniságot is igazságként állítják be.

Alapvetően Z. Kárpát Dániel képviselőtársam mondott egy olyan gondolatot, hogy szerinte nem létezik a magyar családok gondolkodásában az, hogy tulajdonhoz kell jutni, hogy ez egy nem létező jelenség. Én ezzel vitatkoznék. Szerintem ez egy létező jelenség Magyarországon. A probléma az, és hogy másik kérdésben meg egyetértsek önnel, ez azért alakult ki, mert nincs más lehetőségük a családoknak. Ugye, az az egy van, hogy veszünk a gyerekeknek egy lakást, vagy közösen, és utána segítünk első lakáshoz jutni. Ha lenne egy normális bérlakásrendszer Magyarországon, akkor valószínűleg ez sokkal könnyebbé tenné vagy alakítaná ezeket a szokásokat is a magyar társadalomban.

Valóban, Európában, az Egyesült Államokban az egy teljesen normális dolog, hogy valaki lakást bérel, nem tulajdonol, és az is igaz, hogy ez a munkaerőpiaci mobilitást is nagymértékben tudná segíteni. Hiszen ha valaki, mondjuk, Szabolcsban megvesz egy lakást Tornypálcán, és ott nem tudja eladni, márpedig nehezen tudja eladni a lakást, akkor hiába akarna, mondjuk, Sopronba költözni, mert ott kapott egy állásajánlatot, nem fogja tudni megtenni, mert a tornypálcái lakása sokkal kevesebbet ér, mint Sopronban vagy akár annak környékén egy lakás. Magyarul, ebben egészen biztosan kellene haladni előre.

Mint ahogy azzal is egyetértenék, ha már szóba jött, hogy ha a devizahitelek kapcsán beszélgetünk valamiről, akkor valóban az egy jogos felvetés, mi magunk is többször megtettük azt, hogy az tényleg egy kérdés, hogy miért nem azon az árfolyamon forintostották a...

ELNÖK: Képviselő úr! Három perce hagyom önt beszélni, de a három perc alatt még nem tért rá az illetékekről szóló törvényre. Képviselő úr, ön egészen másról beszél. Arra kérem, hogy térjen rá a törvényjavaslatra.

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Mindenki más erről beszélt, úgyhogy kezdje az elnök úr a számonkérést azokon, akik a szocialista tankönyvekről beszélnek.

ELNÖK: Képviselő úr, nagyon szépen kérem, ne próbáljon kioktatni, és főleg ne mondja meg, hogy hogyan vezessem az ülést, mert erre önnek csak ügyrendi javaslat formájában van lehetősége. Ezt viszont

nem tudja megtenni. Kérem, folytassa az illetékekről szóló törvénnyel!

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Ezt tettem eddig is; elnök úr valószínűleg nem figyelt oda, hogy miről beszéltem. *(Zaj, közbeszólások.)* Magyarul továbbra is azt mondanám, hogy a devizahitelezés kapcsán ez egy nagyon fontos kérdés, hogy azon az árfolyamon váltsuk át vagy kellett volna átváltani, ezeket forintostítani, mint amin fölvevtek, ahogy ezt több képviselő a vitában elmondta. Elnök úr valószínűleg ezt nem vette észre a korábbi hozzászólások esetében. Ehhez képest a fideszesek meg mást sem csinálnak, csak hogy segítsen a vitát, mint hogy hazudoznak összevissza. Köszönöm szépen. *(Dr. Józsa István és dr. Legény Zsolt tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Ismételt felszólalásra a Jobbik képviselőcsoportjából Z. Kárpát Dániel képviselő úr következik. Parancsoljon, képviselő úr!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Szeretném kihangsúlyozni, hogy a Jobbik támogatja az illetékedvezmények kiterjesztését. Tehát a tárgynál maradvány, egyértelműen jelentkezett egy piaci igény, már a CSOK bevezetésekor, tehát jó sok idővel ezelőtt, erre most reagál a kormányzat. Én ezt támogatom.

Ugyanakkor itt valóban a devizahitelezés szóba került, ezt nem ellenzéki képviselők hozták szóba, hanem még előterjesztői fronton a kormányzó párt képviselője felhozta. Kéretik nem csodálkozni, ha lecsapja a magas labdát az az ellenzéki képviselő, jelesül a Jobbik képviselője, aki „szűz” ebben a kérdésben, hiszen az MSZP-Fidesz nagyközlőnek nem részeként semmiféle felelősséget nem vállaljon ebben a kérdésben.

(11.10)

Fideszes képviselőtársamnak szeretném címezni, hogy folytassuk le ezeket a vitákat. Oké. De ön annyit mondott, hogy nincs így. Tehát amit én elmondtam, az nincs így. Kérem, hogy álljon fel, cáfolja meg, mondja el! Konkrét kérdéseket tesz fel, aztán az illetékekről is beszéljünk reggelig, bár ott úgy látom, sokkal nagyobb egyetértés mutatkozik. Én nem fogom elvitatni, ha önöknek van egy jó ötletük, én ezt a szavazatommal erősíteni fogom, de konkrét kérdések adódnak.

Mi indokolja azt, hogy az egyik ember 180 forinton törleszthette az úgynevezett hitelét, a másik 256 forinton? Milyen etikai, jogi, gazdasági érvek húzódnak e mögött? Szerintem ez elfogadhatatlan.

A második kérdésem - és csak három lesz, nem lesz hosszú -, hogy ebben az évben hogy fordulhatott elő az az önök állítólagos sikeres rendezése után, hogy 5 milliós hitelfelvételből 33 milliós követelés

keletkezett úgy, hogy két végrehajtó banda ugyanazt a követelést próbálta behajtani az érintett családon, akit a végén ki is lakoltattak.

A harmadik kérdésem pedig teljesen és abszolút egyértelmű: mi indokolja azt, mert a Kúria jogegységi határozata nem, hogy piaci árfolyamon váltsák át az érintett emberek úgynevezett hiteleit, felvételtől árfolyam helyett? Nagyon örülök annak, hogy más ellenzéki párt is eljutott végre hosszú évek után arra a következtetésre, hogy a megoldás, igen, a felvételtől árfolyamon történő forintosítás. Sőt, a politikai - idézőjeles - „piac” úgy alakult, hogy most már a Fidesz és a KDNP egyedül vannak abban a szekértáborban, amely kitart amellett, hogy a piaci árfolyamon történő forintosítás tisztességes dolog. Én nagyon egyszerűen látom ezt a kérdést. Ha valaki 155 forintot vette fel az úgynevezett hitelét, nem lehet tisztességes azt 256 forintot forintosítani.

Tehát ha ezekre a teljesen egyértelmű konkrét kérdésekre választ nyerünk, vagy legalább el tudunk kezdeni diskurálni róla, abból lehet termékeny vita. Az egyszerű cáfolatokból, bélyegosztásokból és stigmatizálásból viszont egészen biztosan nem. Köszönöm. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kétperces felszólalásra az MSZP képviselőcsoportjából Gúr Nándor képviselő úr következik. Parancsoljon, képviselő úr!

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Bár most nem ülök ön mellett a jegyzői székben, de innen is tudom segíteni a munkáját, ezért az első mondatom arról szól, hogy Balla képviselőtársam volt az, aki szóba hozta ezeket a kérdéseket, amelyeket ön Mesterházy Attilával szemben kritikai élel megfogalmazott. Ezt azért jegyzem meg, mert fontosnak tartom, hogy a jegyzőkönyvből is teljesen világos legyen, honnan indult el ez a vita.

A törvényjavaslatról egyébként az a személyes álláspontom, hogy vannak benne olyan dolgok, például az egyről három évre való kiterjesztés kérdésköre, amelyek jók és szükségszerűek. Egyszerűen azért szükségszerű, hogy az érvényesíthetőség lehetősége megteremtődhessen. Ezért ezt nyilván lehet támogatni és megítélésem szerint kell is támogatni. Meggyőződésem, a Magyar Szocialista Párt is ezt fogja tenni. Mindezek mellett nem kívánom elkerülni azt a kérdést, amely szóba került, és amelyet Legény Zsolt képviselőtársam is Balla képviselőtársam elmondását követően megjegyzett. 2001-re gondolok, amikor is vissza kell forgatni a Magyar Közlönyt, meg kell nézni, hogy a Magyar Közlönyben kiknek az ellenjegyzésével került aláírásra a devizahitelezéssel kapcsolatos dolgok mikéntje. *(Dr. Legény Zsolt: Pontosan!)* Orbán miniszterelnökként, Matolcsy miniszterként és Járai jegybankelnökként; ezeket a neveket lehet megtalálni ezekben a Magyar Közlönyökben.

Szeretném jelezni, hogy az, amiről most folyik a diskurzus, teljesen helytálló. Önök családbarát in-

tézkedésekről beszélnek, és a családbarát intézkedések úgy köszönnek vissza, hogy a Magyar Nemzeti Bank nyereszkesedik az emberek kárára. Mondom: nyereszkesedik az emberek kárára.

(Az elnöki széket Jakab István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Nem a javára cselekszik, hanem nyereszkesedik az emberek kárára. Ennek a mértéke nagyjából 300 milliárd forintos nagyságrendet tett ki az elmúlt időszakban. Elnök úr, köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Köszöntöm képviselőtársaimat.

Tisztelt Országgyűlés! Kétperces felszólalásra következik Vigh László képviselő úr, Fidesz-képviselőcsoport.

VIGH LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Z. Kárpát Dániel szavaira szeretnék reagálni, aki jelezte, hogy a Fidesz-kormány különösebbet nem tett. Szeretném elmondani, hogy én is vettem fel devizahitelt. Amikor megkötöttem a szerződést a bankkal, az egy magánszemély és a bank közötti kapcsolat volt. A Fidesz-kormány segített abban, hogy ebből a kapcsolatból, ami a magánszféra és a bank között kötött annak idején, mondjuk, 2005-ben, '06-ban, '07-ben vagy '08-ban, ki lehessen jönni, segített árfolyamgáttal, végtörlesztéssel és sok mindennel.

Egyébként én is sajnálom mindazokat a devizahiteleket, akik benne vannak, de azt gondolom, hogy a bankok oldaláról kell ezt megfogni, a bankok tették azt, amit tettek, nem a Fidesz-kormány. A Fidesz-kormány segíteni akar. Ezt a vitát, hogy mikor indult el, régóta folytatjuk. Azt gondoljuk, hogy ha végignézzük a devizahitelek egész körét, hogy ki mikor vette fel a hitelt, az az ominózus nyolc évre esne, amikor a szocialista kormányok uralták a mezőnyt Magyarországon. Tehát arra az időszakra esik. A Fidesz-kormány megörökölte ezt a problémát, és azt gondolom, hogy megpróbáltunk mindent megtenni. Egyébként igaza van, ennek nincs vége, még van nagyon sok ember, akin segíteni kell, és szerettem segíteni is fogunk a következő időszakban. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormány-pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kétperces felszólalásra jelentkezik Z. Kárpát Dániel képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Először is elismerésem szeretném kifejezni, mert van végre egy kormánypárti képviselő, aki beleáll ebbe az úgynevezett vitába, ha vita alakul ki belőle, és nem csak adok-kapok.

A képviselőtársam említette, hogy szerinte devizahiteles fronton magánszemély és bank közötti kapcsolatok alakultak ki. Ugyanakkor meg kell hogy jegyezzem, ebben a rendszerben nagyon sok szereplő volt még. Végzettség nélküli hitelközvetítők; voltak olyan közjegyzők, akik nem feltétlenül vizsgálták meg azt, hogy az érintett dokumentumok mögött valódi, jogszerű folyamatok vagy piaci folyamatok állottak-e; az állami felügyeleti rendszer elképesztő mulasztásairól nem is beszélve. Tehát ha elszámoltásról beszélünk, ezt rendszerben kell elképzelni.

De mi egyetértünk valamiben, amit most mondt: fizessenek az érintett kereskedelmi bankok. Pontosán arra a kérdésemre erősít rá, ami még mindig itt lóg a levegőben, hogy ha az a helyzet, hogy fizessenek a károkozók a „szennyező fizet” elve alapján, akkor miért nem fizettették vissza az érintett kereskedelmi bankokkal a teljes, indokolatlanul elvont összegtömeget. Tehát a felvételtől árfolyamon történő forintosítással az emberek, az érintettek összes pénzét vissza lehetett volna venni a bankoktól. Ugyanakkor ez nem történt meg, a piaci árfolyamon történő átváltással az érintett összeg jóval több mint a felét, amit indokolatlanul elvettek, önök legalizált módon ott hagyták a bankoknál, és nem adták vissza a tulajdonosoknak. Ez az én igazi problémám.

Nem azt vitatom el, amit megpróbáltak tenni, mert ott voltak elképesztően elhibázott lépések, voltak előremutatónak tűnő lépések, és voltak jó szándékú, ám félresikerült lépések, meg temérdek bűn is mellette. Én azt tartom egyértelműen megválaszolható kérdésnek, hogy az érintett összeg több mint felét miért nem adták vissza a tulajdonosoknak, mivel igazolható ez, milyen jogi, etikai vagy bármilyen érv vonulatható fel amellest, hogy az amúgy rekordnyereséget produkáló bankokat ne számoltassák el az általuk elkövetett bűnök függvényében és teljeskörűen. Köszönöm a lehetőséget. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! További képviselői hozzászólások következnek. A kétperces felszólalásokra majd a következő körben kerülhet sor. Megadom a szót Legény Zsolt képviselő úrnak, MSZP-képviselőcsoport.

DR. LEGÉNY ZSOLT (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Kucsák képviselő úr azt mondta, hogy maradjunk a törvényjavaslatnál. Meg is fogom tenni. Ahogyan említette a vezérszónokunk, támogatni fogjuk ezt az előterjesztést, mert egyébként jónak találjuk, mert azt gondoljuk, hogy ez segít a magyar családoknak.

Mivel ez a javaslat az illetéktörvényt módosítaná úgy, hogy a cserét pótló lakásvételre vonatkozó kedvezményes szabályokon lazít, szerintünk ez egy jó intézkedés, ezért, ahogyan említettem, támogatni fogjuk. Ugyanis a javaslat a lakás eladása utáni egyéves határidőt tolná ki 3 évre arra tekintettel, hogy

sok család nem tud megfelelő ingatlant találni egy év alatt, vagy éppen újjépítésű lakások esetén a kivitelezés csúszása miatt egy éven belül nem tudja mindig átvenni, így kiesne a kedvezményből. Tehát ez egy jó, támogatandó előterjesztés, és nem azt a régi ellenzéki metodikát akarnánk itt alkalmazni, hogy mindig mindennel szembemegyünk. Azt gondoljuk, hogy ez egy jó előterjesztés, és kell.

De azt engedje meg nekem, Kucsák képviselő úr, és abszolút nem fogom önt kioktatni, csupán hogy elmondjam és rögzítsem a jegyzőkönyv számára is, hogy akárhányszor akár az előterjesztő, akár a fideszes vezérszónok, de akár bármelyik fideszes felszólaló szépen felolvassa majd mindig a Habony-művek általi csúsztatásokat - és akkor nem használok az ordas nagy hazugság szót -, akkor mindig el fogjuk mondani, hogy mi az, amivel mi nem értünk egyet. Mert ha e törvényjavaslattal kapcsolatosan ön is, meg Balla képviselő úr is az előterjesztői expozéjában nem arról beszél, hogy a devizahitelezést a szocialista kormányok hozták a magyar családok nyakába, akkor valószínűleg ez a vita most nem zajlott volna erről, mert valószínűleg csak a tartalmáról beszélünk volna.

(11.20)

De mivel önök kapásból kezdtek egy ilyen politikai lözanggal, ezért értelemszerűen ezt mindig is el fogjuk mondani, ha valamivel nem értünk egyet, és valamiről azt gondoljuk, hogy az nagyon-nagyon nincs a helyén. Mert azt én megértem, hogy amikor a Habony-művek valamit önöknek előírnak, akkor azt fel kell olvasni, ez rendben van, ezzel énnekem nem lenne semmi vitám, azonban a tartalmával kapcsolatosan mindig is lesz vitám, még akkor is, ha ez egyébként nem tetszik a békéscsabai képviselőtársamnak, én ezt is elhiszem, de azért vagyunk itt, hogy vitatkozzunk. *(Mesterházy Attila: Így van!)* Köszönöm, elnök úr. *(Taps az MSZP padsoraiban. - Vantara Gyula közbeszól.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Gúr Nándor képviselő úrnak, MSZP-képviselőcsoport.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Onnan folytatom, ahol az elnök úr abbahagyta, amikor felült a székre. A családbarát intézkedésekről beszéltek önök. Azt a mondatot mondtam tartalmilag, hogy családbarátnak tekinthető-e egy olyan intézkedés, amely gyakorlatilag nyereszkesedés az emberek kárára; nyereszkesedés az emberek kárára, hiszen nagyságrendileg mintegy 300 milliárd forintos nagyságrendű pénz nem az embereknél landolt, nem az ő terheik kiváltását szolgálta, hanem a Magyar Nemzeti Bank gyakorlatilag a magáévá tette akkor, amikor a svájci frank és az euró átváltása megtörtént. Nyilván nem a felvételtől árfolyamon történő átváltásra, forintosításra került sor.

Szeretném jelezni, hogy ennek a 300 milliárd forintnak a sorsa egyébként úgy alakult, hogy alapítványok feltőkésítésére használták. Itt most már át lehetne térni ennek kapcsán a „közpénz elveszíti a közpénzjellegét” című történetre, Kósa Lajostól sokan másokig. Azt szeretném ezzel érzékeltetni önöknek, hogy ahelyett, hogy azoknak az embereknek nyújtottak volna kézzelfogható segítséget, akik elszenvetdtek 2001-ben a devizahitelezéssel kapcsolatos intézkedéseik tartalmiságát - mondom, Orbán, Matolcsy, Járai, ismerik a neveket, ugye -, önök olyan irányba vitték, hogy hol, hogyan, miképpen lehet ezeket a pénzeket olyanná tenni, hogy egyrészt, ha lehet, láthatatlanok legyenek, másrészt, ha lehet, olyanok érdekét szolgálják, akik erre abszolút módon nincsenek rászorulva azokkal szemben, akik pedig mértékadó módon igényt nyújthattak volna be a segítségre.

Önöket ez nem érdekelte, önöket csak az érdekelte, hogy igazságtalan módon azokat segítsék, akik önöknek kedvesek. Elnök úr, köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiban. - Mesterházy Attila: Így van!)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Ismételtelen a képviselő úrnak van felszólalása a normál időkeret kapcsán? *(Gúr Nándor jelzésére:)* Köszönöm szépen.

Tisztelt Országgyűlés! Most kettőperces felszólalások következnek. Megadom a szót Teleki László képviselő úrnak, MSZP-képviselőcsoport.

TELEKI LÁSZLÓ (MSZP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Azért kértem szót, mert amikor a törvényről beszélünk, akkor világosan többen is elmondtuk, hogy támogatjuk a törvényt, mert jónak tartjuk és fontosnak tartjuk, viszont amikor a devizahitelesekéről van szó, akkor nem lehet, hogy ellenzéki képviselő ne álljon fel, és azt ne mondja, hogy 140 ezer család vár arra, hogy megoldás legyen a lakhatási kérdésükben.

Ezt természetesnek kell hogy vegyék, és ne próbálják meg akár Mesterházy Attilát, akár bárkit olyan helyzetbe hozni, hogy nem a törvényhez szólt hozzá. Igenis ahhoz szól hozzá akkor, amikor önök arról beszélnek, hogy mi követtük el azt a történelmi bűnt, hogy a devizahitelesekkel olyan helyzetbe hoztuk, ami abba a spirálba vitte őket, ami az eladósodáshoz vezetett.

Önök nem tettek semmit az elmúlt nyolc évben sem; most már nemcsak önök nyolcévezhetnek, hanem akár mi is, mert közel nyolc éve kormányoznak. Mit tettek annak érdekében, hogy ezek a családok méltó körülmények közé kerüljenek akár banki támogatással, amiből egyébként lesztek a kamatok, akár pedig kormányzati forrásokból, hogy segítsék ezeket a családokat? Én akkor kimondom: semmit, mert az a 140 ezer család még jelenleg is földönfutó Magyarországon, és nincs mit tenniük. Mindenhova mennek, és mi, politikusok pedig nem

akarjuk meghallani az ő üzenetüket, szavukat, hogy segítsétek már, képviselők, segítsék azokat az embereket, akik ilyen méltatlan körülmények közé kerültek. Miért nem teszik meg azt, hogy a bankokkal leülnek és tárgyalnak, és miért nem teszik meg azt akár, ha a bankokkal nem akarnak, mert féltik a bankokat, hogy a saját forrásaikból segítsék azokat a családokat, akik méltatlan körülmények közé kerültek? Azt gondolom, ez mindenképpen felelőssége egy olyan kormánynak, amely azt mondja magáról, hogy a családbarát rendszerét fontosnak tartja.

Ezért a Magyar Szocialista Párt kéri és kezdeményezi, hogy segítsék azokat a családokat, akik méltatlan körülmények közé kerültek az elmúlt időszakban. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most kettőperces felszólalások következnek. Megadom a szót Vigh László képviselő úrnak, Fidesz-képviselőcsoport.

VIGH LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Z. Kárpát Dániel előbbi felszólalására hadd reagáljak! Azt mondta, nem segítettünk abban, hogy a bankokat megeregulázzuk. Hát, akkor én jelzem, hogy 2010-ben, biztosan emlékszik rá, a bankok 15 milliárd körül fizettek bele a költségvetésbe, és a nyereségük 500 milliárd volt. Orbán Viktor úr ott kint állt, és mondta, hogy akkor a bankok mintegy 200 milliárdot beletesznek a közös költségvetésbe, 200 milliárdot. Tehát a szocialista kormányok ideje alatt a bankok a nyereségükből 15 milliárd közteherviselést végeztek el a 18 000 milliárdos költségvetésből.

És amikor azt mondjuk, hogy segítettünk-e valakinek, akkor az árfolyamgátnál és a végtörlesztésnél ezeket a pénzeket szerintem figyelembe kell venni, hogy 2010-ben a Fidesz-kormány első intézkedései között volt az, hogy azt mondta, megadóztatjuk a bankokat, a bankoknak 200 milliárd befizetést szántunk, és be is fizették. Tehát én azt gondolom, a Fidesz-kormány azért hatott arra, hogy a bankoknak legyen közös teherviselésük. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kettőperces felszólalásra megadom a szót Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak, Jobbik-képviselőcsoport.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Köszönöm, hogy fideszes képviselőtársam megerősít abban, amit mondtam, mert ha 2010-re hivatkozik, és arra, hogy 200 milliárd forintot befizetettek a bankokkal, kérem szépen, akkor gondolja végig azt, hogy miért csökkent a bankadót a Fidesz-KDNP most, az utóbbi egy-két évben, és miért törli el a hitelintézeti járadékot teljes egészében, miközben az érintett bankok rekordnyereségeket produkálnak a magyar lakosságon. Ha megvizsgáljuk egy angliai átlagos számlacsomag díját, költ-

ségeit, terheit, és megvizsgáljuk egy magyarét, akkor azt látjuk, hogy nagyon sok esetben a magyar számlacsomag díja lényegesen magasabb, mint a sokkal jobb anyagi helyzetben lévő angol polgárok esetében. (Dr. Répássy Róbert közbekiált.) És azt is látjuk...

Nem értem, mit kiabál be, de nyomjon egy gombot, és arra is reagálunk. (Dr. Répássy Róbert: *Térjen a tárgyra!*) Még most sem lehet érteni, remélem, az időmhöz majd hozzá lehet számítani a képviselőtársam bekiabálásait. (Az elnök csenget.) Ez egy vita, tehát megnyomja a gombot, fel tud állni, el tudja mondani (Dr. Répássy Róbert: *Beszélgél nyugodtan, csak a tárgyról!*), aztán én is kivárom a sorom, én is megnyomom a gombot, és én is el fogom tudni mondani. (Dr. Répássy Róbert közbekiált.) Higgadjon le, kérem szépen, mert az ön feladata itt az, hogy bekiabálás helyett tisztességesen beleszálljon a vitába; nem mert ön a devizahiteles vitába beleszállni, csak bekiabál és behörög.

Reagálva és folytatván a saját gondolatomat, el kell hogy mondjam, hogy amíg adott esetben Angliában olcsóbb a bankolás, sőt van ténylegesen nullás bankszámla, amelynek nulla díja van, addig Magyarországon nem létezik jelen pillanatban ilyen konstrukció. A bankadót csökkentik, a hitelintézeti járadékot elengedik, rekordnyereséget produkálnak a bankok, és miközben ön azzal büszkélkedik, hogy 200 milliárd forintnyi befizetésre kötelezték őket teljesen jogos módon a közteherviselés szellemében 2010-ben, addig el kell hogy mondjam, hogy ezermilliárdos nagyságrendű nyereségeket produkálnak ugyanezek az érintett intézetek, és még ennél is nagyobb összeget tarthattak meg indokolatlanul, ami a devizahitelesek pénze.

És akkor a Magyar Nemzeti Banknál felhalmozódott indokolatlan többletre ki sem tértem, amit egy Jobbik-kormány be fog fizettetni adott esetben osztalékként teljes egészében a magyar költségvetésbe (Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.), és megsegíti belőle a devizahitel-károsultakat. (Taps a Jobbik soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Normál időkeretben kért szót Gúr Nándor képviselő úr, MSZP-képviselőcsoport. Öné a szó.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. (Közbekiáltás a Fidesz soraiból.) Tállai államtitkár úr, ha jól hallom, azt mondja: fejezzük már be, jó?! (Dr. Répássy Róbert: *Nem jól hallottad!* - Az elnök csenget.) Az a helyzet, államtitkár úr, hogy éppen azt akarom mondani, hogy hosszan, nagyon hosszan tudnánk beszélni mindnyájan, én is személy szerint ezekről a típusú kérdésekről, amelyeket Balla képviselőtársam hozott szóba; nagyon hosszan és nagyon sokrétűen onnantól kezdve, amiről beszéltünk, hogy nyereszkesedés az emberek kárára és nem a családok megsegítése zajlott az MNB-n keresztül.

Meggyőződésünk szerint az a közel 300 milliárd forint nagyságrendű, alapítványok feltőkésítésével

párosuló folyamatrendszer, ott, ahol a közpénz elvesztette a közpénzjellegét, ott, ahol átláthatatlanná váltak... - igen, nagyon sokat, nagyon hosszan tudnánk ezekről beszélni.

(11.30)

De nem ez a célom, nem ezért kértem normál szót elnök úrtól, hanem egyszerűen azért, mert úgy gondolom, hogy az a törvénytervezet, amit most tárgyalunk, abban a tekintetben mindenképpen támogatható és szerintem támogatandó is, ami arról szól, hogy egy évről három évre kitolás, kiterjesztés történjen, merthogy ez alatt az időintervallum alatt gyakorlatilag könnyebben megoldhatóvá válnak azok a feladatok, amelyek az egyes családok részéről történő forráselvesztésekkel is párosultak az elmúlt időszakban.

Persze, hozzá kell tennem: van egy másik probléma, amivel szembe kell nézni e tekintetben, ez pedig nem más, mint az új lakások átadásának a csúszásaiból fakadó problémák, és adott esetben látható a vállalkozások részéről több esetben, hogy a bevállalt feladataiknak, kötelezettségeiknek nem tudnak eleget tenni, még az is előfordulhat, hogy ebben az időintervallumban sem; pont abból fakadóan, hogy a munkaerőpiacon olyan átrendeződések mentek végbe az elmúlt esztendőben, „hál’ istennek, az önök tevékenységéből fakadóan”, hogy nagyon sok ember, aki az építőiparban munkatevékenységet folytat, folytatott, az elhagyta az országot. Azok, akik progresszívek, akiknek tudás van a kezében meg a fejében, máshol keresik a boldogulásukat, kiürül az építőipar munkaerőpiaci kínálati felülete, ilyen értelemben azzal az anomáliával is szembe kell majd nézni és szembenéznünk már most is, hogy az új lakások átadásának a csúszási időintervalluma akár még azt is elérheti, hogy ebbe a hároméves kiterjesztési időintervallumba sem fog tudni beleférni az ügy rendezése.

Államtitkár úr, ennek a kérdésnek a kezelése kapcsán szeretném a figyelmébe ajánlani azt, és szeretném arra sarkallni önöket, hogy amíg még tehetik, addig minden intézkedéssel azt próbálják megerősíteni, hogy az ilyen helyzetek ne állhassanak elő.

Úgyhogy én erről a törvénytervezetről, ennek a törvénytervezetnek a hibáiról vagy épp a hiányosságairól, vagy annak az újbóli kiterjesztési lehetőségeiről kívántam szólni néhány gondolatot.

Köszönöm szépen, elnök úr. (Taps az MSZP soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem, kíván-e még valaki hozzászólni. (Nincs jelzés.) Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megkérdezem Kucsák László képviselőtársunkat, mint előterjesztő kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. (Jelzésre:) Öné a szó, képviselő úr.

KUCSÁK LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Annyit szeretnék itt a vita lezárásával megosztani a tisztelt jelenlévőkkel, hogy az fontos információ volt, hogy a jelen lévő MSZP-ek és jobbkiosok kifejezésre juttatták, hogy a konkrét törvényjavaslatot támogatni fogják. Ebben bízva köszönöm meg az együttműködésüket, és örömet fejezem ki az ügyben, hogy a vitában magáról a javaslatról is tudott szó esni. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Nemzeti Emlékezet Bizottságáról szóló 2013. évi CCXLI. törvény módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A Gulyás Gergely és Répássy Róbert képviselő urak, Fidesz-képviselőcsoport, által benyújtott előterjesztés T/18531. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Répássy Róbert képviselő úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT (Fidesz), a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A Nemzeti Emlékezet Bizottságát az Alaptörvény negyedik módosítása hozta létre.

Az Alaptörvényünk U) cikke (3) bekezdésében így rendelkezik: „A kommunista diktatúrával kapcsolatos emlékezet állami megőrzése érdekében Nemzeti Emlékezet Bizottsága működik. A Nemzeti Emlékezet Bizottsága feltárja a kommunista diktatúra hatalmi működését, a kommunista hatalmat birtokló személyek és szervezetek szerepét, és tevékenysége eredményeit átfogó jelentésben, valamint további dokumentumokban közzéteszi.” Nem véletlen, hogy az Alaptörvény negyedik módosítását a hazai és a nemzetközi baloldal, nem túlzás azt állítani, hogy gyűlölettel fogadta, hiszen az Alaptörvény negyedik módosításának U) cikke határozza meg a kommunista bűnökért való felelősséget.

Tisztelt Ház! Az előttünk fekvő törvényjavaslat a Nemzeti Emlékezet Bizottságáról szóló 2013. évi CCXLI. törvényt kívánja módosítani. A Nemzeti Emlékezet Bizottságáról szóló törvényt az Országgyűlés több mint három évvel ezelőtt fogadta el, ezért indokolt, hogy áttekintsük a módosítás szükségességét, és képviselőtársammal, Gulyás Gergely frakcióvezető úrral a törvény módosítására teszünk javaslatot. Mégpedig a Nemzeti Emlékezet Bizottsága testületi jellegének megtartása mellett az elnök - hogy úgy mondjam - adminisztratív hatásköreinek növelését és egyben az elnök felelősségét is szem előtt tartja ez a törvényjavaslat.

A javaslat szerint továbbra is testületként működik a Nemzeti Emlékezet Bizottsága, azonban bizonyos esetekben az elnök többletjogokat kap a munkaszervezés, a hatékonyság érdekében. A bizott-

ság ügyrendjére, napirendjére, a bizottság által vezetett munkacsoportok összetételére és a bizottság, valamint a hivatal éves kutatási munkatervére most a testület tesz javaslatot, tehát az elnök javaslatait, az elnök döntéseit a testület elutasíthatja. Azonban szükség van arra, hogy mégiscsak valaki kijelölje az ütemezett kutatási munkatervet és az ütemezett feladatokat annak érdekében, hogy a Nemzeti Emlékezet Bizottsága az Alaptörvény szerinti alkotmányos feladatát teljesíteni tudja.

Ezért az elnök a hatékony működés érdekében a jövőben meghatározhatná a munkacsoportok összetételét, az általuk ellátandó feladatokat és az éves kutatási munkatervet, valamint a bizottság ügyrendjét. Továbbá, mivel a Nemzeti Emlékezet Bizottságának hivatala is működik, a hivatal alapító okiratát, illetve szervezeti és működési szabályzatát is az elnök határozná meg, ahogy a hivatali munka ütemét vagy az előre látott kutatómunkák ütemezését is az elnök fogja meghatározni. Természetesen ebben kikéri a tagok véleményét is, azonban valakinek végső soron döntést kell hoznia. Az elnök a hatékony működés érdekében a jövőben kutatási munkacsoportokat hozhat majd létre.

A bizottság külső szakértőket vehet igénybe, de a külső szakértőkkel kapcsolatos pénzügyi kötelezettségvállalás tekintetében nem volt eddig egyértelmű az elnök egyszemélyi felelőssége, hiszen a bizottság tagjai is igénybe vehetik ezeket a szakértőket, de az elnöknek a bizottság és hivatalának költségvetését általánosságban is figyelemmel kell kísérnie. Az elnök felel a Nemzeti Emlékezet Bizottságának költségvetéséért. Ezért szükség van arra, hogy a szakértők igénybevételénél, különösen, ha az pénzügyi kötelezettségvállalással jár, az elnöknek nagyobb beleszólása legyen, lényegében egy hozzájárulás szükséges a jövőben az ilyen munkák megrendeléséhez. Ezen túlmenően pénzügyi tekintetben szükséges utasítási jogot is adni az elnök számára.

A törvényjavaslat további rendelkezései az elnökhelyettes lemondása szabályainak pontosítása, mert eddig nem volt teljesen egyértelmű itt a normaszöveg.

A tudományos kutatómunkákról szóló éves jelentések struktúráját a jelenlegi jogszabály nem kellő módon határozza meg, nem célravezetően határozza meg, túlságosan is kötött az éves jelentések formája, ezért itt a formát megváltoztatná, eltörölné a bizottság, legalábbis az eddigi formát eltörölné a bizottság számára az új törvényjavaslat. Ez azt jelenti, hogy sokkal olvashatóbb, sokkal - hogy úgy mondjam - népszerűbb formában is tudja a jelentéseit megjelentetni a bizottság, tehát nem kell szükségszerűen valamilyen merev, szigorú jogi kötöttséghez alkalmazkodnia.

(11.40)

A bizottság az alaptevékenységéhez kapcsolódóan megbízási szerződést köthet bizonyos személyek-

kel, azonban a Nemzeti Emlékezet Bizottságáról szóló törvény egy feltételhez köti, hogy kiket alkalmazhat csak a Nemzeti Emlékezet Bizottsága vagy a hivatala. Mégpedig azokat, akik semmilyen módon nem vettek részt az állampárti szervezetek működésében.

Ezzel van némi probléma. Az első probléma az, hogy a hivatal alaptevékenységébe tartozó, például takarítói tevékenységre is kiterjed ez a foglalkoztatási tilalom, tehát nem sok értelme van annak, hogy olyan munkatársakat, hogy úgy mondjam, fizikai munkatársakat ne lehessen foglalkoztatni, akik esetleg korábban valamilyen kapcsolatban álltak a hivatal tevékenységével vagy most a Nemzeti Emlékezet Bizottsága által vizsgált tevékenységbe tartozó szervezetekkel.

Ugyan ennek nem sok gyakorlati jelentősége van, pusztán annyi, hogy nyilatkozatot kell tetetni még egy takarítóval is. Azonban - hogy úgy mondjam - az értelme megkérdőjelezhető ennek az előírásnak. A jövőben tehát ezt a nyilatkozattételt kizárnánk, vagy pontosabban, nem lenne szükséges, különösen az 1972. február 14-ét követően születettek esetében, akik, mondjuk úgy, hogy a rendszerváltáskor még nem töltötték be a 18. életévüket, hiszen a törvény most előírja az ő esetükben is a nyilatkozattételt, és egy foglalkoztatási akadályt képezne az esetükben, ha nem tesznek nyilatkozatot. Nincs szükség arra, hogy olyan személyek esetén, akik 1972. február 14-e után születtek - hangsúlyozom, utána születtek -, tehát akik a rendszerváltáskor még nem voltak 18 évesek, az ő esetükben egy összeférhetlenségi nyilatkozatra kötelezze a törvény az adott személyeket.

A sajtóban láttam, hogy izgalmat váltott ki az a szabályozási javaslat, amely szerint a Nemzeti Emlékezet Bizottságának tevékenységi körébe tartozó és a kutatás szempontjából fontos szervezetek egykori tagja, tisztségviselője vagy foglalkoztatottja teljes mértékben kizárt a Nemzeti Emlékezet Bizottságának tevékenységéből. Márpedig a Nemzeti Emlékezet Bizottságának napi gyakorlata alapján azt kell hogy mondjuk, hogy kénytelenek olyan személyektől is információkat szerezni, aki egykor az általuk vizsgált szervezetek tagja, tisztségviselője vagy foglalkoztatottja volt. Hogy úgy mondjam, a még élő tanúk bevonása ebbe a feltáró munkába elengedhetetlen.

Tehát ezért szükséges itt is megfontolni, hogy ha ezért valamilyen megbízási szerződést kell létrehozni, akkor ne legyenek kizárva az ilyen személyek a Nemzeti Emlékezet Bizottságával való együttműködésből; nem lehet. Természetesen egyetlen történelmi kutató vagy történelmi kutatómunkából sem hiányozhatnak azok az információk, amelyeket olyan személyek tudnak rendelkezésre bocsátani, akik közvetlenül tapasztalatot szereztek, mondjuk, az állampárt működésében.

És itt nemcsak arra kell gondolnunk, hogy ezek valamifajta állambiztonsági szervezetben vettek részt, hanem sokkal inkább arra kell gondolnunk,

hogy egykori párttagok - ne felejtjük el, több mint 800 ezer volt belőlük - információjára, az állampárt és a pártállam működésével kapcsolatos információra is szüksége lehet a Nemzeti Emlékezet Bizottságának.

Szeretném hangsúlyozni, hogy nem erkölcsi kérdés, hanem pusztán praktikus kérdés, hogy vajon az ilyen személyek mint megbízottak részt vehetnek-e a Nemzeti Emlékezet Bizottságának forrásmunkájában. Hangsúlyozom, hogy nem ők fogják összeállítani a jelentéseket, nem ők fogják értékelni az információkat, hanem történészek, szakavatott történészek és természetesen a Nemzeti Emlékezet Bizottságának tagjai, akikre viszont szigorú összeférhetlenségi szabályok vannak az egykori állampárti szervezetekben való részvétel tekintetében. Tehát nem kerülhet nyilvánosságra olyan adat, amit ezek az alkotmányosan is az összeférhetlenséget vállaló személyek ne ellenőriztek volna. Tehát véletlenül sem arról van szó, hogy egykori párttagok, párttitkárok fogják írni ezeket a jelentéseket, hanem csak arról van szó, hogy az ő esetükben a tőlük származó információkra is szüksége van a Nemzeti Emlékezet Bizottságának.

Természetesen, ha a tisztelt Országgyűlés úgy gondolja, hogy ezeket a személyeket továbbra is ki kell zárni ebből a tevékenységből, az ugyan megnehezíti a bizottság munkáját, de nem teszi lehetetlenné. Tehát nyilván lehet úgy is információkat szerezni, amelyek közvetett információk erről az állampárti működésről, de azt gondolom, hogy a közvetlen információk szükségeltetnek ahhoz, hogy a Nemzeti Emlékezet Bizottsága hatékonyan tudja elvégezni a munkáját.

Én még egyszer azt mondom, hogy ez nem sarkalatos kérdése ennek a törvénynek. Az előterjesztők úgy tekintenek rá, hogy amennyiben az Országgyűlés szerint itt valamifajta megszorítást kell továbbra is alkalmazni, akkor erre nyitottak vagyunk, de kérem önöket, hogy a józan ész szerint mérlegeljék ezt a javaslatot.

Mindenütt előfordulhatnak bűnbánó pentitók, akik elmondják, hogy hogy működtek ezek a szervezetek, és ezeket a bűnbánó pentitókat - vagy nem is tudom, minek nevezzem, nevezzük egyszerűen csak élő tanúknak -, ezektől az élő tanúktól származó információkat nem lenne szabad kizárni a kommunista diktatúra múltjának feltárásából.

Tisztelettel kérem a Házat, hogy fogadja el az általunk beterjesztett törvényjavaslatot. Köszönöm a szót. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány képviselője jelezte, hogy nem kívánja ismertetni álláspontját a vita során. *(Mirkóczki Ádám: Ki a kormány képviselője?)*

Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki fel szólalások következnek. Megadom a szót Salacz László képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. SALACZ LÁSZLÓ, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A Nemzeti Emlékezet Bizottságát az Országgyűlés az Alaptörvény O) cikk (3) bekezdésében foglalt felhatalmazás alapján a Nemzeti Emlékezet Bizottságáról szóló 2013. évi, CCXLI. törvény állította fel. A bizottság törvény szerinti feladata a kommunista diktatúrával kapcsolatos állami emlékezet megőrzése, a kommunista diktatúra hatalmi működésének feltárása, valamint a kommunista diktatúra alatt elkövetett, el nem évülő bűncselekmények elkövetői körének felderítésében együttműködés az ügyességgel.

A Nemzeti Emlékezet Bizottságának tagjait, valamint a munkájukat segítő történész és jogász kutatókat kettős célkitűzés vezérli. Elkötelezettek aziránt, hogy munkájukkal hozzájáruljanak a kommunista diktatúra áldozatainak emléke előtti tisztelgéshez, emlékeztük méltó megőrzéséhez, hozzájáruljanak a magyar társadalmat ért veszteségek feltárásához, a korszak generációkon át ható egyéni és kollektív traumáinak bemutatásához.

Az előttünk fekvő törvényjavaslat célja a Nemzeti Emlékezet Bizottsága mint testületi szerv munkájának elősegítése, a testületi működés egyes eljárási elemeinek pontosítása, racionalizálása, a működés hatékonyabbá tétele érdekében. A javaslat tartalmazza továbbá a bizottság és a hozzá tartozó hivatal több mint hároméves működése során kialakult tapasztalat szerinti, a gyakorlatban nehezen alkalmazható rendelkezések törlését, illetve egyes rendelkezéseknek az általános gyakorlathoz történő igazítását.

A bizottság tudományos munkájának megkönnyítése, az elnök és a bizottság együttműködésének elősegítése, valamint a bizottság mint testület hatékony működése és munkaszervezési kérdések rendezése érdekében a működési szabályokat közelíteni kell, közelíteni szükséges egyéb, szintén testületi formában, hatékonyan működő intézmények szabályozásához. Az Országgyűlés előtt fekvő törvényjavaslat e célok megvalósulását segíti elő. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. Kérem, támogassák a törvényjavaslatot. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Mesterházy Attila képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

(11.50)

MESTERHÁZY ATTILA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Elolvastam az indoklást, és most hallgattam Répássy képviselő urat is, hogy mi indokolja ezeket a változtatásokat, és bevallom őszintén, nem pontosan értem. Ha abból indulok ki, hogy önök miért hozták létre a Nemzeti Emlékezet Bizottságát,

akkor azok a javaslatok, amelyeket önök most megfogalmaznak, teljesen irracionálisak a történetben. Tehát azzal érvelni, hogy azért van szükség, hogy bizonyos korlátozásokat feloldjunk, mert ad 1. a takarítónőnek ne kelljen kitölteni egy formanyomtatványt; ad 2. azok, akik még élő tanúk, el tudják mondani, hogyan működött egy bűnös rendszer - nem pontosan értem: ezért fizetni kell nekik? A bűnbánó pentitónak fizetni kell azért, hogy elmondja az információt? Akkor az nem pentitó, hanem adott esetben megvásárolt információ - egy.

Kettő: tessék nekem megmondani, mi a hitelessége egy ilyen információnak!? Tehát ha én nagyon bűnbánó vagyok, akkor valószínűleg úgy akarom elmondani a történetet, hogy rajtam kívül mindenki bűnös volt meg felelős, kivéve én. Tehát ha valaki ennyire bűnbánó, én azon kezdenék el gyanakodni, hogy vajon miért lett hirtelen, huszonvalahány évvel a rendszerváltás után ilyen bűnbánó az illető, mert ha ez 1990-ben van, akkor értem, vagy '92-ben, vagy az Antall-kormány idején. Még azt is megérteném, ha az első Orbán-kormány idejében bűnbánóak lettek ezek az emberek. Na most, ha meg a pénz a motiváció, akkor mi a hitelessége annak az információnak, kérem, amiért fizetni kell? Az nem bűnbánást jelent.

Azt gondolom, ha abból indulok ki, még egyszer mondom, hogy önök miért hozták ezt létre, akkor ez a lépés irracionális, hacsak nem valaki olyan személyt akarnak ott alkalmazni, akik önöknek kedves valamiért, és adott esetben azt mondja, amit kell, csak éppen MSZMP-tag volt, vagy nem tudom, minek volt a tagja, ami kizárja az adott személyt ebből a körből.

Tehát én azt gondolnám, hogy ez az érvelés, amit itt hallottunk, vagy arról szól, hogy önök nem nagyon gondolták át, hogy az Alaptörvényből egy intézmény kapcsán milyen szabályokat kell hozni, és akkor most egy pár év múlva rájönnek. Vagy akkor nem gondolták át, vagy most nem gondolták át, hogy mi az, amit kell önöknek tenni, vagy milyen szabályokat kell egy ilyen jogszabályba beleírni. Azt gondolom, inkább arról van szó, hogy most valami mögöttes szándék van e mögött az intézkedés mögött, mert nem hiszem, hogy azért hoznának be ide egy módosító javaslatot, hogy a takarítónőnek ne kelljen kitöltenie egy formanyomtatványt, vagy a '72 előtt születetteknek ne kelljen valamilyen összeférhetlenségi nyilatkozatot tenni.

Ha aztán már a Nemzeti Emlékezet Bizottsága, akkor én azt gondoltam, egy ilyen bizottságnak az a dolga, hogy valóban feltárja a múltból azokat a bűnöket vagy személyes tragédiákat, amelyekre a rendszer kényszerített adott esetben családokat, személyeket, és ezt megismertesse a fiatalabb generációkkal, hiszen különben mi a csuda az értelme ennek az egésznek. Az, hogy adott esetben egy-két kutató jól él, hiszen államtitkári fizetéseket kapnak a vezetők, tehát egészen sok forrást biztosítanak erre, majdnem ötven ember dolgozik ennél a hivatalnál vagy intéz-

ménynél; eközben, ha megnézzük a beszámolóját ennek a Nemzeti Emlékezet Bizottságnak, akkor azt látjuk, hogy semmit nem tudott nagyon elvégezni, merthogy például a YouTube-felületen, a Facebookon vagy éppen a honlapjukon vajmi kevés látogatót lehet látni. Magyarul: mintha az output, az az eredmény, ami kijönne ebből a bizottságból, már nem lenne annyira fontos.

Sokkal inkább nekem úgy tűnik, hogy ez ilyen PR-célokat szolgál, kommunikációs célokat szolgál az önök esetében, hogy mondhassák, hogy nekünk van ilyenünk, ami majd nagyon feltárja a múltat, de hogy ebből kijön-e valami, és valóban a fiatalok meg tudják-e tapasztalni, meg tudják-e érteni, vagy hozzájutnak-e ahhoz az ismerethez, hogy hogyan működött egy elnyomó rezsim, úgy látom, ebben már komoly hiányosságok vannak.

Mint ahogy abban is van egy komoly hiányosság, hogy ha önök komolyan vennék ezt a múltfeltáró munkát, akkor úgy kezdődne, hogy az ügynöklistákat össze kellene tudniuk állítani, és az ügynöklistákat utána rögtön nyilvánosságra kellene hozni. Na most, ehhez képest már nincsen Schiffer András itt, a Parlament falai között, de ha jól emlékszem, ő már vagy tízszer beadta ezt a módosító javaslatot, amely az ügynökakták nyilvánosságáról szólna. Ezt minden egyes alkalommal a Fidesz leszavazta. Mi mindig megszavaztuk, a Fidesz mindig leszavazta ezt az előterjesztést.

Ha komolyan vennék azt, hogy fel kell tárnunk a múlt bűneit, valószínűleg nem az a 800 ezer MSZMP-párttag volt a főbűnös vagy az első számú bűnös, akik ilyen-olyan okból csatlakoztak az állampárthoz sok okból, hanem azok, akik adott esetben a III/III-as ügyszótályn olyan cselekedeteket folytattak, ami valóban morálba és sok minden más jó erkölcsbe ütköző volt, és alkalmas volt arra, hogy egy elnyomó rendszert üzemeltessenek. Na de, hát akkor úgy kezdődik a tényfeltárás meg a nemzeti emlékezet, hogy ezekről az emberekről megemlékezünk, és nyilvánosságra hozzuk, hogy kik voltak ők, hiszen akkor lehet azt is elkerülni, hogy szemezgessenek politikai szándék szerint abban, hogy kiről hozzák nyilvánosságra, hogy az volt, kiről meg nem hozzák nyilvánosságra, hogy az volt.

Hozzáteszem, lassan valóban értelmét veszti ez az igény is egyébként, mert ahogy az idő telik, egyre kevesebb információ, egyre kevesebb tanú, egyre kevesebb lehetőség van ennek a feltárására, és talán egyre távolabb vagyunk attól, hogy olyan nagy társadalmi igény mutatkozzon erre, de mégiscsak azt mondanám, hogy a tisztességes, korrekt szembenézés a múlttal való tisztába jövés egyik fontos eszköze tud lenni. Ezért én azt gondolom, és ezért lepődtem meg, amikor valamelyik újságban olvastam, hogy az egyik kutató a Nemzeti Emlékezet Bizottsága részéről tulajdonképpen deklaratíván azt mondta, hogy nem lehet összeállítani az ügynöklistákat, mert ez egy lehetetlen feladat. Tehát még mielőtt hozzáfogtak volna, megmondták, hogy mi az, ami lehetetlen.

Nem pontosan értem, hogy akkor majd milyen tanúk mit fognak elmondani önöknek pénzért a törvénymódosítás kapcsán. Úgyhogy, ha igazából ennél sokkal több értelmes, hogy mondjam, indoklást nem kapunk ehhez a mostani módosításhoz, vagy önök tényleg úgy gondolják, hogy ezen áll vagy bukik, hogy most aláírhatja-e az igazgató a nem tudom, milyen pénzügyi teljesítést, hogy a Nemzeti Emlékezet Bizottsága hatékonyan végezze a munkáját ahelyett, hogy arra fordítanak pénzt, hogy valós tartalomszolgáltatás legyen, és valóban eljusson azokhoz a fiatalokhoz az a tudás, ismeret, ami a múltfeltárás kapcsán valóban szükségszerű és egészen biztosan az épülését szolgálja egy demokráciában felnövekvő nemzedék számára, különösen úgy, hogy nagyon sokan, hál' istennek, már nem élték meg, nem ismerik, nem tudják, nem tapasztalták meg, hogy az a rendszer adott esetben a legdurvább időszakában vagy azután is hogyan működött... - tehát valóban egy helyes történelemértelmezésre és információadásra szükség lenne Magyarországon.

Szerintem a Nemzeti Emlékezet Bizottsága nem ez. Látom a módosításból, hogy a további cél sem az, hogy ebben egy valós tartalmi munka folytatódjék, hanem sokkal inkább egy maszatolást látok a Fidesz részéről. A saját szavazóik biztos elvárják önöktől, hogy csináljanak valami ilyesmit, amire rá lehet fogni azt, hogy mi foglalkozunk ezzel a kérdéssel. Ehhez képest meg tartalmilag nem foglalkoznak ezzel a kérdéssel.

Úgyhogy én inkább azt javasolnám e helyett a bohóckodó technikai módosítás helyett, hogy a probléma lényegére koncentráljunk, ne pedig arra, hogy a takarítónőnek mit kell csinálni, meg mit nem a Nemzeti Emlékezet Bizottságánál, illetőleg hogy pénzért milyen besúgókat akarnak újra felvenni ehhez a szervezethez. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Vejkey Imre képviselő úrnak, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. VEJKEY IMRE, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A törvényjavaslat célja, amely előttünk fekszik, a Nemzeti Emlékezet Bizottsága mint testületi szerv munkájának az elősegítése, a testületi működés egyes eljárási elemeinek pontosítása, racionalizálása és a működés hatékonyabbá tétele érdekében. Javasolt továbbá a bizottság és a hozzá tartozó hivatal több mint hároméves működése során kialakult tapasztalat szerint a gyakorlatban nehezen alkalmazható rendelkezések törlése, illetve egyes rendelkezéseknek az általános gyakorlathoz történő igazítása.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A törvényjavaslat célja továbbá a bizottság tudományos munkájának megkönnyítése, az elnök és a bizottság működésének elősegítése, valamint a bizottság mint testület haté-

kony működése érdekében a Nemzeti Emlékezet Bizottsága működési szabályainak a közelítése az egyéb szinten testületi formában hatékonyan működő intézmények szabályozásához. Itt említeném az Alkotmánybíróságot vagy az önkormányzati képviselő-testületeket.

(12.00)

Tehát, tisztelt parlament, nem arról van szó, mint amit az előző vezérszónok, Mesterházy Attila képviselőtársam mondott, hogy esetleg miképpen tudnánk különböző nyilatkozatok alól a takarítóhölgyeket mentesíteni, vagy arról, hogy miként fizetne le a Fidesz-KDNP olyan személyeket, akik most pénzért tennének nyilatkozatokat arról, hogy mi történt abban az ominózus diktatúra évtizedeiben, hanem ezekről van szó, amit az imént mondtam.

Az elnöknek azon jogköre, hogy primer javaslatot tesz a bizottság ügyrendjére, napirendjére, a bizottság által vezetett munkacsoportok összetételére, a bizottság és a hivatal éves kutatási munkatervére, ez így primeren nem segítette elő a testület munkájának hatékony működését, mivel a bizottság így a javaslatokat előzetes egyeztetés nélkül leszavazhatta. A hatékony működést az az eljárás szolgálja, ha a bizottsági tagok az elnökkel megtárgyalják a fent említett javaslatok tartalmát, majd az elnök meghatározza előre ütemezett határidőre a munkacsoportok összetételét, az általuk állítandó feladatokat, az éves kutatási munkatervet, a bizottság ügyrendjét, a hivatal alapító okiratát, illetve szervezeti és működési szabályzatát, annak megfelelően, ahogy a hivatali munka üteme vagy az előre látott kutatómunkák üteme azt megkívánja. Az elnök a hatékony működés érdekében kutatási témacsoportokat hozhat létre.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A bizottság azzal, hogy a NEB-törvény 30. § (1) bekezdése alapján külsős szakértőt vehet igénybe, pénzügyi kötelezettségvállalással járó jogkörrel van felruházva, s a jogszabály szövege nem zárja ki azt sem, hogy a testület egyéb pénzügyi kötelezettségvállalással is járó döntést is elfogadhat. Tekintettel arra, hogy mindehhez a hivatal pénzügyi kereteit is fontos szem előtt tartani, és feltétlenül szükséges a fent felsorolt éves munkatervhez, illetve munkacsoportok által ellátandó feladatokhoz illeszteni a szakértők igénybevételét, a bizottság által megtárgyalt javaslatokhoz szükséges az elnöki hozzájárulás.

A hozzájárulás egyben garancia arra, hogy az elnök által hozott döntésekkel összhangba kerülnek a pénzügyi döntések, és többlet-felelősségvállalás is az elnök részéről, mivel így egy személyben áll helyt a döntések pénzügyi lehetőségekkel való összhangjáért. Az utasítási jog nevesítése megfelel az általános gyakorlatnak.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Az elnökhelyettes lemondásának eljárását is pontosítani szükséges a törvényben, mert az írásban történő benyújtás meg-

határozása nem kapcsolódik olyan mögöttes jogszabályhoz, amely az írásbeli forma definícióját megadná. A jelenlegi normaszöveg így bizonytalanná teszi az elnökhelyettes lemondásának pontos idejét. Gondoljanak csak abba bele, hogy amennyiben e-mailen nyújtja be az elnökhelyettes a lemondását, és csak később adja át papíralapon, akkor vajon melyik határidőhöz, milyen hatállyal következik be a lemondás.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A bizottság hároméves tevékenységének tapasztalata azt mutatja, hogy a tudományos kutatómunkáról szóló éves jelentések struktúráját nem a jelenlegi jogszabályi szövegben meghatározott módon kell felépíteni, és nem célravezető előre meghatározni sem magát a struktúrát kötött módon. Az éves jelentések megfelelő ütemben történő összeállításának, előkészítésének jogszabályi kötelezettségének teljesítését ellenben nagymértékben elősegíti, ha az egyes munkacsoportok élén álló bizottsági tagok beszámolási kötelezettsége kifejezetten meghatározásra kerül a normaszövegben.

Külön gondot jelent a nyilatkozattételre vonatkozó általános megfogalmazás azon személyek esetében, akik 1972. február 14-ét követően születtek, hiszen az ő tekintetükben fogalmilag kizárt, hogy akár tagjai, akár munkavállalói vagy bármilyen tisztségviselői lettek volna a felsorolt szervezeteknek, de mégis mindezek ellenére erről nyilatkozatot kell tenniük. A nyilatkozattételi kötelezettség előírásával továbbá kizárjuk azon élő tanúk megbízását, akik éppen esetleg azért vannak birtokában a kutatás szempontjából fontos információknak, mert a 29. § (2) bekezdésében felsorolt szervezetek egykori tagjai, egykori tisztségviselői vagy foglalkoztatottjai voltak.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A Kereszténydemokrata Néppárt parlamenti frakciója támogatja a törvényjavaslatot. Kérem, támogassák önök is. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Mirkóczki Ádám képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

MIRKÓCZKI ÁDÁM, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Talán azzal kezdeném, hogy egy ilyen napirend és egy ilyen ügy módosítása mindenkoron egyfajta emelkedettséget kellene hogy jelentsen, egyfajta ünnepnapot kellene hogy jelentsen itt a Magyar Országgyűlésben, különösen, mondjuk, 2017-ben. Hiszen ez azt jelentené, hogy a rendszer-váltás egyfajta szimbolikus ünnepe zajlana.

De ki kell sajnos ábrándítani magunkat, ez nem ünnep, ez egy szégyen és gyalázat. Az az egész, amit - és nem megsértve, és nem akarom minősíteni az ott dolgozókat, de a törvényi keret, amit önök létrehozta a Nemzeti Emlékezet Bizottsága kapcsán, na, az a szégyen és gyalázat! Ezt arra hozták létre,

hogy garantáltan soha semmikor senkiről semmi ne derüljön ki. *(Szilágyi György: Úgy van!)* Erről szól a Nemzeti Emlékezet Bizottsága.

És önök ne hazudják tele Lengyelországot, ne hazudják tele a magyar közéletet azzal, hogy mi mindent teszünk az antikommunizmus jegyében, és hogy a Fidesz-KDNP milyen antikommunizmusnak megfelelő tevékenységet folytat a törvényhozás szintjén! Nem! Egyszer vegyék a fáradságot, és menjenek el Lengyelországba az önök által olyan sokat hivatkozott Lengyel Nemzeti Emlékezet Intézetébe, és nézzék meg annak a törvényi szabályozását! De már tudják, mit? Ki sem kell oda menniük. Én ugyanis kimentem. Kimentem több esetben, sőt meg is látogattam a Lengyel Nemzeti Emlékezet Intézetét fizikálisan. Elmondták, és megnéztem saját szememmel, hogy hogyan működik ott a lusztráció, és hogyan zárta le a lengyel kommunista múltat. Na, az rendszer-váltás. Az lusztráció. Az antikommunizmus. Az, amit önök tesznek, az meg mindennek az ellenkezője.

Nézzék meg, és már ki sem kell menniük, lefordítottam, lefordítottam a Lengyel Nemzeti Emlékezet Intézetéről szóló törvényjavaslatot, és 2017 márciusában önök olvashatták, benyújtottam. Répássy képviselőtársam ott ült az Igazságügyi bizottságban, amikor önök ezt csont nélkül leszavazták, bár egyetlen érve nem tudtak fölhozni ellene. Egyetlen egyet sem, ha egyáltalán elolvasták. Önök úgy szavazták le, hogy talán el sem olvasták. De semmi gond ezzel, csak akkor az '56-os emlékévkapcsán a milliárdos díszletekbe öltözve ne hazudjanak antikommunizmust, és ne hazudják azt magukról, hogy mi mindent megteszünk a bűnösök elszámoltatása érdekében, és mindent megteszünk az áldozatok tisztelése érdekében! Mert pontosan őket köpik szemem minden ilyen gittegyuletről szóló javaslattal.

Mert hogy működik a Lengyel Nemzeti Emlékezet Intézet? És akkor ezt hasonlítsák össze az önök által létrehozott Nemzeti Emlékezet Bizottságával! Ha oda bemegy valaki egy írásos dokumentummal, például egy újságíró; bemegy egy újságíró - ahol én jártam, például Bydgoszczban - a Lengyel Nemzeti Emlékezet Intézet vajdasági központjába, és azt mondja, visz egy papírt, a szerkesztősége igazolását, hogy cikket kívánok írni X., Y., Z.-ről. Hozzáteszem zárójelben, Lengyelországban a tettesek személyiségi jogai a lőtéri kutyát nem érdeklik. Aki az elmúlt rendszerrel együttműködött, aki tevékeny részese volt akár a Harmadik Birodalom, akár a Szovjetunió javára a lengyel elnyomás kapcsán, annak a személyiségi jogai huszadrangú kérdések.

Nem így nálunk. Gulyás Gergely hányszor elmondta: hát a tetteseknek is vannak jogai! Hát nem lehet azt csak úgy nyilvánosságra hozni! Hát oda kell figyelni az európai normákra! Persze, oda kell figyelni, csak tegyünk fontossági sorrendet. Szóval, ha valaki bemegy a Lengyel Nemzeti Emlékezet Intézetének bármelyik vajdasági központjába, és azt mondja, hogy X., Y., Z.-ről, legyen az újságíró, legyen az egy hatósági ember, legyen az egy politikus, akár

önkormányzati szinten, akár európai parlamenti szinten, akár országgyűlési szinten, azt mondja neki az intézet munkatársa: tisztelt hölgyem, uram, 12. sor, 3. polc, X., Y., Z. fiók, és megkapja eredetiben a teljes aktát.

(12.10)

Na, ez a feltárás, ez a nyilvánosság! És a lengyel Nemzeti Emlékezet Intézete - és akkor most megint ülnek, nem kell megkapaszkodni - saját hatósági jogkörrel bír, saját ügyészséget tart fenn, hogy annak a kutatómunkának, amit ők végeznek, garantáltan jogi következménye lesz. Lengyelországban nincs olyan, hogy valaki megússza azt, hogy az elmúlt rendszerben negatív értelemben mit tett. És akkor nézzük csak meg, Magyarországon ez hogyan működik! A mai napig például Lehel László, a Magyar Ökumenikus Segélyszervezet főfője Orbán Viktor feleségével az oldalán mindennap vagy hetente, vagy havonta - legutóbb éppen Egerben - szalagokat vág át. Egy III/III-as gazemberről beszélünk.

Ez a magyar elszámoltatás, ez az önök antikommunizmusa. Nézzünk szét az államtitkárok sorában? Ott is találunk III/II-est! Miről beszélnek önök?! És van képük évről évre október 23-án, november 4-én kiállni és azt mondani, hogy „mi vagyunk az antikommunisták”, és azt mondani, hogy „milyen fantasztikus munkát végzünk”, és azt mondani, hogy „elszámoltattunk”. Mit számoltattak el? Senkit és semmit!

Csak legyen már akkor bátorságuk és mondják azt, hogy: túl sok áldozattal járna akár a mi sorainkban is, túl sok emberről derülne ki, akár a holdudvarunk, legyen az gazdasági vagy politikai, akár a tagságunk tekintetében, ha teljes terjedelmében nyilvánosságra hoznánk például az ügynöklistákat. És önök milliószor leszavazták. És nem ez fáj, hogy leszavazták, mert én nem várok önöktől semmit e tekintetben, mert pontosan látjuk 1990 óta, hogy mit művelnek ebben a kérdésben. Amikor felhatalmazást kaptak például 1998-ban, mit tettek annak érdekében, hogy akár az ügynöklisták, akár a lusztráció bármilyen foka megvalósuljon? Semmit!

Amikor 2010-ben kétharmados többséget kaptak, mit tettek annak érdekében, hogy egyszer és mindenkorra lezárjuk a kommunista múltat? Semmit! Létrehoztak egy gittegyületet. Létrehozták a Nemzeti Emlékezet Bizottsága nevű gittegyületet, ami garantáltan arról szól, hogy csak meg ne tudjon bárki bármit. És ez fáj nekem, nem az, amit tesznek, hanem az, amit hazudnak magukról - amikor évről évre október 23-án, november 4-én televíziókban, újságokban, rádiókban és különböző nagy, impozáns színpadokon arról beszélnek, hogy micsoda hazafiak maguk, arról beszélnek, hogy micsoda antikommunisták maguk, és arról beszélnek, hogy mennyire tisztelik az áldozatokat meg az áldozatok emlékét. Nem, tisztelt hölgyeim és uraim, maguk szemem

köpi az áldozatokat, és védik a bűnösöket! Ez az igazság, és ezzel kéne egyszer és mindenkorra szembenézni.

És ne hivatkozzanak folyamatosan a lengyel példára, mert mindig azt hozzák alapul, hogy: a lengyel mintát vettük a magyar törvényjavaslat alapjául. Persze! Nevében. Két szó stimmel. Nemzeti Emlékezet Intézete helyett Nemzeti Emlékezet Bizottsága, csak nem lengyel, hanem magyar. De tartalmilag belenéztek egyszer is? Tartalmilag megnézték, hogy hogyan működik? Kíváncsiak arra, hogy Lengyelországban ez miért nem téma? Mert megvalósult a lusztráció! Mert ott már nem lehet belpolitikai tőkét kovácsolni azzal, hogy valakiről van-e valamilyen akta; hogy valakiről kiderülhet-e még valami. Mert ott a rendszerváltás akkor történt, amikor minden egyes parlamenti frakció megkapta azt a bizonyos listát.

Nem tudom, bizonyára emlékeznek rá, hogy a Wałęsa-féle kormány mitől mondott le és hogyan. Minden, a lengyel szejmben helyet foglaló frakció és független képviselő egy este megkapta a teljes ügynöklistát; másnap reggel lemondott a kormány, minden egyes tagjával. Nem kellett bizalmatlansági indítvány. És azóta ez nem kérdés, és a lengyel Nemzeti Emlékezet Intézete saját hatóságként a mai napig - a mai napig! - minden egyes kutatómunkájának eredményét azonnal publikálja, nem is kell, hogy az újságírók vagy az oktatási intézményekben akár tanítók, akár tanulók bemenjenek. Mert évről évre vajdaságonként évkönyvekben, fényképpel, névvel, arccal, évszámokkal, tevékenységgel mindenkiről jön minden, akinek az előző rendszerhez, a diktatúrához bármilyen szinten - fenntartóként, hozzájárulóként - köze volt. És azzal a lendülettel, ahogy ezt a munkát elvégezték, a saját ügyészsége megteszi a szükséges jogi lépéseket, és eljárás indul. Ott nincs megúszás, mint itt!

És ezek után milyen minősége és milyen morális alapja van az önök szembenézésének? Milyen minőséget képviselnek 27 évvel az úgynevezett rendszerváltás után, amikor most is mindent megtesznek annak érdekében, hogy garantáltan senkiről ne derüljön ki semmi? Lapozgatták önök a Nemzeti Emlékezet Bizottsága bármelyik kiadványát? *(Dr. Répássy Róbert: Igen! Mi igen! Te nem!)* Mind olyanokról szól, akik már... Képviselő úr, nyugodtan nyomjon gombot *(Dr. Répássy Róbert: Nyomtam!)*, és mondja el! Mutasson nekem egy ma funkcionáló embert, akiről lehoztak valamit, és azután jogi következmény lett! Mert egy ilyen intézménynek ez lenne a feladata, ahogy feladata az Lengyelországban.

Elhiszem, hogy idegesek, Répássy képviselő úr, mert az igazsággal nagyon nehéz vitatkozni, de az igazság az, hogy önök konzerválják azt az állapotot, amit 1990-ben megörökölt Magyarország. Önök mindent megtesznek annak érdekében, hogy véletlenül se essen bántódása senkinek, aki a kommunizmusban Magyarországon az elnyomó rendszer, dik-

tatúra oldalán tevékenyen és fenntartóként részt vett. Ez az igazság. És nem ilyen csip-csup módosításokkal kellene szórakozni, hanem olyan jogi keretet biztosítani, amely garantálná a lusztrációt Magyarországon. Nem furcsa, hogy egész Kelet-Közép-Európában a volt Varsói Szerződés országai közül egyedül Magyarországon nem történt a lusztrációnak semmilyen szintje? Nemhogy lengyel mintát nem követtek; önök még a cseh mintát sem követték; a román mintát sem követték, amely nagyon messze van, vagy nagyon messze vannak a lengyel mintától, de mennyivel előttünk vannak!

És akkor itt vagyunk a 2017. év végén, impozáns, emelkedett keretek között - milyen antikommunista törvénykezést végeznek önök? Egyszer az életben lelkiismeretesen vagy csak képzletben tegyék már a kezüket a szívükre, és mondják azt, hogy mindent megtettünk, és most is javasolom önöknek, hogy a parlament honlapján az irományok között a nevem mellett vagy a már tárgyalt irományok között nézzék meg azt a beadványt, ami egyébként a lengyel Nemzeti Emlékezet Intézetének szó szerinti magyar fordítása, értelemszerűen a magyar Alaptörvénynek megfelelően, a magyar jogrendbe illesztése után olvasható. És ha majd ahhoz egy kicsit is csírájában hasonló törvénykezést végeznek, vagy ahhoz csírájában hasonló törvényjavaslatot benyújtanak, akkor mi leszünk az elsők, akik támogatni fogjuk, mi leszünk az elsők, akik kiállnak önök mellett, és mi leszünk az elsők, akik akár a négyötödöt is biztosítanánk.

De ilyen semmitmondó javaslatokra, mint ez is, meg amilyenre sikeredett a Nemzeti Emlékezet Bizottsága, ne tekintsenek már úgy, mint ami a rendszerváltást vagy az antikommunizmust megtestesíti, ami szembenézés lenne a múlttal! Ez nem a múlttal való szembenézés, ez a múltra néző kicsi és nagykapu bezárása, a róla leeresztése. És így lehetnek Magyarországon akár államtitkárok, közéleti szereplők, segélyszervezetek, újságírók, és ki tudja még, akár a gazdasági életben, akár a politikai életben nagyon magas szintű szereplők olyanok, akik egyébként tevékeny részesei voltak az 1990 előtti időszaknak, és önök velük karöltve szónokolnak minden év október 23-án vagy november 4-én az áldozatok emlékére.

(12.20)

Nem visszás ez egy picit? Nem felháborító? És tényleg, az áldozatok emlékére legyenek már olyan szempontból tekintettel, hogy ne hazudjanak! De ha nem tudnak szembenézni, akkor legalább engedjék meg másoknak, hogy szembenézzenek, és ne gátolják a valódi antikommunista törvénykezést. Mert mondhatnak akármit, ez minden, csak nem az. Ez a szégyen és a gyalázat! Ezért nem lehet sem ünnepi, sem emelkedett egy ilyen vita, ami a rendszerváltás ünnepléséről kellene hogy szóljon, mert pont az ellenkezőjét teszik. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Ikotity István képviselő úrnak, LMP-képviselőcsoport. Parancsoljon!

IKOTITY ISTVÁN, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Önmagában az előttiünk fekvő javaslattal az LMP-nek nincs baja, ezt a testület működését segítő kisebb módosításokkal laboratóriumi körülmények között természetesen támogatni tudnánk. Sokkal nagyobb baj az, hogy a kormánytöbbség a Nemzeti Emlékezet Bizottságával a maga részéről letudta az ügynökkérdést. Pedig amíg valódi nyilvánosságról és legalább egy szűk körű lusztrációról nem beszélhetünk, addig a jogalkotó sajnos tovább görgeti az elmúlt több mint negyedszázad szomorú adosságát.

A Nemzeti Emlékezet Bizottsága ugyanis nem más, mint a tudományos kutatás monopolizálása. A testület működéséből hiányzik az automatizmus. Nem közérdekből nyilvános, azaz bárki által megismerhető valamennyi, az állambiztonsággal együttműködő személy azonosításához szükséges adat. Hiányzik a közhatalmat az elmúlt évtizedekben gyakorló személyek, illetve az országos politika meghatározó szereplői esetében az adatok külön jelentésben történő rendszeres feldolgozásának a kötelezettsége.

Nem történik meg az állambiztonsági iratok fokozatos internetes publikációja sem. Csak az lesz publikus, amit a bizottság akar. Azaz összességében az egész nyilvánosság és múltfeltárás a kormánytöbbség által megválasztott NEB-tagok szerepfelfogásán és szakmaiságán múlik; szemben az LMP számtalanszor leszavazott javaslatával, amely a valódi aktanyilvánosság megteremtése mellett azt is előírta, hogy a legmeghatározóbb hatalmi pozíciókban nem lehetnének sem volt állambiztonsági szolgálattevők, sem az elnyomó gépezet politikai irányítását végző pártállami politikusok.

Amiért a társadalom számára fontos lenne, hogy legyen végre valódi aktanyilvánosság, az pontosan az, hogy még 27 év után sem látunk tisztán, hogy az állambiztonságot irányító kommunista hatalombirtokos szervezetek miként szótték át a gazdasági, politikai vagy éppen a médiabeli rendszerváltást. Azért fontos az aktanyilvánosság, és itt nem pusztán csak az ügynökökről van szó, hanem az elnyomó gépezet politikai irányítóiról is, hogy világosan lássuk azt, hogy például a rendszerváltó parlament különböző frakcióiban hányan voltak érintettek, hányan voltak olyanok, akik egyszer meggyőződésből szolgálatba léptek, majd utána meggyőződést váltottak, hirtelen népnemzetiek vagy éppen liberálisok lettek. Ezt jogunk van tudni, és ezt joga tudni minden magyar embernek.

Továbbmegyek: azt is jogunk van tudni, hogy hány olyan ember volt Magyarországon a rendszerváltás hajnalán, aki kiszolgált a kommunista állambiztonságot, majd a megszerzett kapcsolatrendszerrel kirabolta az országot. Hányan voltak a privatizá-

ció haszonélvezői között olyanok, akik egyébként a kommunista állambiztonságot szolgálták? Ezeket jogunk van tudni. Amíg nem látjuk pontosan, hogy a régmúltba visszanyúló hálózatok hogyan befolyásolják akár napjainkig a politikai döntéshozatalt, akár napjainkig a gazdasági életet, addig vakon megyünk el szavazni. Nem tudhatjuk azt, hogy amikor hatalomba segítünk a szavazatunkkal egy pártot vagy pártszövetséget, akkor pontosan milyen érdekszövetségek azok, amelyek a politikai döntéshozatalnál meghatározó szavazatmennyiséggel fognak rendelkezni.

Ha az állampolgárok hozzáférhetnek a múlthoz, az nem pusztán ügynökök neveiről szól, nem pusztán morális elégtételről vagy információs kárptólásról, jöllehet az áldozatoknak ehhez is joguk van. Ha megismerhetjük ezeket az aktákat, megismerhetjük a mechanizmusokat, megismerhetjük azt, hogy az egész kommunista rendszer hogyan működött, megismerhetjük azt, hogy mik azok a szívességek, amelyeket egymásnak tettek az ügynökök, illetve ügynökök és tisztek, és lehet, hogy számtalan dolog világossá válik az 1990-et követő - hogy miniszterelnök urat idézzem - zavaros húsz esztendőből. Nemcsak neveket kell megismernünk, hanem gyakorlatokat, mechanizmusokat is meg kell ismernünk. Aki rejtegeti az aktákat, aki kibújik az aktanyilvánosság elől, az azt üzeni a magyar társadalomnak, hogy vaj van a füle mögött, nem érdekelt abban, hogy a magyar nép megismerje azokat a régmúltba vesző mechanizmusokat, amelyek segítségével ezt az országot ki lehetett rabolni 1990 után, és amelynek segítségével az új rendszerben megváltoztatott meggyőződéssel lehetett a hatalmat gyakorolni.

Amikor önök folyamatosan nemet mondanak az aktanyilvánosságra, ezt a kommunista állambiztonsági múltat kívánják rejtegetni, így a Nemzeti Emlékezet Bizottságával kapcsolatos mégoly racionális módosítás sem ér semmit. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Mivel független képviselők nem vesznek részt a vitában, kétperces felszólalásokkal folytatjuk a munkánkat. Megadom a szót Gúr Nándor képviselő úrnak.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Mindig azon gondolkodom ennek a témának a tárgyalása kapcsán, hogy mi az oka és mi az érdeke annak, hogy elsumákoljanak dolgokat. Mi az oka annak, hogy az ügynöklisták nem kerülnek nyilvánosságra, hogy az ügynökakták nyilvánosságra hozatala nem történik meg. Nem sokfajta következtetésre lehet jutni ennek kapcsán, csak arra, hogy a ma hatalmat birtoklók - mert ők hatalmat birtokolnak és nem szolgálnak - érdekét szolgálja mindaz, hogy ez ne kerüljön nyilvánosságra.

Pedig megtehették volna, mert volt kétharmaduk is. Alkotmányt likvidálni tudtak, Alaptörvényt tudtak életre hívni, de ebben a vonatkozásban nem

tudták megteremteni az ügynöklisták, az ügynökök nyilvánosságát. Még egyszer mondom, felvetődik a kérdés, hogy mi az oka ennek, és kiknek az érdekében áll.

A másik dolog Répássy Róbert gondolataihoz kapcsolható. Vejkey Imre képviselőtársamnak szeretném jelezni, hogy nem Mesterházy Attila, hanem Répássy Róbert volt az, aki a nyilatkozattétel vonatkozásában bevezette azt a gondolatot, hogy ennek a feloldását kellene megtenni. Ezért van reakció rá. De a reakció lényege az a mondat, amit Répássy képviselőtársam mondott, hogy nyilatkozatot kell tenni még egy takarítónak is - mondom, még egy takarítónak is -, ez az én számomra pejoratív mondat, elfogadhatatlan.

Nagyobb tisztelettel kellene beszélni bárkiről, Répássy képviselőtársam, a takarítókról is. *(Dr. Répássy Róbert: Semmit nem értesz belőle!)* A jegyzőkönyvet meg kell nézni, szó szerinti, amit mondtam, ahogyan ön erről beszélt. Ezt én szégyenletesnek tartom. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Szilágyi György képviselő úrnak, Jobbik-képviselőcsoporthoz.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Itt az ügynöklisták szóba kerültek. Azt azért ne felejtjük el, hogy amikor az MSZP követeli az ügynöklisták nyilvánosságra hozatalát, akkor fölmerül a kérdés, hogy amikor kormányon voltak, akkor vajon miért nem volt ennyire fontos számukra ez a kérdés.

Mesterházy Attila azt mondta, hogy az ügynöklisták nyilvánosságra hozatalával kapcsolatosan a társadalmi igény csökken. Úgy érzem, ebben sajnos igaza van a képviselő úrnak. De pont ezért van az Országgyűlésnek és a különböző bizottságoknak nagyon nagy felelősségük abban, hogy ne csökkenjen ez a társadalmi igény, hiszen úgy gondolom, tartozunk ebben az országban az igazságosságnak és az áldozatoknak annyival, hogy feltárjuk a múltat. De feltárjuk, és nem megpróbáljuk elmismásolni, nem megpróbáljuk szelektálva nyilvánosságra hozni ezeket a dolgokat. Úgy gondolom, rég meg kellett volna tenni ezeket a lépéseket, rég igazságot kellett volna szolgáltatni ebben az országban.

(12.30)

Rég meg kellett volna adni az áldozatoknak azt a tiszteletet. És amikor áldozatokról beszélünk, akkor ne felejtsek el, képviselőtársaim, hogy nemcsak halottakról van szó, nem csupán a bebörtönzöttekről van szó, hanem még a mai napig szinte Magyarországon minden családot érinthet. Minden család áldozata lehet a kommunizmusnak, hiszen voltak olyan, akkor fiatal emberek, akik nem tudtak teljes

életet élni, mert éppen a szüleik bizonyos listákon voltak rajta, és nem tanulhattak tovább; nem lehetek, mondjuk, orvosok, nem lehetnek ügyvédek vagy bármi más. Egy teljesen más életet élhettek volna. Ők ugyanúgy áldozatok. Tehát tartozunk minden egyes áldozatnak azzal, hogy valódi igazságot szolgáltatunk, hogy feltárjuk a múltat.

De nem úgy, mint ahogy azt önök elképzelik. Ezt már képviselőtársam elmondta, és majd én is foglalkozni fogok vele a normál felszólalásomban. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Kétperces felszólalásra megadom a szót Vejkey Imre képviselő úrnak, KDNP-képviselőcsoporthoz. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Nem értek egyet azzal a minősítéssel, amit vezérszónokként Mesterházy Attila képviselőtársam, Mirkóczki Ádám és Iktóty István képviselőtársam mondott, vagyis azzal, hogy a NEB működését tulajdonképpen elmarasztalták. Azzal sem értek egyet, hogy mi a Fidesz-KDNP oldaláról ne az áldozatok oldalán állnánk. Ezzel szemben a valóság az, hogy a kommunista bűnök feltárása ma is folyik. Éppen a NEB által. És azért folyik, tisztelt hölgyeim és uraim, mert tiszteljük az áldozatokat.

Hogy mi történt a NEB-ben? Az Igazságügyi bizottság a múlt héten hallgatta meg éppen a NEB 2016. évi beszámolóját, és nagyon sajnálom, hogy egyik vezérszónok sem tudott azon részt venni, nyilvános vita volt. Rendkívül érdekes volt a NEB elnök asszonyának a beszámolója, úgy gondolom, és rendkívül előremutató. Elmondta, hogy miképpen tárják fel a bűncselekményeket. És ugyan, ahogy Mirkóczki Ádám képviselőtársam mondta, Lengyelországban erre külön ügyészség van, úgy gondolom, hogy ez egy egységes ügyészségi rendszeren belül is megvalósítható, hiszen átadják az ügyészségnek ezeket az információkat, és az ügyészség ennek alapján, az alapos gyanú alapján vádat emel, ami több esetben is már megvalósult.

Az pedig, hogy a bíróság miképpen ítélkezik, az másik hatalmi ág kérdése. Úgy gondolom, az nem róható sem a parlament, sem a NEB, sem pedig az ügyészség terhére. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Mivel a frakciók már a kétperces felszólalási lehetőségeket kimerítették ebben a körben, most normál időkeretben történő felszólalások következnek. Megadom a szót Legény Zsolt képviselő úrnak.

DR. LEGÉNY ZSOLT (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim!

Ellenzéki oldalról elhangzott már a vezérszónoklatokban, hogy nem igazán értjük azt, hogy miért hozták most ide ezt a törvényjavaslatot. Mármint a tartalma miatt nem igazán értjük, merthogy olyan túlságosan nagy és érdemi módosítások nem történnek a Nemzeti Emlékezet Bizottságával kapcsolatosan. Én azért próbáltam ezt, mondjuk úgy, értelmezni, természetesen nem biztos, hogy jó úton járok, de nekem úgy tűnik, hogy van egy része ennek az előtűnk fekvő törvénymódosításnak, amely arról szólna, hogy ha az elnökhelyettes lemond a megbízatásáról, az most a lemondás benyújtásának a napjával szűnik meg, a javaslat szerint, amit most önök idehozta, az elnökkel való közléstől számított 10. napon szűnik meg.

Véleményem szerint az elnök jogköreinek erősítése és az elnökhelyettesi megbízatásra és annak megszűnésére vonatkozó szabály valószínűleg a két személy közötti konfliktusra utalhat, mert egyébként alapjában véve a bizottság elnökének jogköreiben bekövetkező változások érdemben nem nagyon érintik a Nemzeti Emlékezet Bizottságának munkáját. Úgyhogy többször mondtuk már, hogy személyre szabott törvénykezésekkel szokta néha bombázni a házat a Fidesz, illetőleg azok a képviselők, akikre rátestálják ezeket a beadványokat vagy törvénymódosítási javaslatokat. Valószínűleg most is valami hasonló történik akkor, valószínűleg ennek a Nemzeti Emlékezet Bizottságnak az elnöke és az elnökhelyettese közötti konfliktus állt ennek hátterében.

Szerintem egyszerűbb lenne egyébként, ha ezt mondanák ki, ha ténylegesen így van. Még egyszer mondom, én ezt láttam ki ebből az egészből, mert ahogyan említettem, összességében azok a változtatások, amiket most önök ide behoztak a Ház elé, érdemben ennek a Nemzeti Emlékezet Bizottságnak a munkáját nem segítik vagy nem viszik előre. Azok a pontosítások, amiket önök itt most be akarnak vezetni, ahogyan Gúr Nándor képviselőtársam említette, hogy Répássy Róbert képviselő úr azt mondta az expozéjában, hogy akkor most még egy takarítónak is akár nyilatkozatot kell tennie, ahogy mondtam már, nem ennek a bizottságnak a munkáját segíti. Mintha ilyen technikai módosítások lennének. Emiatt nem is nagyon értettük, hogy miért kellett ennek most a Ház elé jönnie.

Ezeket csupán azért mondtam el, mert több ellenzéki képviselőtársam is mondta, hogy nem igazán érti, hogy ha módosítunk egy törvényjavaslatot, akkor azt miért nem érdemben tesszük meg. Mert valószínűleg lenne egyébként érdemben való módosítás is. Elnök úr, köszönöm a lehetőséget. *(Gúr Nándor tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Szilágyi György képviselő úrnak, Jobbik-képviselőcsoport.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! A Jobbik Magyarorszá-

gért Mozgalom ezerszer elmondta már, én saját magam is ezerszer elmondtam már, hogy mi a véleményünk, hogyan kellene Magyarországon a lusztrációt alkalmazni, hogyan kellene a múltat feltárni, hogyan kellene az ügynöklistákat nyilvánosságra hozni. És ha tetszik önöknek, ha nem, nem egy retorikai túlzás az ezres szám, az ezer felszólalás mostantól kezdve tény.

Nézzünk rá erre a törvényjavaslatra, amit önök most éppen itt javasolnak. Már eleve ott egy kicsit furcsának találok, hogy egy ilyen intézménynél, amely a kommunista diktatúrát próbálja meg feltárni, és azokat a bűnösöket próbálja meg megnevezni, próbálja meg felkutatni azokat az eseteket, amiket fel kellene tárni...

A kommunista diktatúrákra legjellemzőbb az volt, hogy egy egyszemélyi vezetés volt, sokszor egyébként, lehet mondani, személyi kultuszra épülő vezetés volt, amit a fiatalok már kevésbé ismerhetnek vagy ismerhetnének, ha nem lenne az elmúlt hét év. Mert az elmúlt hét évben már azok a fiatalok is, akik nem éltek esetleg a kommunista diktatúrában, a Fidesz-kormányzásnak és Orbán Viktornak köszönhetően némi betekintést kaphatnak abba, hogy vajon milyen lehetett az úgynevezett kommunista diktatúra annak idején; milyen lehetett az a diktatúra, ahol nem volt szólásszabadság; milyen lehetett az a diktatúra, ahol a sajtót teljes mértékben a párt irányította, és csak olyan hírek jelenhettek meg, amelyeket a párt jóváhagyott, a fényes tekintetű vezető jóváhagyott.

Milyen lehetett az az időszak, amikor embereket csupán a meggyőződésükért, csupán a gondolataikért börtönbe lehetett zárni. Milyen lehetett az az időszak, amikor a magyar társadalom egy jelentős része rettegett attól, ha éppen nem a kommunista elveket vallja, akkor elbocsátják, nem léphet előre. Ugyanebben a korszakban kezdünk el élni, hiszen aki nem fideszes, az retteg, hogy kirúgják a munkahelyéről. Retteg, hogy nem léphet előrébb. A média nagy része csak azt szajkózza, amit a Fidesz úgy gondol, hogy megfelelő, és még sorolhatnánk azokat a jellemvonásokat, amelyek a kommunista diktatúrákra jellemzőek voltak, és sajnos kezdenek visszaszivárogni a magyar közéletbe, a magyar társadalomba is. Pedig úgy gondoltuk, hogy 1990 után, az úgynevezett rendszerváltás után soha többet nem lesz egypártrendszer, most jelen pillanatban egy fél lépésre vagyunk az egypártrendszer kialakulásától. Ez egyértelműen önöknek köszönhető.

És amikor egy ilyen szervezetről beszélünk, akkor ebből is látszik az önök hozzáállása, hiszen ennél a szervezetnél a mostani változások, amiket Répássy képviselő úr adminisztratív hatáskörök megreformálásával és az elnöknek többletjogok biztosításával indokolt, semmi másról nem szólnak, mint hogy a NEB-nél az elnök szinte egy személyben vezesse ezt a szervezetet.

Ő dönt arról, hogy milyen munkacsoportok legyenek, azoknak milyen legyen az összetétele, milyen szakértőket alkalmazzanak, milyen legyen a hivatali

munkarend. És - itt mindjárt idézek - önök ezt azzal indokolják a részletes indoklásban, hogy „Az elnöknek azon jogköre, hogy javaslatot tesz (tehet) a Bizottság ügyrendjére, napirendjére, a Bizottság által vezetett munkacsoportok összetételére, a Bizottság és a Hivatal éves kutatási munkatervére, nem segíti elő a testület munkájának hatékony működését,” - és miért nem; és itt jön az a félmondat, ami szerintem abszolút felháborító, és nagyon jól mutatja az önök hozzáállását: - „mivel a Bizottság a javaslatokat le-szavazhatja.”. Hát, jó nagy demokráciáról beszélünk!

(12.40)

Van egy bizottság, ahová önök felelős embereket ültetnek, az elnök tesz egy javaslatot, és most meg akarják szüntetni azt a lehetőséget, hogy ha ez a bizottság úgy gondolja, hogy nem ez a megfelelő irány, és leszavazhatja az elnököt, hát ilyen ne legyen; az elnök majd egy személyben dönt ezekről a kérdésekről, a bizottsági tagok meg biodíszletként üljenek ott, és nyugodtan hajtsák végre azt, ami van. Hát ez a demokrácia? Nem, ez a diktatúra, amiről az előbb beszéltem. Egy olyan szervezetnél, ahol pont a diktatúra visszaéléseit kellene feltárni, önök egy diktatórikus rendszert próbálnak bevezetni. Szerintem ez egyáltalán nem elfogadható.

Az meg egy másik kérdés, hogy mindig önöknél meg kell keresni azokat a hátsó szándékokat, amiket egy-egy törvénnyel benyújtanak. Itt az elnökhelyettesre vonatkozó részt megmagyarázhatnák, hogy miért kellett beletenni. Gondolom, ennek vannak személyi okai.

És még beszélnek a javaslatban a módosításoknál, hogy az éves jelentések eddigi formájának az eltörlése indokolt, mert túl szigorú kötöttségeket tartalmazott, és mennyivel jobb lesz majd most, mert most majd sokkal érthetőbben tehetik meg ezeket a jelentéseket. Szerintem ezek ugyanúgy csak mondvasinált kifogások és indoklások.

Aztán azt mondják, hogy ezt a nyilatkozattételt el kellene törölni, és nagyon jól megindokolják, hogy például olyan emberek, akik annak idején, mondjuk, állambiztonsági szervezet munkájában vettek részt, takarítóként dolgozhassanak, sőt elhangzott az, hogy takarítónőként. Nagyon életszerű! Tehát önök a takarítók miatt akarnak ezen a helyzeten változtatni. Biztos így van, nem kételkedhetünk! Biztos nagyon sokan olyanok, akik emberek haláláért voltak felelősök vagy emberek bebörtönzéséért vagy bármi egyéb, szegények már megbánták a bűnüket, de takarítóként még dolgozni szeretnének egy ilyen szervezetben. Ne dolgozzanak! Adjuk meg a méltóságát ennek a szervezetnek, hogy olyanok, akiknek köze volt az állampárthoz, ne dolgozzanak takarítóként se egy ilyen szervezetben, dolgozzanak máshol takarítóként, ha ott akarnak. Mert önök jelen pillanatban ezt mondták. Ez nevetséges, ezek nevetséges indoklások!

És az, hogy ki kell tölteni egy nyilatkozatot, most ezen változtassunk: nem lehet kitölteni egy nyilatkozatot bárkinek? Le kellene persze ellenőrizni, hogy az a nyilatkozat megfelelő-e. Gondolom, azzal már lehettek önöknek problémáik, hiszen - mint ahogy említettük - nem hozták elő.

És ami a legfelháborítóbb az egészben, és Répássy képviselő úr ezzel indokolta, azt mondta, ahhoz, hogy feltárjuk a múltat, élő tanúk vannak, akik nagyon jól el tudják mondani, hogy hogy működött a pártrendszer, hogy működtek a különböző apparátusok és hasonlók, és most nem lehet ezekkel az emberekkel megbízási szerződést kötni. Micsodát? Megbízási szerződést! Tehát nem üldözik azokat az embereket, nem megpróbálják azokat az embereket pelengérré állítani, nem, önök szerződést akarnak kötni. Mondjuk, például - hogy mondjak élő példát, mert önök nem mondtak, de én várnám - Mátsik Györggyel. Miért ne fizetnének Mátsik Györgynek egy kis pénzt, ugye? Tudják, ki ez a Mátsik György? Az a vérbíró, aki elítélte azokat az embereket, aki kérte a halálbüntetést ügyészként azokra az emberekre, például többek között Mansfeld Péterre. És önök nyugodtan hagyják! Megvárták, amíg Mansfeld Péter 18 éves lesz, és kivégezték. És önök pedig hagyják a mai napig Mátsik Györgyöt nyugodtan élni. Luxusnyugdíjon, kiemelt nyugdíjon. Hiába tesz az ember feljelentést vele szemben, mert megtettük a feljelentést Mansfeld Péter testvérével, a POFOSZ-szal, Murányi Leventével együtt az ügyészségnél, elutasították a feljelentésünket. Sőt, utána már ez ellen nem is fellebbezhetünk. Nyugodtan, Mátsik György nem követett el semmit. Olyan elutasítást kaptam az ügyészségtől, amit akár írhattak volna a hatvanas években is, lényegében az volt leírva benne, hogy Mátsik György elvtárs a törvényeknek megfelelően cselekedett, és nem gond, hogy ő halálbüntetést kért például Mansfeld Péterre és még több emberre. Hát fizessenek neki, persze, jó, kössenek még vele szerződést! Mert Mátsik Györgyről szó lehet, hogyha ezt megváltoztatjuk.

De kiről lehet még szó? Kik lehetnek azok, akikkel önök még megbízási szerződést akarnak kötni? Egykori párttitkárok vagy egykori párttagok. Nem lehet, hogy esetleg olyan fideszes potentátóknak, akik jelen pillanatban érintettek lennének, hogyha normálisan feltárnánk és az ügynöklistákat nyilvánosságra hoznánk, nekik akarnak pénzt adni, csak most törvényesen nem tehetik meg? Akkor mit csinálnak?

Megváltoztatják a törvényt, mert az önök sorai-ban nagyon sok olyan ember van, ezt mindenki tudja, magas rangban is, aki kiszolgálta az állampártot. Ezért kellene erről nyíltan beszélni, ezért kellene nyilvánosságra hozni az ügynöklistákat. Hadd tudják meg a fiatalok is nyugodtan, hogy ebben az országban azok az emberek, akik másoknak kárt okoztak, akik családokat tettek tönkre, akik emberéleteket tettek tönkre, azok nyugodtan élnek a világukat, magas rangban lehetnek a mai napig is. Vannak olya-

nok, mint Mátsik György, aki csak luxusnyugdíjon él, de vannak olyanok, akik meg különböző méltóságokat töltenek be, vagy itt ülnek az Országgyűlésben. Önök szerint ez jól van, 27 évvel az úgynevezett rendszerváltás után? És akkor behoznak ilyen törvényeket, amiken ilyen változtatásokat akarnak csinálni? És amikor a Jobbik benyújtja azokat a javaslatokat, amivel valóban tudnánk változtatást hozni, amit Mirkóczki Ádám elmondott, a lengyel példát, amikor benyújtjuk, akkor önök leszavazzák. Itt látszik, hogy akarnak-e ebben az országban valódi elszámoltatást és valódi múltfeltárást, vagy nem akarnak. Önök nem akarnak.

És bármilyen jogi kifogásokat találhatnak, meg hivatkozhatnak bármilyen erkölcsiségre, ki kell jelenteni: önök nem akarnak elszámoltatást. Amikor ebben az országban elszámoltatás lesz, az akkor lesz, amikor a Jobbik kormányra kerül. Higgyék el, nagyon gyorsan meg lehet oldani, hogy az ügynöklisták nyilvánosságra kerüljenek, ha persze addig nem próbálják meg minél inkább eltüntetni ezeket, hogy ne lehessen majd fellelni őket. Az ügynöklisták kérdése egy nagyon fontos kérdés lenne, de ezzel nem foglalkoznak.

És még egy dologról szeretnék beszélni itt. Salacz László említette, hogy mennyire fontos az áldozatok emléke előtti tisztelgés. Hadd hozzak egy példát önöknek, igaz, hogy nem a NEB-ről van szó, hanem a Nemzeti Örökség Intézetéről, de mégiscsak jól mutatja, hogy Magyarországon a Fidesz kormányzása alatt az áldozatok emlékét önök mennyire tisztelik és mennyire próbálják ápolni. 2003 óta, amikor kimegy az ember az '56-os forradalom évfordulója környékén a 301-es parcellába, akkor azonnal találkozik, hogy van egy civil szervezet, civil emberek, akik soha nem kértek önöktől, az éppen aktuális kormányoktól és senkitől egy fillért sem, saját maguk kutatómunkájával minden áldozatról, aki kint van, akiről lehetett, beszerezték az arcképét, leírták, hogy mivel foglalkozott, leírták, hogy hol halt hősi halált, és minden egyes október 23-án kitűzik a 301-es parcellában a sírokhoz ezeket a képeket.

Megelégedésre, hiszen az áldozatok hozzátartozói is úgy gondolják, hogy ezzel arcot adnak azoknak az áldozatoknak, akik ott nyugszanak, nemcsak egy sírhelyet látnak az emberek, hanem látják, hogy kiról van szó. És megelégedésre működött ez egészen a tavalyi évig. A tavalyi évben úgy gondolta a Nemzeti Örökség Intézetének vezetője, hogy ez nem megfelelő; ezek a képek egyébként november 4-éig voltak kint, november 2-án összeszedette és kidobta a szemétképeket, a kutatórolóban helyezték el. Onnan a civil szervezet tagjai visszakapták, majd én írtam egy írásbeli kérdést a Miniszterelnökséget vezető miniszternek, hogy engedélyezzék már ezekben az embereknek kirakni idén is ezeket a képeket, hiszen ez emeli az ünnep, az emlékezés fényét. Azt a választ kaptam, hogy erről a Nemzeti Örökség Intézete dönthet, adjanak be egy kérvényt, és majd ők eldöntik.

(12.50)

Beadták a kérvényt - elutasították. Azt mondták, hogy nem, ez hozzájuk tartozik, ezt majd ők csinálják, de ők nem csinálják! Felajánlották nagy kegyesen, hogy ha akarják, akkor adják oda nekik ezeket a dolgokat, és majd akkor digitális formában felhelyezik valamilyen honlapra, és akkor ott meg lehet nézni. Ennyit az áldozatok emlékééről, amikor, még egyszer mondom, civil emberek saját pénzből, saját idejükből teszik, önöktől semmiféle segítséget nem kérnek, és nemhogy segítenék ezeket az embereket, hanem megátolják azt, hogy emlékezzenek '56 hőseire.

Így állnak hozzá önök ehhez a kérdéshez, és én úgy gondolom, hogy ez felháborító. Annak a kormánynak, aki állítólag nemzetinek vallja magát, annak a kormánynak úgy hozzáállni a kommunista diktatúra időszakához, úgy védeni azokat a bűnösöket, akik még a mai napig is köztünk élnek, ez egyszerűen arcátlan és felháborító, és a Jobbik Magyarországért Mozgalom nem is fogja önöket soha támogatni az ilyesfajta törekvésekben. Aztán természetesen, majd amikor nem szavazzuk meg ezeket a törvényeket, akkor majd eltelik fél év, és akkor önök majd fel fognak állni, és azt mondják, hogy a Jobbik nem akarta, mert ezt a törvényt is leszavazta, meg azt a törvényt is leszavazta, olyan törvényeket, amelyek valóban nem azt szolgálják, hogy Magyarországon végre igazságot szolgáltatassunk, Magyarországon végre megismerhessék az emberek az igazságot, megismerhessék a bűnösök neveit. Amíg önök nem ilyen törvényeket hoznak ide a Ház elé, azokat mi nem is fogjuk támogatni. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Kétféle felszólalásokkal folytatjuk munkánkat. Megadom a szót Mesterházy Attila képviselő úrnak, parancsoljon!

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Szilágyi képviselő úrnak mondanám, hogy nekem ne mondja, hogy mióta követeljük ezt a kérdést, vagy hogy én mióta foglalkozom ezzel. Én 2005 óta támogatom ezt a kérdést. Tegye fel ezt a kérdést azoknak, akik akkor ezt nem támogatták!

Én 2005-ben a parlamentben tettem egy hozzászólást az akkori törvény kapcsán, ami amellel tette le a voksát, hogy teljes nyilvánosságra kell hozni ezeket... *(Dr. Vas Imre: Ki volt 2005-ben többségben?)* Uraim, nyomjanak egy gombot, és akkor meghallgatjuk önöket is a vitában! Én értem, hogy önöknek nem tetszik az, ha van olyan ellenzéki képviselő vagy MSZP-s képviselő, aki konzekvensen vallja ugyanazt, amit ma is mond, és amit adott esetben több mint tíz évvel ezelőtt fogalmazott meg. Tehát én a magam részéről mindig, fiatal képviselőként is, abban gondolkodtam, hogy az a helyes egyik részről,

hogya vagy százszázalékos nyilvánosságot adunk, vagy pedig tudomásul vesszük, hogy ezt az egész kérdést nem akarjuk, nem tudjuk feltárni, akkor viszont nem szabad vele foglalkozni.

És valóban megmosolyogató, amikor a fideszesek beszélnek az MSZMP-sekről meg az antikommunizmusról, amikor az önök kormányában több MSZMP-párttag van, mint az egész MSZP-frakcióban... (Dr. Répássy Róbert: *Most már...*) Tehát ilyen értelemben úgy látszik, hogy amikor az önök érdeke azt szolgálja, akkor természetesen ez egy pozitív dolog, lásd Szűrös Mátyást vagy éppen Pozsgay Imrét, de amikor más esetekről van szó, akkor sokszor még az emelvénnyel is meghallgatjuk Kövér Lászlót, ahogy kommunizálják folyamatosan. Ezért mi azt mondjuk, hogy tisztességes, őszinte és teljes körű feltárára van szükség, mégpedig olyan körülmények között, ami nem boszorkányüldözést jelent, hanem a múlt valós, őszinte megismerését teszi lehetővé. Én mindig ezt támogattam, és a jövőben is ezt fogom támogatni. Köszönöm szépen, elnök úr. (Taps az MSZP padsoraiból.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kettőperces felszólalásra megadom a szót Mirkóczki Ádám képviselő úrnak, Jobbik-képviselőcsoport.

MIRKÓCZKI ÁDÁM (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Vejkey képviselő úr készített hozzászólásra. Én elmondtam az elején, szerintem ön félreértett: én nem a Nemzeti Emlékezet Bizottságában dolgozókat akarom minősíteni. Ők azt a munkát végzik, úgy végzik és annyira végzik, amennyire az erről szóló törvényi és jogszabályi keret engedi. Én arról beszélék, hogy ha az antikommunizmusi munkásság jegyében valóban a múlt feltárása, az elszámoltatás és a bűnösök megbüntetése lenne a cél, akkor ez az egész levéltári törvény - mert ez az egész Nemzeti Emlékezet Bizottsága szinte az - menne a kukába, és helyette jönne a Lengyel Nemzeti Emlékezet Intézetének analógiájára készült törvény, ami egy egészen más történet. Ez lenne az.

Nemcsak az ön bizottságában, hanem sok más bizottságban is beszámolnak a Nemzeti Emlékezet Bizottságának munkatársai. Tisztában vagyok azzal, hogy milyen munkát végeznek, ahogy azzal is tisztában vagyok, hogy amikor az egyik munkatársukat a Nemzetbiztonsági bizottságban szembesítettem néhány kérdéssel - nem szeretném nevesíteni -, hogy hogyan és miként látják a lengyel analógiát, és szerinte Magyarországon ez megvalósítható lenne-e, azt mondta, teljes mértékben.

És elhangzott a kulcsszó: politikai szándék kérdése. Na, ez az a politikai szándék, ami önökben semmilyen szinten nincs meg, mert ha meg lenne, legalább lopják el a javaslatot, ahogy szokták, nyújtásuk be maguk ugyanazt. Mi meg fogjuk támogatni, nem leszünk pitik. De ez a politikai szándék nincs meg önökben, ami nem pénzkérdés, hanem akarat és szándék kérdése.

És legközelebb, ha Lengyelországban járnak, nyugodtan kérdezzék meg, hogy ott hogy működik, és nyugodtan valljanak színt, mert nem hiszik el Lengyelországban. Olyan hazug képet festenek magukról meg Orbán Viktorról, hogy Lengyelországban úgy tudják, hogy ő a legnagyobb antikommunista magyar politikus, és Magyarországon nyilvánosak az ügynöklisták, lusztráció van. És amikor szembesítem őket, hogy nincs, szó nincs róla (Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.), csak duma van, akkor meg nem hiszik el. (Az elnök újból csenget.) Sikertelenül egy hazug képet festeni... (Dr. Vas Imre: *A Jobbik...*) Nyomjon egy gombot, képviselő úr, és akkor okoskodjon! (Taps a Jobbik padsoraiból.)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr, már 22 másodperccel túllent. Remélem, be tudta fejezni a gondolatmenetét.

Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Vejkey Imre képviselő úrnak, KDNP. Öné a szó, képviselő úr.

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Méltatlannak és igaztatlannak tartom (Mirkóczki Ádám: *Én is!*), hogy a kommunista rendszert úgy hasonlította össze Szilágyi György képviselőtársam a Fidesz-KDNP nemzeti-keresztény politikájával, hogy a kettő közé egyenlőségjelet tett. Ezért ezt visszautasítom. (Mesterházy Attila közbeszólása.) Mert ez tulajdonképpen nem vezet máshoz, mint a kommunista bűnök elbagatelizálásához.

Visszautasítom azt is, hogy Magyarországon ne lenne szabad választás, és maga a sajtószabadság ne érvényesülne kellőképpen. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. (Taps a kormányzó pártok padsoraiban. - Dr. Józsa István: *Ezt rosszul tudod! Ki látja ezt a hozzászólásodat? Közvetítés van?*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Folyatjuk munkánkat. A lehetőség más körülmények között adott az ilyen jellegű párbeszédre, amit most éppen próbálnak folytatni. Megadom a szót Gúr Nándor képviselő úrnak, normál időkeretben. Parancsoljon!

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Én azt várom, hogy ebben a vitában Répássy Róbert megszólal. Nem bekiabál, hanem megszólal... (Dr. Répássy Róbert: *Meg fogom tenni!* - Mirkóczki Ádám dr. Répássy Róbert felé: *Korrektül, ahogy szoktad!*) De nem a végén, amikor a képviselőtársaim az ellenzéki oldalon nem tudnak véleményt alkotni, és a saját álláspontjukat (Az elnök csenget.) megosztani ahhoz képest, amit ön elmond. Tudja, önöknek ez a szokása, államtitkároknak, minisztereknek, hogy menet közben nem kívánnak vitatkozni, nem kívánnak érveket felsorakoztatni, semmit nem kívánnak. Önök csak álláspontot kívánnak rögzíteni.

zíteni a végén, amikor már a képviselőknek nincs módja és lehetősége a vitára.

Ez önmagában szégyenletes, mint ahogy egyébként az elmúlt 7-8 esztendőben a politikájukat folytatták. Ezért most nagy tisztelettel azt kérem Répássy Róbert képviselőtársamtól, hogy menet közben, a vita közben szólaljon meg, cáfolja meg azt, amit mindegy, hogy szocialista, jobbkos vagy más képviselőtársaim mondanak; cáfolja meg, és utána meglátjuk, hogy a cáfolata elfogadásra kerül-e, vagy éppen újabb gondolatokat ébreszt a képviselőtársaimban. Nem akarom ezt túragozni. Azt szeretném kérni, hogy ne onnan kiabáljanak, ne! Álljon fel, mondja el!

Valamit beszélnek, de úgy érzem, mintha homlokegyenest ellentétes lenne azzal, mint amit csinálnak. Ilyet már láttam. Ilyet már láttam, mert Orbán is valami hasonlót mondott, hogy ne azt figyeljék, hogy mit mondok, hanem mit csinálók, vagy éppen fordítva? Döntsék el, melyik volt. Igen, ezt a taktikát folytatják a politikai viselkedésük kapcsán is. Valamiről beszélnek és valami egészen mást csinálnak.

Ügynökaktákról vagy éppen az ügynöklisták kérdésköréről önök beszélnek, és közben semmit nem tesznek annak érdekében, semmit, hogy a nyilvánosságra hozatal megtörténjen. Igen, tényleg úgy van, hogy lassan eltelik három évtized, és az idő múlásával az érdektelenségbe fulladhatnak ezek a dolgok, de azt gondolom, hogy ha már van Nemzeti Emlékezet Bizottság, hogy ha már van kutatói munka ezeken a területeken, akkor érdemes lenne és célszerű lenne ezeket a feltárásokat megtenni.

(13.00)

Hogy ez nem történik meg, ennek nyilván oka van; nyilván oka van. Szeretném kérdezni Répássy Róbert képviselőtársamat, ön szerint mi az oka ennek. Mi az oka? Arról nem kérdezem, hogy kinek az érdeke, mert arról nyilván nem szívesen beszél, hiszen a ma - mondom - hatalmat gyakorlók érdeke meggyőződésem szerint ez. De legalább az okáról beszéljen!

De nem tévedek nagyot, ha most azt mondom, hogy vélem, ön nem fog gombot nyomni, ön nem fog felállni, ön nem fog a kérdéseinkre válaszolni, ön nem fog semmit mondani, hanem majd csak a végén fog esetleg elítélő gondolatokat megfogalmazni bárkivel szemben, amikor már egy árva szót nem lehet tenni. Igen, ez egy „korrektnek mondható” magatartásforma az önök részéről.

(Az elnöki széket Lezsák Sándor,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Akkor, amikor azt mondják képviselőtársaim, hogy sajtószabadság és sok minden egyéb más vonatkozásában nekik legalább kételyeik vannak, de inkább állításaik, mint kételyeik, még ezt sem akarja

megcáfolni. Persze, hogy nem, tudja ön is, hogy ezt nem is lehet megcáfolni. Nem lehet megcáfolni, mert az elmúlt 7-8 év történése valójában arról szól, hogy önök hatalmat gyakorolnak. Az valójában arról szól, hogy ma már nem a Nemzeti Emlékezet Bizottsága tekintetében, de egy másfajta kutatómunkát kellene végezni, már most annak érdekében, hogy ne merüljön a feledés homályába mindaz, amit önök csináltak ebben a 7-8 esztendőben.

Tudják, akkor, amikor Mesterházy képviselőtársam említette, akkor, amikor itt, a Parlament falai között, onnan a pulpitus tetejéről Kövér László adott esetben kommunistázza a baloldalt, frakciónkat, sok minden egyéb mást, akkor nekem mindig az jut az eszembe, hogy a saját démonaikkal küzdenek. Mindig az jut az eszembe, hogy hányas rajtszámmal, sorszámossal bíró párttagkönyvvel bírt az adott ember, hogy milyen munkatevékenységet végzett. Esetleg egy politikai típusú társadalomtudomány-kutató intézet politikai munkatársaként végezte a tevékenységét, és ezért démonokkal kell küzdenie, és ezt hárítja másokra?

Tisztelt Képviselőtársaim! Csak azt akarom mondani, hogy mindenki személy szerint a saját cselekedeteivel, múltjával tisztában kell hogy legyen, én magam is, tisztában is vagyok vele, teljesen nyugodt lelkülettel viselem és vállalom azt, hogy én például az Ifjúsági Szövetségnek voltam egy vezetője, de hát Orbán Viktor is... (Dr. Répássy Róbert: *Kommunista Ifjúsági Szövetség!* - Mesterházy Attila: *Meg Orbán, Deutsch meg a Rogán!*) - mondom: Orbán Viktor is, meg sokan a képviselőtársaim közül ott, a kormánypárti padosorokban. Tehát ezek nem érvek. Ha valaki tisztességtelen, ha valaki olyan magatartást folytatott, amely más embereknek a kárára szolgált, a kárát hozta, akkor ott persze, nyilván vannak tennivalók 20-30 év távlatában is.

De szeretném jelezni: azzal, hogy önök egyesek-re bélyeget akarnak ragasztani, saját magukról meg ezt a bélyeget le akarják nyalni, le akarják mosni, ezzel nem lehet előbbre jutni. Sokkal inkább azzal lehetne, hogyha végre egyszer a valós ügynöklisták, ügynökakták nyilvánosságra hozatalát megtennék. Ehhez nincs bátorságuk. Nincs bátorságuk, mert, mint ahogy Mesterházy Attila képviselőtársam elmondta: 2005 óta folyamatában, akárhányszor került a Parlament falai elé ez a kérdés, az ügynöklisták, ügynökakták nyilvánosságra hozatalának a kérdésköre, akkor a mi álláspontunk egyértelmű volt: igen, ezeket nyilvánosságra kell hozni. Önök pedig mindent el kívánnak tussolni. Nem véletlenszerű ez. Nem véletlenszerű!

Az okokra kérdezek rá, Répássy képviselőtársam. Mondom: azt már nem keresem, hogy mi van az érdekek rendszerében, de az okokat kíváncsian várom, hogy feltárja képviselőtársam. Ha erre nem hajlandó és nem képes, akkor pedig hiteltelennek tartom majd, hogy ennek a törvényjavaslat-tervezetnek a végén bármit is mond. Egyetlenegy szavát nem tudom hitelesnek tekinteni, és nemhogy hitelesnek

nem tudom tekinteni, azt javaslom mindenki másnak ebben a parlamentben, itt a Parlament falai között, hogy ne is tekintse annak. *(Dr. Répássy Róbert közbeszólására:)* Menet közben, képviselőtársam, menet közben, ott beszéljen, és ne befele kiabáljon! Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP sorai-ban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen jegyző úr, képviselő úr. Tisztelettel köszöntöm képviselőtársaimat, és megadom a szót László Tamás képviselő úrnak, Fidesz.

LÁSZLÓ TAMÁS (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Ez egy hihetetlen érzékeny és rendkívül összetett kérdés, amiről beszélünk. Én egy egészen konkrét, megrázó, az én választókeretemben, annak is a pestújhelyi részében szinte egy rendszerváltoztató vallomást szeretnék megosztani a tisztelt Házzal, hogy pontosan lehessen tudni, hogy ez az ügy mennyire érzékeny.

2006-ban, a 2006-os országgyűlési választások előtt a pestújhelyi Keresztelő Szent János templomban, zsúfolásig megtelt templomban egy köztiszteltben álló, nagyon idős tanárember kérte a plébános urat, hogy hadd szólaljon föl. Egy szokatlan dolog, mert mondjuk, egy szentmisén miért szólal föl egy civil ember. Kiment az ambóhoz, tehát az ambóról beszélt, az ambóról mondta el azt a történetet, ami, úgy gondolom, hogy egészen másképpen szerepel azokban az ügynöklistákban, amiket önök száz százalékos nyilvánosságra akarnak hozni.

Ez a derék tanárember '56 után megfigyelés alatt állt, rengeteg olyan barátjával, akik a pestújhelyi polgári közösségnek a krémjét alkották, és ezt az embert beszervezték. Méghozzá olyan módon szervezték be, hogy az akkor nagyon beteg feleségével zsarolták meg, és a nagyon beteg felesége nem kapott volna gyógyszert, és számára fontosabb volt, hogy a feleségének gyógyszert tudjon adni, mint az, hogy most különböző dolgokra ráveszik.

Egy hihetetlen vallomás volt ez, ő elmondta, hogy őt arra kérték, a templomban jelen voltak néhányan ezek közül, hogy X.-, Y.-, Z.-ről jelentsen. Ott a könnyeivel küszködve, szagatott hangon elmondta, hogy: én rólatok nem jelentettem semmit sem. De nem tudjuk, hogy az aktákban ez van-e. Hajdu László, akkori polgármester - sajnos most is az ország egyetlen DK-s polgármestere - ott ült az első sorban, vörösödött, izzadt, találva érezte magát, ez az ember pedig egy rendszerváltó gesztust tett ezzel a vallomással a templomi szöszékről.

Most itt hallgatom az MSZP képviselőit, akik deklaráltak az MSZMP-nek a jogutódjai, tehát akik az egész ügynökrendszert létrehozták, azok, akik az ügynökpapírokból azt, amit akartak, kivehettek, eltüntettek, azt, amit akartak, betettek. Tehát gyakorlatilag önök játszadoztak, volt idejük, volt lehetőségük, hogy játszadozzanak ezzel, és most a százszázalékos nyilvánosságra hozással önök azt akarják,

hogy ezt az igen-igen derék, általam is ismert tanárembert még holtában is meggyalázzák? Hogy képzelelik ezt?!

Én úgy gondolom, hogy ha valakinek nem szabad megszólalni ebben a kérdésben, azok a szocialista politikusok, akik nem is méltóak bármire sem. *(Mesterházy Attila: Mert te méltó vagy!)* Tehát én azt gondolom, hogy ennek a derék, általam nagyon tisztelt tanárembernek a nevében kikérem magamnak, hogy önök oktassák a Fidesz-KDNP-t az ügynöklistákkal kapcsolatban. *(Mesterházy Attila: Mi meg azt, hogy te oktass minket! Mit képzelsz?)* Köszönöm a figyelmet, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, László Tamás képviselő úr. Két percben megadom a szót Hegedűs Lorántné képviselő asszonynak, jegyző asszonynak, Jobbik.

HEGEDŰS LORÁNTNÉ (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Rendkívül méltatlannak és igaztatlannak érzem azt a helyzetet - hogy Vejkey képviselőtársamat idézzem -, ami most jelenleg itt, ebben az Országgyűlésben zajlik, és a magát nemzetinek és kereszténynek valló, valójában én inkább úgy érzem, hogy hazudó kormányzat részéről tett nyilatkozatokban látszik. Mert valóban rendszerváltó gesztusokra volna szükség, ahogy az előbb az előttem szóló is ezt elmondta, csak sajnos pontosan ezek a rendszerváltó gesztusok maradnak el - tetszik tudni?!

(13.10)

Hadd mondjak egy konkrét példát! 1990 után, már az újonnan választott református püspöki kar vezetője két püspöki cikluson keresztül, tehát 12 éven keresztül összesen három belügyminisztertől kérte volna, hogy az állami ügynökszervezetek egyik fiókszervezeteként működő Állami Egyházi Hivatal iratanyagát a református egyház, nyilván a református egyházi részt megkaphassa. Mít tetszik gondolni, hányszor kapta meg? Egyszer sem kapta meg a református egyház. Mind a mai napig az állam e tekintetben az egyházakkal szemben zsaroló pozícióban van tehát. Csakhogy - tekintettel arra, hogy csak kétperces gombot nyomtam, ezért most röviden le fogom zárni ezt a hozzászólásomat -, csakhogy a nemzeti emlékezetnek nemcsak bizottsága van, de a nemzeti emlékezet él itt közöttünk is, és sok-sok olyan információ eljutott, mondjuk, ehhez a püspökhöz meg más egyéb egyházi vezetőkhez az egykor az ÁEH-nak aktívan jelentő lelkészekről, valamint hoztártartozóikról, amiket most már mi is tudunk.

Mi is tudjuk, csak hát ugye, a papírokkal még nem rendelkezünk. És azt is tudhatjuk e tekintetben tehát, hogy önök között most itt a parlamentben, és nemcsak országgyűlési képviselői, de akár miniszteri

szinten is kik érintettek ebben a problémában. Köszönöm szépen, hogy megszólalhattam. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, jegyző asszony. Két percre megadom a szót Legény Zsolt képviselő úrnak, MSZP.

DR. LEGÉNY ZSOLT (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! László Tamás képviselő úr minket ne próbáljon meg kioktatni arról, hogy nekünk mit lehet csinálni, meg mit nem, meg az sem érdekel egyébként minket, hogy maga szerint mi mikre vagyunk alkalmasak vagy mire nem. Kifejezetten felháborító volt a felszólalása, ráadásul azok után volt kifejezetten felháborító, hogy egyébként előtte Gúr Nándor képviselőtársam azt mondta, hogy volt egy ifjúsági szövetségnek a vezetője, akkor rögtön közbekiabált Répássy képviselőtársa, hogy egy Kommunista Ifjúsági Szövetségnek, igen, annak, amint egyébként el is hangzott például, hogy az önök nagy vezére, Orbán Viktor is egyébként tagja volt. Meg egyébként tegyük hozzá azt is, hogy az önök padsorai között jóval több állampárti ember ül, mint egyébként közöttünk, meg azt is tegyük még hozzá, hogy egyébként én személy szerint éppen 11 éves voltam a rendszerváltáskor, értem én, hogy nekem is egyébként nagyon sok bűnöm volt azzal kapcsolatosan, de ettől függetlenül önöknél most nagyon nagy divat lett újra, hogy kommunistáznak. Kérdezze meg Budai Gyula képviselőtársát, aki most nincs jelen, aki mondjuk, az egész komplett bírói kart lekommunistázta nem olyan régen.

Úgyhogy értem ezeket az indulatokat, amelyeket önök próbálnak generálni, csak tudja, az a méltatlan, hogy ön akar minket kioktatni. Én nem oktatom ki önt, csupán visszautasítom azt, amit mondott. Köszönöm, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Mesterházy Attila MSZP-s képviselő úr felszólalása következik.

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Valóban felháborító, hogy László Tamás azt gondolja, hogy ő megmondhatja a parlamentben, hogy kinek van joga hozzászólni egy témához, és kinek nincs joga hozzászólni egy témához. *(Dr. Józsa István: Alkotmányos alapjog!)* Alapvetően én azt gondolom, egyvalamiben igaza van, hogy voltak sokan, akik nem önszántukból csatlakoztak ennek a rendszernek a szolgálatába, vagy akár III/III-as ügynökként nem szórakozásból vagy jókedvükből végeztek ilyen tevékenységet, és biztos, hogy sokszor sokféle családi tragédia vagy egyéb más élethelyzet okán állhatott elő ez a helyzet. Szerintem ez egy igaz állítás.

Mint ahogy az is igaz állítás, hogy voltak, akik meg ennek ellenére sem csatlakoztak, és voltak, akik meg lelkesedésből csatlakoztak. Tehát egészen biztos

több kategóriája van ennek a körnek, hogy ki milyen motiváció vagy kényszerhelyzetek alapján csatlakozott ehhez.

Sokan mondják, hogy sok embernek az MSZMP-be is be kellett lépnie, ugye, merthogy a karrierje vagy a családjának az anyagi, egzisztenciális biztonsága, vagy nem tudom, micsodája függött ettől. Én alapvetően ezt abszolút elfogadom egy emberi lépésként, nem is ítélem el, hogy is tehetném; de hozzáteszem, voltak azért olyanok, akik ennek ellenére nem léptek be az MSZMP-be, annak ellenére, hogy adott esetben ez esetleg a karrierjüket háttérbe szoríthatta volna, vagy adott esetben nem adott olyan fellendülést az ő karrierjüknek. Például nekem a szüleim nem léptek be az MSZMP-be; valahogy úgy volt, hogy önekik is mondogatták, de ők nem akartak belépni az MSZMP-be. Én nagyjából annyi idős vagyok, mint az ön fia, tisztelt képviselő úr, hiszen megnéztem az életrajzát, '73-ban született az egyik gyermeke, én '74-ben születtem. Tehát legalább anynyi közöm van nekem is ahhoz a rendszerhez, mint az ön fiának amennyi köze van ehhez a rendszerhez.

És csak a tisztánlátás végett: mi egyszerűen csak nem akarunk pálcát törni senki fölött sem. Nem akarjuk azt, hogy az igazságot pártpolitikai alapon mondják meg. Erről szól, amikor arról beszélünk, hogy százszázalékos nyilvánosságot kell adni. Ön azt mondja, hogy egy MSZP-s - nem MSZMP-s, egy MSZP-s! - nem szólhat meg ebben a témában. Na de kérem, akkor ön hogy tudja elviselni azt, hogy Kövér László, a házelnök MSZMP-tag volt, Járai Zsigmond MSZMP-tag volt, Matolcsy jegybankelnök, miniszter MSZMP-tag volt, Martonyi János miniszter MSZMP-tag volt, Hoffmann Rózsa államtitkár asszony MSZMP-tag volt, Stumpf István miniszter, alkotmánybíró MSZMP-tag volt, Fónagy János államtitkár úr MSZMP-tag volt, Chikán Attila volt miniszter MSZMP-tag volt, Boros Imre miniszter MSZMP-tag volt, Mikola miniszter úr, jelenleg államtitkár MSZMP-tag volt, Harrach úr, frakcióvezető MSZMP-tag volt, Schmitt Pál szintén az volt. Ezzel csak azt szeretném mondani, hogy a magyar történelem sokkal bonyolultabb és színesebb annál, mint hogy ilyen egyszerű módon lehessen különbséget tenni ember és ember között. És abban önnek igaza van, hogy ez a vita egy bonyolultabb vita, mint pusztán fekete-fehéren megvitatható kérdés.

Éppen ezért attól én óvakodnék, amikor ilyen kinyilatkoztatásokat teszünk, hogy kinek van joga megszólalni, és kinek nincs joga megszólalni egy olyan kérdésben, ami a magyar történelmet komolyan érinti, és ráadásul nagyon közel van még ez a történelem ahhoz, hogy ezt kellő objektivitással lehessen megítélni.

Tehát én pusztán csak ezért próbáltam azt mondani, hogy tiszta, őszinte és teljes körű feltárássra van szükség, ahol pártpolitikai célokra sem egyik kormány vagy egyik párt, sem a másik kormány, másik párt nem használhatja fel ezeket. Az én fejemben az, hogy egy tiszta, őszinte feltárással, abban az is bent van,

amiről ön beszélt, hogy bizony voltak olyanok, akik nem tudták valószínűleg elkerülni, hogy egy nehéz helyzetbe kerüljenek, és ezért valami olyanak legyenek a részei, ami ellen adott esetben minden porcikájuk tiltakozott.

Tehát én pusztán csak némi objektivitást várnék el önöktől is, amikor erről a kérdéstről beszélünk, és én pusztán azt tettem szóvá ennek a törvénynek a kapcsán vagy ennek a módosításnak a kapcsán, hogy szerintem az a testület, amit önök létrehoztak, az nem teljesíti azt a feladatát, ami miatt önök létrehozták. És ezen azzal változtatni, hogy most milyen összeférhetetlenségi nyilatkozatot meg mit nem kell kitölteni, szerintem az egy porhintés, azzal nem kell foglalkozni. Hanem valóban azzal kell törődni, hogy a múltnak a különböző tragédiái, bűnei vagy sötét oldalai valóban eljussanak a fiatalokhoz, akik már nem élték meg hál' istennek ennek a rendszernek a legkeményebb időszakát vagy a hátrányait adott esetben, mert úgy nem követjük el a múlt bűneit, ha emlékezünk arra, hogy mi történt. Igaz ez a kommunista bűnökre, igaz ez a holokausztra, hogy egy másik tragédiát említsek a múltból.

Tehát én pusztán csak azt mondom, hogy objektíven, kellő önmegegyeztetéssel és boszorkányüldözés nélkül álljunk ehhez a kérdéshez hozzá, ne pedig ilyen pártpolitikailag, meg kioktatom én ezt meg azt meg a másikat, és kinek mihez van joga. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Mesterházy Attila képviselő úr. Megadom a szót Szilágyi György képviselő úrnak, Jobbik.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Már nem szóltam volna hozzá, de megmondom őszintén, László Tamás felszólalása teljes mértékben felháborított. Képviselő úr, egyszerűen sunyi módon az, amit ön csinál, és amit ön mondott itt, az felháborító. Egyszer belevitte a politikát, sunyi, bújtatott módon megvádolta egyébként Hajdu Lászlót, akiről nem tudom, hogy Hajdu László egyébként elkövette-e ezeket a bűnöket vagy nem, de ön még itt is belevitte a politikát az ellenfelébe, akinek nem tudja megbocsátani azt, hogy ön ott abban a kerületben elveszítette azt a teljhatalmát, amivel rendelkezett, és élet-halál ura volt.

A másik, ami felháborít, és kikérem magamnak az áldozatok nevében is vagy akár nagyapám nevében is, hogy ön mentesse azokat az embereket, akik családokat és emberi életet tettek tönkre! Kikérem magamnak, hogy ön megpróbálja felmenteni ezeket az embereket! Egyetlenegy valakinek lehet joga ahhoz, hogy megbocsát ezeknek az embereknek vagy nem, ha nyilvánosságra kerül a neve: az áldozatoknak. Az áldozatoknak kellene megadni azt a lehetőséget, hogy az áldozat eldöntse, hogy az adott embernek, aki tönkretette, mondjuk, az ő életét, tönkretette a családja életét, vagy bármelyik családtagjának a haláláért felelős lehet azzal, hogy jelentett

róla vagy besúgta, vagy bármit csinált, hogy ő megbocsásson ennek az embernek.

(13.20)

És én hiszem azt, hogy nagyon sokan megbocsátának, de az nem azt jelenti, hogy akkor ezeknek az embereknek a nevét el kell titkolni, mert önök úgy gondolják, hogy azzal védik azokat a bűnösöket, akik, még egyszer mondom, emberi életet tettek tönkre. Nem! Meg kell ismerni ezeknek az embereknek a nevét, meg kell tudni! Joga van megtudni az áldozatoknak, az áldozatok családjainak, hogy kik voltak azok, akik tönkretették őket, és majd ők eldönthetik. Sőt, egy kicsit továbbmennék, csak nem akarok teljesen elmenni ebbe az irányba, nehogy még megmosolyogjanak esetleg - Vejkey Imre nem fog megmosolyogni érte -, még az áldozatoknak sincs joga egyébként megbocsátásra, mert nem vagyunk istenek. Egyvalakinek van joga: Istennek megbocsátani ezeknek a bűnösöknek.

Engem abszolút felháborít az, amikor önök így állnak ehhez hozzá. Tudja, hova vezet ez az egész dolog? Arról kellene itt vitatkozzunk, nem arról, hogy nyilvánosságra kell-e hozni az ügynökaktákat. Nem arról, hogy megnevezzük a III/III-asokat vagy bárkit, aki jelentett. Arról kellene vitatkozni, az már egy megfelelő vita lenne, hogy ezek az emberek milyen körülmények között váltak, mondjuk, besúgókká. De az teljesen mindegy egyébként, a mostani állapot alapján, amit ön mond, hogy éppen most megkapta-e a gyógyszert vagy nem. Én nem ismerem ezt a tanárembert. De ha ő azért vállalta a szervezést, hogy megkapja a gyógyszert, de senkiről nem jelentett semmit, akkor el tudja hinni adott esetben, hogy megkapta a gyógyszert? Képviselő úr, csak tisztában van azzal, hogy mi volt ebben az országban abban az időszakban, amikor itt embereket tettek tönkre! De ez egy jogos vita lehetne, hogy vajon miért vállalták emberek a szervezést: pénzért vagy olyan helyzetbe kényszerítették őket? És elmondhatnák. Csak azt ne felejtse el, hogy minden áruháznak megvan az indoka arra, hogy ő mit miért cselekedett.

És nem ennek kellene lennie ebben az országban 27 évvel a rendszerváltás után, hogy arról vitatkozzunk, hogy nyilvánosságra lehetne-e hozni ezeknek az embereknek a nevét vagy nem. A fő kérdésnél kellene már tartanunk, mert ezek a cselekedetek, ezek a feltárások odáig kellene hogy elvezessenek, hogy ha ne adj' isten, egyszer mi, vagy az a fiatal generáció, aki már nem is a kommunizmusban élt, ugyanilyen helyzetbe kerülne, akkor ő mit tenne. Na, ezek lennének a legitim kérdések! Hogy viselkednénk mi egy ilyen helyzetben? Ügynökké válnánk vagy nem válnánk? Mert most könnyű kijelenteni, hogy nem. De hogy viselkednénk?

De ha nem beszélünk arról, hogy valaki miért vált ügynökké, hogy ennek a cselekedetének, akár

egy jelentés megírásának milyen hatásai voltak más emberek életére, mert szemérmesen hallgatunk erről - hát jogai vannak annak az embernek, aki jelentett valakiről, és lehet, hogy annak az egész életét tönkretette, hát nehogy már nyilvánosságra hozzuk a nevét! Ha nem jutunk el eddig, akkor a jövőre nézve követünk el óriási bűnöket. És ezt nem értik meg.

Megint mondok egy példát. Nekem nem az számított, hogy Biszku Béla börtönbe kerül vagy nem kerül. Elintézték önök itt az ügyészséggel és mindenkivel együtt, hogy nem került börtönbe. Az a pillanat számított, amikor Biszku Béla egyedül ott ült a bíróság előtt. De akkor nemcsak ő ült ott a bíróság előtt, hanem az összes volt kommunista vezető ott ült mellette, akik már nem éltek, Kádár Jánostól kezdve mindegyik, és a magyar bíróság kimondta, hogy igenis bűncselekményt követtek el akkor. Ez a lényeg. Nem az, hogy ezek az emberek börtönbe kerülnek vagy nem kerülnek börtönbe. Az a lényeg, hogy megadjuk nekik is a lehetőséget egyébként arra, mert az is elképzelhető, hogy van jó pár olyan ember, akinek ha nyilvánosságra kerülne a neve, akkor egy óriási teher szakadna le róla, mert beszélhetne ezekről a kérdésekről, mert már nem lenne más választása. Mert lehet, hogy évek óta azon vacillál, hogy kiálljon és elmondja - mint ahogy, mondjuk, ez a tanárember elmondta -, vagy ne álljon ki. Nem lesz már választása, kiáll és elmondja. Az áldozatok pedig eldönthetik azt, hogy szóba állnak ezzel az emberrel vagy nem állnak szóba. Ez történelmi felelősségünk. Hát, ha ezt nem értik meg...!

Itt nem boszorkányüldözésről van szó, hanem arról van szó, hogy végre igazságot szolgáltatassunk. Igazságot szolgáltatassunk azoknak az embereknek is, akik úgy élhették le az életüket nagyon sokszor, hogy megkeseredve haltak meg. Azoknak az embereknek, akikről mindenüket elvették, mondjuk, azoktól a kulákoktól, akiknek mindene volt a föld. Ilyen volt nagyapám is, mindene volt a föld. Minden pénzét, amit a földből keresett, földbe fektette bele. Egészen a haláláig láttam a szemében azt a szomorúságot, amit az okozott neki, hogy mindenét elvették, meg az okozott neki, hogy tudta, hogy jelentettek róla, meg az okozott neki, hogy azért vitték be börtönbe, mert jelentettek róla. Ezeknek az embereknek is volt élete! És beszélhetünk most arról, hogy ezek az emberek már idősek, meg megbánták, meg mit akarunk már Mátsik Györggyel. Mansfeld Péter is szeretett volna idős lenni. Szeretett volna családot, szeretett volna gyerekeket, szeretett volna látni esetleg az úgynevezett rendszerváltást, csak neki ez nem adatott meg, mert volt egy Mátsik György, aki kiszolgált az akkori hatalmat, meg még sokan mások, akik közrejátszottak. De ez a Mátsik György nyugodtan éli az életét.

És nem elég az, hogy Rétvári Bence bejön minden évben egy Mansfeld Péter-pólóban. Amikor feljelentettük, akkor nem állt mellénk. Amikor harcolni kellene az igazság mellett, amikor harcolni kellene azért, hogy kiderüljön az igazság is ezek ellen az emberek ellen, akkor már nem áll ott, pedig államtitkár,

önök kormányoznak. Ezek a nagy kérdések. Még egyszer mondom, el kellene egyszer odáig jutnunk, hogy arról beszélhessünk, hogy mi, vagy egy olyan generáció, aki nem élt a kommunizmusban, mit tenne ebben a helyzetben. De ezt csak akkor tudja, akkor tudunk erről beszélgetni, ha feltárjuk ezeket az eseteket, és ismerhetjük azokat az életutakat, amiket ezek a jelentések vagy ezek a tevékenységek okoztak, amiket ezek az emberek végeztek ebben az országban.

Tehát én meg egyszer azt mondom, hogy engem felháborít, amit László Tamás itt művelt a parlamentben. Úgy gondolom, hogy az lenne a legjobb, ha nyomna egy kétpercest, és bocsánatot kérne az áldozatoktól - nem tőlem meg nem másoktól, az áldozatoktól -, hogy ilyen felszólalással az áldozatok emlékéért sérti meg. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Szilágyi képviselő úr. Kétperces hozzászólások következnek. Elsőként Gúr Nándor képviselő úr, MSZP.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Répássy Róbertet már nem kérem arra, hogy vegyen részt a vitában, mert már a teremben sincs bent. De László Tamást egy dologra kérem. Az pedig az, hogy követelje a Fideszen a Kereszténydemokrata Néppárt keretein belül az ügynöklistán nyilvánosságra hozatalát. Követelje! Legyen bátor a saját frakción belül, és követelje, igen, hogy tiszta és világos kép látszódjék. Igen, hogy mindenki, aki akár önköz közel áll, az is szembesüljön azzal, amivel szembeülnie kell. Tiszta és őszinte, egyértelmű feltárást kell tenni. Ezért harcoljon! Ezért érdemes!

Tudja, képviselőtársam, a nyilvánosság szerintem azért fontos, mert ma ezen típusú ügyek tekintetében nem a bíróságok döntései, nem azok, amelyek mértékadóak, amelyekre vár bárki is, nem. Hanem a társadalom és az emberek értékítélete az, ami meghatározó e tekintetben. Ha pedig azt gondoljuk, hogy egy tiszta és világos feltárást akarunk, akkor ehhez önök még mindig, ma is olyan többséggel bírnak, amelyet az ellenzéki oldalról meg lehet támogatni, és hosszú éveken, évtizedeken keresztül is támogatást élveztek volna ehhez. De önök ezzel nemhogy nem éltek, hanem ezt gátolták. Önök nem akarnak szembenézni a valósággal. Ahelyett egyszerűbb, hogy megpróbálnak másokat sározni. A valósággal kell szembenézni. Azzal a valósággal, amely adott esetben önöket, adott esetben pedig az önök közvetlen környezetét érinti. Elnök Úr! Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző úr. Hende Csaba képviselő urat illeti a szó két percben.

HENDE CSABA (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Szilágyi képviselő úr hozzászólása indított arra, hogy szót

kérjek. Ön azt mondta, képviselőtársam, ránk mutatva, hogy önök elintézték, hogy Biszku Béla ne kerüljön börtönbe. Felszólítom önt, tisztelt képviselő úr, hogy vagy támassza alá tényekkel az állítását, vagy itt és most vonja vissza ezt a gyalázatos mondatot, és kérjen valamennyiunktől bocsánatot!

(13.30)

Mondott még valami nagyon furát: azt mondta az általam nagyra becsült László Tamás kitűnő felszólalásával kapcsolatban, hogy senkinek, még a sértetteknek sincs joga megbocsátani. Remélni merem, képviselőtársam, hogy ismeri az Úr imáját, a miatyánkot, és talán elgondolkodott már azon a során (*Z. Kárpát Dániel: Nem is figyeltél oda!*), amikor úgy fohászokunk az Úrhoz, hogy bocsásd meg vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek. Bizonyára hallott már Széchenyi Istvánról, aki egy helyütt meg azt mondta, hogy mi magyarok oly kevesen vagyunk, hogy nálunk még az apagyilkosnak is meg kell bocsátani. Köszönöm szépen a figyelmüket. (*Taps a kormánypártok padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Két percre (*Dr. Józsa István: Olyan kevesen vagyunk.*) adom meg a szót Szilágyi képviselő úrnak.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Hende képviselő úr, a Biszku-ügyet kicsit tanulmányozza, és majd rá fog jönni, hogy miért mondtam. Nem kívánom, mert két percre bele sem férne, elmondani azt, hogy önök mit tettek ebben az ügyben, és mit nem tettek meg. (*Hende Csaba: Mondjad! Ne gyalázkodj, hanem mondjad!*) Ez az egyik.

A másik pedig, hogy a hittel kapcsolatban, tisztelt képviselő úr, ajánlok figyelmébe egy olyan dokumentumfilmet, amelyben számomra leginkább fejezte ki egy emberi lény, hogy mit jelent hinni Istenben. Egy olyan asszonyról volt szó, akit az édesanyja az utcára dobott - nem Magyarországon egyébként -, majd nehéz megpróbáltatások után, de normális életet élt. Kérdezte tőle a riporter, hogy most, amikor találkozni fog az édesanyjával, mert összehozták őket, megbocsát-e az édesanyjának. Azt válaszolta ez a hölgy akkor, hogy ki vagyok én, hogy megbocsássak, hogy én bocsássak meg neki. Én nem bocsáthatok meg, majd Isten megbocsát neki - és ő hisz abban, hogy Isten megbocsát neki. Én ugyanezt mondtam, képviselő úr, csak nem figyelt.

Ön beül ide nagyon sokszor... - nem sokszor, bocsánat, az túlzás. (*Derűltég a Jobbik padsoraiban.*) Néha beül ide a parlamentbe, akkor mondatfoszlányokból megpróbálja levonni a következtetéseket, és utána megpróbál nagyon keményen felszólalni. Tehát figyeljen oda arra, amiről beszélünk, és akkor meg fogja érteni! Én nem azt mondtam, hogy az

áldozatok nem bocsáthatnak meg. Én azt mondtam, hogy még az is elképzelhető, meg kell adni az áldozatoknak a lehetőséget, hogy megbocsássanak, de talán még nem is az áldozatok joga a megbocsátás, hanem majd Istennek.

Isten színe előtt lesz egyébként ön is, meg én is, ha hiszi ezt, ha nem, akkor is, és majd mindkettőnk-ről Isten el fogja dönteni, hogy melyikünk milyen ember volt, és melyikünknek adja meg a megbocsátást és melyikünknek nem. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. (*Taps a Jobbik padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! További felszólalásra nem jelentkezett senki. Az általános vitát lezárom. Megkérdem az előterjesztőt, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. Répássy Róbert képviselő úr készülődik. Öné a szó, képviselő úr.

(*A jegyzői székben Gelencsér Attilát Földi László váltja fel.*)

DR. RÉPÁSSY RÓBERT (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! A törvényjavaslatunk kapcsán nagyon sok mindenről vitatkozott a Ház, vitatkoztak a képviselők. Kétségtelen, hogy én nem kívántam hozzászólni ahhoz a vitához, amelyben a Jobbik és az MSZP képviselői azon versengtek, hogy ki a nagyobb antikommunista. Elnézést kérek, ha ebben nem szerettem volna sem Mirkóczki Ádám-mal, sem Szilágyi Györggyel, de különösen Mesterházy Attilával vagy Gúr Nándorral vitatkozni, hogy ki nagyobb antikommunista, ki akarta jobban a múlt feltárását. (*Z. Kárpát Dániel: Nálatok jobban? Mindenki!*)

Ellenben szeretném megjegyezni, hogy a Jobbik elnöke október 23-án azzal ünnepelte az 1956-os forradalmat, hogy egy meglepő, mondhatnám, megdöbentető kijelentést tett. Azt mondta: „Engem már nem az érdekel, hogy mi az, ami szétválaszt, hanem az, hogy mi az, ami összeköt.” (*Z. Kárpát Dániel: Ez nagyon meglepő, tényleg!*) „Nem érdekel, hogy ki jobb- és baloldali, ki mérsékelt és radikális, ki konzervatív, ki liberális.” Azt gondolom, a jobbikos képviselő urak lemaradtak egy brosúrával, valószínűleg nem a pártelnökök intelmeit követték ebben a vitában. (*Z. Kárpát Dániel: Az, hogy te nem érted, hogy problémáid vannak, azt jelenti! - Szilágyi György közbeszól.*)

De szeretném önöknek elmondani, hogy a Jobbik nem szavazta meg az Alaptörvény negyedik módosítását. Nem véletlenül felemtem az Alaptörvény negyedik módosításának felemlítésével. A Jobbik nem szavazta meg az Alaptörvény U) cikkét, amelynek első részei így hangzanak:

„Az 1990-ben lezajlott első szabad választások révén a nemzet akaratából létrehozott, a jog uralmán alapuló állami berendezkedés és a megelőző kommunista diktatúra összeegyeztethetetlenek. A Magyar Szocialista Munkáspárt és jogelődjei, valamint a

kommunista ideológia jegyében kiszolgáltatásukra létrehozott egyéb politikai szervezetek bűnöző szervezetek voltak, amelyek vezetői el nem évülő felelősséggel tartoznak

az elnyomó rendszer fenntartásáért, irányításáért, az elkövetett jogsértésekért és a nemzet elárulásáért;

a második világháborút követő esztendőök többpártrendszerre épülő demokratikus kísérletének szovjet katonai segítséggel történő felszámolásáért; *(Z. Kárpát Dániel: Olvasd fel az egész Alaptörvényt!)*

kizárólagos hatalomgyakorlásra és törvénytelen ségre épülő jogrend kiépítéséért;

a tulajdon szabadságán alapuló gazdaság felszámolásáért és az ország eladásáért;

Magyarország gazdaságának, honvédelmének, diplomáciájának és emberi erőforrásainak idegen érdekek alá rendeléséért;

az európai civilizációs hagyomány értékeinek módszeres pusztításáért; *(Z. Kárpát Dániel: Elnök úr, az egész Alaptörvényt hallani fogjuk majd? - Szilágyi György: Olvasd fel az egészet! - Z. Kárpát Dániel: Ez hihetetlen!)*

az állampolgárok és egyes csoportjaik alapvető emberi jogaitól való megfosztásáért vagy azok súlyos korlátozásáért, különösen emberek meggyilkolásáért, idegen hatalomnak való kiszolgáltatásáért, törvénytelen bebörtönzéséért, kényszermunkatáborba hurcolásáért, megkínzásáért, embertelen bánásmódban részesítéséért; a polgárok vagyontól történő önkényes megfosztásáért, a tulajdonhoz fűződő jogaik korlátozásáért; a polgárok szabadságjogainak teljes elvételéért, a politikai vélemény- és akaratnyilvánítás állami kényszer alá vonásáért; az emberek származásukra, világnézetükre vagy politikai meggyőződésükre tekintettel történő *(Z. Kárpát Dániel: Miért kell az Alaptörvényt felolvasni? Ez elképesztő!)* hátrányos megkülönböztetéséért, a tudáson, szorgalmon és tehetségen alapuló előremenetelének és érvényesülésének akadályozásáért; az emberek magánéletének törvénytelen megfigyelésére és befolyásolásra törő titkosrendőrség létrehozásáért és működtetéséért;

az 1956. október 23-án kirobbant forradalom és szabadságharc szovjet megszállókkal együttműködésben történt vérbefojtásáért, az azt követő rémuralomért és megtorlásáért, kétszáz ezer magyar ember hazájából való kényszerű elmeneküléséért;

mindazokért a köztörvényes bűncselekményekért, amelyeket politikai indítékból követtek el, és amelyeket az igazságszolgáltatás politikai indítékból nem üldözött.”

Nos, ezt nem szavazta meg a vitában részt vevő két... *(Szilágyi György: De Pongrácz Gergelynek megadtátok a zászlót! Z. Kárpát Dániel: Ettől nem lesz igazad! - Az elnök megkocogtatja a csengőt.)* - ...két ellenzéki frakció, nem szavazták meg sem a Jobbik országgyűlési képviselői, sem pedig a Magyar Szocialista Párt képviselői. Ezt azért szeret-

tem volna elmondani, mert a vitában úgy tűnt, mintha mindenki ugyanazon a platformon állna ebben a kérdésben. Sajnálom, hogy ezt, amikor cselekedni kellett, nem bizonyították.

Tisztelt Ház! A törvényjavaslat a Nemzeti Emlékezet Bizottságának szabályozását úgy változtatja meg, hogy az elnök hatásköreit növeli amellelt, hogy a testületi munka hatékonysága megmarad, a testületi jellege megmarad. A Nemzeti Emlékezet Bizottságának nagyon fontos szerepe van, az előbb általam említett Alaptörvény U) cikkében meghatározott munkát végzi el. Sajnálom, hogy önök nem akarnak hozzájárulni ahhoz, hogy a Nemzeti Emlékezet Bizottsága továbbra is hatékonyan tudja végezni a feladatait.

Kérem, hogy fontolják meg! Ha már elkövették azt a hibát, hogy nem bélyegezték meg a kommunizmust az Alaptörvényben, nem bélyegezték meg a kommunista bűnöket az Alaptörvényben *(Z. Kárpát Dániel: Olvasd fel még egyszer!)*, akkor legalább a Nemzeti Emlékezet Bizottságát hagyják dolgozni, és tegyenek meg mindent azért, hogy a Nemzeti Emlékezet Bizottsága el tudja végezni a feladatát, amely alkotmányos kötelessége *(Z. Kárpát Dániel: Azért kellett felolvasni?)*, és amely valóban a jövő nemzedékek érdekeit szolgálja. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok padsorai-ból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Répássy Róbert képviselő úr. *(Z. Kárpát Dániel: A nap felszólalása volt! Fantasztikus!)*

Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

(13.40)

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **közszolgálati tisztviselőkről szóló 2011. évi CXCV. törvény és az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A Gulyás Gergely, Hende Csaba és Répássy Róbert fideszes képviselők által benyújtott előterjesztés T/18565. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Répássy Róbert képviselő úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének, 30 perces időkeretben.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT (Fidesz), a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Abban a reményben terjesztem elő a törvényjavaslatunkat, hogy talán kisebb vitát vált ki, mint az előző javaslat. Ezt abból feltételezem, hogy az Országgyűlés Igazságügyi bizottsága egyhangú szavazással, egyhangú határozattal vette tárgysorozatba a javaslatot, az ellenzéki képviselők szavazatával is. Remélem, majd itt ki fog derülni, hogy ez az egyhangúság valóban a politikai akaratot tükrözi-e.

Tisztelt Ház! Az Országgyűlés Hivatalának és az Országgyűlés szervezetének elengedhetetlenül szüksége van kiválóan felkészült köztisztviselők és más munkatársak munkájára. Ezt mi naponta megtapasztaljuk, naponta éljük meg az országgyűlési hivatalnokok, köztisztviselők munkáját, ahogyan segítik az Országgyűlés plenáris ülésének, az egyes bizottságoknak a munkáját, vagy akár ahogyan az egyes képviselők munkáját segítik az Országgyűlés munkatársai. Ezért az előtűnk fekvő törvényjavaslatban azt javasoljuk, hogy az Országgyűlés Hivatalának önálló életpályamodelljét alakítsa ki az Országgyűlés, azaz azt javasoljuk, hogy az általános köztisztviselői szabályozás helyett egy önálló szabályrendszer, egy önálló szabályozás vonatkozzon az országgyűlési köztisztviselőkre, tehát mindenekelőtt az országgyűlési köztisztviselők önálló életpályamodelljét tartalmazza ez a törvényjavaslat.

Nyilván sokban hasonlít ez az önálló életpályamodell a köztisztviselők életpályamodelljéhez. Itt szeretném megjegyezni, hogy a kormány javaslatára az Országgyűlés már jelentős előrelépést biztosított a köztisztviselők számára, sok tekintetben béremelések, illetményemelések és azt mondanám, hogy igazi életpályamodell bevezetésével segíti a közigazgatás munkáját. Itt az ideje, hogy ne csak a közigazgatás munkatársai kapják meg ezt az önálló életpályamodellt - azon túl egyébként, hogy nyilván más állami szervezetek, például a rendvédelmi szervezetek, a honvédség és a rendőrség is már önálló életpályamodellt kapott az Országgyűléstől -, úgy gondoljuk, hogy az Országgyűlés Hivatala köztisztviselői karának is önálló életpályát kell biztosítani.

Mit is jelent az önálló életpálya? Mit szoktunk életpályának nevezni egy köztisztviselő életében? Nyilván azt jelenti, hogy mindenki a szervezetben eltöltött munkája alapján, a képzései vagy képességei alapján és az elvégzett feladatai alapján megfelelő bérezést kapjon, és számára az előmenetel lehetősége is biztosított legyen. Ehhez az szükséges, hogy nyilván egy olyan világos és átlátható karrierpályát lásson maga előtt a törvényben, ami számára motivációt jelent. Motivációt jelent az országgyűlési hivatal dolgozói számára az, hogy hogyan juthatnak egyről a kettőre, hogyan juthatnak feljebb ebben a bizonyos karrierrendszerben, ebben az életpályarendszerben.

Nem mintha ez a köztisztviselőknél nem így lenne, a javaslatunk azonban, eltérően a köztisztviselők szabályozásától, az Állami Számvevőszékhez hasonlóan egy, az ország nemzetgazdasági képességeihez igazodó bérezésre és illetményrendszerre tesz javaslatot. Az Országgyűlés az Állami Számvevőszék esetén már 2011-ben úgy döntött, hogy az Állami Számvevőszék függetlenségét, szakszerűségét és az ott dolgozók karrierpályáját az segíti, ha a nemzetgazdaság teljesítőképességéhez kötik a mindenkori illetmények emelkedését, azaz nem politikai akaratból vagy politikai szándéktól teszik függővé azt, hogy hogyan változzon évről évre az illetmény az Állami

Számvevőszéknél. Úgy gondolom, nemcsak az Állami Számvevőszéknél indokolt ez, amelynek speciális ellenőrző funkciója van, hanem az Országgyűlésnél is indokolt, hogy egy ilyen illetményrendszert vezessünk be.

Tehát a jövőben az országgyűlési köztisztviselők, az országgyűlési tisztviselők bérezése a nemzetgazdaság teljesítményétől függne, egy bizonyos - nem untatom önöket - képlet alapján kiszámított illetményalapról számítják majd a jövőben az országgyűlési tisztviselők illetményét. Innentől kezdve, ha az ország gazdasági teljesítménye lehetővé teszi, akkor emelkedni fog az országgyűlési tisztviselők illetménye, és ha az ország gazdasági teljesítménye erre nem ad okot, akkor, ha nem is változik majd a jövőben, de legalábbis nem csökken a tisztviselők illetménye.

Szeretném leszögezni, még mielőtt valaki félreérti a javaslatunkat, hogy ez a javaslat nem vonatkozik az országgyűlési képviselőkre és az országgyűlési képviselőkből választott tisztségviselőkre. Ez kizárólag úgymond a hivatalnokokra, az Országgyűlés Hivatalának apparátusára vonatkozik.

Szeretném azt is hozzátenni, hogy a javaslat tartalmaz arra is utalást, hogy az Országgyűlésben dolgozó nem tisztviselői, köztisztviselői jogállású, hanem munkaszerződéssel foglalkoztatott munkavállalók számára is előrelépést jelent a jövőben ez a megoldás, tehát nemcsak a köztisztviselők láthatnak maguk előtt egy karrierpályát, hanem azok is, akik hosszabb ideje jó munkát végeznek, de nem a köztisztviselői jogviszony keretében, hanem más szerződés alapján végeznek munkát.

A sajtóban egy teljesen alaptalan és érthetetlen számháború bontakozott ki, hogy vajon mennyi lenne az az illetményemelés, ami ebből a törvényjavaslatból következik. Általosan 45 százalékos illetményemelésre kerülhet sor. Az „átlagos” szót szeretném hangsúlyozni, mert nyilván vannak, akik ennél kevesebb, vagy vannak, akik ennél magasabb illetményemelésben részesülhetnek.

Szeretném itt emlékeztetni önöket, hogy az Országgyűlés már döntött arról, hogy a közigazgatásban dolgozó köztisztviselők illetménye, legalábbis a kormányhivatalokban és a járási hivatalokban dolgozók illetménye egyes esetekben 30 százalékkal vagy még annál is nagyobb mértékben nőhet. Tehát a közigazgatásban dolgozó tisztviselőknél vagy tisztségviselőknél már meglépte az Országgyűlés ezt az illetményemelést, tehát ott már megtettük azt a kormány javaslatára, hogy az életpályamodellt a szakmai teljesítményhez igazodó illetmény is biztosítja.

Kérem azt, hogy támogassák az Országgyűlés Hivatalára vonatkozó elképzeléseket különösen azért, mert az Országgyűlés tisztviselői mindeddig kimaradtak az illetményemelésből, és ahogyan mondtam, az Országgyűlés olyan szervezet, amelynek tisztviselői a jellegénél fogva a legfontosabb munkát végzik az Országgyűlés, a törvényhozás éle-

tében, és arra is szükség van, hogy az ő karrierjük, az életpályamodelljük, ahogyan mondtam, ne a mindenkori politikai akarattól függjön, hanem egy objektív mutatótól függjön az ő előmenetelük, vagy évről évre az illetménynövekedésük olyan mutatóktól függjön, amelyeket a politika csak nagyon áttételesen tud befolyásolni. Nyilván a nemzetgazdaság teljesítményét természetesen a politika befolyásolni tudja, de semmiképpen sem olyan értelemben, mint ahogyan a köztisztviselői illetményeiknél az illetményalap költségvetési törvényben való fix rögzítése; ez egy más módja az illetményszámításnak.

(13.50)

Tehát hangsúlyozom, hogy ez nem lenne egyedülálló, az Állami Számvevőszék esetén már régóta, több éve ezt az illetményszámítást tartalmazzák a törvényeink. Semmi sem indokolja, hogy az Országgyűlés Hivatala más illetményszámítást alkalmazzon, mint az Országgyűlés ellenőrző szervének, az Állami Számvevőszéknek a hivatala. Az itt dolgozóknak legalább annyira fontos az, hogy egy objektív, a mindenkori politikától független illetménymeghatározás történjen. Kérem, hogy támogassák a törvényjavaslatunkat. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány képviselője jelezte, hogy nem kívánja ismertetni álláspontját a vita során.

Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Elsőként megadom a szót Hende Csaba képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

HENDE CSABA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Elnök Úr! A demokratikusan működő jogállam egyik legalapvetőbb és egyben legfontosabb elvi tétele a népszuverenitás tana. Ez azt jelenti, hogy a hatalom forrása a nép. A választópolgárok adják meg a felhatalmazást a közhatalom gyakorlására. A népszuverenitással egyenrangú másik jogállami garancia a népképviselés elve. Az ország ügyeinek megvitatását a honpolgárok a maguk közül választott képviselők összessége által megtestesített törvényhozó testületre bízják.

Hazánk Alaptörvénye is rögzíti, hogy az állampolgárok négyévente megválasztják Magyarország Országgyűlésének képviselőit. Ezzel nemcsak a hatalomgyakorlásra és képviseletre való jogosultság száll a képviselőkre, hanem egyidejűleg az állampolgárok által megoldani kívánt feladatok terhe is a vállukra nehezedik. Az Országgyűlés a kormányra hatást gyakorolva és azt ellenőrizve köteles a legmagasabb fokon alázattal és a nemzet iránti elkötelezettséggel megteremteni a magyar állam működésének kereteit.

Szeretném mindehhez hozzátenni, tisztelt Ház, hogy sohasem szabad elfelejtenünk köszönetet mondani azoknak a megbízható és kiváló képzettséggel rendelkező munkatársaknak, akik munkánkat és

egyben magának az Országgyűlésnek, hazánk legfőbb népképviselői szervének mindennapi működését segítik.

Alkotmányos alapelv a civilizált demokratikus berendezkedésű államokban, hogy a parlamentek hatékonyan és mindenfajta illetéktelen külső behatástól mentesen lássák el funkciójukat. A Magyar Országgyűlés ezen alapvető követelményeknek megfelelő működését az azt támogató, közreműködő hivatali szervezet biztosítja. Ez a hivatali szervezet az Országgyűlés Hivatala, amely az Országgyűlés szervezeti, működtetési, ügyviteli és döntés-előkészítési feladatait ellátó központi költségvetési szerv, amely a magyar törvényhozás funkcióellátásával és működtetésével összefüggő valamennyi feladat elvégzéséről gondoskodik. A hivatal dolgozói önként vállalják az állam szolgálatát, és önként vállalják azt is, hogy a közérdek érvényesítésének elősegítése érdekében a hivatásukból folyó példás és alázatos magatartással, valamint magas fokú szakmai felkészültséggel és bizalmasan a közhatalmat gyakorló személyeket közfeladataik ellátásában segítik.

Tisztelt Ház! Mind az Országgyűlés fajsúlyos közjogi helyzete, mind pedig a pártatlan, hatékony és tárgyilagos működéséhez kapcsolódó kiemelkedő közérdek indokolja azt, hogy a hivatal köztisztviselői számára, hasonlóan az elmúlt években bevezetett más életpályamodellekhez saját életpálya-lehetőség kerüljön kialakításra. A törvényhozó hatalom feladatellátását támogató köztisztviselők szakmai tudása, kiemelkedő képességei, emberi magatartása, munkamorálja és bizalmas munkavégzése meghatározó jelentőséggel bíró tényezők. Ennek megfelelően indokoltnak mutatkozik a rájuk vonatkozó speciális előmeneteli szabályok kialakítása és ezen szabályoknak az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvényben való megjelenítése is azzal, hogy az itt meg nem határozott eltérő rendelkezéseken kívül a közszolgálati tisztviselőkről szóló 2011. évi XCIX. törvény szubszidiárius hatályú mögöttes jogszabályként a továbbiakban is alkalmazandó marad.

Úgy vélem, azért szükséges támogatnunk a benyújtott javaslatot, mert az általa kialakítani tervezett életpályamodell, előmeneteli rendszer kítűnően tükrözi az országgyűlési köztisztviselői jogviszony presztízsét, megteremti a stabil egyensúlyt a megszerzett szaktudás, a minőségi munka és a díjazás, valamint a különböző hatalmi ágakban dolgozók elismertsége között. Mindez nem egy újonnan megszületett ötlet, nem egy egyedülálló elgondolás, hiszen 2011 óta az Állami Számvevőszék számvevői tekintetében a hatályos jogszabályok hasonlóképpen figyelembe veszik, hogy az Országgyűlés legfőbb pénzügyi és gazdasági ellenőrző szervének hatékony és befolyásmentes működtetése az Országgyűlés funkcióellátásának alapvető jelentőségű biztosítéka.

A törvényjavaslat tehát, a módosítani és hatályon kívül helyezni kívánt rendelkezések a jogrendszer koherenciájának megteremtését kívánják szolgálni. Ahhoz pedig, hogy átlátható, harmonizált le-

gyen a nemzeti jogunk, jelen esetben elengedhetlenné válik a közszerzői tisztségviselőkről szóló törvény módosítása is. Szükséges a tervezett módosítások átvezetése az Országgyűlésről szóló törvényben is. Nem kizárólag jogtechnikai, hanem elvi megfontolások is alapul szolgálnak arra, hogy a hivatal köztisztviselőinek speciális munkavégzésére vonatkozó rendelkezéseket ugyanazon törvény tartalmazza, mint amely magáról az alkotmányos szervről rendelkezik.

Tisztelt Képviselőtársaim! A magyar állam demokratikus működésének legalapvetőbb és legkiemelkedőbb alkotmányos intézményének, az Országgyűlésnek hivatali apparátusa az elmúlt évtizedekben rászolgált arra, hogy foglalkozásánál fogva az állami szerzői viszonyt teljesítő rangsorában az őt megillető megérdemelt és kiérdemelt helyet foglalja el. Ezt kívánja biztosítani a bevezetni kívánt új szabályozás is, amely, remélem, hogy képviselőtársaim maximális egyetértésével találkozik majd. Bízom abban, hogy sikerült meggyőzőnöm önöket, tisztelt képviselőtársaim, hogy valóban kulcsfontosságú ennek a törvényjavaslatnak a támogatása.

Köszönöm támogatásukat. *(Taps a kormány-pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Hende Csaba képviselő úr. Megadom a szót Gúr Nándor képviselő úrnak, jegyző úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

GÚR NÁNDOR, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. A közszerzői Hivatala keretei között dolgozó emberek illetményfejlesztéséről, illetve egyéb juttatásairól esik szó e törvénytervezet tárgyalásánál. Én azt mindenképpen pozitívnak tartom és ítélem, hogy az Országgyűlés Hivatalában dolgozó, közszerzői végző emberek által hazavihető illetmények érdemi emelkedésére kerül sor. Tehát az alapvetésem az, hogy ez a dolog rendben van. Ez a dolog így rendben van, persze hozzá kell tennem azt is, hogy egy új életpályamodell kialakítása zajlik, ami gyakorlatilag egy „saját” életpályamodellről szól.

Sok sajátossága van ennek, vannak benne nagyon pozitív elemek is. Benne van az is, hogy 36 év szerzői idő után kiemelt besorolási fokozatba lehet besorolni az embereket. Vannak benne olyan dolgok is, amelyek kérdőjelessé tehetők, hogy jó-e, hogy így van. Először is, egy teljesítményértékelésen alapuló differenciálás vagy annak a lehetősége, az illetmények differenciálásának a lehetősége tárulkozik elénk. Ez szerintem rendben van.

Van egy másik része is a dolognak, ami arról szól, hogy négyhavonta, azaz egyharmad évente gyakorlatilag ennek mindig a felülírására kerülhet sor. Ez szerintem bizonyos értelmű bizonytalanságot, biztonságérzetbeli hiányokat és még sok mindent szül. Nem hiszem, nem gondolom, hogy egy ember teljesítménye alapvetően egyharmad évnél időtávlat

rátételezése mellett mértékadó változásokat szenved el pluszos vagy negatív értelemben egyaránt.

(14.00)

Érdemes lenne felülgondolni azt, hogy ez nem a végzés kategóriája-e ilyen értelemben. Vannak benne, mondtam, ezen túl olyan pluszosnak mondható elemek, amelyeket támogatni lehet. Példát mondok, az eddigi 25 évvel szemben 20 év után jár a jubileumi jutalom.

Amiket észrevételekként meg szeretnék fogalmazni ehhez a törvényjavaslatához illetően, azok a következők. Mint a bevezető gondolatban mondtam, egy érdemi illetménynövekedésről szól az Országgyűlés Hivatalában dolgozók számára. Van még ilyen, további pluszos rész is a dologban, bankszámla-hozzájárulás, illetmény számlára történő utalás munkaadói átvállalása; ezek is helyes lépések, tehát nem ellenében beszélek. Csak persze ez úgy lenne jó, ha a közszerzői Hivatalában mindenütt így lenne, nem csak az Országgyűlés Hivatalában dolgozókat érintően.

Az illetmény meghatározásánál a törvénytervezet azt mondja, hogy a KSH egy évvel korábbi bruttó átlagkereset alapján kerül számításba vételre. Ehhez különféle szorzószámokat alkalmaz vezető vagy vezetőhelyettesi beosztásokban. A hivatali szerzői havi alapilletménye 5,3-szorosa ennek az összegnek. Az ő helyetteseik alapilletménye pedig 4,3-szorosa ennek az összegnek, és persze ehhez még egyéb juttatások is társulnak, a vezetők esetében államtitkári juttatások, a helyettesek esetében helyettes államtitkári juttatások.

Nyilván látszik, hogy ez egy kellő, megfelelő mértékű megbecsülést jelent. A Ház elnökének, rajta keresztül a főigazgatónak vannak különösebb e melletti jogosítványai. Még olyan is, hogy eltérő szabályokat foganatosíthat, megállapíthat. Kvázi ilyen gumiszabályokat hívhat életre, bárkit felvehet akár, még azon kívül is, ami az egyéb peremfeltételek rendszerébe beleilleszthető.

A besorolásokat alapvetően két osztályban teszik meg, az I. és a II. osztályba, a felsőfokú végzettségű és a felsőfokú végzettség nélküliek esetében. A felsőfokúaknál az I. fokozatba sorolják azokat, akiknek megvan a felsőfokú végzettséget igazoló okmány, dokumentum, és ez a betöltéshez, a feladat ellátásához szükséges.

Ez megint egy szubjektív kategória egyrészt, másrészt azt gondolom, hogy mérlegelni kell mindig a felvételnél azt, hogy a feladatok ellátására olyan embereket foglalkoztassanak, akiket a végzettségük alapján a hozzájuk tartozó illetményekkel párosítva meg lehet fizetni.

Az alapilletmény eltérítésének lehetőségére is sort lehet keríteni. Akár 20 százalékkal csökkenteni lehet, akár 50 százalékkal pedig meg is lehet növelni. Nincs azzal baj, hogy ha ezt meg lehet tenni, ha növelni lehet, csak a csökkentésnél mindenképpen

gondoskodni kell arról, hogy annak az indoklási háttere valós alapokon nyugodjon. Az, hogy a minimum a garantált bérminimum összege kell legyen, megítésem szerint nem elvárás, hanem a törvényeknek való minimális megfelelés. A vezetők illetménypótléka, az alapilletményen túli illetménypótléka 20 százalékos mértéket tesz ki az alapilletményhez képest.

De hogy más részletkérdéseket érintsünk, továbbképzésekben vagy a teljesítményértékelések vonatkozásában, mint említettem, az olvasatom szerint gumiszabályok állnak a háttérben, a szubjektívitas nagymértékben meghatározhatja azt, hogy ki mikor, hol, mit és kit, hogyan, miképp értékeli. A rendkívüli munkavégzés tekintetében azt írja a törvénytervezet, hogy 180 nap, amely időn belül a szabadidőt biztosítani kell, ki kell adni vagy meg kell váltani. Érdemes lenne összehasonlítani, mondjuk, a munkatörvénykönyv szabályozási rendszerével, ahol a megváltás kérdésköre és egyéb más kérdéskörök nem egészen így kerültek megfogalmazásra.

Cím adományozására is sort lehet keríteni, itt a foglalkoztatotti létszámhoz illesztett 20 százalékos mértékben, tehát minden ötödik embernek cím adományozására lehet sort keríteni. Ahhoz, amit az előbbieken említettem, hogy az illetmények tekintetében mínuszosan 20, pluszosan 50 százalékos mértékű eltérésre lehet sort keríteni, egy egyértelmű feltételrendszer, annak teljesítése kell legyen a háttérben, hogy ne a kiszolgáltatottság, ne a főnöknek való feltételek nélküli megfelelés legyen a háttérben, hanem az, ami egyértelműen fogható és alátámasztható.

(Ikotity Istvánt a jegyzői székben Szávay István váltja fel.)

Én azt látom ebből a törvénytervezetből, hogy nem egyenszilárdságú. Nem egyenszilárdságú azok esetében, akik mondjuk, a közszolgálati munkatevékenységet végzik, és azok között, akik ügykezelői tevékenységet folytatnak. Ugye, az ügykezelők tekintetében és az adminisztratív háttérfeladatokat, fizikai tevékenységet ellátók vonatkozásában a mai jogviszonyok a tervezet szerint munkaviszonnyá alakulnak át, a munkatörvénykönyv keretei közé sorolódnak az emberek. Ez a 2011-ben rajzolódó és elfogadott munkatörvénykönyv alapján elég súlyos beszorítottságot hív életre, nem pluszos, hanem mínuszos beltartalmat is szül.

Szóval, mindezen észrevételek mellett a következő megállapításaimat szeretném megtenni. A növekvő illetmények a Magyar Szocialista Párt és az én részemről mindenképpen támogatandóak. Persze, azt szeretnénk, ha ez a közszolgálat egészére kiterjedne. És a mértékében sem lenne más. De ez nem igaz, ma ez sajnos nem tekinthető igaznak. A közszolgálat vonatkozásában nagyon sok területen mértékadó módon kevesebb forráshoz jutnak hozzá az emberek. Nem egységes életpályamodell alapján működtetik a közszolgálatot.

Biztos tudják, de ha nem, akkor szeretném jelezni, az illetményalap most már 9 esztendeje változatlan, 38 650 forint. Ebből 8 évet maguknak tudhatnak lassan. 38 650 forint. Nem volt Magyarországon a rendszerváltás pillanatától kezdve olyan kormányzati ciklus, ahol ez ne nőtt volna. Még az első Orbán-kormány időszakában is nőtt. Most, a második és a harmadik Orbán-kormány időszakában ez változatlan. Egyetlenegy árva fillérrel nem nőtt. Ez példátlan. Ez példátlan, mint ahogy mondtam, minden négyéves ciklusban volt növekedés, csak most, a második és a harmadik Orbán-kormány ciklusában nem. Ezen változtatni kell.

Visszatérve a törvénytervezet beltartalmához, szerintem azt is érdemes felülgondolni, hogy a négyhavonkénti teljesítményértékelés felülvizsgálatát célszerű, észszerű-e, jó-e végigvinni. Nem olyan folyamatok megalapozását szolgálja-e, amely, mondom, a végzálás kategóriájába is áteshet?

(14.10)

Nem olyan típusú folyamatok megerősítését szolgálja-e, ami a kiszolgáltatottságot erősítheti, ami a szubjektívitas tekintetében újabb bővülő mozgásteret biztosít a vezetői szintű dolgozók számára? Nem gondolom, hogy a feletteseinek a mindennekfeletti kegyeinek a keresése kell hogy meghatározza az illetmények, a kézbe vehető keresetek mikéntjét.

Ez a törvénytervezet, mint mondtam, egy körülhatárolható kör illetményének a szabályozásáról szól, de sokakról elfeledkezik. Tudom, erre azt mondhatják, most erről van szó. Én meg azt mondom, hogy a most erről van szó mellett a közszolgálat egészében dolgozókat érintő egységes életpályamodell bevezetéséről és az illetményezési, bérezési rendszer kialakításáról kellene gondoskodni. A korábbiakban sokszor olyan törvényt módosítási javaslatokat nyújtottunk be, amelyek ettől a körtől bővebb kört érintettek, és a javaslataink az ő számukra is pozitív elmozdulást hozhattak volna. A Fidesz akkor ezt elutasította.

Most azt kérem önöktől, kormánypárti politikusoktól, hogy ezen törvény elfogadását követően ne elutasítsák ezt a gondolkodást, hanem a közszolgálatban dolgozó többi embert érintően is az intézkedések foganatosítására kerítsenek sort. Még egyszer hangsúlyozom: olyan szabályozási rendszereket próbáljanak meg összerakni, ami nem a szubjektívitason alapul, és nem a főnöknek való mindenképpen megfelelésen.

Senkitől egyetlenegy fillér többletet nemhogy nem sajnálunk, hanem azt mondjuk, hogy mindazt a forrást, amit oda lehet adni egy tisztességes munkavégzéssel szemben azért a munkavállalónak, a közszolgálatban dolgozónak, azt oda kell adni; de még egyszer, utolsó gondolatként is azt hangsúlyozom, hogy nemcsak az Országgyűlés Hivatala, nemcsak az Országgyűléshez tartozó hivatali háttér dolgozói

számára, hanem a közszolgálat egészére. Ezzel kapcsolatban módosító javaslatot is nyújtunk be.

Azt szeretném kérni nagy tisztelettel önöktől, kormánypárti képviselőktől, hogy ezt majd támogassák. Elnök úr, köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Gúr Nándor képviselő úr, jegyző úr. Most megadom a szót Vejkey Imre képviselő úrnak, a Kereszténydemokrata Néppárt képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. VEJKEY IMRE, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A T/18565. számú törvényjavaslat az Országgyűlés Hivatalánál mint az Országgyűlés feladatait ellátó központi költségvetési szervnél dolgozó köztisztviselők fokozottabb megbecsüléséről, a rájuk vonatkozó, speciális helyzetüket figyelembe vevő életpályamodell kialakításáról szól. A kereszténydemokraták álláspontja szerint az Országgyűlés hatékony és befolyásmentes működése - mint az állam demokratikus működésének előfeltétele - részben az azt támogató hivatali szervezet közreműködése által biztosított.

Úgy az Országgyűlés közjogi helyzete, mint a független és hatékony működéséhez fűződő kiemelkedő közérdek azt indokolja, hogy a hivatal köztisztviselői számára, hasonlóan más, az elmúlt években sikeresen bevezetett életpályamodellhez, saját életpálya-lehetőség kerüljön kialakításra. A törvényhozást támogató köztisztviselők szakmai tudása, képességei döntő jelentőséggel bírnak az Országgyűlés működésének támogatásában, ennek megfelelően indokolt a rájuk vonatkozó speciális előmeneteli szabályok kialakítása és ezen szabályoknak az Országgyűlésről szóló törvényben való egyidejű megjelenítése is.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Az új országgyűlési köztisztviselői jogviszonyra vonatkozó szabályozás szükségszerűségét az Országgyűlés Hivatalánál ellátott magas szintű szakmai feladatok, valamint az Országgyűlés Hivatalának szervezeti és működési sajátosságai indokolják, amelyekhez igazodnia kell az országgyűlési köztisztviselői jogviszony egyes tartalmi elemeinek is.

A jelen szabályozással kialakított életpályamodell, előmeneteli rendszer tükrözi az országgyűlési köztisztviselői jogviszony presztízsét, megteremti az egyensúlyt a belefektetett szaktudás, a minőségi munka és díjazás, valamint a különböző hatalmi ágakban dolgozók elismertsége között. Az Országgyűlés Hivatalának önálló életpályamodellje nem új keletű. Az Állami Számvevőszék számvevői tekintetében a 2011 óta hatályos szabályok hasonlóképpen veszik figyelembe, az Országgyűlés legfőbb pénzügyi és gazdasági ellenőrző szervének hatékony és befolyásmentes működtetése, az Országgyűlés funkcióel látásának biztosítása érdekében.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A KDNP parlamenti frakciója támogatja a törvényjavaslatot. Kérem, támogassák önök is, mint ahogy azt az e héten hétfőn lefolytatott igazságügyi bizottsági ülésen is egyöntetűen tették. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Vejkey képviselő úr. Megadom a szót Hegedűs Lorántnének, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

HEGEDŰS LORÁNTNÉ, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Előterjesztők! Legelsősorban Répássy képviselőtársamhoz szeretnék fordulni a tekintetben, aki azt mondta, hogy a köztisztviselőkkel kapcsolatban már úgy általában be lett vezetve egyfajta életpályamodell, és most ennek a kiterjesztéséről volna szó; konkrétan az Országgyűlésben dolgozó, az Országgyűlés Hivatalában dolgozó köztisztviselők kapcsán.

Hadd kezdjem azzal, tisztelt képviselőtársam, hogy mindamellett, hogy mi támogatjuk ezt a javaslatot, meg fogjuk szavazni ezt a javaslatot, noha fogunk benyújtani mellé bizonyos értelmű segítő és javító szándékú módosító indítványokat, önnek ebben a kérdésben nem, nincs igaza, ilyen, hogy általános köztisztviselői életpálya, nincs. Ez, kérem tisztelettel, 2008 novemberében az IMF-paktummal be lett fagyasztva, akkor, amikor annak idején a szégyenletes paktum megkötésével egy időben a Gyurcsány-kormány vállalta, hogy a közszférában a köztisztviselői bértáblát, a közalkalmazotti bértáblát, a nyugdíjminimumot, az összes ösztöndíjat, az összes családátámogatást - és így tovább, hosszan tudnám sorolni még a sort -, mindezen juttatásokat egy tollvonással befagyasztják.

Azóta, 2008 óta így a köztisztviselői alapilletmény sem nőtt egy fillérrel sem, továbbra is 38 650 forintról beszélünk. Azért sem nőhetett itt, ebben a Házban dolgozók bére... - gyakorlatilag a Kttv. szerinti besorolás alapján kaphatták meg csak a bérüket, illetve ha teltek-múltak az évek és a besorolás tekintetében egyet előreléphetek, akkor nőhetett csak a bérük. Illetve bizonyos címek adományozásával, bizonyos eltérítés alkalmazásával volt lehetőségük, de az, hogy normatív módon, átfogóan rendezve legyen az ő bérük, csakúgy, mint a közszféra egészében, ez most már 8-9 éve várat magára.

Ezért is van az, hogy mi évek óta - gyakorlatilag mióta a Jobbik Magyarországról Mozgalom bekerült a parlamentbe, azóta - szorgalmazzuk, hogy az IMF-paktumot ilyen értelemben mondjuk fel. Ennek most már tulajdonképpen semmi akadálya nem is lehetne, hiszen 2011 után, miután vissza lett fizetve az ebből kapott kölcsön, sőt utána már az Európai Unióra vonatkozó kötelezettségvállalások is ilyen módon megszűntek, már semmi akadálya nem lenne a mindenkori magyar kormánynak, hogy lépjen egy na-

gyot, és ezt a problémát megoldja; de nem, nem oldotta még meg.

És az sem igaz sajnálatos módon, amit ön mondott, hogy az állami tisztviselők és a kormánytisztviselők kapcsán milyen jelentős béremelés lett volna. Szeretném tájékoztatni tisztelt képviselőtársamat, hogy igen, a járási kormányhivatalokban dolgozó munkatársakat egy idő óta már nem köztisztviselőnek hívjuk, nem kormánytisztviselőnek, hanem állami tisztviselőnek. Valóban, az ő bérük fölfelé el lett térítve, illetve egy jelentősebb emelést kaphattak az összes többi, közhatalmat gyakorló tisztviselőhöz képest, de például azok a megyei kormányhivatali vezetők, akik idén júliustól kezdve szintén állami tisztviselőnek számítanak, nem kaphatják meg az állami tisztviselői bérezést.

(14.20)

Sőt, attól a lehetőségtől is elestek, amit egyébként önök beígértek nekik kvázi mint életpályamodellt, hogy 2018. január 1-jétől az állami tisztviselői besoroláshoz képesti illetményt kaphassák meg. Ezt is önök eltolták 2019. január 1-jére vagy isten tudja, mikorra, meddig, mert ami határidőt egyszer már el lehetett tolni, azt akárhánszor is el lehet tolni. Tehát nem, sajnos az Orbán-kormány most már többedik próbálkozásra sem akarta vagy tudta a köztisztviselői életpályamodellt megteremteni.

Mi itt a Házban, a Ház dolgozói tekintetében már többször a jelentős érdemi bérrendezést sürgettük, már csak abból a kiindulásból is, hogy az, aki a saját háza népére nem tud gondot viselni, miként tudna az ország teljes egészére gondot viselni. Ezért kezdeményeztük, szorgalmaztuk azt, hogy először itt, a saját házunkban tegyünk már végre rendet, és kaphassák meg ezek az emberek azt, ami őket valójában megilleti. Lássuk azt, képviselőtársaim, hogy igen, ezek az emberek szó szerint éjt nappallá téve dolgoznak, rendkívül jelentőségteljes és felelősségteljes munkát végeznek, én merem állítani, hogy sokszor jóval többet, mint egy-egy képviselő itt, a Házon belül, ehhez képest arcpirítóan kevés illetményben részesülnek.

Ezért is fontos, különösen akkor, amikor a Ház, az Országgyűlés, az irodaház kapcsán olyan jelentős beruházások valósulnak meg, sok-sok milliárdos beruházások valósulnak meg, csak nézzünk körbe a MTESZ-székház kapcsán, ott is most már egyre nagyobb és nagyobb az a nagyságrend, amit rá fogunk költeni annak a háznak a kiépítésére. Röpködnek a milliárdok, röpködnek a százmilliók, de hogy a hozzáink közel álló, szívünknek kedves munkatársak végre kaphassanak béremelést, arra soha nem jutott lehetőség, nem jutott mód.

Most a Jobbik, illetve a jómagam által benyújtott sokadik ilyen jellegű kezdeményezés után végre meghallották ezt az igényt, és most már itt van a Ház előtt ez a módosító indítvány. Én a munkatársak

nevében is hadd mondjam el, nagyon köszönjük, mert végre most már itt történhet valami.

Ugyanakkor szeretném elmondani, hogy melyek azok a bizonyos módosító pontok, amelyeket szeretnénk, ha önök is támogatnának. Az egyik az, hogy már egy ilyen értelmű módosító indítvány volt a Ház előtt nem is olyan régen, 2016 decemberében, gyakorlatilag egy évvel ezelőtt. Igen ám, de az a törvény csak a Kttv.-t módosította volna egyetlenegy pont tekintetében, hogy mennyi legyen az illetményalap. Ezt akkor az akkori nemzetgazdasági bruttó átlagkeresethez kötötték volna, de nemcsak az Országgyűlés Hivatala kapcsán, hanem még a Köztársasági Elnöki Hivatal és az Alkotmánybíróság Hivatala munkatársai kapcsán, merthogy ugye, ott is köztisztviselők dolgoznak. Ahhoz képest, hogy ebben a Házban több száz emberről beszélünk, ott csak pár tucat emberről beszélünk. Ebből a javaslatból erre a további két hivatalra való utalás már kimaradt.

Szeretnénk kérni, szeretnénk kezdeményezni, hogy tekintettel arra, hogy az egyik bekezdés egyik pontja érinti azt a Kttv.-ben lévő bekezdést, amiben ők is szerepelnek, tehát az Országgyűlés Hivatalán túl az Ab és a Köztársasági Elnök Hivatala, ezt a pontot módosítsuk olyan értelemben, hogy rájuk is vonatkozzék, de csak az illetményalap eltérítése kapcsán, még hozzá pontosan olyan értelemben, ahogy ez a tavalyi, egyébként önök által kezdeményezett, de aztán önök által leszavazott eredeti indítványban benne lett volna, magyarul: a bruttó nemzetgazdasági átlag 20 százaléka lenne az ő illetményalapjuk. Igen, egyébként ezt a továbbiakban ki lehetne terjeszteni az ombudsmani hivatalra, az ombudsmani hivatal munkatársaira is, de most ez a szakasz nincsen ebben megnyitva, tehát ilyen értelemben tülterjeszkedésnek számítana, de én azt gondolom, egy további törvényjavaslatban ezt is rendezni lehetne.

Aztán itt van a nyelvvizsga kérdése. Azt gondolom, a Kttv. e tekintetben rendkívül igazságos: normatív alapon jár. Akinek nyelvvizsgálója van, az megkapja az illetménypótlékot. Ha több nyelvvizsgálója van, akkor több illetménypótlékot kap. Most ehhez képest ebben az itteni javaslatban úgy van, hogy meghatározott feltételek esetén adhatják esetleg. Azt gondolom, ez méltatlan. Itt kétfajta elképzelés van: térjünk vissza a Kttv. szerinti alapokhoz, legyen ez is normatíván szabályozva, vagy pedig egy olyan módosító indítványt is be fogunk nyújtani, ami arról szólna, hogy ha valakinek szükséges a munkaköréhez a nyelvtudás, akkor ott maximum három nyelv után lehessen kapni nyelvvizsgapótlékot, akinek viszont nem, akkor legalább ott egy nyelvvizsgapótlék mindenképpen járhatson.

Aztán itt van a főtanácsadói, tanácsadói kérdéskör. Tudjuk, hogy eddig nagyon sok, jó pár munkatársunk, aki egyébként képzettsége, felkészültsége alapján megérdemelte ezt a díjat, most a törvény erejénél fogva el fogja veszíteni ezt a kinevezését, és majd lehet, hogy a későbbiek során szakmai főtanácsadói, szakmai tanácsadói címet fog kapni, ha. De

ha nem kapja meg, akkor az ő esetükben igenis elképzelhető, hogy nemhogy fizetésemelkedés lenne, hanem elképzelhető, hogy elég jelentős fizetéscsökkenés.

Azt szeretném, ha lenne egy teljesen nyilvánvaló utalás a törvényben, hogy még véletlenül sem lehet senkinek kevesebb a fizetése ezen Módtv. 3. után, mint ami jelenleg van. Tehát a Módtv. 3. hatályba lépése után nem lehet senkinek kevesebb a fizetése, mint most. Sajnos e tekintetben a szakmai főtanácsadói, tanácsadói tisztségek bevezetése és az előző címek elvesztése után elképzelhető ilyen méltánytalan helyzet.

A másik az, hogy ez a négyhavonkénti minősítés a mi értelmezésünk szerint is egy kicsit eltúlzott, és megint elég sok szubjektív, adott esetben igazságtalan lépésre is ad lehetőséget. Eddig évenként egyszer volt ilyen minősítés. Ez most lesz decemberben. Ennek kapcsán szeretném rögtön megkérdezni, mert itt félreértés van, hogy a decemberi minősítés alapján már január 1-jétől olyan besorolást fognak-e kapni a munkatársak, mint ami a jelenleg előttünk fekvő törvényjavaslatban van, vagy pedig a január 1-jei hatálybalépés után még fog következni egy újabb minősítési eljárás, hiszen most a törvényben jelenleg ez van, hogy a hatálybalépést követő 30 napon belül kell egy újabb minősítést csinálni, és majd azután fognak kapni bármilyen rangsorolást a munkatársak. Ez azért nagyon nem mindegy, már csak a tekintetben is, mert valóban van ez a plusz 50, mínusz 20 százalékos szabály, tehát ilyen nagyságrendű eltérések vannak. Igen, a „négyhavonta vagy 150 százalékot keresek, vagy csak 80 százalékot keresek” közötti elég durva ingadozás, azt gondolom, elég sok problémát okozhat, mert valóban rendkívül kiszolgáltatottá teszi adott esetben a köztisztviselőket.

Emellett van még az is, hogy ha valaki felsőfokú végzettségű, de a munkakör betöltéséhez nem szükséges ez a végzettsége, akkor középfokú besorolást kap. Én azt gondolom, noha erre is lehetőség van a közalkalmazotti törvényben és a köztisztviselői törvényben is, de végre egyszer példaértékű módon legalább ebben a törvényben ki kéne mondanunk, hogy akinek felsőfokú végzettsége van, annak már a végzettsége szerinti juttatás jár, függetlenül attól, hogy éppen milyen munkakört tölt be. Elég nagy csapás lehet arra az emberre nézve az, hogy ha valakinek éppen nem olyan munkakört tudnak csak adni, mint ami egyébként a végzettsége szerint neki járna. Azt gondolom, ezt érdemes lenne megfontolni.

Még egy gondolatot engedjenek meg nekem, ez pedig az, hogy mikortól járna a béremelés. A törvény hatálybalépése január 1-je. Minden év január 1-je és december 31-e között van vagy volna egy időszak, ami után lehet lépni a besorolások tekintetében és a rangsorban. Igen ám, de a Kttv. jelenleg nem ezt a rendet nyújtja a számunkra, hanem azt, hogy március 1-jétől február végéig minden évben.

Miért? Azért, mert az eltérések rendje jelenleg úgy van, hogy a nemzetgazdasági bruttó átlagkereset

február 20-a körül jelenik meg minden évben az előző év tekintetében. Így lehet megállapítani, hogy mondjuk, 2018-ban mennyi volt a 2017-es bruttó átlagkereset, tehát március 1-jétől tudnak ehhez képest eltérítést adni. De ha mi január 1-jétől akarunk fizetésemelést adni, akkor kénytelenek vagyunk visszamenni az évek sorában, és 2018 tekintetében a 2016-os bruttó átlagkeresetet alapul venni, és így tovább. Tehát ez a plusz egyéves vagy mínusz egyéves hátrafelé tekintés az évek során így tolódná, és mindig előttünk lenne.

(14.30)

Tehát érdemes lenne egyszer, módosító indítványunk szerint 2020-ban átállni arra, hogy noha 2020. január 1-jétől is kapnának egy béremelést a 2018-as átlag alapján, de abban az évben lenne egy másik bérrendezés is, ami a március 1-jei bérrendezés lenne, ami viszont már az azt megelőző év átlagkeresetére utalna vissza, és ezáltal rendeződne az a helyzet, hogy a Kttv.-ben ne legyen kétfajta ilyen jellegű besorolás és ilyenfajta határidő-megfogalmazás.

Én azt remélem, azt gondolom, hogy e tekintetben, amiket most elmondtam önöknek, tudunk önökkel érdemi párbeszédet folytatni. Nagyon remélem, hogy azokat a módosító indítványokat, amiket be fogunk nyújtani a Ház elé és már megfogalmaztunk, bizonyos esetekben már le is tárgyaltuk, talán fogunk tudni közös nevezőt találni, nem a magunk érdekében, hanem azon dolgozók érdekében, akik itt a Házban nekünk, a mi munkánkat segítve dolgoznak, megint mondom: éjt nappallá téve. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző asszony. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Két percre megadom a szót Legény Zsolt képviselő úrnak, MSZP.

DR. LEGÉNY ZSOLT (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Vezérszónokunk elmondta, hogy az előttünk fekvő törvényjavaslatnak az a célja, hogy az Országgyűlés Hivatalában foglalkoztatott köztisztviselők által hazavihető illetmény érdemben emelkedjen. Ezzel teljes mértékben egyet tudunk érteni, és hála és köszönet egyébként az Országgyűlés Hivatalában és az Országgyűlés körül dolgozó munkavállalóknak, köztisztviselőknak, kollégáknak, mert - hogy is mondjam - le tudják követni azt az ámokfutást, amit a Fidesz egyébként a törvénykezési gyakorlat során próbál itt véghez vinni. Úgyhogy még egyszer mondom: köszönet azoknak a kollégáknak, akik itt a Házban és ekörül dolgoznak.

De amire én rá szeretnék mutatni, említette a vezérszónokunk is, ez egy szegmense, egy kis része a közszolgáltatásnak, és nem mehetünk el mellett szó nélkül, hogy 2009 óta nem emelkedett a köztisztvi-

selői illetményalap, ugyanúgy 38 650 forintot áll, ahogyan ez 2009-ben is állt, azóta folyamatosan ezen a szinten van. Nagyon sok, több tízezer munkavállaló kolléga az országban ezen a köztisztviselői illetményalapon alapuló számítás szerint kapja az illetményét. Őket egyébként a kormány eddig nem-hogy nem segítette semmivel, hanem mondhatjuk, hogy hátráltatta, hiszen még csak az inflációval sem emelkedett az ő illetményük.

Ezt az illetményalapot emelni kellene, ezt minden évben elmondjuk. Nagyon sokszor nyújtottunk be már ezzel kapcsolatosan is módosítási javaslatokat, természetesen ezt a fideszes többség mindig lekaszálta, mindig elutasította. Azt gondolom, most már itt lenne az ideje, hogy érdemben segítsünk ezen munkavállalói körnek is. Ezért én arra hívnám fel a figyelmet, hogy ezt a 38 650 forintos köztisztviselői illetményalapot mindenképpen emelni kellene, de az is elhangzott már, hogy erre természetesen egyébként lesz majd javaslatunk is. Köszönöm, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki hozzászólni. Igen, Gúr Nándor képviselő úr.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Négy-öt dolgot szeretnék még nagyon röviden említeni. Az egyik az, hogy besorolás- és illetménymegállapításra kerül sor a törvény elfogadását követően. Úgy fogalmaz a törvénytervezet, hogy 30 napon belüli besorolás- és illetménymegállapításra kell sort keríteni.

Egy dolognak a garanciáját nem látom, nem látjuk. Ez pedig az, hogy ennél a besorolásnál, illetve a besoroláshoz illesztett illetmény megállapításánál nem állhat elő az a helyzet, nem szabad, hogy előálljon az a helyzet, hogy a korábbiakhoz képest kevesebb illetményt, kevesebb javadalmat kaphasson bárki. Ezt a garanciát a törvény által biztosított formában meg kell adni.

A másik dolog: még egyszer szeretném megerősíteni, jobbikos képviselőtársam is megfogalmazta, ők is úgy látják, hogy ez a négy hónapos, négyhavonkénti teljesítményértékelés a végzálás kategóriájába is beletartozhat. Nem ez adja a kiegyensúlyozott munkavégzés hátterét. E tekintetben tisztelettel kérem a kormánypárti képviselőtársaimat, hogy gondolják felül ezt a törvényi passzushelyet.

Legény Zsolt képviselőtársam általában vetten, nem túlterjeszkedve, hanem a közszolgálat más felületeit érintően a „köztisztviselői illetményalap” fontosságáról szolt, arról a 38 650 forintról és annak a változatlanúságáról. Én is említettem a korábbiakban, hogy ez szűgyen, hogy közel nyolcéves kormányzásuk alatt egyetlenegy árva fillérrel az illetményalapot nem emelték meg. Arra szeretném sarkallni önöket, hogy ennek a törvénynek az elfogadását követően e tekintetben még a kormányzásukból hátralévő néhány hónap időszakában tegyenek konkrét intézke-

dést azért, hogy a közszolgálatban dolgozó emberek tisztességes, a megélhetés alapját biztosító forráshoz tudjanak hozzájutni.

Nagyon fontos, még egyszer én is megerősítem, hogy azok az emberek, akik a besorolási fokozatok kapcsán az egyes osztályba, tehát a felsőfokú végzettségük körébe tartozóak, ott - mint elhangzott - a végzettség szerinti javadalmazás érvényesüljön. Olyan humán erőforrás-gazdálkodást kell folytatni, amely ennek a feltételrendszerét meg tudja teremteni, mert így lehet a leghatékonyabban végezni a feladatot, hogyha a felsőfokú képzéshez, a nyelvvizsgákkal párosuló sajátosságokhoz illesztett tevékenységet folytatnak azok az emberek, akik ezekkel a sajátosságokkal bírnak.

Az utolsó mondatom pedig az, újólaj megerősítem, hogy ne rekedjenek meg itt. Nagyon fontos, hogy az Országgyűlés Hivatalában lévő közszolgák, közszolgálati tevékenységet végző emberek ebben az illetménynövekedésben részesüljenek, ami a törvénytervezetben megfogalmazásra került, megérdemlik, de azt kérem önöktől, ne rekedjenek meg itt, a közszolgálat egészére hasonló életpályamodelleken és hasonló illetménynövekedési mértékben gondolkodva cselekedjenek. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! További felszólalásra senki nem jelentkezett. Az általános vitát lezárom és megadom a szót az előterjesztőnek, Hende Csaba képviselő úrnak. *(Hende Csaba: Répássy Róbertnek!)* Bocsnát, Répássy Róbert képviselő úrnak. Hende Csaba is előterjesztő, azért néztem rá, és felállt.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT (Fidesz): Igen, valóban, elnök úr, tulajdonképpen Hende alelnök úr is előterjesztő. Tisztelt Ház! Röviden szeretnék reagálni az itt elhangzott vitára. Először is szeretném megköszönni a képviselőcsoportok támogatását, és ígérem, hogy a benyújtott vagy benyújtandó módosító javaslatokat meg fogjuk fontolni, az itt elhangzott kritikák ugyanígy megfontolásra kerülnek.

Mindannyiunk érdeke, hogy az Országgyűlés Hivatalának tisztviselői és munkavállalói magas szinten végezhesék a munkájukat, ehhez megfelelő életpályamodell alakítsunk ki, ezért kérem újból, hogy támogassák a törvényjavaslatot. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Répássy Róbert képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az **elektronikus ügyintézés és a bizalmi szolgáltatások általános szabályairól szóló 2015. évi CCXXII. törvény módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A Gulyás Gergely és Répássy Róbert fideszes képviselők által benyúj-

tott előterjesztés T/18530. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Répássy Róbert úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének.

(14.40)

DR. RÉPÁSSY RÓBERT (Fidesz), a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Bízom benne, hogy ez az összesen kettő szakaszból álló törvényjavaslat nem fog nagy vitát kiváltani. A törvényjavaslat egy olyan, korábban általunk elfogadott törvényt módosít, az elektronikus ügyintézés és a bizalmi szolgáltatások általános szabályairól szóló 2015. évi CCXXII. törvényt, amely az elektronikus ügyintézés általános jelleggel kötelezővé tette azoknál a szervezeteknél, ahol az e-ügyintézés biztosításához szükséges feltételek rendelkezésre állnak.

Nyilván nem elsősorban a szervezetek érdeke, tehát a közigazgatás vagy más szervezetek érdeke az e-ügyintézés, hanem alapvetően a polgárok érdeke az, hogy minél gyorsabban és hatékonyabban tudják az ügyeket intézni. Tehát az elektronikus ügyintézés - bár kétségtelenül vannak technikai feltételei, amelyeket meg kell teremteni - jelentősen gyorsíthatja a közigazgatást, és jelentősen gyorsíthatja mindazokat az ügyfajtákat, ügyintézés, amelyre az elektronikus ügyintézés szabályai kiterjednek.

Ezen túlmenően egyébként európai uniós irányelvek is előírják ezt számunkra, de önmagában az elektronikus ügyintézés mind a közigazgatásban, mind az igazságszolgáltatásban, mind az élet bármely más területén - gondoljanak csak arra, hogy mondjuk, telekommunikációs szolgáltatások igénybevételénél vagy más szolgáltatások igénybevételénél is - az elektronikus ügyintézés igen elterjedt már és igen széles körű. De a javaslat arról szól, hogy előállhat olyan helyzet, hogy egyes állami szervek még nem tudják biztosítani az elektronikus ügyintézésnek azt a szintjét, azt a biztonságát, ami ahhoz szükséges, hogy az állampolgárok is biztonságosan intézhessék az ügyeiket. Ezt a törvényjavaslat úgy fogalmazza meg, hogy vannak olyan szervezetek, akik önhibájukon kívül akadályozottak abban, hogy az e-ügyintézés feltételeit biztosítsák. Nos, azt javasoljuk, hogy a kormány rendeletben határozhassa meg azokat az elektronikus ügyintézés biztosító szerveket, amelyek a törvényben foglalt feltételeket önhibájukon kívül nem tudják teljesíteni, tehát önhibájukon kívül akadályozottak abban, hogy az e-ügyintézés feltételeit biztosítsák.

Ennek a rendeletnek az lenne a jelentősége, hogy ezekben az esetekben nem általánosan kötelező az elektronikus ügyintézés ezeknél az ügytípusoknál. Ez persze nem azt jelenti, hogy ez örökérvényűen így történne, ez csak egy átmeneti állapot lehet, csak átmenetileg határozhatja meg a kormány azokat a szervezeteket, amelyeknél az elektronikus ügyintézés

nem biztosított. Hangsúlyozom, hogy ez nem elsősorban a szervezetek, az érintett szervezetek érdeke, mert az érintett szervezetek érdeke az, hogy minél hamarabb biztosítani tudják az elektronikus ügyintézés feltételeit, hanem elsősorban az állampolgárok érdeke az, hogy zökkenőmentesen és világosan tudjanak információt szerezni arról, hogy mely szervezeteknél teljesülnek az elektronikus ügyintézés feltételei.

Gondoljunk csak abba bele, senkinek sem érdeke, hogy lassú szervek és leterhelt elektronikus ügyintézési lehetőségek mellett az állampolgárok azon bosszakkodjanak, hogy nem tudják igénybe venni ezeket a szolgáltatásokat. Tehát szükség van arra, hogy a kormány, ha ez a helyzet előáll, akkor egyes szervezeteket ebbe a bizonyos akadályozott, az elektronikus ügyintézés szempontjából akadályozott körbe soroljon.

Tisztelt Ház! Fontos szabály, hogy a kormány a rendeletben meghatározza az akadályozottság időtartamát is, tehát nyilván, ahogy mondtam, nem lehet állandósítani ezt a helyzetet, hanem a törvénytől, tehát az elektronikus ügyintézésre és a bizalmi szolgáltatások általános szabályaira vonatkozó törvénytől főszabályként nem lehet eltérni, csak átmenetileg lehet ezt az akadályozottságot megállapítani. Kérem tisztelettel, hogy fogadják el a törvényjavaslatot. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Répássy képviselő úr. Megkérdezem államtitkár urat, hogy a kormány nevében kíván-e hozzászólni. *(Jelzésre:)* Őné a szó, államtitkár úr.

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Ház! Az elektronikus ügyintézés és a bizalmi szolgáltatások általános szabályairól szóló 2015. évi CCXXII. törvény értelmében jövő év január 1-jétől a törvény hatálya alá tartozó széles körű szervi hatállyal megindul az elektronikus ügyintézés biztosítása. A természetes személy ügyfelek jogosultak, a gazdálkodó szervezetek, jogi képviselők pedig kötelezettek lesznek az elektronikus kapcsolattartásra. A törvény széles körben határozza meg az elektronikus ügyintézés biztosítására köteles szerveket, azon szerveket, ahol eljárhatunk, illetve egyes szereplők kötelesek eljárni elektronikusan. Ezek közé tartoznak az államigazgatási szervek, az önkormányzatok, a bíróságok, az ügyészségek, a közjegyzők, a köztisztviselők, a végrehajtók, az ombudsman, az MNB és még egyes szolgáltatók is.

Látszik az, hogy széles körű az alanyi hatály, és ez magával vonzza azt is, hogy ezek az alanyok eltérő lehetőségekkel rendelkeznek. A szolgáltatás nyújtásához szükséges informatikai feltételeket, programokat és az ügynevezett szabályozott elektronikus ügyintézés szolgáltatásokat a kormány elkészítette, de ezenkívül ezeknek a szervezeteknek rendelkezniük kell a megfelelő minőségű informatikai infra-

struktúrával és az egyedi igényeknek megfelelő szakrendszerekkel is. Az eltérő költségvetési helyzet, a felkészülés egyedi és sajátos jellege miatt előfordulhat, hogy egyes fejlesztések, beszerezések nem állnak készen határidőre. Mindezek okán a kormány elfogadja ezt a helyzetet, illetve helyesnek tartja azt, hogy a felkészültség szintjét a kormány felmérje, és ahol egyébként önhibájukon kívül akadályozottság áll elő, azon szervezetek esetében átmeneti időre felmentést adjon az elektronikus ügyintézés teljes körű bevezetése alól.

Ez az eltérő felkészültség persze nem adhat alapot arra, hogy az elektronikus ügyintézés alól, ennek a feltételrendszernek a kialakítása alól kikerüljenek szervezetek, arra kell törekedni, hogy a felmentett szerv azon ügyekben, ahol már a rendszerei készen állnak, biztosítsa az e-ügyintézés. Természetesen a felmentés nem lehet hosszú határidejű, azt szeretnénk, ha minél gyorsabban teljes körben az elektronikus ügyintézés bevezetésre, illetve elterjedésre kerülne. Éppen ezért a kormány a javaslatot támogatja. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Pogácsás államtitkár úr. Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Elsőként megadom a szót Vas Imre képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. VAS IMRE, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés az elektronikus ügyintézés széles körű elterjedése, az eljárások gyorsítása és az adminisztratív terhek csökkentése, a magánjogi viszonyok, továbbá az állam és polgára közötti jogviszonyok szélesebb körű elektronizálása, az elektronikus ügyintézés biztosító szervek működésének biztosítása, valamint a lakosság számára korszerűbb és hatékonyabb közszolgáltatások nyújtása érdekében megalkotta az elektronikus ügyintézés és a bizalmi szolgáltatások általános szabályairól szóló 2015. évi CCXXII. számú törvényt.

Az elektronikus ügyintézésről szóló törvény értelmében 2018. január 1-jétől a törvény hatálya alá tartozó szerveknél széles körű szervezeti hatállyal megindul az elektronikus ügyintézés biztosítása. Az elektronikus ügyintézéshez kapcsolódó feltételek nagyrészt rendelkezésre állnak. Vannak viszont olyan, a törvény hatálya alá tartozó szervek, amelyek önhibájukon kívül nem érték még el azt a szintet, amely alapján az állampolgárok ügyeit az új rendszerben kiegyensúlyozottan képesek lennének kezelni.

Az ügyfelek érdekében tehát szükség van egy olyan kormányrendeletre, amely egyértelművé teszi az állampolgárok részére, hogy mely szervezetek azok, amelyeknél még nem elérhető az elektronikus ügyintézés.

Ezeknél a szerveknél az ügyintézés továbbra is papíralapon, az ügyfelek jogait és jogos érdekeit garantáló, magas színvonalú, az eljárások gyors lezárá-

sát és időszerűségét biztosító, hatékony, átlátható és kiszámítható módon valósul meg.

(14.50)

Tisztelt Képviselőtársaim! Kérem, támogassák a jelen törvényjavaslatot annak érdekében, hogy az állampolgárok részére egyértelmű és világos legyen, hogy mely szerveknél érhető el a megszokott, hagyományos ügyintézés, és mely szerveknél kell az ügyeket elektronikusan intézni. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Józsa István képviselő úr.

DR. JÓZSA ISTVÁN, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Más, szerencsésebb, ügyesebb országokban az elektronikus ügyintézés - mint például Észtországban - határozottan hozzájárult ahhoz, hogy az állampolgárok gyorsabban, hatékonyabban tudják intézni az ügyeket, és nem utolsósorban sokkal kisebb államapparátusi létszámmal, megbízhatóan bonyolíthatók az állampolgárok ügyei.

Magyarország jórészt a kormány elégtelen előkészítő munkája következtében nem tartozik ezek közé a szerencsés országok közé, úgyhogy ez az előterjesztés élő bizonyítéka annak, hogy Magyarországon az elektronikus ügyintézés hamarabb megbukott, mint hogy általánosan bevezetésre kerülhetett volna. Ugyanis ez az előterjesztés pont arról szól, hogy majd a kormány rendeletet hoz arról, hogy melyek azok a szervezetek, amelyek az e-ügyintézésről szóló törvényben foglalt feltételeket önhibájukon kívül nem tudják teljesíteni. Hát persze, hogy önhibájukon kívül van az, hogy nem kap rá pénzt, nem kap rá időt, nem kap rá eszközt, nem kap rá felkészítési lehetőséget. Tehát most egy képviselői indítvánnyal a frakcióvezetővel, illetve a jelen lévő Répássy „két s, y” képviselő úrral *(Derűlttség a Jobbik soraiban.)* adatják be azt a kevésbé nemes előterjesztést, hogy itt nem úgy alakultak a dolgok, mint ahogy alakulniuk kellett volna. Tehát abszolút egy ilyen szerencsemosdatás, hogy mielőtt a határidőt megelőzően, 2018. január 1-jétől általános érvénnyel ennek az elektronikus ügyintézési rendszernek működnie kellene, akkor még valamit tesznek. El kell hogy mondjam, hogy ahol már eddig kötelezővé tették, sajnos ott se működik. Tehát ügyintézők könyörögnek azért, hogy stikában valaki vigye már be papíron is azt az ügyiratot, amit neki már beküldtek elektronikus úton, csak éppen nem tudja szerencsétlen megfejteni, mert vagy a gépe nem alkalmas rá, vagy ő nem tanulta még meg ezeket a dolgokat.

Tehát én nagyon sajnálom, hogy a kormány elügyetlenkedte, elszabotálta, elrontotta ezt az előkészítési folyamatot, mert persze lehet így is segíteni a

dolgokon, hogy azt, aki nem tanul meg futni vagy nem tanul meg kézen járni, felmentjük tornából, és akkor mindjárt nem rondítja az az elégtelen jegy a bizonyítványt, ettől függetlenül ez a jegy sajnos még elégtelen. Ugyanis a hatályos törvény szerint egy sor szervezet - államigazgatási szervektől az ügyészségen keresztül a közüzemi szervekig - 2018. január 1-jétől meghatározott szabályok szerint elektronikus ügyintézésre köteles, illetve azt közfeladatot ellátó szervek vállalhatják esetleg át. Többek között ezt is kifogásoltuk már korábban, a hatályos törvény tárgyalásakor, hiszen a gazdálkodó szervezetek és az ügyfelek jogi képviselői tekintetében már akkor komolyan kérdéses volt, hogy az új elektronikus rendszer számukra milyen adminisztratív és egyéb terheket jelent majd. Válasz nem volt, hatástanulmány nem volt, helyzet-felmérés nem volt, az eredmény itt van.

A megfelelő felkészülés időbeli és egyéb feltételekre vonatkozó hiánya volt az egyik jelentős oka annak, hogy akkor az MSZP ezt a törvényjavaslatot elutasította. Nem azért, mert nem hiszünk a haladásban és a modernizációban, nagyon is szükségesnek tartjuk az ügyintézés modernizációját, mert az MSZP egy modernizációs párt, szeretném, ha a képviselőtársaim ezt majd bővebben kifejteneik, és pont ezért fájdalmas számunkra, hogy ezt a gyakorlatot látjuk, amelynek sajnálatos kudarca megjelenése.

A másik jelentős észrevételünk az volt, hogy az akkori törvényjavaslatnak a benne megjelölnél sokkal több olyan rendelkezése volt, amelyeket sarkalatos szabályként kellett volna elfogadni, tehát nem ilyen egyszerű 50 százalékos törvénnyel; ha ezt megtették volna, akkor lehet, hogy a figyelem is jobban ráirányul erre az egyébként rendkívül lényeges fejlesztési területre.

A javaslat indoklásában azt írják, hogy az ügyintézés biztosításához szükséges szabályozott és központi elektronikus ügyintézési szolgáltatások készen állnak. Ez sajnos egyszerűen nem így van, tehát ez nem felel meg a valóságnak, amit önök írtak. Ugyanis ha ez az állítás megfelelne a tényeknek, akkor hogyan fordulhatna az elő, hogy egyes, a törvény 2. § (1) bekezdésével elektronikus ügyintézés biztosítására kötelezett szervezetekre ki kellene jelölni a kormányrendeletnek, hogy önhibájukon kívül nem tudták a rendelkezésükre álló két költségvetési év alatt a szükséges tárgyi és személyi feltételeket biztosítani? Két évet elvesztegettek, és akkor most hoznak egy papírt, hogy ja, hát akik nem tudták megcsinálni, azoknak nem is muszáj, azokat felmentjük alóla.

Erre a problémára csak két lehetséges válasz van. Az egyik: vagy a szervezetek részéről a feladathoz való nem megfelelő hozzáállásnak a következménye ez a kudarca, amit most önök felmentéssel honorálnak, tehát jutalmat adnak annak, aki nem teljesítette a feladatát, tehát ez az egyik, hogy rosszul álltak hozzá. De van egy másik is, ami a kormánynak a problémája, hogy a kormány nem biztosította számukra a feladathoz szükséges forrásokat, illetve az előírt követelmények teljesítéséhez a szükséges felté-

teleket, amelyeket viszont pont a kormány írt elő ezen szervezetek számára.

Tehát egy nagyon fájdalmas beismerő vallomás ez az előterjesztés. Az önhiba hiányáról tehát semmiképpen nem beszélhetünk, mert itt van hibásnak maga a kormány, tehát ez maga az önhiba. Az elektronikus ügyintézés elhárításának csúszásáért mindenképpen a kormányt terheli a felelősség, vagy a szükséges ellenőrzések elmulasztása miatt, vagy a szükséges források és más feltételek nem biztosítása miatt.

A most benyújtott módosító javaslat jogtechnikai szempontból is alkalmatlan megoldást választott azzal, hogy az úgymond önhibán kívüli okok miatt bekövetkező szolgáltatásemaradást a 27. §-ban egy olyan kategóriába sorolja, ami létre se jött. Mivel nem volt elektronikus ügyintézési szolgáltatás, így az üzemszünet, üzemzavar, amire hivatkoznak, elő se állhat. Tehát ami nem működik, annak nem lehet üzemzavara, annak nem lehet üzemszünete, mert soha nem is működött. Tehát ez a megfogalmazás árulkodó és alkalmatlan, tehát egy alkalmatlan jogtechnikai eszközön elkövetett ügyetlenkedés. A szolgáltatás megkezdésének elmaradása formailag sem nem üzemszünet, sem nem üzemzavar, hiszen nincs, amiben zavar keletkezhetett volna, ez egyszerűen a szolgáltatás meg nem kezdése, annak a nem biztosítása.

Megtévesztő az (5) bekezdés beiktatása vagy beszúrása, mivel arról, hogy az elektronikus ügyintézésre kötelezett ügyfelet elektronikus ügyintézésre nem kötelezettnek kell tekinteni, már rendelkezik a törvény 9. § (4) bekezdése is.

(15.00)

Tehát még saját maguk is eltévednek ebben a beadványban, látszik, hogy szerencsétlen, két gyanútlan képviselőre tolják rá a felelősséget, Gulyás úrra és Répássy úrra, akik ezek szerint azt se tudják, hogy mit adtak be, mit írtak le. *(Dr. Répássy Róbert belép az ülésterembe.)* Éppen Répássy urat dicsérem, hogy nem tudja, mit adott be, ugyanis jogtechnikai szempontból két passzus tökéletesen ellentmond egymásnak. Ilyet nem lenne szabad egy előterjesztésben hagyni.

Azt írják, hogyha az adott ügy elektronikus intézéséhez szükséges elektronikus ügyintézési szolgáltatás, az azt elősegítő szabályozott elektronikus ügyintézési szolgáltatás vagy más kapcsolódó szolgáltatás átmenetileg vagy tartósan nem érhető el. Persze, hogy nem érhető el, amikor nincs. Tehát ezt egy önálló okként felsorolni meglehetősen hevenyészett, ugyanabba a sorba illik, amit már mondtam, hogy súlyos elmaradások, súlyos mulasztások vannak, és ezt próbálják ezzel a felmentési kísérlettel elfedni.

Ugyanakkor mind ez a törvényjavaslat, mind az indoklása is mélyen hallgat arról a tényről, hogy ezzel a módosítással megfosztják mind az állampol-

gárok, mind a képviselőiket, mind pedig a vállalkozásokat az elektronikus ügyintézés alanyi jogától, amit a törvény végre biztosított volna. Tehát az a két évvel ezelőtt elfogadott törvény végre alanyi joggá tette az elektronikus ügyintézéshez való jogot. Na, ezt most önök ezzel annullálják, továbbra is az egyes szervezetek, illetve a kormány megítélésén, kegyén fog múlni, hogy hol lehet elektronikusan ügyet intézni és hol nem, hol maradhatnak a faekénél. Nem azért, mert itt most ekézni lenne kedvünk, mert igazából sírni lenne kedve az embernek, amikor egy jó kezdeményezést, egy ügyintézés-korszerűsítési lehetőséget ennyire elvetélt állapotban lát két egész év után.

A kormányának a jelen helyzetben önkritikát kellene gyakorolnia. Nem azt mondom, hogy lehúznia magát a vécén, de legalább fölfújnia magát, hogy jöjjön fel a víz felszínére, és végre tegyen valamit, ne csak azt mondja, hogy ez nem sikerült. Az „önhibán kívüli szolgáltatáselmaradás” szöveg helyett a kormány felelőtlen magatartása és a feladatok nem megfelelő felmérése és megértése, ez lenne a helyes előterjesztési szöveg. Megértem, hogy az előterjesztő képviselők nem merték felvállalni ezt a tényeknek jobban megfelelő megfogalmazást, pedig lehet, hogy a cél eléréséhez közelebb kerültünk volna.

Ugyanakkor ebben a rendeletben, amire itt most jogosítványt adnak, amelyre a javaslat felhatalmazást ad a kormány számára, az egyes szervek felsorolásánál minden esetben fel kellene tüntetni azt a valós okot, ami a szolgáltatás elmaradását eredményezte. Na, ez egy nagyon nemes szándék, úgyhogy itt dicsérnem kell a két előterjesztő képviselőt, hogy ennek nyomán talán elindulhat valami, ami az eredeti törvény nyomán nem indult el, egy olyan helyzetfelmérés, ami az érdemi munka elkezdésének az előfeltétele. Ha nem tudjuk, hogy hol milyen állapotok uralkodnak, milyen fejlesztésre, eszközbeszerzésre, képzésre van szükség, akkor nem is sikerülhet, mint ahogy látjuk, hogy nem is sikerült.

Az általános indoklásban szereplő indoklástól eltérően az e-ügyintézés biztosításához szükséges szabályozott és központi elektronikus ügyintézési szolgáltatások sajnos mégsem állnak készen, és ennyiben esetleg tényleg nem az egyes elektronikus ügyintézését biztosító szervek hibájáról lenne valójában szó, az ugyancsak a kormány hibájára vezethető vissza, valamint a szolgáltatás biztosításáért felelős szervezet vezetőjének alkalmatlanságát mutatja. Tehát, kedves képviselőtársaim, én nagyon javaslom, hogy ha eredményt akarnak, akkor nézzenek magukba, nézzék meg, hogy ami nem sikerült, az miért nem sikerült, és mind a törvényben biztosított alanyi jog biztosításához, hogy mindenkinek alanyi joga lehessen az elektronikus ügyintézés és az ehhez kapcsolódó biztonság és gyorsaság, mind a kormányzati munka hatékonyságának javítása érdekében tegyenek, kérem, érdemi lépéseket; ne felmentsék magukat, hanem állítsanak olyan eszközöket ennek az ügynek a szolgálatába, az elektronikus ügyintézés

kiépítésének a szolgálatába, ami két év után nem a kudarcot konstatálja, hanem egy valós eredményt fog eredményezni. Ehhez sok sikert kívánok önöknek. Ez az előterjesztés meg sajnos egy szomorú helyzetkép, azt mutatja, hogy az elmúlt két évben ez nem sikerült. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Józsa István képviselő úr. A Kereszténydemokrata Néppárt képviselőcsoportjának véleményét Vejkey Imre képviselő úr ismerteti.

DR. VEJKEY IMRE, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A 2015. évben az Országgyűlés által elfogadott elektronikus ügyintézés és a bizalmi szolgáltatások általános szabályairól szóló 2015. évi CCXXII. törvény kimondta, hogy 2018. január 1-jétől általánosan megindul az elektronikus ügyintézés biztosítása Magyarországon. Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Ez azt jelenti, hogy a természetes személy ügyfelek jogosultak lesznek, a gazdálkodó szervezetek és a jogi képviselők pedig kötelezettek lesznek az elektronikus kapcsolattartásra.

Bár az e-ügyintézés biztosításához a szükséges szabályozott és a központi elektronikus ügyintézési szolgáltatások készen állnak, azonban jelen pillanatban nem garantálható, hogy az egyes szervek ezen szolgáltatásokhoz való csatlakozása eléri azt a szintet, hogy zökkenőmentesen tudják biztosítani az ügyek elektronikus vitelét. Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Mindezekre való tekintettel a feltételek biztosítására önhibájukon kívül nem kész szerveket a kormányrendeletben közzéteszik. Ezen szervek esetében egyelőre nem lesz lehetőség az elektronikus kapcsolattartásra, e szervek felé továbbra is a hagyományos kapcsolattartás útján lesz lehetőség.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A javaslat tehát az önök védelme érdekében azt biztosítja, hogy a kormány rendeletet hozhasson az elektronikus ügyintézés feltételeit önhibájukon kívül teljesíteni nem tudó szervekről. A rendelkezés értelmében e szervekkel nincs lehetőség kapcsolattartásra, kivéve azon ügyekben, ahol ezt mégis vállalni tudják. Ilyen akadályoztatottság esetén az elektronikus kapcsolattartásra köteles ügyfelet e-kapcsolattartásra nem kötelezett ügyfélként kell majd tekinteni.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A KDNP parlamenti frakciója támogatja a törvényjavaslatot; kérem, támogassák önök is. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Vejkey képviselő úr. Megadom a szót Gyüre Csabának, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. GYÜRE CSABA, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Képviselőtársaim! Már korábban is voltak ilyen törvényjavaslatok előttünk, ahol az

elektronikus ügyintézésről volt szó, illetve ez volt a tárgya. Már korábban is elmondtam azt, hogy Magyarország és Európa és az egész világ is egy hatalmas lépésnél tart most, amely akkora lépés, mint az lehetett, amikor Gutenberg feltalálta a könyvnyomtatást, és az addigi másolós szerzetesi rendszerről, kézzel írt másolásról áttértek a nyomtatásra. Most is körülbelül egy akkora léptékű fejlődésnél tartunk, annak is egy bizonyos lépésénél, amikor a nyomtatott, írott variációból áttérünk az elektronikus rendszerre.

(15.10)

Nyilván amikor áttérünk erre a rendszerre, ennek sok hibája is lehet, illetve nyilvánvaló volt és mindannyian tudtuk, hogy lesz is. Illetve nyilván azok, akik közülünk akár gyakorló ügyvédként is részesültek az elektronikus ügyintézés örömeiben, hogy így mondjam, tisztában vannak vele, hogy ez adott esetben mit jelent.

Mi a célja, amikor áttérünk erre a rendszerre? Egyértelműen az a cél, hogy gyorsabb legyen, hatékonyabb legyen, jobb legyen az a rendszer. És mit tapasztalunk? Hogy általában nem így működik. A rendszer általában lassúbb lesz, még több ügyirat keletkezik, még több ügyintézőre lesz szükség, az ügyintézőnek több időbe telik, míg ezzel foglalkozik, folyamatosan hátráltatja az ügyintézőket a munkájukban az elektronikus ügyintézés. Mondanánk akkor, hogy akkor hagyjuk a fenébe? Nyilván nem így van, nyilván szükség van rá. Nyilván át kell térnünk erre a rendszerre, de nyilván ésszel kell áttérnünk erre a rendszerre, amikor a rendszer kiépült, amikor a megfelelő feltételek fennállnak, amikor az ügyintézők a megfelelő oktatást megkapták ennek az alkalmazására.

Már volt szó róla, amikor az ASP-rendszerre történő áttérésről beszéltünk az önkormányzatok vonatkozásában. A minisztérium dicsérte, hogy milyen jó ez az ASP-rendszer, milyen sok segítséget ad az önkormányzatoknak; mennyivel könnyebb lesz az önkormányzatoknak megcsinálni a pénzügyi jelentéseket, mennyivel egyszerűbb lesz a könyvelését csinálni, a bejelentéseket megcsinálni; hogy ez mennyit gyorsít, gyakorlatilag nem lehet határidőt mulasztani az ASP-rendszerrel. Elektronikus könyvelés lesz, nem pedig kézi könyvelés lesz, mennyivel jobb lesz ez a rendszer. Igen, ezt hallottuk a minisztériumtól, és amikor megkérdeztük azokat az önkormányzatokat, amelyek kísérleti jelleggel már részt vettek ebben az ASP-rendszerben, akkor minden helyen azt hallottuk, hogy éjszakákig kell bent maradni az ügyintézőnek, mert egyszerűen nem használható a rendszer; nincsenek meg még azok a feltételek, amelyekkel megfelelő módon lehetne kezelni az ügyintézés; sokkal tovább tart minden, sokkal nehezebb, a határidőket ezáltal nem tudják betartani ezzel a rendszerrel. Tehát gyakorlatilag pontosan az ellen-

kezője valósult meg annak, mint ami célként kitűzésre került, mint amikor ez a rendszer kísérleti jelleggel bevezetésre került. És lám-lám, itt, az elektronikus ügyintézésről szóló törvényben is ugyanezt tapasztaljuk, amikor ez a jogszabálytervezet ide került elénk, hiszen azt látjuk, hogy belátja a kormányzat is - bár nem kormányzati vagy miniszteri előterjesztéssel, hanem képviselői előterjesztéssel -, hogy ezt sem tudják határidőre végrehajtani. Nincs is ezzel baj, nem is ezzel van a baj.

De akkor mégis miért ragaszkodnak hozzá? Nyilván ragaszkodni kell hozzá, mert az elektronikus rendszerre való áttérés, amikor már működőképes lesz, végül is valóban nagyon sokat fog segíteni az embereken. Ha megnézzük az ügyfélkapu-szolgáltatást, ha megnézzük azt, hogy akár a személyijövedelemadó-bevallásunkat elektronikus úton, néhány perces ellenőrzéssel beadhatjuk - korábban sokszor napokig tartott, de mindenképpen hosszú órákat vett igénybe, hogy ezt megcsináljuk -, tehát azt látjuk, hogy ha jól elő van készítve valami, az elektronikus rendszer jól működik, nincsenek fennakadások, a program jól működik, a rendszergazda jól működteti a rendszert, akkor ez nagyon sokat tud segíteni.

Itt a probléma az, hogy ez a rendszer, amelyik meg lett fogalmazva, hogy 2018. január 1-jével hatályba lép és ezt kell alkalmazni, ez most ebből, úgy tűnik, kiderül, hogy mégsem fog működni, mégsem fog tudni felállni ez az elektronikus rendszer. Tehát az, ami megfogalmazásra került a törvényben, hogy mik is a célok, az adminisztratív terhek csökkentése, ez most nem fog még egyből megvalósulni; az eljárások gyorsítása nem fog tudni megvalósulni; a minőségi közigazgatás színvonalának emelése nem lesz meg; a hatósági szervek kapacitásának a javítása nem valósul meg; az ügyintézés hatékonyságának javítása nem valósul meg. Tehát ezek az alapelvek azok, amelyeket nem sikerült gyorsítani.

És van egy olyan alapelv, amely törvényt elfogadtunk még korábban, a 2015. évi CCXXII. törvény 3. §-a mondja ki, hogy Magyarországon az ügyfelet megilleti a jog, hogy az ügyeket elektronikusan intézhesse, tehát az elektronikus ügyintézés joga. Tehát ha ezt most megengedjük a kormánynak, hogy hozzon egy kormányrendeletet, hogy bizonyos eseteket kivesz belőle, bizonyos ügyintézési területeket kivesz belőle, akkor tulajdonképpen a törvény adta alapvető joga csökken, csorbul az állampolgároknak, azt veszi el, és gyakorlatilag odaadja egy kormányrendeletbe, amit egyébként egy nagyon fontos törvény alapvető szinten szabályoz. Tehát én azt gondolom, ez a fajta módosítási javaslat valahogy jogalkotási szinten sem jön össze.

Én megértem azt, hogy most jelen pillanatban nincs kész, és valószínűleg nem is tudják, hogy mikor fog készen állni a rendszer olyan szinten, hogy az egész országban flottul és jól működjön, mert ha ez lenne, akkor egyszerűen meg lehetne oldani, hogy nem lenne kötelező jellegű a bevezetése, hogy hoznánk egy törvényt, hanem majd csak 2020. január 1-

jével lesz - most mondok valamit -, és addigra szépen feláll a rendszer, és az egész országban meg lehet oldani.

Viszont az, hogy egy törvényi alapelveket dobunk oda, és azt mondjuk, hogy ez kormányrendelettel legyen szabályozható, én azt mondom, ez nemhogy nem illik, hanem én azt gondolom, hogy ez ilyen formában nem is támogatható. Míg az, hogy ez akkor kerüljön bevezetésre, amikor már jól működik, viszont egyértelműen támogatható, tehát itt egy fontos ellentmondás van. Én azt gondolom, hogy ezt az ügyet jelen pillanatban másként kellett volna megoldani. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiából.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Gyüre Csaba képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Két percre megadom a szót Mesterházy Attila képviselő úrnak, MSZP.

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Köszönöm szépen. Egy rövid gondolat erejéig kértem szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Józsa képviselőtársam részletesen ismertette az MSZP-frakció álláspontját, de ha már modernizációról beszélünk, akkor azt talán valóban érdemes megjegyezni, hogy ennek az elektronikus ügyintézésnek az lenne a lényege, hogy az állampolgárok biztonságosan, gyorsan, olcsón és egyszerűen tudják intézni az ügyeiket.

Ehhez képest ezek közül egyik sem teljesül, hiszen látható módon, ahogy a képviselő úr is elmondta, és erre többen utaltak a hozzászólásban, nemhogy előrefelé haladnánk, hanem még visszább lépünk egyet. Én azt gondolom, nem biztos, hogy az a jó megoldás a kormányzat részéről, hogy ha valahol egy akadályba ütközik az elektronikus ügyintézés kapcsán, akkor saját magának ad felmentéseket, hanem talán érdemes a célt ugyanott tartani, és több erőfeszítést tenni azért, hogy hatékonyan tudjuk megvalósítani ezt az ügyintézacskét.

Nem olyan régen Tállai András államtitkár úr hosszasan értekezett arról, hogy az adóhivatalban micsoda fantasztikus elektronikus ügyintézés van, ettől már talán adózni is öröm Magyarországon. Talán ebben a kérdésben is lehetne kicsit több pénzre fordítani, hogy ezeket a zökkenőket ki lehessen küszöbölni, nem pedig visszalépni egyet, és tényleg visszatérni a négyzettrácsos füzethez, mert az egészen biztosan nem jövőbe mutató. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megadom a szót Gúr Nándor képviselő úrnak rendes felszólalásra.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. A csúszásnak az elmaradásaért nyilván nem más, mint a kormány tehető felelőssége, meg az előkészítetlenségért is, azért, ahogy zajlanak a folyamatok. Jelen pillanatban egy önálló képviselői indítvány keretei között, mondhatni nyugodtan,

szinte semmifajta egyeztetéssel felruházottan, vagyis hatásvizsgálatok sokasága hiányában történik mindaz, amit tesznek. Mondhatnám, hogy komolytalan az, amit csinálnak, bohózatba illő.

Józsa képviselőtársam vezérszónokként arról is szólt, hogy a kötelezettek egy része, egy jelentős része nem tudja biztosítani az elektronikus ügyintézés feltételeit sem. Hogyan gondolják akkor önök komolyan mindazt, ami a törvénytervezet keretei között megfogalmazódik? Ha maguknak a kötelezetteknek egy jelentős része nem tudja biztosítani az elektronikus ügyintézés feltételrendszerét, akkor hogyan működik ez a rendszer? Képes-e egyáltalán működni ez a rendszer? Nem akarok kikalandozni ebből a törvénytervezetből, de megnézhetjük, mondjuk, az egészségügyi ellátás rendszerén keresztül elektronikus ügyintézés működésének a mikéntjét és sok minden egyéb mást is.

(15-20)

Azt gondolom, hogy úgy két év távlatára visszatekintve most már a kormánynak érdemes lenne megfelelő, szükségszerű, érdemi lépéseket fogantatni, hogy amiről oly régóta beszélnek, az valójában működni is tudjon, és az emberek javát tudja szolgálni. Egy kicsit többet kellene ezért tenni és nem azt, amit a jelen időszakban tesznek. Elnök úr, köszönöm szépen. *(Taps az MSZP sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző úr. A következő hozzászóló Legény Zsolt képviselő úr, MSZP.

DR. LEGÉNY ZSOLT (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő törvényjavaslat gyakorlatilag arról szólna, hogy a kormányrendeletben meghatározza azokat az elektronikus ügyintézacskét biztosító szervezeteket, amelyek az elektronikus ügyintézésről szóló törvényben foglalt feltételeket önhibájukon kívül nem tudják teljesíteni. Magyarán mondva, önök alkottak egy törvényt nem olyan régen az elektronikus ügyintézacskével kapcsolatosan, csak hát, mondjuk meg őszintén, hogy az elektronikus ügyintézacské nem működik, akadozottan működik, nagyon problematikus a működése, de nem belátják a hibájukat, hanem most egy másik törvénnyel azt mondják, hogy ez alól adnak mentességet, felmentést azoknak a szervezeteknek, amelyek nem képesek az elektronikus ügyintézacskési eljáracskét biztosítani az ügyfeleknek, az állampolgároknak. Hát, elég nagy öngólt lóttak ezzel, de számunkra természetesen nem az a lényeg, hogy önök öngólt lónek, hanem az, hogy ez végső soron megint csak az állampolgárokon csattan, az állampolgárok ennek az elszenvedői. Aztán természetesen emellett önök a győzelmi jelentéseket mindig megteszik, mindig elmondják, hogy nagyon remekül működik, milyen jó, Magyarország már nem is a XXI., hanem a XXIII. század jeles úttörője lesz, merthogy ez aztán milyen nagyon-nagyon remek, itt aztán

mindenütt lehet elektronikusan ügyet intézni. Csak hát a gyakorlat, a nagy magyar valóság azt mutatja, hogy erre abszolúte nincs felkészülve még Magyarország, vagy pedig az eljárásban van több gond és probléma.

Ha megengedik, hadd vonjak még egy párhuzamot! Látszik, hogy az elektronikus ügyintézés, az e-közigazgatás kudarcos, hogy szépen fogalmazzunk, ehhez képest az elmúlt napokban önöknek sikerült az egészségügy területén is bevezetni az e-recept-szerű rendszert, ami aztán megint csak egy totális összeomlás volt, mondhatnánk azt is, hogy teljes csőd. Az első napokban azt se tudták, de nemcsak az orvosok meg a betegek, hanem az egészségügyben dolgozó más szereplők sem, hogy hol áll a fejük és mi történik. Szóval, úgy néz ki, hogy az elektronikus közigazgatási rendszer meg az elektronikus recept-szerű is elég komoly feladatokat hárít mind az államigazgatásra, mind a törvényalkotásra, mert azt látjuk, hogy ezer sebből vérzik ez a dolog.

Értjük, hogy ezzel a törvényjavaslattal önök mit akartak behozni: gyakorlatilag amiről szabályt hoztak, kivételes esetekben meg akarják engedni, hogy miért nem kell azokat a törvényeket tartani. Hát, eléggé a Monty Pythonhoz hasonlít most már ez a törvényalkotási folyamat. Elnök úr, köszönöm a lehetőséget. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megadom a szót kettő percre Gúr Nándor jegyző úrnak, képviselő úrnak.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. A borzasztó az ebben a történetben, hogy nem tudnak normálisan összerakni még egy törvénytervezetet sem, hanem folyamatában mindig barkácsolják a dolgokat. Olyan feltételrendszereket szabnak, amelyek teljesítését csak részben tudják biztosítani, és hozzáteszem, a kormányzati források biztosítása tekintetében is hiány van. Ennek a következménye nyilván az, hogy nem tudnak teljesülni a feltételek, vagy a feltételek kielégülése nem tud teljesülni.

Az a baj, hogy amikor ráébrednek arra, hogy valamit elbaltáztak, akkor a következő lépés az, hogy újabb korrekciókkal próbálják helyére tenni a történetet. Ez nemcsak ennek a törvénytervezetnek a kapcsán fedhető fel, hanem számtalan ilyen esettel találkoztunk az elmúlt években a Parlament falai között. Meddig fogják ezt csinálni? Meddig fogják ezt húzni? Meddig gondolják azt, hogy komolyan lehet úgy törvényalkotást végezni, amit gyakorlatilag a saját maguk által szabott feltételek tekintetében sem kell teljesíteni? Hányszor kívánják megismételni azt a folyamatot, ami arról szól, hogy az önök által szabott feltételrendszerek teljesülésének a hiánya miatt újra és újra egy-egy törvénytervezettel visszajönnek a Ház falai közé? Mint mondtam, nemcsak ezzel a törvénytervezettel, hanem gondoljanak bele a közbeszerzés kérdéskörébe, hogy hányszor hozták ide vissza a Ház falai közé azokat a hibákkal teletömde

törvénytervezeteket, amelyeket a korábbiakban elfogadtak, hogy újólag módosításokra kell sort keríteni. Ezt csinálják most is.

Elfogadhatatlan ez az előkészítetlenség, amit önök végeznek. Elnök úr, köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Kettő percre megadom a szót Szávay István képviselő úrnak, jegyző úrnak.

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Teljesen elképedve hallgatom ezt az egész vitát, kedves kormánypárti képviselőtársaim. Önök reménytelenül a XX. században ragadtak, ezt számos alkalommal megállapítottuk már itt jobbikos képviselőtársaimmal, sőt Farkas Gergely képviselőtársam éppen arról tart már egypár hete sorozatot napirend után, hogy milyen innovációk kellenének ahhoz, hogy végre át tudjunk lendülni a XXI. századba. Politikailag még nem sikerült, erre még várni kell a választásokig, de most nem erre akarok kitérni. Szóval, egészen elképesztőnek tartom ezt, és ehhez már többen is hozzászóltak képviselőtársaim közül.

Próbálunk valahogy egy kicsit előrelépni az életben, haladni a korrallal, de önök ahelyett, hogy felelősségre vonnák azokat a vezetőket vagy leváltanák, vagy egyáltalán megvizsgálnák, hogy miért nem sikerült az ezzel kapcsolatos törvényt betartani, amely világos határidőt és világos feladatot tűz ki bizonyos közigazgatási szervek részére az elektronikus ügyintézésre való átállással, még büszkék is arra - hallgatom itt Vas Imre képviselőtársunk előterjesztését -, hogy még megadják azt a lehetőséget, hogyha ez valakinek nem sikerül önhibáján kívül.

Vas képviselő úr, államtitkár úr, mi az, hogy önhibáján kívül? Született egy törvény, amely feladatokat és kötelezettségeket ír elő bizonyos intézmények vagy szervek vezetői számára. Mi az, hogy önhibáján kívül? Mondják meg konkrétan, hogy melyik szervezetről, melyik vezetőről és milyen feladatok elvégzéséről vagy el nem végzéséről van szó! Olyan nincs, hogy önhibáján kívül! Törvény született arról, hogy bizonyos feladatokat végre kell hajtani. Most úgy csinálunk, mintha fordítva ülnénk a lovon, hogy valakinek joga van a papíralapú ügyintézéshez is.

Számos horrorisztikus példát lehetne sorolni egyébként is arra a civil szférától kezdve a különböző államigazgatási ügyintézésen keresztül, hogy amit most elvileg elektronikus közigazgatásnak hívunk, az valójában hogy működik. Csak egy példát hadd mondjak; nem is fér több az időmbe. Teljesen elképesztő az, amikor megcsinálták az EPER-rendszer nevű borzadályt, ami a civil szervezetek pályázati ügyintézésére vonatkozik. Az úgy működik, hogy az összes papírt fel kell tölteni egy elektronikus rendszerbe, majd a végén egy papírt kinyomtatni, aláírni és postára adni.

Így működik az elektronikus közigazgatás a civil szervezetek számára. Ez egy vicc, képviselőtársaim! Köszönöm, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr, jegyző úr. Megkérdezem, kíván-e még valaki hozzászólni. *(Nincs jelentkező.)* További felszólalásra senki nem jelentkezett.

Tisztelt Országgyűlés! Az általános vitát lezárom. Kérdezem az előterjesztőt, hogy kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Dr. Répássy Róbert: Igen.)* Répássy Róbert képviselő úrnak adom meg a szót.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Nem gondoltam, hogy ez a rövid törvényjavaslat ilyen heves érzelmekeket vált ki az ellenzéki képviselőkben, bár elhallgatva némelyik hozzászólást, az a benyomásom támadt, hogy önöknek két nagy problémájuk van: az egyik az, hogy kötelezően bevezettük az elektronikus ügyintézését, a másik problémájuk meg az, hogy kivételt teszünk a kötelező elektronikus ügyintézés alól. Tehát valószínű, hogy nem a törvényjavaslattal van bajuk, hanem a kormánnyal, ez ki is derült a hozzászólásaikból.

Arra kérem önöket, hogy mégis fontolják meg a törvényjavaslat támogatását, mert akár azoknak az állami szerveknek vagy bármilyen más szolgáltatóknak, amelyek kötelezettek ugyan az elektronikus ügyintézésre, de nem tudnak ennek megfelelni, nem tudnak ennek határidőre eleget tenni, akár azoknak az állampolgároknak, akik ügyeket szeretnének elektronikusan elintézni, nem jó egy bizonytalan helyzet. Ennél már sokkal jobb az, ha néhány állami szerv vagy néhány más szerv esetén a kormány megállapítja, hogy átmenetileg nem készültek fel az elektronikus ügyintézésre.

(15.30)

Természetesen számon lehet kérni egy törvényen, hogy miért nem tartják be, és ez jogos is. Tehát minden törvénnyel szemben nyilván számon lehet kérni. Az a kérdés, hogy mi a helyzet akkor, ha technikai, műszaki, informatikai okokból vagy akár költségvetési okokból nem tudott felkészülni egy szervezet az elektronikus ügyintézésre. Akkor mi a helyesebb? Ha ezt a kötelezettségét végleg megszüntetjük ennek a szervezetnek, vagy pedig megállapítja a kormány, hogy átmenetileg nem tudja az elektronikus ügyintézését kellő biztonsággal garantálni.

Mert azért láttunk már olyat, hogy formálisan elektronikus ügyintézésre lehetőség van, de akadózik, nem működik, számos probléma van vele, tehát még a tesztüzemen kívül is számos akadály merülhet föl. Ezért azt hiszem, hogy sokkal inkább az ügyek intézésének érdekét vagy a polgárok érdekét szolgálja, ha egyes szervezetek esetén a kormány bevallja vagy megállapítja, hogy az a szervezet nem tudja biztosítani az elektronikus ügyintézését.

Szerintem ez a törvény korrekt, ez a törvény azt a célt szolgálja, hogy minél több ügyet lehessen elektronikusan elintézni, és biztos vagyok benne,

hogy néhány év múlva már nem lesz szükséges megállapítani egy-egy állami szervezetnél, hogy nem tudja biztosítani a szolgáltatást, mert mindenki át fog térni az elektronikus ügyintézésre. De amíg ilyen elfordulhat, addig nem terhelhetjük az ügyintézőket vagy az állampolgárokat azzal, hogy egy bizonytalan helyzet legyen. Ez a törvény lehetőséget ad arra a kormánynak, hogy átmenetileg megállapítsa azt, hogy egy szervezet nem tudja működtetni az elektronikus ügyintézését.

Tisztelt Ház! Kérem, hogy fontolják meg a törvényjavaslatot, és támogassák szavazataikkal. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartii padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Répássy Róbert képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Soron következik a **műsorterjesztés és a digitális átállás szabályairól szóló 2007. évi LXXIV. törvény módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A Halász János és Gulyás Gergely fideszes képviselők által benyújtott előterjesztés T/18566. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Halász János képviselő úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének.

HALÁSZ JÁNOS (Fidesz), a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A műsorterjesztés és a digitális átállás szabályairól szóló 2007. évi LXXIV. törvény módosítására irányuló benyújtott törvénymódosítási javaslatunk a jelenleg is működő helyi televíziók számára javasol egy egyszerűbb, rugalmasabb, piacra lépési, kvázi piacon maradási hatósági eljárást. Fontosnak tartom hangsúlyozni, hogy mindezt csakis abban az esetben, ha az adott vételkörzet tekintetében digitális műsorszóró adóüzemeltetési lehetősége pályáztatására nem érkezik újabb igénybejelentés.

Abban az esetben, ha az adott digitális műsorszóró adóüzemeltetési lehetősége vonatkozásában további, az ideiglenes digitális műsorszórási jogosultsággal rendelkező szolgáltatón kívüli igénybejelentés érkezik, akkor az általános szabályok szerint versenyeztetési eljárás keretében kerülhet sor a műsorszóró adóüzemeltetési jogosultságának pályáztatására.

Az esetleges félreértések elkerülése végett mindenekelőtt szükséges tisztázni, hogy Magyarországon a 2013 végére befejeződött digitális átállás az országos digitális földfelszíni műsorterjesztési platformot érintette. A most benyújtott előterjesztés nem keverendő össze ezzel, hiszen ez a javaslat, ahogy már említettem, a helyi televíziók számára javasol könnyítést.

Szándékunk megértéséhez ismerni kell a hazai helyi televíziós piac jelenlegi helyzetét. A földfelszíni digitális televíziós műsorszórásra Magyarországon és Európában is egyaránt a 470-790 megahertzes frek-

venciasávot használják. Így Magyarországon is a jelenleg működő helyi televíziók is ebben a frekvenciasávban végzik műsorterjesztési tevékenységüket. Egyébként 37 helyi televízió által működtetett 38 darab ingyenes hozzáférésű digitális műsorszóró adóról beszélhetünk itt.

Ezek a helyi televíziók tényleges tevékenységüket tekintve speciális szereplői a hazai médiapiacnak. Egyrészt az analóg műsorszórás nyújtását lehetővé tévő kizárólagos frekvenciahasználatot a digitális átállás után az ideiglenes hatósági szerződésekben megállapított időtartam alatt továbbra is gyakorolhatják. Másrészt a televíziós médiaszolgáltatások közül a helyi televíziók rendelkeznek a legrégebb óta folyamatos médiaszolgáltatási jogosultsággal.

A helyi televíziók mindegyike jelenleg műsorszóró adóüzemeltető is egyben. Így legtöbbjüknek a médiaszolgáltatási jogosultsággal azonos idejű üzemeltetési tapasztalata is van. A módosítási javaslat-hoz vezető okokat, hatásokat vizsgálva a helyi televíziók tevékenysége ugyancsak sajátos és társadalmi szempontból kiemelt és nagyon fontos szerepet tölt be a helyi közösségek életében. Piaci szempontból megállapítható, hogy egy adott vételkörzetben a digitális átállás 2020. szeptember 5-i céldátumához közeledve sem érzékelhető olyan jelentős befektetői tevékenység, amely az adott vételkörzetben a verseny élénkülését mutatná az egyes digitális üzemeltetési lehetőségek elnyerése tekintetében.

Vagyis nem érzékelhető az, nem valószínűsíthető, hogy lenne másik pályázó, az esetek döntő többségében ez így igaz. Éppen ezért érdemes ezen a könnyítésem gondolkodni. Frekvenciagazdálkodási szempontból még beszélünk kell arról, hogy az Európai Unió döntésének megfelelően a 700 megahertz frekvenciasáv mobilcélú felhasználásra kerül majd, és éppen ezért a frekvenciakészlet, ami most rendelkezésre állt ezen televízióknál, radikálisan csökkenni fog. Ebben a szűkebb erőforrás-környezetben pedig nem garantálható a jelenlegi helyi televíziós frekvenciaigények teljes mértékben történő, maradéktalan kielégítése.

Mindezekre tekintettel világos, hogy a jelenleg működő ideiglenes digitális műsorszórási jogosultsággal rendelkező médiaszolgáltatók, a helyi televíziók számára célszerű biztosítani a jelenleg meglehetősen időigényes és bonyolult pályázati mechanizmus helyett egy egyszerűbb, rugalmasabb, költséghatékonyabb és egyben a valódi piaci viszonyokat, frekvenciagazdálkodási lehetőségeket tükröző hatósági eljárás. Ez egy piacra lépési, kvázi piacon maradási eljárás lehet. Természetesen kizárólag abban az esetben, ha az adott vételkörzetben nem érkezik újabb pályázat.

Javaslatunk tehát ezt célozza. Kérem a tisztelt Házat, tárgyalja meg az anyagot, és kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy támogassák majd a javaslatunkat.

Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Halász János képviselő úr. A kormány nevében Kara Ákos államtitkár úr kíván felszólalni. Öné a szó, államtitkár úr.

KARA ÁKOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Előterjesztők! Képviselőtársaim! A jelen és a jövő a digitalizációé. Ez a folyamat mindenkire hatással van. A kormány számos döntésével hozzájárul ahhoz, hogy Magyarország a digitalizáció nyertese legyen, hogy a digitalizáció nyertese lehessen. Például 2018 végére, ahogy vállaltuk, minden olyan háztartás számára, amelyik ezt igényli, hozzáférhetővé tesszük a szupergyors internetet, emellett célzott támogatással segítjük a családok, az emberek és a vállalkozások boldogulását ezen a területen.

A digitalizáció a média, a televíziózás területét sem hagyja érintetlenül. Az országos műsorfejlesztők már 2014. október 31-ével átálltak a digitális műsorszórásra. Ezzel egyrészt nőtt az országosan ingyenesen fogható televíziós programok száma, másrészt a vétel minősége is nagyságrendekkel javult, jobb lett az új technológiáknak köszönhetően. A helyi és a körzeti műsorterjesztőknél viszont még nem zajlott le ez a folyamat, nekik 2020. szeptember 5-ig kell átállniuk erre a technológiára.

Halász képviselő úr és Gulyás frakcióvezető úr kezdeményezése ehhez a még folyamatban lévő átalakuláshoz kapcsolódik. Az általuk jegyzett és benyújtott törvényjavaslat ugyan az eddigi 2020-as határidőt nem érinti, de mégis meggyorsíthatja az átállás folyamatát a helyi televíziók esetében. Ez a törvényjavaslat ugyanis lehetővé teszi, hogy a jelenlegi műsorterjesztők a hosszadalmas pályázati folyamat helyett egy egyszerű kérelmen alapuló eljárás révén jussanak hozzá a XXI. század követelményeinek megfelelő digitális frekvenciákhoz.

(15.40)

A törvényjavaslat ezzel egyrészt megkönnyíti a helyi szolgáltatók helyzetét, csökkenti a terheiket, másrészt biztosítja azt, hogy a helyi lakosok megfelelő minőségben és módon jussanak hozzá a helyi televíziók programjaihoz. A törvényjavaslat ezzel hozzájárul ahhoz, hogy a helyi televíziózás, valamint annak kulturális és közösségteremtő értékei a digitalizáció modern világában is fennmaradhassanak és fejlődhessenek. Ezek mindannyiunk számára fontos célok, a kormány ezért is támogatja a javaslatot.

Tisztelt Képviselőtársaim! Szükséges megjegezni továbbá, hogy a digitális átállás a helyi televíziózásban közvetve a mobilinternet fejlődését is segíti. A helyi televíziók által jelenleg használt frekvenciatarományok egy része ugyanis felszabadul. Ezek a frekvenciák a széles sávú mobilhálózatok jövőbeni fejlesztésénél is kiemelt szerepet fognak játszani, és fontos lépést jelenthetnek az 5G vezetékek nélküli hálózat hazai kiépítésében. Hamarosan olyan eszközöket használunk majd, amelyek ezen a platformon

fognak működni, ezért szükség van az ezt kiszolgáló széles sávú technológiára. A javaslat a digitális átállítás egyszerűsítésével, gyorsításával lehetővé teszi tehát, hogy ezek a frekvenciák minél előbb felszabaduljanak a széles sávú fejlesztések számára, hozzájárulva ahhoz, hogy Magyarország továbbra is egy európai szinten is kimagasló minőségű mobilinternet-elérhetőséget biztosító ország legyen.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A most benyújtott törvényjavaslat, amelyről tárgyalunk, ugyan egy technikai jellegű módosítás, mégis hitem szerint jelentős hatással lesz a helyi televíziózásra azzal, hogy az egyszerűbb eljárási renddel megkönnyíti a digitális technológiára való átállást, ennek köszönhetően a helyi televíziók műsorait a kor színvonalának megfelelő minőségben és módon nézhetik a helyi lakosok. A javaslat tehát közvetve hozzájárul a széles sávú mobilhálózat fejlődéséhez is.

Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. A kormány támogatja a benyújtott törvényjavaslatot. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Kara Ákos államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Két képviselőcsoport jelezte, hogy vezérszónok ismerteti a frakció álláspontját. Elsőként megadom a szót Heringes Anitának, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának. Öné a szó.

HERINGES ANITA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Nagyon szépen köszönöm a szót. Tisztelt Ház! A törvényjavaslat, ami előttünk fekszik, eredetileg nem szerepelt a kormány törvényalkotási programjában. Ez azért is nagyon érdekes, merthogy egyébként ez egy európai uniós döntésből fakadó eljárás, amit valószínűleg tudtak, tisztelt képviselőtársaim és a kormány is, hogy ez elénk fog kerülni, ezért végképp érdekes, hogy önálló képviselői indítványként lett végül benyújtva, hiszen azt gondolom, hogy ez egy tipikusan olyan törvénymódosítás, amit a kormánynak kellett volna megtennie, hiszen sejtetem, hogy ezt ide kell hozni elénk.

Ugye, amiről szól a törvénymódosító javaslat, az több dolog is egyszerre. A jelenlegi digitális földfelszíni műsorszórás helyett vezeték nélküli széles sávú hálózatok működnének 2020-tól 700 megahertzes sávban az Európai Unió döntése alapján. Ez az addigra lefolytatott értékesítési eljárás alapján majd a mobilcégek számára is elérhető lesz.

A javaslat lényege, hogy mostantól azon kis helyi televízióknak, akik eddig pályáztak a frekvenciákra, és megpróbálták elérni, hogy továbbra is helyi szinten helyi híradót, helyi műsort, helyi szolgáltatást tudjanak nyújtani a lakosságnak, és így a legfontosabb információkat eljuttassák helyi szintekre, a továbbiakban, amennyiben velük szemben nem indul senki arra a frekvenciára, ne kelljen pályázatot benyújtaniuk, hanem verseny nélkül végig tudjon menni ez a folyamat.

Egyetlenegy dolog merül fel bennünk kérdés-ként, hogy az elmúlt három évben miért csak ideiglenes frekvenciaengedélyeket adott ki az NMHH. Hiszen az pont most jön ki, hogy legtöbbjüknek 2020-ig tart. Van egy rossz érzése az embernek, amikor végignézte a helyi kisorádiók élethelyzetét az elmúlt időszakban, amikor Andy Vajna cége, a Rádió 1 rátette a kezét egyébként a helyi kisorádiókra, és lehetőséget teremtett saját magának arra, hogy átvegye a műsorszórás lehetőségét. Nagyon reméljük, hogy nem arról van szó, hogy a kormány nem akarta a nevére venni az újabb, egyébként médiaszektor és médiaterület Andy Vajnána való átjátszását, és ezért pár képviselőnek átadta a lehetőséget, hogy nevükre vehessék. Hiszen ugye, most, amikor már látjuk, hogy kik az egyéni körzet jelöltjei a Fidesz részéről, és lassan majd, gondolom, a listát is felállítják, gondolom, harcolni kell azért, hogy minél többet letegyenek az asztalra a képviselőtársak *(Halász János többször elhúzza a tenyerét a homloka előtt.)*, így egyéni képviselői indítványokért, gondolom, harcol folynak, hogy... - képviselőtársam, ne mutogasson, mert ugye, azt szokták mondani, hogy aki mutogat, rászokik a lopásra! De ugye, ezen már nem lepődünk meg önkönl.

Innentől kezdve azt tudom mondani, képviselőtársaim, hogy kicsi félelmeink vannak, hiszen a rádióknál már láttuk, hogy mit csináltak ezen a területen. Engedélyt és lehetőséget biztosítottak a helyi kisorádiók átvételére azért, hogy egyenlőleg legyenek, egyenlővélemények legyenek, és ne legyen lehetősége a helyi kisorádióknak saját műsort sugározni. És ugye, arra is lehetőséget biztosítottak, hogy amennyiben az Andy Vajna cége nem tudja esetlegesen átvenni a helyi kisorádió frekvenciáját, akkor viszont a 24 órából 20-ban esetlegesen a Rádió 1 sugározzon, és csak 4 órában kelljen helyi híreket sugározni vagy helyi műsort szolgáltatni, és a 4 óra lehet akár, mondjuk este 8-tól éjfélig is, amikor már kevesen hallgatják a helyi rádiókat.

Innentől kezdve komoly félelmeink vannak ezzel a módosítással kapcsolatban is. Remélem, hogy meg tudják cáfolni, remélem, meg tudnak nyugtatni, hogy nem ez az első lépés arra, amit már kezdtek előkészíteni, hogy egyelőre csak és kizárólag ideiglenes engedélyeket adtak ki az elmúlt időszakban, és nem arról szól, hogy akkor egy átjátszás lesz ismételtlen egy baráti médiaszolgáltatónak, aki a továbbiakban majd egyenlővéleményt fog sugározni mindenki felé.

Kérem államtitkár urat vagy a betérjesztő képviselőtársamat, aki, remélem, hogy olvasta az egész általam benyújtott indítványt, hogy mondja el, hogy mi volt a célja vele, mit kíván tenni ezért, és hogy fogják megakadályozni, hogy a helyi kistévék a továbbiakban függetlenül tudjanak működni, és a helyi emberek megelégedésére szolgáljanak. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, Heringes Anita képviselő asszony. Most megadom a szót Gyüre Csaba képviselő

selő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. GYÜRE CSABA, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Országgyűlés! Egy olyan törvényjavaslat van előtünk, ami látszatra tényleg egy nagyon jó törvényjavaslatnak tűnik, de valóban vannak ezzel kapcsolatban félelmeink. Tény az, hogy 2013-ban lezárult a digitális átállással kapcsolatos korábbi rendszer, és megszűnt a helyi televízióknak az analóg szolgáltatási lehetősége. Akkor, hogy ne legyen nagyobb fennakadás, ideiglenes működési engedély lett kiadva, ideiglenes műsorszórási engedély, és az alapján működnek ezek a helyi televíziók. Összesen 37 szolgáltató működik így az országban ezzel az ideiglenes engedéllyel.

Ezzel nincs is semmi baj, de nyilván egy ideiglenes az ideiglenes, és valamikor át kell állni a végleges rendszerre. Ennek érdekében született meg ez a jogszabály, amely egyszerűvé teszi ezen műsorszóró cégeknek az átállását, illetve a végleges, az ideiglenes szerződésüknek a véglegessé minősítését. Mégpedig milyen módon van erre lehetőség? A módszer az, hogy ezeket meghirdetik, ezeket a műsorszórási jogosultságokat, és amennyiben nincsen rá más jelentkező, csak az adott helyi műsorszóró, akkor vele egy 60 napos eljárás keretében megkötik a szerződést.

Ha viszont van más jelentkező is, akkor valóban ki kell írni a pályázatot, és le kell folytatni azt a bonyolult rendszert, amit a jogszabály erre vonatkozóan előír. Ez valóban szép és jó, hiszen gyorsítja az eljárást, egyszerűbbé teszi az eljárást. Sokkal egyszerűbb a pályázat, és elméletileg visszaélésre sem adna lehetőséget, hiszen amennyiben mégis más is gondolkodik, hogy azon a területen, abban a városban, abban a körzetben ő is digitális műsorszórással helyi vagy regionális szinten akar foglalkozni, akkor neki is megvan a lehetősége, hiszen amikor ezt meghirdetik, akkor ő erre benevezhet, és akkor átalakíthatja nyílt pályázati rendszerré, és ebbe a pályázati rendszerbe ő is bekapcsolódhat.

Hogyan kell meghirdetni, hogy én ezt oda akarom adni, ezt a lehetőséget, regionális vagy helyi lehetőséget? Úgy kell meghirdetni, hogy ki kell írni a hirdetőtáblára, országos napilapban meg kell hirdetni, illetve amelyik helyi lapnak a területét érinti a műsorszórás területe, akkor abban is meg kell hirdetni.

(15.50)

Tehát elméletileg azt mondjuk, hogy van egy hármas rendszer, a helyi hirdetőtábla, az országos napilap és a helyi folyóirat, amelyben meg kell hirdetni, ezáltal bárki tájékozódhat, van 30 napja erre, és ezen időn belül beadhatja ő is. Ez egyébként jogvesztő határidő, de nem probléma a jogvesztő határidő, hiszen a jogbiztonság alapvető érdek, és ezáltal

nem lehet az, hogy majd évek múlva támadják meg valakinek a műsorszórási jogosultságát azon a területen, és évekig tartó pereskedés alakul ki. Így viszont egyértelmű a rendszer.

Mi az, amiben én a hibát, vagy a lehetőséget látom? Az előttem felszólaló képviselőtársam is arról beszélt, hogy vannak bizonyos félelmei, hiszen azt látjuk és az a tapasztalatunk mindannyiunknak, hogy a Fidesz-KDNP és a köré csoportosuló gazdasági érdekcsoport gyakorlatilag kifejezetten pártérdeket szolgál, a médiát igyekszik Magyarországon kiszámítani. Gyakorlatilag egy olyan jellegű egypártrendszerű médiát igyekeznek önök megvalósítani hazánkban, amelynek az a lényege, hogy másfajta véleményét ez a média nem tűr meg. *(Szilágyi György: Így van!)*

Múltkor a Törvényalkotási bizottságban alakult ki ebből komoly vita, amikor még Gulyás Gergely frakcióvezető úr volt az elnöke. Ott arról beszélt, hogy az ellenzék ne panaszkodjon ezen, hiszen éppen hogy azok a tévéműsorok, azok az újságok, azok az elektronikus médiák a legolvasottabbak, amelyek éppen ellenzéki oldalról fogalmaznak meg véleményt. Akkor, azt hiszem, éppen Szilágyi György képviselőtársammal fogalmaztuk meg azt, hogy miért van ez. Azért, mert ezekben a médiákban még a valósággal is lehet találkozni időnként, és nyilván az ember sokkal szívesebben olvassa az igazságot, mint a folyamatos hazugságot.

Tehát amikor médiáról, médiaszolgáltatásról, digitális műsorszórásról beszélünk, akkor nyilván joggal feltételezi az ellenzék, azt gondolom, hogy önök ebben is, itt is - mert minden szinten igyekeznek rátenni a kezüket a médiára - meg akarják akadályozni azt, hogy bármilyen formában is ellenzéki vélemény megfogalmazódjon. Ezt láttuk akár a plakáttörvénynél, de bárhol, ahogy ki lett sajtóztatva az ellenzéki média, ahogy a megyei napilapokra önök rátették a kezüket, vagy azok a gazdasági érdekcsoportok, amelyek önök mögött állnak. Azt látjuk, hogy gyakorlatilag már a megyei napilapok is olvashatatlanok, hiszen gyakran a Fidesz-KDNP pártpropagandáját sugározzák minden szinten a napilapok, a televízió, a rádió és minden.

Most itt tartunk. Nem mintha eddig nem valósult volna ez meg nagyon sok esetben a helyi média szintjén is, nagyon sok esetben már odáig is leér az önök keze, csak az a féltő, hogy ezáltal még jobban ebbe a helyzetbe fogunk kerülni. Én nem mondom, hogy lesz versenytárs, aki ezeket meg fogja pályázni. Nem biztos, hogy lesz, de lehet, hogy lesz. És sajnos az embernek vannak rossz tapasztalatai. Milyen rossz tapasztalatokra gondolok? Nagyon sok törvény már a rendszerváltás időszakát követően, hogy átlátható, transzparens legyen valami, előírta, hogy ezt meg kell hirdetni, mondjuk, a megyei napilapban vagy egy országos napilapban. Azt ugyan már senki nem vizsgálta, hogy a 13. oldalon, amikor már 28 vetőgépet kétszer kétféle területen reklámoztak, a 29. helyen kétszer két centiméteren mikrobetűkkel

van ott a hirdetés. Ezt is meg lehet valósítani, ugyanúgy be lehet rakni a körzeti, regionális újságba, ugyanúgy be lehet rakni az országos lapba, de aztán valószínűleg soha senki nem fogja elolvasni, nem fogja észrevenni, éppen nem azt fogja nézni az illető.

Most önök azt mondják, hogy persze, én rosszhiszeműséget feltételezek önökről vagy azokról a jövőbeni műsorszórókról, akik ezt meg akarják szerezni. Igen, sajnós a rosszhiszeműséget azért feltételezzük, mert gyakorlatilag ez a tapasztalatunk. Amikor egy megyei napilapot kénytelenek lemondani az emberek, mert nem akarják a Fidesz-KDNP pártpropagandáját olvasni, hanem a helyi híreket szeretnék, akkor szeretnénk, ha ez megmaradna a helyi műsorszóróknál is, ez maradna meg náluk. Bizony, önök nem veszik el annak a lehetőségét, hogy megint olyan kezekbe kerüljenek a műsorszórók, amiket szeretnénk elkerülni.

Mi azt szeretnénk, ha a média Magyarországon sokszínű lenne, azt szeretnénk, ha a médiában megszólalnának ellenzéki hangok is, megszólalnának különböző vélemények. Mi nem az egypártrendszernek vagyunk a hívei, mint önök. Mi nem azt akarjuk, hogy csak egy vélemény fogalmazódhasson meg egy országban, hanem azok a vélemények legyenek színesek, legyenek különbözőek, hogy tudjuk ütköztetni a véleményeinket, hogy tudjunk különböző impulzusokat adni az állampolgároknak, és az állampolgárok az alapján tudják eldönteni, hogy ők mit akarnak.

Ne önök mondják meg, hogy mit akarnak az állampolgárok, hanem ők maguk tudják! Ehhez viszont egy széles körű médiára van szükség. Úgy érzem azonban, hogy ez a törvény nem feltétlenül ezt fogja biztosítani számunkra. Köszönöm szépen megtesteltől figyelmüket. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Gyüre Csaba képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Soron kívüli felszólalásra jelentkezett Kara Ákos államtitkár úr. Államtitkár úré a szó.

KARA ÁKOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A sokadik alkalommal azt tapasztaljuk a parlamentben, hogy a Jobbik és a baloldal közös álláspontot foglal el egy kérdésben *(Bana Tibor: Ez olyan nagy baj?)*, közös platformra sikerült helyezkedni. Ezt a tényt szerettem volna az elmúlt percek alapján elmondani, és azt, hogy ennek a szakmai alapja nyilván nem létezik. Erre majd utalni fogok mindjárt. Itt egy politikai közösségről van szó, politikai közös álláspontról.

Ha a jogszabály szakmai részét nézzük, és ha elolvasták volna a javaslatot, akkor világosan láthatnák, hogy a törvénymódosítás nevesíti, hogy az eddig is jogosultsággal bíró helyi, földfelszíni sugárzású televíziók élhetnek ezzel a lehetőséggel. A törvénymódosítás a 34 jelenleg is üzemelő földfelszíni televízió számára jelent egyszerűbb eljárást, amennyiben más igény nem merül fel a 30 napos hirdetményi

időszakban. Ha van más igény, le kell folytatni a pályáztatást.

Ez a szakmai válasz a felvetéseikre, az ehhez kerekített teljesen felesleges politikai vélemények és állásfoglalások meg, gondolom én, a közelgő választásokkal kapcsolatos politikai pozíciókeresés részei. Köszönöm szépen a szót, elnök úr. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Kétperces hozzászólások következnek. Elsőként megadom a szót Mesterházy Attila képviselő úrnak, MSZP.

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Nem pontosan értem, államtitkár úr miről beszél. Az, ami történt a médiában az elmúlt nyolc évben, azt gondolom, pontosan azt a gyanút igazolja, amiről az ellenzék beszél. Önök lenyúlták az országos médiát először a médiatörvénnyel, vásárlással, az ellenzéki média anyagi, forrásbeli ellehetetlenítésével, majd nekiálltak a vidéki lapok felfalásának, majd utána jöttek a vidéki rádiók, most meg jönnek a vidéki televíziók.

Miről beszél államtitkár úr, hogy paranoiás az ellenzék?! Ha az elmúlt nyolc évben nem ez történt volna, akkor maga mondhatná ezt. Jelen pillanatban azonban, azt gondolom, nagyobb szerénységgel kell hozzáállni ehhez a kérdés, mert teljesen világos, hogy most azt készítik elő, hogyan lehet vagy pályáztatón, vagy pályázat nélkül lenyúlni ezeket a vidéki televíziókat, hogy ott is fideszes propagandát tudjanak sugározni az emberek képébe. *(Halász János a fejét rázva: Jaj!)* Halász képviselő úr mosolyog rajta, de önnek van ebben gyakorlata. Nem tudom, talán 2006-ban, amikor az ingatlanokat osztották a civil szervezetek albizottságában, pont ilyen típusú pályáztatásokban volt ön nagy mester. Persze, hogy amikor ön ad be újra egy módosító javaslatot, akkor az ember fejében elkezd csengeni egy vészcsengő, hogy talán nem ugyanazt a sémát akarják-e használni, mint amit az ingatlanelosztásnál használtak. Pont az ön módosító indítványa volt az egyik, amely arról szólt, hogy hogyan lehet a civileket kiszorítani a pályázati döntéshozatalból. *(Halász János: Miről beszélés?)*

Ezek után természetes, ha egy ellenzéki képviselőnek az jut az eszébe, hogy megint le akarják nyúlni ezeket a frekvenciákat, és rá akarják tenni a kezüket azokra a vidéki orgánumokra, televíziós orgánumokra, amelyek még adott esetben helyi hírekkel vannak feltöltve. Ebben a javaslatban, kérem, az van benne, hogy 24 órától 20 órában nincs meghatározva a helyi tartalom. Ez ugyanaz, mint amikor az MTI ingyenes, hogy azzal töltsék fel a különböző lapokat.

Ugyanez történik most is: négy órában kell saját tartalmat szolgáltatni, húsz órában pedig lehet központi kormányzati propagandát adni. És lehet, hogy a négy óra éjjel 0 órától hajnali 4 óráig tart. Hát, ne nézzenek már minket hülyének! Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Gyüre Csaba képviselő úr, Jobbik, két percben.

DR. GYÜRE CSABA (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Engem is Kara Ákos államtitkár úr felszólalása készítetett arra, hogy megszólaljak, hiszen azzal vádol bennünket, ahogyan azt leírtam, hogy közös platformon van az ellenzék, politikai közösséget vállal az MSZP és a Jobbik.

Nem gondolom, hogy ez politikai platformot és közösséget jelentene azért, mert azonos a véleményünk, azért, mert a gyakorlati tapasztalatunk az, hogy ez valósult meg a médiában, amit elmondtam az előző felszólalásomban; az, hogy megszűnik a média sokszínűsége, megszűnik a sajtó szabadsága, megszűnik a véleménynyilvánítás szabadsága Magyarországon, és bizony ez probléma.

(16.00)

És hogy ha ezért szót emelünk, az nem azt jelenti, hogy egy platformon vagyunk, hanem azt jelenti, hogy ugyanúgy gondolkodunk erről, ugyanúgy látjuk azokat a problémákat, amelyeket önök nem látnak, vagy nem akarnak láttatni, vagy pedig valóban el akarják fedni azokat a problémákat, hogy ne lássák az emberek.

Lassan nem a Kádár-rendszer szintjén fogunk járni, hanem a Rákosi-rendszer szintjén, körülbelül azt próbálják meg bevezetni, így próbálják azt elérni, hogy ne legyen Magyarországon szólásszabadság, ne legyen Magyarországon véleménynyilvánítás szabadsága, ne legyen a médiának sokszínűsége, ne fogalmazódjanak meg különböző vélemények. Ez nem azt jelenti, hogy egy platformon vagyunk, ugyanúgy látjuk, ebben a kérdésben is ugyanazok a félelmek merülnek fel bennünk, és hogyha itt 12 ellenzéki párt ülne, én azt gondolom, hogy mind a 12 pártban mindenki, aki demokratikusan gondolkodik, ugyanazok a félelmek fognak megfogalmazódni, és pontosan azért, mert ezt tapasztaltuk, mert önök ezt tették az elmúlt nyolc, hét és fél évben. Önök ezt tették, és ezért már joggal készülünk arra, hogy bizony itt is valamit látnunk kell, itt is azt látjuk már, mert önök a média minden szegmensét eddig lenyúlták, kisajátították, és minden szinten próbálják megakadályozni a véleménynyilvánítás sokszínűségét, a véleménynyilvánítás szabadságát, és ezzel nem értünk egyet. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

(Az elnöki széklet Jakab István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra jelentkezett Józsa István képviselő úr, MSZP-képviselőcsoport.

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Jól jártam az elnökváltással, mert rögtön

szót is kaptam *(Derűltég.)*, úgyhogy szeretettel üdvözlöm ezt a derék lépését elnök úrnak.

ELNÖK: Képviselő úr, a helyzet az, hogy így következett felszólalásra, úgyhogy öné a szó.

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP): Tudom, nem is tehetett volna mást, de azért hadd köszönjem már meg, ha nem kell, akkor is.

Tehát az előttünk álló napirend, a műsorterjesztésről és a digitális átállás szabályairól szóló 2007. évi törvénynek a módosítása önmagában nem biztos, hogy ekkora vitát kellene hogy kiváltson. Ebben igaz van a jelenlévőknek, ez egy technikai jellegű módosítás. Én a magam részéről tisztelettel üdvözlöm az NMHH jelen lévő képviselőjét, aki derekasan gyakran bejár a parlamenti ülésekre. De azért értsék meg azt a kormányoldali képviselőket, amit önök megelégedett mosollyal nyugtáznak, hogy van egy kiválóan működő MTI-jük, ami az egyedüli hírforrás ma Magyarországon, mert ingyen megkapja mindenki, a Classic Rádiótól akármelyik másikig. Mi elmondjuk az MTI-nek a híreit, ez olyan, mint - nem akarok klasszikusokat idézni - az egyenlők meg az egyenlőbbek, az egyenlőbbek azok megkapják a legegzenlőbb híreket, és aztán már béke van a farmon.

Tehát nem igaz az, hogy Magyarországon versenyselvek alapján, a hírek versenye alapján, az európai alkotmányos jogok szintjén értelmezett médiaszabadság van, mert ez egy irányított média. Önök az állami médiába 80 milliárdot pumpálnak, csak azért, hogy azt a tartalmat nyomja, amit a propagandaminisztérium mond. Megvetették a TV2-t, megvetették a megyei lapokat, tehát gyakorlatilag tőkeoldalról, a pénzbefektetés oldaláról is tőkeletesen eluralják a magyar hírközlést. Tehát amikor egy ilyen technikai jellegű módosítás jön, akkor is felmerül az ellenzékben a gyanú, hogy ebben is lehet valami olyan kis gödör vagy olyan kis csapda, amelynek az eredményeként még az eddig talán semlegesesen működő vagy a piac igényeit kielégítő helyi közösségi televíziók is valamilyen irányítás alá kerülhetnek.

Tehát én azt mondom, hogy olvassák azokat a tanulmányokat, amiket korábban, a demokratikus működésük idején olvastak, ébresszék fel magukban azt a szabad embert, amelyek mentén önök éltek 2010 előtt, és próbáljanak abban gondolkodni, hogy Magyarország, egy európai Magyarország nem ilyen, mint amiben önök most nagyon jól érzik magukat vagy látszólag jól érzik magukat. Ha a korábbi, mondjuk, tíz évvel ezelőtti énjükhöz hasonlítják a mai helyzetet, nem biztos, hogy annyira konformnak fogják érezni.

Tehát ez egy elnyomó rendszer, a hírek szintjén mindenképpen, egy lekezelő rendszer, az állampolgárokat gyerekeknek nézi, úgyhogy próbáljanak meg értelmiségi módon állni ehhez a szituációhoz, és ne csak pártkatonaként. Én nem mondom azt, hogy pont ebben az üléssteremben tegyék, mert azért önök büntetést kapnának, de otthon legalább, amikor

egyedül vannak, akkor olvassanak el olyan műveket, olyan írásokat, amin felnőttek, amiről úgy gondolják, hogy attól a demokratikus érzület kialakult önökben, és hasonlítsák össze azzal, ami most van. És akkor rájönnek, hogy még egy ilyen technikai jellegű előterjesztésben is van min gyanakodni, mert a rendszernek az egésze nem igazságos, és nem biztosítja a hírekhez való szabad hozzájutás lehetőségét. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kétperces felszólalásra megadom a szót Heringes Anita képviselő asszonynak, MSZP-képviselőcsoport.

HERINGES ANITA (MSZP): Ami miatt a félelmeink megfogalmazódnak, az az, hogy ezekről a frekvenciákról is majd a Médiahatóság fog dönteni. A Nemzeti Médiahatóság ma az, aki mindenki fölött áll. Még az éves beszámolóival sem kell hogy bejőjön a parlamentbe, még egyébként egy országgyűlési képviselő sem tud nekik normálisan kérdéseket feltenni, mert mindenki felett áll.

Amennyiben egy frekvenciapályázaton döntés születik, akkor a döntés végén nincs fellebbezési joga azoknak, akik adtak be pályázatot. Mehetnek majd a bíróságra, mert más jogorvoslatuk nincsen, még akkor is, ha eljárási hiba történt, mondjuk, egy pályázatban, ami számos esetben megtörténik. Nincs hová forduljon, csak bírósághoz tud menni. Amire a bíróságon átmegy a folyamat, addigra az a helyi kis rádió megszűnt, mert sem az embereit nem tudja megtartani, sem semmit. Majd három hónapra meg 60 napokra kaphat még pluszlehetőséget arra, hogy sugározzon esetleg, ha nem született döntés az ő frekvenciáján, de egyszerűen mennek el a legtöbb esetben ilyenkor az emberek ezektől a rádióktól, mert nem érzik biztonságban a helyüket.

Innentől kezdve minden olyan dolog, amit önálló képviselői indítványban hoznak be elénk, és ami arról szól, hogy csendben a Médiahatóság dönthet bármilyen frekvenciapályázatokban, abban félelem fog megfogalmazódni bennünk, merthogy azt látjuk, hogy a média teljes letarolása történik az elmúlt időszakban. Ez nem demokrácia és nem szólásszabadság, amit önök próbálnak kiépíteni az elmúlt időszakban. Így a félelmeink természetesen egyre erősebbek, és egyre hangosabban fogjuk mondani ezeket a mondatokat.

Halász János képviselőtársamnak pedig csak egy mondatot szeretnék mondani, hogy több alázat és kevesebb arrogancia, képviselőtársam, mert szerintem az egy erős embernek a jogosítványa, hogyha kevesebb az arrogancia és több az alázat. Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem, kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelzés.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megkérdezem Halász János képviselőtársamat, kíván-e az előterjesztők nevében válaszolni az elhangzottakra. *(Halász János bólint.)* Igen, kedves képviselőtársam, öné a szó.

HALÁSZ JÁNOS (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Igyekeztem szerényen és nem arrogánsan felállni, igyekeztem nem arrogánsan ülni csendben a helyemen, de mégiscsak beszéljünk már a valóságról! *(Heringes Anita: Végig röhögött, képviselőtársam!)* A helyzet az, hogy itt egy helyi televíziókról szóló javaslatról beszélünk. Egy valóságos problémát fogalmazunk meg, a helyi televíziók pályáztatását könnyítjük ezzel a javaslattal, ez a szándékunk. Az ellenzéki képviselők pedig nem a valóságról beszélnek, hanem összevissza minden másról.

Nem véletlenül hangsúlyoztam az első felszólalásomban, az expozéban, hogy a helyi televíziókról van szó, de itt az ellenzéki képviselők beszéltek mindenről, helyi rádióról sokkal többet, mint helyi tévékről, a napilapokról sokkal többet, mint a helyi tévékről. Mesterházy képviselő úr pedig azt mondta, hogy ne nézzük már hülyének őket. Szeretném megnyugtatni őt, meg mindenkit, hogy nem nézzük hülyének őket; én is kérek egyet: ne beszéljenek hülyeséget, kérem szépen. *(Heringes Anita: Maga mutogatta az előbb, képviselőtársam, hogy hülyének néz minket!)* Ugyanis miről van szó? Képviselő asszony, feltettem a szemüvegemet, ne értsen már félre mindent! *(Heringes Anita: Képviselőtársam, legalább ne hazudjon! - Az elnök csenget.)* A helyzet a következő.

(16.10)

Itt a helyi tévékről beszélünk. A helyi televíziók közül *(Heringes Anita frakciótársához fordulva: Még egy ekkora bunkó!)* 38 frekvenciáról, 37 darab tévé 38 helyéről. De hát nem ennyi helyi tévé van Magyarországon, hanem sok száz! A döntő többségük kábelen működik, képviselő asszony. Most nem a rádiókról beszélek; a tévékről, a helyi tévékről, és a javaslatunk itt is csak azt a 37-et, összesen 38 helyszínt célozza, ahol a földfelszíni digitális sugárzással érintettek. A többiek kábelen működnek, tehát minden, amit önök elmondtak, még ha föl is háborodnak, szerintem sokkal inkább tartozik a sületlenség kategóriájába, mint a valóságéba.

A helyzet az, hogy a javaslatunk erről szól, azaz a helyi televíziók digitális földfelszíni sugárzásos pályázatának az egyszerűsítéséről, és én most is igyekszem nagyon szerényen ehhez kérni az önök tiszteletteljes támogatását. Ha a mozdulatom pedig félreérthető volt, akkor megkövetem a képviselő asszonyt, mert egyáltalán nem volt semmi szándékom semmi rosszat mutatni; kétségtelen, amit most elmondtam, azt pedig tartom most is, mert szerintem nem kell hülyeségeket beszélni, képviselő asszony.

Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormány-pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **közúti közlekedési nyilvántartásról szóló 1999. évi LXXXIV. törvény és a közlekedéssel összefüggő egyes törvények módosításáról szóló 2016. évi XLIV. törvény módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A Kovács Sándor, Fidesz, képviselő úr által benyújtott előterjesztés T/18564. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Kovács Sándor képviselő úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Képviselő úr, parancsoljon!

KOVÁCS SÁNDOR (Fidesz), a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Használtautó-vásárlás esetén a legnagyobb kockázatot az autó előéletének hiányos ismerete, az információs aszimmetria jelenti. A használtautó-eladások száma a 2008-as válság óta még mindig jelentősen meghaladja az újautó-eladások számát. Új autót jellemzően cégek vásárolnak, a magánszemélyek elsősorban a használtautó-kínálatból elégítik ki igényeiket.

Az előttünk fekvő törvényjavaslat módosítja a közúti közlekedési nyilvántartásról szóló törvényt. Ennek a nyilvántartásnak alapvető célja a tulajdon és a közlekedés biztonságának védelme. Az adatihezonylésre jogosult szervek a törvényben meghatározott vagy törvényi felhatalmazáson alapuló feladataik ellátásához szükséges adatokat igényelhetik a közúti közlekedés nyilvántartásából. Ennek során meg kell hogy jelöljék a vonatkozó adat megismerésére felhasználható jogszabályi rendelkezéseket.

A kötelező gépjármű-felelősségbiztosításról szóló törvény arról rendelkezik, hogy a biztosítóknak a szerződéskötésre kötelezettek veszélyközössége terheinek megfelelő elosztása és a szerződések díjának kockázatarányos megállapítása érdekében a kárrendezéssel kapcsolatos feladatok ellátása céljából kártörténeti nyilvántartást kell vezetni azzal, hogy a gépjárművek kárelőzményeivel kapcsolatos adatok a Magyar Biztosítók Szövetsége számára is hozzáférhetővé válnak, akár külföldön bekövetkező káresemények esetén is. Jelentősen könnyebb lesz a biztosítási ajánlat elbírálása és a kártérítési igények jogosságának megállapítása. A módosítás a jelenleg is létező ellenőrzési mechanizmus, a gépjárművekkel kapcsolatos károsodás szélesebb körére terjed ki. A társadalom számára jelentős biztonságot jelent, ha a gépjárművek kárelőzménye a biztosítással kapcsolatban is vizsgálhatóvá válik. Ez egyrészt csökkenti a visszaélések lehetőségét, másrészt széles körű tájékoztatást ad a jármű tulajdonosának és üzemeltetőjének.

Kérem ezért a képviselőtársaimat, hogy szavazatukkal támogassák az indítványt. Köszönöm szépen a lehetőséget. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdem az államtitkár urat, most vagy a vita későbbi szakaszában kíván felszólalni. *(Jelzésre:)* Az államtitkár úr jelzi, hogy most kíván szólni, tehát öné a szó, államtitkár úr.

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. A kormány támogatja az előterjesztést. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Megadom a szót Józsa István képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. JÓZSA ISTVÁN, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Úgy tűnik, mintha Fidesz-vezérszónok nem lenne, de tekintve, hogy egyéni képviselői indítványról van szó, elég erősnek érzik a javaslatot ahhoz, hogy más fideszes képviselő már nem kell hogy megtámogassa.

Az az igazság, hogy szakmailag ez a javaslat már nagyon érett. Tehát egy ilyen nyilvántartás, amiből nyomon lehet követni egy autónak a valós sérüléstörténetét, javítástörténetét, biztosítástörténetét, mindenféle szempontból az átláthatóságot, ennek a területnek a tisztulását jelenti. Ugyanis van egyrészt egy kockázat valóban a biztosítók részéről, hogy esetleg túlszámlázásra kerül sor, vagy többször figyelembe veszik a hasonló sérüléseket, de alapvetően a használtautó-vásárlók megkérőztetését kell elhárítani, hogy ennek elejét lehessen venni bizonyos információtechnológiai, adatbázis-kezelő eszközökkel.

A javaslat úgy módosítaná a közúti közlekedési nyilvántartásról szóló törvényt, hogy a gépjárművek kárelőzménye a biztosítással kapcsolatban nagyobb körben is vizsgálható legyen. Ha ez nemcsak a biztosítóknak az érdekeit szolgálja, hanem például a használtautó-vásárlók számára is, ha nem is közvetlenül, személyesen, de egy biztosító által történt lekérdezés általi megerősítést jelenthet, akkor kifejezetten hasznos lehet a biztonság növelése céljából.

Ebben a témakörben 2016-ban már benyújtottak egy törvényjavaslatot, ami a fenti kérdést rendezte volna 2018. január 1-jétől, azaz hamarosan. Nyilvánvaló, hogy valakik időben rájöttek arra, hogy mit rontottak el ebben a törvényjavaslatban, és azt próbálják meg most, még a hatálybalépés előtt kijavítani, helyrehozni.

Bár a javaslat - ahogy én is említettem - az átláthatóságra hivatkozik, az is nyilvánvaló, hogy a módosítással igazán jól a biztosító társaságok fognak járni, hiszen költségmentesen tudnak egy-egy gépjárművel kapcsolatban adatokhoz jutni, amit a későbbi díjazások kialakítása során felhasználhatnak.

Én személyesen azon a véleményen vagyok, hogy az informatika mai fejlettségi szintjén nem túlzó követelmény az, hogy ingyen hozzá lehessen jutni ezekhez az adatokhoz. Igenis kell egy ilyen adatbázist vezetni, ahol nyilvántartják a gépjárművek kárelőzményét, és azt tartanám jónak, ha ez a használtautóvásárlóknak a gondjait is enyhíthetné. Ezt majd a gyakorlat fogja megmutatni, mert én látom benne a lehetőséget, hogy ez a pozitív következmény is előálljon, de majd a gyakorlat után tudjuk megmondani, hogy ez az egyébként többek által, általam is kívánatosnak tartott cél bekövetkezik-e. Az pedig, hogy a biztosítótársaságok is világosabban látnak, illetve mi magunk is világosabban látjuk a biztosítótársaságoknak a tevékenységét, hogy ki miért mit fizet ki, milyen eseményt jegyez be, úgy gondolom, a tisztuláshoz egy állomása, tehát pozitív következményeket hozhat. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem a képviselőtársaimat, hogy a frakciók képviselőiben kíván-e még valaki élni a vezérszónoki felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok. A vezérszónoki felszólalásokat lezárom.

Most további képviselői felszólalások következnek. Megadom a szót Keppli Lajos képviselő úrnak, Jobbik-képviselőcsoport.

(16.20)

KEPLI LAJOS (Jobbik): Nagyon röviden csak annyit szeretnék mondani, hogy a Jobbik Magyarországért Mozgalom frakciója az előterjesztést támogatja. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem, hogy van-e még további felszólalási szándéka valamelyik képviselőtársamnak. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megkérdem a képviselő urat, hogy kíván-e reagálni a vitában elhangzottakra mint előterjesztő. *(Kovács Sándor jelzésére:)* Igen, öné a szó.

KOVÁCS SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselők! Köszönöm szépen a támogatást. Csak egyetlenegyre szeretnék válaszolni Józsa István képviselőtársamnak. A használt autó vásárlásakor a kötelező biztosítás megkötésére is vonatkozik a kárelőzmény, tehát azt gondolom, hogy az ön aggálya... - a vásárlók is bele fognak látni, éppen ezáltal lesz átlátható és részükre biztonságosabb, hiszen nem viheti el addig az autót, amíg nincs a biztosítás megkötve a használt autóra. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **kereskedelemtörvényről szóló 2005. évi CLXIV. törvény, valamint a turisztikai térségek fejlesztésének állami feladatairól szóló 2016. évi CLVI. törvény módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/18537. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Fónagy János államtitkár úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A kormány által 2017 októberében megtárgyalt és elfogadott „Nemzeti turizmusfejlesztési stratégia 2030” kiemelt célként fogalmazza meg a turisztikai szektor digitalizációját, innovatív technológiai megoldások és folyamatok kialakítását, valamint a digitális készség fejlesztését.

A stratégia összhangban van az Európa 2020 célkitűzésével, amely szerint a turisztika fejlesztése innovációkon keresztül valósul meg. A modern kor elvárásai miatt minden szektorban cél, hogy a digitális technológiákat minél szélesebb körben alkalmazzák, és aknázzák ki az ebben rejlő lehetőségeket. Az előterjesztés célja annak az első kötelező technológiai lépésnek a megvalósítása, ami a szálláshelyszolgáltatáshoz használt alkalmazások korszerűsítését, az adatvezérelt internetes kommunikációba történő becsatlakozást jelenti.

A törvényjavaslat a kereskedelmi és egyéb üzleti célú szálláshelyszolgáltatók statisztikai jellegű adatszolgáltatási folyamata átalakításának első lépését tartalmazza annak érdekében, hogy a szálláshelyszolgáltatással kapcsolatos statisztikai adatok naprakészek és pontosak legyenek, ezáltal lehetővé teszi a magyarországi turizmusfejlesztés céljainak statisztikai adatokon nyugvó konkrét meghatározását. Az adatok felhasználása, az abból levonható egyértelmű, számszerűsíthető következtetések még inkább elősegítik a szálláshelyek szolgáltatásainak célzott fejlesztését, versenyképességük támogatását, valamint a turisztikai ágazaton belül a hatékonyabb működés megvalósítását. Ezen célok meghatározása érdekében szükséges a kereskedelemtörvény felhatalmazó rendelkezéseinek pontosítása. Ennek értelmében a kormány kialakíthatja a szálláshelyek nyilvántartásának személyes adatot nem tartalmazó adattartalmát és a nyilvántartás vezetésére vonatkozó részletes eljárási szabályokat.

A turisztikai térségek fejlesztésének állami feladatairól szóló törvény módosításával megalakul a nemzeti turisztikai adatszolgáltató központ, ami a digitális technológia turisztikai ágazatba történő szélesebb körű bevezetését jelenti. A nemzeti turisztikai adatszolgáltató központ egy felhőalapú szolgáltatást biztosító informatikai rendszer lesz, amelynek üzemeltetőjét a kormány rendeletben jelöli ki. A nemzeti turisztikai adatszolgáltató központ rendsze-

re személyes adatot nem tartalmaz, az adatok rögzítését a szálláshely-szolgáltatók fogják végezni digitális felületen keresztül.

A turisztikai szektor digitalizációjának másik fontos lépése, hogy a szálláshely-szolgáltatók részére kötelezővé teszi a szálláshelykezelő szoftver alkalmazását, amelyen keresztül történik a statisztikai adatok továbbítása a nemzeti turisztikai adatszolgáltató központ felé. Az adatszolgáltató központ napi adatkommunikációt tart fenn a szálláshelyek alkalmazásaival, és kizárólag a meg nem személyesített adatok felhasználásával egy átfogó, naprakész adatbázist épít fel automatizált módon.

A digitalizáció és az említett jogszabályi módosítások hozzájárulnak ahhoz, hogy a szálláshely-szolgáltatók adminisztratív terhei a jövőben csökkenjenek oly módon is, hogy a szálláshely-szolgáltatók a létrehozott központi rendszeren keresztül szolgáltatják az összes statisztikai adatot az érintett szervek felé. A bevezetendő technikai újítások lehetővé teszik az eddigi adminisztratív folyamatok egyszerűsítését és az adminisztratív terhek jelentős mértékű csökkentését. Az új rendszer további előnye, hogy felállításával az érintett szervek számára is megkönnyíti a statisztikai adatokhoz való hozzáférést, biztosítja az adatok naprakész, egységes, illetve a feldolgozás hatékonyságát biztosító formában történő rendelkezésre állását.

A törvényjavaslat ugyanakkor nem érinti az önkormányzati adóhatóság, valamint az idegenrendészeti hatóság hatáskörét, azonban ezen hatóságok felé a szálláshely-szolgáltatók által a szükséges adatszolgáltatás is egyszerűbb és átláthatóbb módon tud megvalósulni, lehetővé válik ugyanis az ezen adatkörekre vonatkozó dokumentáció szálláshelykezelő szoftverből történő közvetlen előállítása, amely adatokhoz, figyelemmel az adatvédelemre vonatkozó jogszabályokra, csak a szálláshely-szolgáltatók férhetnek hozzá. Az ágazat digitalizációja elkerülhetetlen társadalmi és gazdasági érdek, amelyet mihamarabb szükséges megvalósítani.

Tisztelt Ház! Az elhangzottakra figyelemmel kérem, hogy a törvényjavaslatot megvitatni és az elhangzott vita után, a szavazás során támogatni szíveskedjenek. Köszönöm a figyelmet. Elnök úr, köszönöm a lehetőséget. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most vezérszónoki felszólalások következnek. Megadom a szót Szatmáry Kristóf képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

SZATMÁRY KRISTÓF, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! A konkrét javaslat megítélésénél talán érdemes néhány szót magáról a turizmusról és annak jelentőségéről szólni, mert így érthető talán jobban a most benyújtott javaslat Fidesz

általi támogatása, amit most megelőlegezek itt a beszéd elején.

Tehát jól tudjuk azt, hogy a turizmus Magyarországon jelentős mértékben járul hozzá a gazdaság élénkítéséhez és a munkahelyteremtéshez. A nemzetgazdasági jelentőségét az adja, hogy egyébként ez az egyetlen olyan szektor szinte kivételként, amely külföldi tőke vagy jelentős külföldi tőke nélkül is fenntartható, a hazai erőforrásokra alapozva rentábilisan működtethető. A turizmus jellemzően a kis- és középvállalkozások területe, 2015-ben a KSH által 46 ezer egyéni vállalkozást tartottak nyilván a turizmus ágazatában. Az elmúlt évek adatai is a szektor fontosságát mutatják, egyik kiemelt húzóágazata Magyarországnak a turizmus, amely fontos szerepet játszik mind a GDP előállításában, a foglalkoztatásban, mind a fizetési mérleg egyensúlyának megőrzésében.

2010 óta elmondható, hogy folyamatosan javulnak turisztikai mutatóink, ezek közül is a tavalyi év a legdinamikusabb fejlődést mutatta. A leginkább szembetűnő mégis az, hogy nemcsak a saját korábbi, főként 2010 előtti adataihoz képest is kiugró változás történt tavaly, de nemzetközi összehasonlításban is nagyon jónak mondhatók a magyar turizmus adatai. Ez részben köszönhető a turizmusban működő sok-sok vállalkozásnak és sok-sok dolgozónak, köszönet nekik innen is, de részben talán köszönhető a kormányzat kiemelt támogatásának is.

Ha csak a kereskedelmi szálláshelyek forgalmának alakulását nézzük, azt látjuk, hogy 2016-ban majdnem 7 százalékkal, az eltöltött vendégéjszakák száma is közel ennyivel nőtt a vendégek számához hasonlóan.

(16.30)

Ennél jelentősebb ütemben nőtt és kiugrónak számít a szállásdíjak növekedése, amely meghaladta a 10 százalékot a tavalyi évben, egyébként az összes bevétel eddig 9,3 százalékkal multa felül az előző évi eredményeket. Hosszan lehetne sorolni a statisztikai adatokat, ami a lényeges, hogy az idei évben eddig ismert, 2017 január-márciusa között is folytatódik ez a dinamikus növekedés, és valószínűleg év végére a 2016-os rekordévet is meg tudjuk haladni. Már csak azért is, mert jó néhány olyan nemzetközi sportesemény került megrendezésre az idei évben, lásd FINA, lásd Győrött az európai ifjúsági olimpia, amely reményeink szerint jelentősen növelte a hazánkba látogató és itt vendégéjszakát eltöltő külföldiek számát.

Mint jeleztem, Európában is kiemelkedő eredményt értünk el. Itt talán érdemes megemlíteni, hogy ennek egyik oka nem utolsósorban, a világranglistákon is előkelő helyet foglalva el, a legbiztonságosabb európai városok és országok listáján lévő előkelő helye Magyarországnak és Budapestnek. Mindezek mellett, természetesen a kormányzati támoga-

tások mellett látszik az, hogy a Kisfaludy-program szálláshelyfejlesztési konstrukciójában meghirdetett pályázatok vagy az ott most folyó munka is jelentős fejlődéshez vezethet.

Eddig a szép adatok, és akkor itt rátérve a benyújtott javaslatra, azt kell látni rendszerszinten, hogy ennek a fejlődésnek a fenntartásához, amely mint látható, nemzetgazdasági szempontból is fontos, az alapjait meg kell teremteni. Tehát látni kell, hogy önmagától azért, mert egy csodálatos országban élünk, azért, mert vendégszeretőek vagyunk, nem biztos, hogy fenntartható ez a fejlődés, tehát szükség van olyan beruházásokra, szükség van olyan intézkedésekre, amelyek reményeink szerint hosszú távon megalapozzák ezt a fejlődést.

Itt térünk rá arra a benyújtott javaslatra, amely szándékaink szerint azt a célt szolgálja, hogy a kereskedelmi és egyéb üzleti célú szálláshely-szolgáltatók olyan statisztikai jellegű adatszolgáltatást tudjanak a jövőben nyújtani, amely valóban megalapozza, naprakésszé teszi azokat a statisztikai adatokat, amelyek alapjai egyébként bármilyen fontos fejlesztési tervnek, bármilyen hosszú távú fejlesztési elképzelésnek. Nem utolsósorban cél az, hogy lehetővé váljon a magyarországi turizmusfejlesztés céljainak olyan statisztikai alapon nyugvó korrekt meghatározása, amelyre eddig egyébként nem volt lehetőség. Ezen adatok felhasználásával a szálláshelyek szolgáltatásainak célzott fejlesztése, versenyképességük támogatása, valamint az így nyert adatok felhasználásával az ágazaton belüli hatékonyabb működés is reményeink szerint kialakítható.

Tisztelt Képviselőtársaim! Államtitkár Úr! Szeretnénk egyértelművé tenni, hogy mi azért is támogatjuk a Fidesz-frakció részéről ezt a javaslatot, mert meggyőződésünk, hogy ez nem csupán egy adatgyűjtési cél, nem adminisztrációnövelő, hanem valójában szoftver segítségével, XXI. századi módon egy adminisztrációcsökkentő, de egyébként az állam és a szakma számára friss, új adatokat eredményező rendszer lesz. Ennek egyébként többek között az is a célja, hogy az átláthatóság megteremtődjön, a tisztességesen működő szálláshely-szolgáltatók megérdemelt jobb helyzetbe hozása is megvalósuljon, ezáltal egyébként az egész turisztikai ágazat gazdasági fehéritése is megvalósuljon.

Még egyszer, a fő cél az, hogy olyan átlátható, az elemzések, a fejlesztések számára megalapozott adatbázis jöjjön létre, amely megalapozhatja ennek az elmúlt 7-8 évben tapasztalható nagyon impozáns fejlődésnek a további fenntartását. Ezért is a Fidesz-frakció részéről a javaslattal kapcsolatban azt tudom mondani, hogy kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy támogassák azt. Köszönöm szépen a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Józsa István képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. JÓZSA ISTVÁN, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ez a szépreményű törvényjavaslat, amelyik előttünk fekszik, ennek az a célja, hogy a turizmus szereplői, így a szálláshely-szolgáltatók elektronikus úton adatokat küldjenek egy újonnan felállítandó szervezetnek, a Nemzeti Turisztikai Adatszolgáltató Központnak. Az előterjesztők egyetlen dologra nem válaszolnak, hogy miért és mire lesz jó ez az adatszolgáltató központ. Elképzelni el tudjuk, meg Szatmáry Kristóf képviselőtársam is mesélt a saját elképzeléseiről, de ez leírva nemigen van.

Azt már nem is említem, hogy ez az egész nem felel meg a jogalkotási törvénynek, mert az azt tartalmazza, hogy a törvényjavaslat előterjesztésekor a hozzá kapcsolódó megvalósítási rendeletnek, kormányrendeletnek is ismertnek kellene lennie. Ezt önök már rég elfelejtették, mint ahogy az is ritka kivételnek számít, hogy ez az előterjesztés a kormány által került ide a parlament elé, és nem Szatmáry Kristófot kérték meg, hogy hozza már ide be.

Az előterjesztő álláspontja szerint a digitalizáció követeli meg az új szabályokat. A vendéglátók eddig is teljesítettek adatszolgáltatást, csak papíralapon, a település jegyzőjének és a Központi Statisztikai Hivatalnak. Az új rendszer a mainál sokkal komolyabb lesz a várakozások szerint, csak éppen a lényegét nem lehet róla tudni. A részletszabályokat a kormányrendeletben akarja majd megállapítani, erre felhatalmazást is kap a törvényi előterjesztés szerint, így például arra is, hogy milyen adatokra lesznek kíváncsiak, és ez már azért nem mindegy.

Tehát erről tudnánk vitatkozni itt a parlamentben, hogy mi az az adat, ami mondjuk, az épülésére szolgál mind a fogyasztóknak, mind a szolgáltatásfejlesztésnek, és mi az, ami más vonatkozásokat is hordozhat. Az természetes, hogy bár személyes adatokat nem kérhetnek ebben a rendszerben, de egyedi azonosításra alkalmas módon fognak látni ebben a központban minden szálláshelyről minden fontosabb adatot, tényezőt, napra pontosan fogják látni, hogy valaki milyen foglaltsági szint mellett működik, mennyire nyereséges, milyen költségei vannak. Nem meglepő természetesen, hogy a tisztulás jegyében az adatokat a Nemzeti Adó- és Vámhivatal is látni fogja.

A magyarázat hiányát az indoklás is jól példázza, ami úgy szól, idéznék belőle: „További cél, hogy lehetővé váljon a magyarországi turizmusfejlesztés céljainak statisztikai adatokon nyugvó konkrét meghatározása, és ezen adatok felhasználásával a szálláshelyek szolgáltatásainak célzott fejlesztése, versenyképességük támogatása, valamint az így nyert adatok felhasználásával az ágazaton belül a hatékony működés elősegítése.”

Ez nagyon szépen hangzik, de hogy az így kapott adatokkal mindezt hogyan tudják elérni, arról már egy szó sincs. Ezért lenne jó, ha legalább a körvonalai látszanának ennek a kormányrendeletnek, amit ennek a felhatalmazásnak a birtokában fognak önök írni.

Tehát a céllal egyetértünk, ez egy követendő, jó cél lehet; az más kérdés, hogy a piaci szereplők már nemigen bíznak abban, ami kormányzati, mert láttak már olyan esetet, amikor fideszes potentátok lenyúltak bizonyos ágazatokat, úgyhogy nem olyan túl nagy a bizalom. Az, hogy az elektronikus adatszolgáltatás önmagában egy előremutató, nem ördögtől való gondolat, ezzel egyetértünk, ahogy a turizmus hatékonyabb fejlesztése is egy fontos nemzetgazdasági cél; különösen a vidéki turizmus nagyon sok területen az egyedüli bevételi forrása az ott élőknek, mert a többi a gazdasági átalakulás eredményeként sokkal kevesebb munkáskezet igényel.

(16.40)

Az is kérdés azonban, hogy az új rendszerről, ahogy mondtam, vajmi keveset lehet tudni. A részleteket a kormány úgy határozza meg, ahogy jónak látja, arra sem az országgyűlési képviselőknek, sem a szakmai szervezeteknek nem valószínű, hogy lesz rálátása. Tehát ezúton javasolnám, hogy a kormányrendelet tervezetét legalább a szakmai szervezetek között forgassák meg, hogy azoknak az észrevétele, akiket érint, különösen a fejlesztés területén, az legalább hasznosulhasson.

Az is látható, és aggodalomra ad okot, hogy miközben a Fidesz turizmusbeli terjeszkedése egyre látványosabb, Mészárosék a fél Balatont felvásárolták, a Tiborcz-szállodák, -kastélyok gyarapodása vagy kimondottan, vagy strómanokon keresztül látszik például Egerszalókon, így üzleti titoknak minősülő adatkörre rálátást adni akárkinek enyhén szólva nem megbízható, nem övezi különösebb bizalom a szereplők részéről. Sőt, ilyen értelemben úgy érzik, hogy a törvénnyel a saját üzleti működésük versenyképessége kerülhet veszélybe.

Mindezek alapján: vannak jó elemei az előterjesztésnek, jó gondolatok, de az egész így összességében elég sok aggályt is felvet, amit szeretném, ha biztosítékokkal előznének meg, hogy ez tisztán, korrekt módon fog működni. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Kepli Lajos képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

KEPLI LAJOS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Valóban van valami igazság abban, hogy ha egy normális országban élnénk, és nem azt tapasztaltuk volna, amit az elmúlt hét vagy lassan nyolc évben tapasztaltunk, akkor azt is mondhatnánk, hogy ez egy nagyon helyes irány, egy nagyon jó kezdeményezés, hogy egy központi adatbázist hozunk létre egy ágazati területen, és minden olyan adatot, ami releváns ahhoz, hogy fejleszteni tudjuk a

turizmust, azt egy központi rendszerben fogunk tárolni. Bizony, a XXI. században élünk, az, hogy a szálláshely-szolgáltatók elektronikusan jelentik be és anonimizálva a vendégeket, akár a vendégéjszaka-számot egy felhőalapú rendszerbe, természetesen semmi kifogásolnivaló nem lenne benne, sőt még egyszerűen mondom, üdvözlendő lenne.

Azonban jó néhány kérdés felmerült bennünk is a törvényjavaslat szövegét olvasva, egyrészt a rendszerrel, másrészt pedig magával a turizmus lehetséges fejlesztési irányával kapcsolatban. Azt azért le kell szögeznünk, hogy ma a hazai turizmusnak nem az a legnagyobb problémája, hogy a szálláshely-szolgáltatók egy része nem teljesen tisztán végzi a működését. Ez szintén nagy probléma, és természetesen foglalkozni kell vele, de talán a legjelentősebb probléma a munkaerőhiány.

A turizmusban is, egyébként más iparágakban is vagy más gazdasági ágazatokban, de a turizmusban talán, ami a leginkább érzékelhető, hogy egyre inkább súlyos munkaerőhiánnyal küzdenek a szálláshely-szolgáltatók, a vendéglátósok és más, a turizmuságazatban működő vállalkozások, amit nyilvánvaló, hogy ennek a törvénynek nem is feladata orvosolni, de a turizmuságazat jövőjét veszélyezteti, és főleg a kicsi és közepesebb vállalkozások, szolgáltatók részéről. Hiszen a nagyok azok, akik a meglévő munkaerőt még meg tudják szőlítani, meg tudják fizetni, maguknál tudják tartani, a kisebbek azok, akik kevésbé tudják felvenni a versenyt, és vagy a kevésbé szakképzett munkaerő jut nekik, akik a szolgáltatói piacon megmaradtak, vagy pedig nem is jutnak megfelelő munkaerőhöz, ezért szélsőséges esetben akár be is zárhatnak.

Ezt mindenképpen és sürgősen orvosolni kell, hiszen néhány éven belül kritikus problémákhoz vezethet. Azonban ha már ott tartunk, hogy elektronikusan fogjuk kezelni ezentúl a szálláshely-szolgáltatók adatait, és ezt felhasználjuk a turizmus fejlesztése céljából, akkor jön a következő kérdés, hogy ezt az egész elektronikus rendszert, ezt a szoftvert, amit majd minden szálláshely-szolgáltatónak meg kell vásárolni és alkalmazni kell, ki fogja kifejleszteni, mennyiből fogják kifejleszteni, ki lesz ennek az egésznek a nyertese. Ha már megvan, akkor természetesen örülök, ha ezt elmondja majd államtitkár úr.

A másik pedig, hogy ki fogja az adatokat kezelni. Hiszen valóban, egy ilyen adatbázis, amiben benne van a hazai turizmussal, a szálláshely-szolgáltatással és vendéglátással kapcsolatos adatok jó része, az egy nagyon nagy érték. Főleg akkor nagyon nagy érték, ha egy országban a miniszterelnökhöz meglehetősen közel álló körök egyre nagyobb szellemet hasítanak ki a turisztikai üzletágból. Hiszen versenyelőnybe, helyzeti előnybe kerülhetnek azáltal, ha ezen piaci információk birtokában kedvezőbben tudják akár azt megválasztani, hogy a jövőbeni beruházásaikat földrajzilag hol eszközöljék, hol vásároljanak akár egy szállodát vagy hol üzemeltessenek egyéb vendéglátóegységet, vagy bármilyen más olyan információhoz

hozzájutni, statisztikai információhoz, ami helyzeti előnybe hozhatja őket a versenytársaikhoz képest; hacsak nem egyenlő és egyforma az esélye a hozzáférésnek ezekhez az adatokhoz, és mindenki, aki ilyen szálláshely-szolgáltató vagy ilyen létesítményt üzemeltet, ugyanazokkal a feltételekkel juthat hozzá.

Természetesen megint csak nagy kérdés, hogy ki a kezelője, ki az adat birtokosa, aki ezek után már bármelyik, az adatbázisban szereplő adathoz szabadon hozzájuthat majd, és ő kiknek fogja azt esetlegesen továbbadni. Azt tudjuk, hogy a hatóság is, a NAV adott esetben hozzáférhet ezekhez az adatokhoz. Magyarul, mivel felhőalapú szolgáltatásról van szó, feltételezem, az azt jelenti, hogy amint megérkezik a vendég a szálláshely-szolgáltatóhoz, abban a pillanatban, amint beregisztrálják a rendszerbe, ez a központi felhőalapú adatbázisba bekerül, tehát akár a hatóság, akár más, aki ehhez hozzáfér, azonnal látja, hogy adott szálláshelyen milyen jellegű, akár terheltség van, hány vendég tartózkodik éppen az adott szálláshelyen, és akár ez egy ellenőrzés alapja is lehet. Reméljük, hogy nem a szálláshely-szolgáltatók vegzálásának lesz ez az újabb eszköze, meg a sarcolásának, de természetesen akár azt is lehet ezúton ellenőrizni, hogy az adott számú vendégre az idegenforgalmi adó megfizetésre került-e, és más egyéb járulékok és a vonatkozó költségek befizetésre kerültek-e.

Tehát lehet a turisztikai ágazat területén egy gazdaságfehérítő hatása ennek a törvényjavaslatnak, és természetesen visszaélésre is lehetőséget ad. Ezt minden esetben el szoktuk mondani. Minden törvényjavaslat, ami adatbázisról, adatok kezeléséről szól - a múltban volt már itt a parlament előtt az energetikai szektorból, más szektorokból is ilyen hasonló javaslat, talán a víziközműszektorból legutóbb, ami egy központi adatbázis felállítását kezdeményezte -, és mindegyiknél el lehet mondani, hogy természetesen az adatok birtokosa ezt felhasználhatja pozitív és negatív módon is, ezért kell nagyon körültekintően szabályozni, hogy ki és milyen módon férhet hozzá ezekhez az adatokhoz.

A turizmus fejlesztése - ahogy el is kezdtem, azzal is fogom befejezni - valóban nagyon szükséges ma Magyarországon, nagy problémák vannak. A probléma egyrészt az, hogy kezd egy tulajdonosi kör vagy egy céghálózat kezében összpontosulni a turisztikai ágazat. A másik pedig az, hogy akik kisebb családi vállalkozásokat, kis- és közepes vállalkozásokat, szálláshelyeket üzemeltetnek a turizmusban, ők egyre kevésbé jutnak munkaerőhöz, és egyre rosszabb feltételek között tudnak működni. Amikor beharangozzák a több száz milliárdos turisztikai fejlesztési forrásokat, amelyek majd a közeljövőben hozzáférhetők lesznek, akkor mindig némi aggálllyal hallgatjuk ezeket a bejelentéseket, hogy ki és hogyan fog ezekhez hozzáférni. Hiszen a közelmúltbeli tapasztalat is az, hogy bizony itt is, akár más közbeszerzéseknél, Mészáros Lőrinc és céghálózata jelentős szeletet hasít ki magának, vagy akár a nagy több-

ségét is ezeknek a beruházásoknak vagy közbeszerzéseknek, beszerzéseknek, pályázati forrásoknak elviheti.

Úgyhogy oda fogunk természetesen, ahogy az eddigiekben, a közeljövőben is figyelni. Amennyiben ez a törvényjavaslat elfogadásra kerül, márpedig feltételezem a kormánytöbbségből adódóan, hogy elfogadásra kerül, akkor pedig a végrehajtását és a felhasználását felügyelni fogjuk 2018-tól már kormányra kerülve, addig pedig ellenzékből.

(16.50)

Természetesen ilyen probléma onnantól kezdve fel sem merülhet, hogy ki és milyen hátrányos megkülönböztetéssel és milyen negatív módon használja fel ezeket az adatokat. A turizmus fejlesztése mindenkinek, aki itt a magyar parlamentben ül, politikai pártállástól függetlenül egyaránt érdeke, hiszen a magyar gazdaság egyik húzóágazatáról van szó. Különösen nálunk, a balatoni régióban ez talán még nyomatékosabban kijelenthető. Ha a fejlesztési források rendelkezésre állnak, jócskán lenne mit fejleszteni, jócskán van olyan terület, ahol bizony fejlesztésre szorulunk.

Azt gondolom, hogy a közeljövőben ezeknek a fejlesztéseknek meg is kell valósulniuk, ha komolyan gondoljuk azt, hogy a turisztikában Magyarországon a jövőben nagyobb stratégiában, nagyobb lehetőségek terén, nagyobb gazdasági potenciálban gondolkodunk. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik sorai-ban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Kettőperces felszólalások következnek. Megadom a szót Mesterházy Attila képviselő úrnak.

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Már maga az egy üdítő kivétel, hogy a tárca hoz be egy javaslatot, ami egy szektort érint, és nem önálló képviselői módosító indítványként érkezik be ide a Házba. Ez mindenféleképpen egy pozitívum.

Azt kérdezném államtitkár úrtól, hogy megvalósul-e bármilyen formában a civil ellenőrzés vagy rálátás erre az adatbázisra és erre az egész folyamatra vagy rendszerre, amit most szeretnének kiépíteni. Ahogy az imént jobbikos képviselőtársam is utalt rá: mennyire lesz ez versenysemleges? Tehát az az adatbázis, ami így előáll, az egy honlapon nyilvánosan kereshető-e, vagy bizonyos feltételek, regisztráció után X., Y., Z. hozzájuthat-e, kezdve az újságíróktól a civil szervezeteken át a szektor szereplőitől? Ha például valaki egy beruházást akar Magyarországon eszközölni, akkor az egy fontos információ, hogy hol milyen adatok, milyen kihasználtsági adatok mentén működnek a szálláshelyek; tehát a nyilvánosság kérdése, hogy még egyszer visszautaljak rá.

Egyébként pedig az a szándék helyes a kormány részéről, ha egy szektorban a tisztulás vagy az átláthatóság irányába akarnak menni, hogy jobban legyen tervezhető akár a stratégia, akár az európai uniós vagy a kormányzati források felhasználása, és ha ebbe a NAV is becsatlakozik, az mindenféleképpen hasznos. Csak ezt a helyes célkitűzést helyes eszközökkel kellene valamilyen formában elérni. A mi gondolkodásmódunk szerint a nyilvánosságot, a civil szektort vagy a turizmusszektorra összefogó érdekképviseleti szervezetek bevonása egészen biztosan segítheti ezt a folyamatot. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem, kíván-e még élni valaki képviselőtársaim közül a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megadom a szót Fónagy János államtitkár úrnak, aki válaszolni kíván az elhangzottakra.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Előljáróban engedjék meg, hogy megköszönjem az előterjesztés szakmai céljait támogató, azokat helyesnek tartó és az általunk is elérni kívánt célokat egyébként helyesnek tartó ellenzéki hozzászólásokat is. A hozzászólásokból is kiderült, hogy képviselőtársaim a turizmus jelentőségével tisztában vannak, hazai fejlesztésének fontosságával tisztában vannak, és annak eszköztárát minden lehetséges rendelkezésre álló eszközzel, így az informatika eszközeivel is támogatásra alkalmasnak, mi több, szükségesnek tartják.

A köszönet szavai után engedjék meg, hogy ismételen kihangsúlyozzam, hogy ez a rendszer, amire most javaslatot teszünk, nem egy új szervezet, ez egy informatikai program, amely programnak természetesen van működtetője, amely a turisztikai térségek fejlesztésének állami feladatairól szóló törvény kijelölése alapján az állami turizmusfejlesztési feladatokat ellátó Magyar Turisztikai Ügynökség Zrt., amelyik természetesen minden szempontból, adatvédelmi, versenysemlegességi és minden más szempontból teljes felelősséggel tartozik ennek a rendszernek a zárt voltáért. Tehát arra a kérdésre, hogy ez mennyire nyitott vagy mennyire hozzáférhető, azt kell mondanom, hogy nem, ez egy zárt rendszer, kifejezetten állami döntések megalapozását szolgáló informatikai rendszer, amely az esetleges versenysemlegességet veszélyeztető módon való hozzáférésének a megakadályozására törvényi felhatalmazott, és ennek megfelelően törvényi felelősséggel rendelkező szerv - jogosult és köteles.

Arra, hogy a törvénytervezetnek milyen elemei jók és melyek keltenek kételkedést: nyilvánvaló, hogy amikor az alapvető célokkal és eszközökkel egyetértés van, akkor ezeknek a részletezésére most illetően nincs szükség.

Józsa képviselő úr felvetette, hogy a törvényben együtt nem jelennek meg a végrehajtási jogszabályok. Képviselő úrnak pro forma igaza van. Ez egy húszéves vita, csak az én jelenlétemben is itt a parlamentben, hogy hogyan lehet egy törvények által megalapozott kormányrendeletet, mi több, egyéb más végrehajtási szabályt magával a törvénnyel együtt megjelentetni. Az életszerűség nyilván az, hogy először a törvénnyel és az abban meghatározott alapvető célokkal kell egyetértésre jutni vagy azt törvényerőre felruházni, és utána van a kormány, vagy tovább, ha szükség van rá, az érintett tárca, vagy a végrehajtó szervek, a végrehajtási jogszabályok megjelenése.

Egyébként abban biztos vagyok, hogy figyelemmel arra, hogy a turizmusnak a magyarországi gazdaságban, egyáltalában Magyarország egész teljesítőkétségében betöltött szerepe alapvető érdeke a kormánynak, de nemcsak a jelenleginek, hanem minden olyan kormánynak, amely felelősséggel viseltetik az ország sorsa iránt, úgy gondolom, hogy e tekintetben a kételkedések nem megalapozottak, és a létrejövő rendszer cáfolatát fogja adni a kételkedésnek, és megerősíti képviselőtársaimat abban, hogy jól tették, amikor támogatták ennek a javaslatnak az elfogadását, amit ismételen kérek és előre is köszönök. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormány-pártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az **egyes agrárszabályozási tárgyú törvényeknek az általános közigazgatási rendtartásról szóló törvénnyel összefüggő és más célú módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/18567. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Nagy István úrnak, a Földművelésügyi Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Államtitkár úr, öné a szó.

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Kedves Képviselőtársaim! A kormány által betervezett törvényjavaslat 17 törvény módosítására irányul, amelyeknek közös nevezője, hogy az általános közigazgatási rendtartásról szóló törvény január 1-jei hatálybalépésével összefüggésben szükséges változtatásokat tartalmazza.

A 2014-ben létrehozott Államreform Bizottság megalakulásával elkezdődött Magyarországon a bürokrácia csökkentését célzó közigazgatási reformintézkedések sorozata, amelynek egyik legfontosabb jogszabályi bázisa a közigazgatási bürokráciacsökkentéssel összefüggő törvénymódosításokról szóló 2015. évi CLXXXVI. törvény, majd az Országgyűlés 2016. december 6-i ülésnapján elfogadta a Ket. he-

lyébe lépő új közigazgatási eljárási kódexet, az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvényt, az Ákr.-t.

(17.00)

A 2018. január 1-jétől hatályba lépő Ákr. indoklása szerint a jogalkotó célja egy általános, minden közigazgatási eljárásban fellelhető eljárási jogintézményt szabályozó norma megalkotása volt. Ezen kódex hatálybalépése indokolja az egyes jogterületeket szabályozó ágazati törvények felülvizsgálatát és megfelelő módosítását. Jelen törvényjavaslat az agrárszabályozás területén ezen célnak kíván megfelelni, ezek a változtatások alapvetően sokkal inkább jogi természetű technikai módosítások, mintsem szakmai tartalmúak.

Kiemelést érdemel az agrártámogatási ügyek eljárási szabályait tartalmazó 2017. évi XVII. törvény, amelynek célja az agrártámogatások felhasználására és ellenőrzésére vonatkozó általános eljárási szabályok deklarálása. Ezen cél elérése érdekében a törvénynek egyszerre kell megfelelnie a közigazgatási norma merev, alá-fölé rendeltségen alapuló eljárásrendjének, a kifizető ügynökség, valamint az ügyfelek közötti agrártámogatási jogviszonnyal szemben elvárásaként támasztott rugalmasság követelményének és a közösségi jogszabályok által támasztott speciális feltételeknek.

Az elmúlt tíz évben e kihívásnak a törvény meg tudott felelni, ami egyúttal rámutat az agrártámogatások speciális közigazgatási eljárásrend alapján történő szabályozásának igényére. Mindebből pedig az következik, hogy az agrártámogatási eljárások az általános közigazgatási normához képest számos helyen annak szellemiségével összeegyeztethető, de mégis szükségszerűen eltérő szabályokat tartalmaznak. Tekintettel arra, hogy az agrártámogatások igénylésével összefüggő eljárások esetében nem hatósági eljárásról beszélünk, így ezek valójában nem tartoznak az általános eljárási kódex, a 2018. január 1-jén hatályba lépő Ákr. hatálya alá.

Mindezek alapján látható, hogy az agrártámogatásokra egy olyan sui generis eljárásrend kialakítása indokolt, amely maximálisan épít a végrehajtásban kialakított évtizedes jó gyakorlatra, az intézményrendszer már meglévő és az uniós jog alapján akkreditált folyamataira. Előzetesen jelezhető, hogy a gyakorlati tapasztalatok alapján az eljárási szabályoknak a korábbi hatósági jellegű megközelítéséhez képest további módosítása várható, amely az ügyintézés rugalmasság tételét, a gazdák igényének legmesszebbmenőkig történő kielégítését célozza. Ugyanakkor az agrártárca a jelen előterjesztésben csak a legszükségesebb változtatásokat jelenítette meg, további felülvizsgálatra 2018 őszén kívánunk visszatérni.

Az Ákr. egyik legfőbb újítása az ügyintézési határidő újraszabályozása, amit az észszerű határidőben történő ügyintézéshez való alkotmányos alap-

joggal indokol. Az ügyfelek alkotmányos alapjogát kétségbe nem vonva meg kell jegyezni, hogy az agrártámogatási ügyeket egyfajta ciklikusság jellemzi. Kérelem beadása, ezt követően kérelmek, feldolgozása, esetlegesen hiánypótlás, illetve helyszíni ellenőrzések lefolytatása, majd a kifizetés. Ez a kérelemkezelési folyamat tudja azt az uniós és államháztartási követelményt biztosítani, hogy az egyes támogatási jogcímenek kizárólag megalapozott támogatási igények kerüljenek kifizetésre.

Az Ákr. szerint sommás vagy automatikus eljárás keretében a kifizető ügynökségként eljáró Magyar Államkincstár ezt a követelményt érthető módon és okokból nem tudná biztosítani. Az sem elhanyagolható szempont, hogy egyes uniós finanszírozási agrártámogatásoknál, például a közvetlen támogatásoknál az ügyintézési határidő és így a kifizetés legkorábbi és legkésőbbi idejét, a kifizetés feltételeit uniós jogszabályok szabályozzák, amelyekkel a hazai agrártámogatási eljárásnak is összhangban kell állnia.

Az Ákr. további újítása, hogy az ágazati jogszabályban kijelölt másodfokú hatóság az elsőfokú döntést helyben hagyja, a fellebbezésben hivatkozott érdeksérelem miatt vagy jogszabálysértés esetén azt megváltoztatja vagy megsemmisíti, az első fokon eljáró hatóságot azonban új eljárásra nem utasíthatja. Az agrártámogatások ellen benyújtott fellebbezéseket a földművelésügyi miniszter, valamint a Miniszterelnökséget vezető miniszter bírálja el. Az agrártámogatási döntések ellen benyújtott fellebbezésekre tekintettel mindez azt jelentené, hogy amennyiben a másodfokú hatóság a fellebbezésben előadottaknak helyt ad, akkor az Ákr. szerinti kiegészítő bizonyítási eljárást kellene lefolytatni a döntés megváltoztatását követően.

Erre az agrártámogatások elbírálására jogosult másodfokú hatóság a fellebbezések évi, megközelítőleg 3 ezer darabos számára tekintettel nem képes, és ezzel a jogorvoslati kérelmet előterjesztő termelők jogos támogatásának kifizetése is jelentős mértékű késedelmet szenvedne.

Az agrártámogatási ügyekre alkalmazandó sui generis eljárásrend alkalmazása mellett további érv, hogy azt az ügyfelek már ismerik, a támogatások felhasználására is a megszokott időszakban kerül sor. Az sem elhanyagolható szempont, hogy jelenleg a 2014-2020-as uniós pénzügyi időszak közepén járunk. Ebben az időszakban az uniós finanszírozási programok kapcsán a már lejelentett eljárásrend nem célszerű változtatni, hiszen az érinti az intézmény akkreditációját.

Összefoglalva tehát: a jelen törvényjavaslatban található és azon belül a legnagyobb terjedelmű módosítás elsődleges célja, hogy egy olyan önálló agrártámogatási eljárásrendet állítson fel, amely garantálja az agrártámogatási rendszer 2018. január 1-jét követő zökkenőmentes működését.

A törvényjavaslat második nagyobb terjedelmű módosítása az ingatlan-nyilvántartásról szóló törvény módosítására irányul. Ezen jogterület vonatko-

zásában kiemelten fontos, hogy hatékonyan működő és koherens ingatlan-nyilvántartási szabályozást tartsunk fenn, amely továbbra is garantálja a közhi-teles ingatlan-nyilvántartás vezetését, ezáltal az in-gatlanforgalom biztonságát. Ezen módosítás a ko-rábban már elfogadott ingatlan-nyilvántartásra vo-natkozó szabályokat pontosítja, összhangba hozva az Ákr. rendelkezéseivel.

Ezen kívül csak rendkívül szűk körű szakmai módosítást tartalmaz, amely az elmúlt évek elsősor-ban a földforgalmi szabályozás körében szerzett ta-pasztalatai alapján indokolt. Ezek a szakmai módosi-tások a következők. Az előterjesztés alapján vázrajz benyújtása szükséges az ügyfelektől abban az eset-ben, ha egy teljes alrészlet művelési ága megváltozik ugyan, de az új alrészlet művelési ága megegyezik valamely szomszédos alrészletével. Amennyiben a földnek minősülő ingatlan adásvételének mezőgaz-dasági igazgatási szerv általi jóváhagyását a bíróság megsemmisíti, az ingatlanügyi hatóság intézkedhet a megsemmisített jóváhagyással rendelkező szerződés alapján történő tulajdonjog polgári törvénykönyv szerinti törléséről.

Ha az ügyfél európai öröklési bizonyítvány alap-ján kéri jogának bejegyzését, az új szabályozással a jövőben nem lesz kötelező jogi képviselő útján elő-terjeszteni a kérelmét, továbbá nem lesz szükség a teljes bizonyítvány hiteles fordításának benyújtására, elegendő azokat a részeket lefordítani, amelyek az ingatlan-nyilvántartási bejegyzés szempontjából elengedhetetlenek, például a jog megjelölése vagy a jogcím megjelölése.

A fenti szabályok sem az ügyfeleknek, sem pedig a hatóságnak nem jelentenek többletterhet, sőt je-lentős anyagi és egyéb könnyítésnek minősülnek a jelenlegi szabályozáshoz képest. Az említettekén túlmenően a törvényjavaslatban szereplő, a termő-föld védelméről szóló törvény szakmai tartalmú mó-dosítása a gyümölcsültetvények vonatkozásában a gazdálkodók telepítéshez kapcsolódó adminisztráci-ós terheinek csökkentésére irányul, a gyümölcsültet-vény-létesítést megelőző kataszteri besorolás kötele-ző elvégzésének eltörlésével.

A közigazgatási bürokráciacsökkentés követel-ményének eleget téve további módosítási igény, hogy a gyümölcsültetvények telepítése tekintetében a ko-rábbi engedélyeztetési eljárással szemben bejelentési kötelezettsége legyen az ültetvény telepítőjének a telepítési szándék, a telepítés ténye, a termőre fordul-ás, illetve a kivágások és újratelepítések vonatkozá-sában.

Tisztelt Országgyűlés! Az elmondottakon kívül természetesen számos további módosítási szándék található a törvényjavaslatban, ezek azonban olyan jogtechnikai jellegű változtatások, amelyekről nem kívántam részletesen beszélni. Azonban a törvényja-vaslat tárgyalása során szívesen állok rendelkezésük-re a vitában felmerülő kérdések megválaszolására. Azt remélem, tisztelt képviselőtársaim, hogy az álta-lános és részletes vita után a törvényjavaslatot min-

den frakció minden képviselője támogatni fogja. Köszönöm szépen. Jó munkát kívánok! *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisz-telt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Megadom a szót Pócs János képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

(17.10)

PÓCS JÁNOS, a Fidesz képviselőcsoportja ré-széről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Államtitkár Úr! Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő törvényjavaslat - ahogy azt az előterjesztőtől is hal-lottuk - meglehetősen sok törvény módosítását irá-nyozza elő. Nyugodtan nevezhetjük tehát salátának a javaslatot.

Ugyanakkor az is világos, hogy a módosítások túlnyomó többsége egyetlen rendező elvet követ, mégpedig az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvénynek, az Ákr.-nek való megfelelés elvét. Az új közigazgatási rendtartást ta-valy annak érdekében fogadtuk el itt a parlament-ben, hogy a közigazgatási ügyintézés során az ügyfe-lek jogai és jogos érdekei garantálva legyenek, az eljárások színvonala emelkedjen, korszerűségük, hatékonyságuk és átláthatóságuk növekedjen; to-vábbá azért is, hogy az eljárások kiszámíthatóan és megfelelő gyorsasággal lefolytathatók legyenek.

Az elfogadott törvényt jól egészíti ki a kormány korábban megkezdett bürokráciacsökkentő intézke-déssorozata. Az általános közigazgatási rendtartás törvényi szabályaihoz most hozzá kell igazítani az agrárügyintézés törvényi szinten meghatározott sza-bályait is. Ez a lépés amellet, hogy jogilag a kérdé-sen kívül szükséges, az állampolgárok számára is fontos, hiszen az Ákr.-ben megcélzott egyszerűsítés, a hatékonyságnövelés az agrárügyintézés során is képes lesz éreztetni hatását.

Ahogy az államtitkár úr is példákat említett, ha az agrárügyintézésről beszélünk, akkor nyilván leg-hamarabb uniós támogatásokhoz köthető ügyintézés jut az ember eszébe, így nem véletlen, hogy az eljárá-si törvény módosítása is itt szerepel a javaslatban. De ahogy államtitkár úr is említette, ezek a módosítások inkább közvetetten kapcsolódnak az Ákr. harmoni-zációjához. Nyilván az elvek hasonlóak, a cél itt is az, hogy az ügyintézés észszerűbb és egyszerűbb legyen, de az uniós szabályokhoz való kötöttség miatt erre itt kevesebb szabadsága van a jogalkotónak. Ráadásul pont e miatt a kötöttség miatt kell külön kezelni ezt a területet, és nem lehet olyan szorosan az Ákr.-hez kötni, mint más szabályozási elemeket.

A közigazgatással kapcsolatos rendelkezések mellett vannak olyan apróbb szabályozási módosítá-sok is a törvényjavaslatban, amelyek az Ákr.-rel való összhang megteremtése érdekében már nyitott tör-vényekben egyéb problémákat rendeznek. Néhány

szót erről is ejtenék. Az államtitkár úr már említette az ingatlan-nyilvántartási törvény ilyen jellegű módosításait, így azokra külön nem térnék ki.

A Magyar Növényvédő Mérnöki és Növényorvosi Kamaráról szóló törvényt is módosítja ez a javaslat, ez a törvény a növényvédelmi gépek kötelező vizsgálatára vonatkozó szabályokkal egészül ki. A téma korábban vitatott volt, de az ellenőrzés bevezetésére az uniós jog miatt mindenféleképpen szükség van. Az ellenőrzési feladatot a jövőben a növényorvosi kamara látja majd el, remélhetőleg minden érintett megalégedésére.

Az erdőtvényben kisebb fogalmi pontosításra is sor kerül. A mezőgazdasági kockázatelemzési törvényben a kárenyhítési hozzájárulással kapcsolatos rendelkezések pontosítása történik meg. A halgazdálkodási törvényben egyes okmányokra vonatkozó szabályok változnak. És van még néhány ilyen kisebb pontosító rendelkezés is a javaslatban, amelyek mind a jogszabályok gyakorlati alkalmazása során felmerült apróbb hiányosságokat, pontatlanságokat igyekeznek kiküszöbölni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Elmondhatjuk, összességében megállapítható, hogy az óriási terjedelm ellenére túlnyomó többségében olyan technikai módosítások vannak most előttünk, amelyek egyértelműen szükségesek, és megítélésem szerint szakmai vitára nem igazán adnak alkalmat. Azt el tudom képzelni, hogy politikai síkon esetleg megnyílik itt valamiféle vita, de bízom benne, hogy ettől azért el lehet tekinteni, mivel itt tényleg főként technikai kérdésekről van szó. Ezek jegyében kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy támogassák a törvényjavaslatot. Elnök úr, köszönöm a szót. *(Taps a kormány-pártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Gógös Zoltán képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

GÓGÖS ZOLTÁN, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm, elnök úr, a szót. Tisztelt Képviselőtársaim! Azzal szeretném kezdeni, hogy van most előttünk egy olyan törvény, ami hál' istennek, úgy került be a rendszerbe, ahogy általában a törvényeknek kellene: kormányzati előterjesztéssel és nem önálló indítvánnyal. És van benne egy megjegyzés, hogy érdekképviselettel egyeztetve van. Én ezt próbáltam lecsekkolni, ebben 17 darab törvénymódosítás történt meg és nyolcig jutottunk el az érdekképviselettel, ami egyeztetve volt. Lehet, hogy volt olyan érdekképviselet, amivel az összes, de mind biztos nem.

Ami a legnagyobb baj, hogy nem volt egyeztetve az MVH-t - én így mondom, mert az az egyszerűbb -, a támogatási szervet érintő változtatások sem, ami azért eléggé húzós történet ebben. És én nyilván nem fogom semmilyen politikai síkra terelni ezt a vitát, de minden olyan kritikai elemet el fogok mondani, ami

szerintem hibás ebben a törvénymódosításban - vagy hibás, vagy felesleges.

Fel kell tennünk a kérdést, hogy ha még hatályba se lépett az Ákr. - ugye, most január 1-jével fog majd elvileg hatályba lépni, a Ket. akkor szűnik meg -, de most egy területet, pontosabban kettőt, mert az ingatlan-nyilvántartás idetartozik, egy az egyben kivesz ennek a hatálya alól, akkor meg minek kellett? Akkor ágazati törvényeket kell csinálni, akkor nem kell azt mondani - hozzáteszem, hogy az Ákr. korrekciója vagy annak a végrehajtása vagy elfogadása egy pozitív dolog volt, ügyfélbarát, nagyon sok változás volt benne a hivatalokat érintően, na most, ami eddig változás volt, azt ez a törvény visszacsinálja. Tehát én azt gondolom, hogy a támogatási szervnek nagyon komoly olyan jogosítványokat ad, ami időnként szerintem felesleges. Mondhatom úgy is, hogy ezzel a törvénnyel az agráriumot egy az egyben kivették az Ákr. alól, illetve az ingatlan-nyilvántartáson keresztül a lakosságot is. Tehát azt a részt el lehet felejteni. Tehát ami annak pozitív eleme volt, az most nincs.

A támogatási rendeletek kapcsán különösen agyalyos, hogy azt például abszolút nem szabályozzuk. Tehát magyarul, a pályázatoknál az teljesen hiányzik. Tehát a pályázati időszak, amikor ugyancsak kellene valamilyen szabályozás, hogy mégis meddig lehet húzni egy pályázatbírálást, egy olyan időszakban, amikor eszement módon változik a gazdasági környezet és például drágulnak az árak... - meddig lehet elhúzni egy bírálatot, hogy meddig tud egy vállalkozás boldogulni azzal, hogy akár évek vagy másfél-két év egy bírálat.

A másik, hogy igazából semmilyen szankció nincsen, ha a hivatal nem tartja be a határidőket. Tehát ebben a törvényben leírva olyan nincsen, hogy most nem tartjuk be a határidőt, de akkor mi történik. Ebben erre gyakorlatilag utalás nincs. Hozzáteszem, hogy az ingatlan-nyilvántartás meg a Ket. eddig is eltért, de most mi úgy tekintettük, hogy az Ákr. bevezetése ezt kezelte, most ez is visszacsinálásra kerül. Ugye, a 21 napos korábbi Ket.-es határidőről már az Ákr. is lemondott. Most itt újabb hosszabbítások vannak, akár végtelen ügyintézési határidők is. Majd mondom ebből egy-kettőt.

Ha részletekbe mennék, akkor mindjárt a legelső az illeték. Azt, gondolom, hogy államtitkár úr is elismeri, hogy annak az Ákr.-hez semmi köze nincs, tehát annak a paragrafusnak. Az azt jelenti, hogy múlt héten elfogadtunk egy törvényt, ami rossz, mert egylábas lett. Betettük azt ugyan, hogy illetékmentes lesz akkor is, hogyha valaki a társaságának adja használatra a földet, csak közben azt a lábat nem módosítottuk, hogy erre csak őstermelő, kistermelő jogosult. Most ez ezt kiveszi. Tehát ilyen értelemben ez rendben van, csak ennek ehhez a törvényhez például semmi köze nincs. De miután, mondom, már van 16, ezért a 17.-et elbírta.

Azt is szeretném mondani - meg is tudom majd nézni pontosan, elfelejtettem a paragrafusszámot

felírni -, a vízgazdálkodási törvénynek olyan paragrafusát módosítjuk, ami nincsen, tehát nincs olyan paragrafusa a vízgazdálkodási törvénynek. Mondjuk, ez is egy pikáns ügy, de erre nyilván nem államtitkár úrnak kell figyelnie, hanem annak, aki ezeket írja.

Ingtalan-nyilvántartási törvény: ami egy érdekes változás, hogy a tulajdonlap-másolaton fel kell tüntetni, hogy a földhasználati nyilvántartásban kinek a használatában van, vagy nincs bejegyzett használója. Na most, ezzel óriási gond van, megmondom miért: mert ez a törvény is ad megint kiskapukat, hogy mikor nem kell bejelenteni. Ezzel megtévesztjük a földtulajdonosokat, ugyanis kikér egy tulajdoni lapot, az van benne, hogy nem szerepel a földhasználati nyilvántartásban, tehát nincs földhasználati nyilvántartás.

(17.20)

De egyébként mégiscsak van használója, mert valamilyen más eljárással mégis mentesítettük ez alól a nyilvántartás alól, tehát szerintem azt kellene átgondolni, és ez egy régi história, ebbe mi is beleszaladtunk egymilliószor, hogy egyáltalán miért van szükség a földhasználati nyilvántartásra, azon túl, hogy nyilván bele lehet vele avatkozni a földtörvény folyamatába, de hogy ennyi kivétel mellett, amikor már minden kivétel, most már az is kivétel lehet, hogy a jegyző ad ki egy okiratot, amit két tanúval leigazolnak, és akkor azt mondja, hogy akkor jogos a földhasználat. Ez az a módszer, mint ami régen volt, hogy tanúkkal lehetett igazolni a nyugdíjjogosultságot. Tehát ha már ilyenekkel is megyünk, akkor viszont szerintem ennek az egésznek az égvilágon semmi értelme nincsen, tehát hogy egy ilyen rendszert fenntartsunk.

Egyébként is ez egy '97-ben kialakult rendszer korrekciója lett, és szerintem az uniós csatlakozással ennek igazából semmi értelme nincsen, ugyanis az Uniót nem érdekli a jogosultság. Őt egy dolog érdekli, hogy a terület meg legyen művelve. Őt az sem érdekli, hogy azt a tulajdonos műveli, az sem érdekli, ha más. Szerintem érdemes lenne ettől megszabadulni. Ráadásul nem kellene a kettőt összekeverni, mert magának a földhasználatnak ehhez az ingatlan-nyilvántartási ügyhöz szerintem az égvilágon semmi köze nincs. Egyébként a tulajdonosok általában tudnak azért erről, mert nyilván ők kötik a szerződéseket, de én továbbra is azt gondolom, hogy ezzel meg lehet őket tévesztetni, ha ez így marad.

A jelzőjogosultat értesíteni kell a tulajdonosváltásról. Ha most már rátettük a tulajdoni lapra a földhasználatot, akkor őt miért nem? Ez egy fontos ügy, hogy most ő is tudjon arról, hogy tulajdonosváltás történt. A törvénybe szerintem, ha már így marad, ezt bele kellene tenni, hogy ne csak a tulajdonost értesítsük tulajdonosváltásnál, hogy meg van terhelve, hanem a használót is értesítsük. Gon-

dolom, világos, amit szeretnék mondani ezzel kapcsolatban.

A támogatási törvényre visszakanyarodva én továbbra is úgy gondolom, hogy ezt nem kellett volna így, egy az egyben kivenni az Ákr. alól. Nyilván ezer indok volt. Ez korábban is külön törvény volt, én ezt elfogadom, de szerintem ez így nem egészen fair az ügyfelek szempontjából.

A pályázatoknál nincs ügyintézési határidő, erre utaltam. Valamit itt is ki kell találni, mert ez nem jó. Nincs garancia, sőt kibúvókat ad a határidők alól. Van egy érdekes dolog benne. Azt írja, hogy felfüggesztheti az eljárást a szerv, hogyha társhatóságoktól kell adatot beszerezni - hát, ez majdnem mindig így van! Tehát ha például az ENAR-ból szed át adatokat, arra az időre felfüggeszti az eljárást, és utána nincsen megkötve, hogy ezt mennyire időre lehet felfüggeszteni, és a társhatóságnak meg nincs megkötve, hogy mennyi idő alatt kell adatot szolgáltatni. Tehát erre mondom azt, eljuthatunk oda, hogy végtelen határidőket alkalmazunk.

Én most direkt szélsőséges dolgokat mondok, de higgyék el, ez korábban is probléma volt, hogy magyarul, egy kicsit az állam az államban volt az MVA; akkor MVA-nak hívtuk, most meg támogatási szervnek hívjuk.

87. § 40/A.: ha a jogutód kiléte vitás, felfüggeszti az eljárást maga a szerv. Én azt gondolom, ez rendben van. Egyéb esetben meg felfüggesztheti. Tudják azt a mondást, hogy a magyar embernek három indoka van az ivásra: öröm, bánat meg egyéb. De mi az egyéb? Mert ez megint egy olyan gumiszabály, amire azt mondja, hogy ez az egyéb, és akkor mit kezd ezzel a derék delikvens? Nem beszélve arról, és ez azért már veszélyesebb pálya, hogy abban az esetben, hogy ha ez a jogutódlás három évnél tovább tart, akkor elveszíti a jogutód a támogatást. Ez meg totálisan szembemegy az uniós joggal, mert ilyen nincs. És azért gondoljuk végig, hogy hány helyen lehet, mondjuk, örökösödési vita, ami nem zárul le három év alatt. Ide be van írva gyakorlatilag az, hogy három évig ügyfél az ügyfél, a jogutód. Ezt ebből el kellene felejteni, államtitkár úr, mert ez nem olyan gyakori történet, de azt nem tehetjük meg, hogy az európai uniós szabályozással ilyen nyíltan szembemegyünk, ugyanis az a támogatás az örökösnek jár. Nincs pardon, ha nem három év múlva, akkor öt év múlva. Teljesen mindegy, hogy mikor.

Az is izgalmas, hogy ez az egész törvénycsomag végig támogatási szervről beszél, majd egyszer csak beugrik a Kincstár. Ezt meg szerintem vegyék ki belőle, ugyanis én most értem, hogy a támogatási szerv most jelenleg a Kincstár, de mi van akkor, ha nem az lesz? Tehát ezt mindenképpen ki kellene szedni, mert szerintem ez fából vaskarika így. Nem kellene ezt bennhagyni, mert ez nem jó.

Említettem, hogy a 90. §-nál van az, hogy ha más szervtől kell beszerezni adatokat, az az ügyintézési határidőt módosítaná; erre már utaltam.

A költségvetési forrás biztosításának időtartama is felfüggesztő hatályú a rendszerben - ezt meg nem értem. Ugyanis szerintem a Kincstár anélkül, hogy nincs mögötte fedezet meg forrás, nem fizethet. Mondjuk, egy állatjóléti támogatást akkor lehet egyáltalán meghirdetni, ha amögött ott a fedezet. Magyarul, ez a paragrafus számomra nem érthető, mert ebben a rendszerben ennek semmi értelme nincs így, mert lehet, hogy most extrém esetben mégiscsak előfordulhat, de én nagyon kétlem, hogy úgy hirdet meg bárki, ez lehet akár uniós forrás vagy lehet hazai forrás, és azért mondtam pont az állatjóléti, mert annak egy része hazai forrás, régebben nagyobb volt, de most már az is inkább uniós, mert azt nem lehet, a Kincstár addig úgysem csinál semmit. Magyarul, amit mondtam, hogy én azokról beszélek, ami szerintem felesleges, mert ez biztos hogy nem kell.

Van itt megint egy szösszenet, hogy a szervnek 70 napja van elbírálni a fellebbezést. Ez akkor is igaz, ha mondjuk, egy adat rossz, de 15 napja van az ügyfélnek, hogy beadja. Ilyen különbséget nem kellene tenni. Tehát akkor vagy az ügyfélért is meg kell emelni, vagy pedig a másikat is levinni, mert ez így nem fair.

Raadásul van egy probléma. Az van, hogy vita esetén 30 nap után bíróságra mehet az ügyvéd, utána 70 napig bírálják el a fellebbezését. Akkor ha 30 nap után nem megy bíróságra, akkor bukott a mutatvány, legalábbis ez az én értelmezésemben így van. Tehát ezt megint csak nem kellene ebbe berakni, ez nem egy ügyfélbarát dolog.

Ami viszont szerintem megint csak totálisan felesleges, mert nincsen úgymond az agrárium rendszerében, de még a földhivataloknál sem, hogy fellebbezni csak formanyomtatványon lehet. Államtitkár Úr! Ezt vegyék ki belőle, ez tök felesleges! Erről egy csomó ember nem fog majd értesülni, és ez az alapvető indoka lesz az elutasításnak. Tehát szerintem ezt csak azért tette bele a hivatal, mert ez lesz az a pont, amire senki nem fog figyelni, hogy le kell tölteni majd egy formanyomtatványt, és utána ha a formanyomtatvány nem olyan vagy nem az, akkor hiába jogos a fellebbezés, bukott az egész.

És akkor végezetül szeretnék felolvasni valamit. Ez a 161. § 11/A. §-a: „A Földforgalmi törvény 13. § (1) bekezdése szerinti, a föld használatának más részére át nem engedése iránti kötelezettségvállalás megsértésével kötött szerződés semmis.” Na, ezt akkor még háromszor el kellene olvasnom, hogy ebből nagyjából értsem, mi ez. Én nagyjából kisilabilizáltam, és ez még egy helyen előjön. Tehát ez arról szól, hogy ha valaki mégis átengedni a földhasználatot, annak ellenére, hogy ő úgy nyilatkozott, hogy ő maga használja, mondjuk, 18 év után, mert beteg lesz, akkor az eredeti szerződést meg kell szüntetni. Hát, azért ennél nagyobb röghöz kötöttség Werbőczy alatt se volt! Tehát ezen megint el kellene gondolkodni, hogy most akkor milyen határidőig van ez. Mert értem én, hogy mondjuk, egy-két évig, vagy odatenni, hogyha nem indokolt, de azért vannak

objektív ügyek, amikor az van, hogy mondjuk, valaki beteg lesz, nem tudja csinálni.

Az a másik, hogy talán magyarul kellene leírni, mert én egyszer-kétszer elolvastam, amire leestem, hogy itt körülbelül miről van szó. Ezt csak azért mondom, államtitkár úr, mert ezt emberek fogják olvasni. Tehát magyarul én értem, hogy ennek az a lényege, hogy ha egyszer valaki azért vehetett földet, mert ő nyilatkozott, hogy ő mint kistermelő vagy őstermelő használni fogja, utána meg tojik rá magyarul, akkor legyen semmis a szerződés, és akkor induljon valami, akkor volt ott más jelentkező, vagy mit tudom én, akkor legyen például az egy másik dolog. Csak erre azért akkor is kellene valami épesztő határidőt leírni, vagy a vhr.-ben valamit leírni, hogy mikor van ez, mert ez megint egy gumiszabály, tehát azért erre vigyáznunk kell, hogy az állam ne avatkozhasson be kétoldalú szerződésekbe, mondjuk, egy ilyen egyszerű korrekciós ügy miatt!

Úgyhogy azt gondolom, én a szándékot értem. Azt is értem, hogy itt próbálkoztak, mert van azért benne ügyfélbarát intézkedés. Nyilván nekem az nem dolgom, hogy azokat soroljam, de van benne, ez vitathatatlan. De így, ebben a formájában ez a törvény számunkra biztos, hogy nem elfogadható, úgyhogy ezen még dolgozzanak meg gondolkodjanak egy kicsit, államtitkár úr! Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a Jobbik és az LMP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Földi László képviselő úrnak, a KDNP vezérszónokának.

(17.30)

FÖLDI LÁSZLÓ, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Nagyon rövid leszek: a KDNP frakciója támogatja a benyújtott törvénytervezetet. *(Taps a kormánypartok soraiban. - Gőgös Zoltán: Sietsz, Laci? - Derűtség.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Magyar Zoltán képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

MAGYAR ZOLTÁN, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Államtitkár Úr! Hát igen, 17 törvényt módosít az előtünk fekvő javaslat. Ezzel önmagában nem is lenne baj, hiszen elég sok törvény van, amit érdemes módosítani. Sőt, azt sem vitatom el, ahogy már ez elhangzott ma, hogy jó néhány pontjában komoly bürokráciacsökkentő intézkedéseket tartalmaz, illetve más segítséget is az aktívan gazdálkodók számára. Arról nem is beszélve, hogy itt azért vannak olyan uniós kötelezettségek, amelyekkel összhangba kellett hozni a hazai szabályozást.

Ezeket nem vitatom, nem is sorolom fel, ez tényleg nem az én dolgom, államtitkár úr már adott ezekből ízelítőt itt nekünk.

Nem is szoktunk arra panaszkodni így ellenzéki képviselők, hogy mennyivel nehezebb feladatunk van, mint kormánypárti kollégáinknak, hiszen nekünk, mondjuk, egy ilyen 17 törvényt módosító tervezetet kell azzal a minimális segítséggel feldolgozunk, értelmeznünk és a bejövő javaslatokat szinkronba hozni, amivel szemben önöknek ott van egy komoly apparátus és minisztérium. De ettől függetlenül tényleg el kell mondani ennél a tervezetnél, hogy idén ebből a szempontból ez volt a legkeményebb dió, amit mi így a szakterületünkön megkaphattunk. Ennek megfelelően természetesen nem is fogom paragrafusonként ezt elemezni és végigmenni rajta, és ahogy említettem, az előremutató javaslatok sem az én dolgom, hogy itt kiemelésre kerüljenek.

De éppen a tegnapi napon volt interpellációm azzal kapcsolatban, hogy milyen életszerű, a gazdák számára mindennapi problémát okozó esetek vannak, és mik azok, ahol leginkább az állam bürokráciacsökkentéssel, életszerűbb működéssel tudna rajtuk segíteni. Ez a javaslat, ami itt előttünk fekszik, éppen ezeket nem orvosolja, vagy legalábbis nem kellőképpen.

Ahogy szintén elhangzott már, tényleg ahol kibúvók vannak az állam számára a határidők alól, az mindig komoly kérdéseket vet fel bennünk, hiszen azért itt a támogatások csúszásával kapcsolatban, főleg az olyan esetekben, ahol néminemű probléma vagy vita alakul ki a támogató szerv és az érintett gazdálkodó között, ott ezek olyan hatalmas mértéket ölthetnek, hogy évekig csúsznak akár a kifizetések, ami ismerve a kisebb magyar gazdaságoknak a tőkeerejét és a lehetőségeit, bizony sok esetben azt jelenti, hogy emiatt kell például a gazdálkodásukat feladniuk.

Épp ezért tartom én is aggályosnak azt, hogy a határidők között olyan különbségek vannak, amit az állam megtehet, több mint két hónapig ülhet rajta és gondolkodhat rajta, azt egy magyar gazdálkodónak két hét alatt kellene megválaszolnia, illetve lépnie. 70 vagy 15 nap, óriási különbség. Itt már elhangzott szintén a bíróságokhoz való fordulásra adott 30 nap is, ami nincs szinkronban ezekkel a határidőkkel.

Nem tudom, hogy ezen javaslat folytán miként változna meg például a hozzáállás, mitől lenne gazdabarátabb az állam. Gondoljunk itt arra az esetre, amit szintén említettem már, hogy mondjuk, egy telefonos, egyszerű lekérdezés lehetetlen az érintett gazdának azzal kapcsolatban, hogy egy-egy ügye, ami vita a kifizető hatósággal, hogyan áll. Egészen elképesztő válaszok jönnek, és senki nem fogja tudni kibogozni ezek után sem, hogy mi lenne az a lépés, amit az ő ügye előremozdítása érdekében minél előbb meg kellene tennie. Olyan levelek érkeznek a hatóságtól egy-egy kérdésre, amelyek gyakran 20-30 oldalasak, és a valódi mondanivalójuk vagy a lényegi dolog, amit ki kellene hámozni belőle, az egy-két

mondatban megfogalmazható lenne. Nem várható el egész egyszerűen a gazdától, hogy ezt a jogszabálytömeget, amit önök válaszként küldenek egy-egy esetben, azt értelmezni tudják. Ez még gyakran jogi végzettségű embereknek is komoly fejtörést okoz, és ezen sem változtat az előttünk fekvő jogszabálytömeg.

Említésre került itt, hogy formanyomtatványon kell majd a fellebbezéseket például benyújtani. Én is aggályosnak tartom, ugyanis ma ott tartunk, hogy nem mindegy, hogy Mozillával vagy Firefoxszal nyitunk meg egy állami oldalt, ahol a gazdáknak be kellene nyújtaniuk bármit, vagy választ kellene adniuk, vagy fel kellene tölteniük a problémájuk megoldására egy-egy nyilatkozatot vagy fényképet. Ez nem mindegy. Akkor milyen formanyomtatványról beszélünk?

Szintén komoly gond, és ezt is említettem már többször, a változásvezetéssel kapcsolatos anomáliákat sem kezeli például az előttünk fekvő javaslat, pedig igenis, elvárnánk azt, és a gazdálkodók elvárják azt, hogy amikor az össztámogatási összegük 1, 2 vagy néhány százalékát érintő változás van - még csak vitának se mondanám -, akkor miért kell a teljes támogatási összeget visszatartani számukra fél évre vagy akár hosszabb időre. Javítson ki, államtitkár úr, ha tévedek, de én ebben a most előttünk fekvő kötegben erre vonatkozóan sem látok előrelépéseket.

Bizony, ezen határidők miatt, amelyek a hatóságok által önkényesen meghosszabbíthatók, azért gazdaságok sokasága dőlt már be. Vagy elég, ha arra gondolunk, hogy mondjuk, egy-egy pályázat esetében, amikor az érintett már tudja, hogy elviekben megnyerte a pályázatot, de a kifizetés még nem történik meg hosszú-hosszú ideig, majd amikor ez végre megtörténik, nyilvánvalóan, ismerve az építkezési árakat, ismerve a munkaerőhiányt akár az építőiparban, olyan brutális mértékben megdrágul ugyanazon beruházásnak a bekerülési költsége, hogy a korábban vállaltak szerint már nem fogja tudni teljesíteni, és ez is többek között a határidőknek az ilyen formában rugalmas értelmezése miatt következhet be.

Tehát sokkal szívesebben vettük volna, ha ilyen, a mai élet tapasztalataira alapuló és az itteni problémákat kezelni képes módosítások jelentősebben szerepet kapnak ebben a kötegben. Még egyszer hangsúlyozom, hogy sok előremutató is van benne, ezeket természetesen tudjuk támogatni, de többek között az általam is elmondott problémák kezelését mindenképpen szívesen látnánk egy ilyen salátában. Ha már 17 törvényt megnyitottak, igazán meg lehetett volna nyitni 19-et is, vagy ezen 17 törvény jó néhány szakaszánál láthatunk még olyanokat, amelyek érdemes lett volna megnyitni.

Úgyhogy ezen okok miatt én arra teszek most javaslatot itt a Jobbik-frakció részéről, hogy a csütörtöki módosítóleadási határidőig megpróbálunk még belerakni olyan elemeket, amelyek az általam elmondott problémákat is igyekeznek kezelni, illetve az előttünk fekvő javaslatban a hibásnak vélt része-

ket próbálják módosítani, és ennek függvényében fogjuk majd eldönteni, hogy tudjuk-e támogatni ezt a javaslatot.

Tehát hangsúlyozom, hogy sokszor nem is amiatt, ami benne van, hanem sokkal inkább amiatt, ami nincs benne, vannak ezek a kérdések bennem, és jó lenne, ha államtitkár úr az általam felvetett egy-két gyakorlati probléma közül tudna választ adni arra, hogy mégis miként fogja kezelni az előttünk fekvő javaslatot, mert talán azzal is könnyebben meggyőzhetővé válunk. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Sallai R. Benedek képviselő úrnak, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának.

SALLAI R. BENEDEK, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Elsőként is bátorítom jobbikos képviselőtársamat, hogy ne csak azért ne támogassa, ami nincs benne, hanem azért is nyugodtan el lehet utasítani a törvényt, ami benne van. Mert habár államtitkár úr úgy kezdte, hogy reméli, hogy ez nem politikai vita lesz, mégis a parlamentben mit csináljunk akkor, hogyha én szeretném képviselni úgy a kisgazdálkodók érdekeit, mint ahogy önök képviselik Csányi Sándornak meg Mészáros Lőrincnek az érdekeit? Ebből adódóan nyilvánvalóan itt érdekütközés van, hiszen önök a nagyokat támogatják, mi a kicsiket szeretnénk. Ebből következik az, hogy csak szót kell hogy ejtsünk politikai szempontokról is, hogy mi is dolgozik e mögött a törvény mögött.

Elsőként is szeretnék mélyeséges felháborodásomnak hangot adni, ugyanis 17 törvényt így egybecsomagolni, és nem igaz az, hogy egy rendező elv van, tehát többféle szempontú módosítások vannak, úgyhogy nem lehet normálisan kezelni. 105 oldalt kellett volna egypár nap alatt átnéznünk, erre nincs kapacitásunk. Tehát ez tipikusan egy olyan intézkedés, ami az én véleményem szerint a jogalkotási törvényt is sérti, hiszen nem teremti meg a lehetőséget arra, hogy az országgyűlési képviselő, ellátva a népképviselési feladatát, egy ilyen jellegű jogszabálynál megfelelő háttérrel tudjon bejönni egy általános vitára. Ez az első probléma.

A második pedig az, hogy az én véleményem szerint ennek 17 különálló előterjesztéssel kellett volna az Országgyűlésbe jönnie, és kellett volna külön-külön beszélnünk erről, hiszen ezek jelentős része igenis, érdemben érinti az agrártermelés helyzetét.

Gógös Zoltán képviselőtársam, ha jól számoltam, négyszer vagy ötször mondta el azt, hogy ezen el kellene gondolkozni. Én őszintén csodálom képviselőtársamat, hogy a nemzeti együttműködési rendszerben még ekkora bizakodása van, hogy bármin elgondolkoznak, tehát hogyha ennek a tapasztalatát az elmúlt nyolc évben nem irtották ki képviselőtársamból, akkor örülök, hogy még így a nyolcadik év

vége felé is bízunk ebben. Így aztán én is inkább az ellenzéki képviselőtársaimnak szeretném felhívni néhány dologra a figyelmüket, hogy mi miatt is nem lenne szabad támogatni és elfogadni ezt a törvényt.

Nyilvánvalóan az, hogy dugig van elütési hibákkal, névelőhibákkal, az nem indok. Tehát gondolom, majd valamelyik bizottsághoz bejön egy módosító, ahol ezt a tömérdek elütést - nem tudom, legalább 10-15 elütést számoltam meg a teljes anyagban, amik ilyen névelőhibák meg különböző sajtóhibák, amelyek keletkeztek a gépelés során - majd módosítják.

De mondom a tartalmi részt. Kezdem az illetékekről szóló törvénnyel. Az eddigiekben hatályos törvény szerint egyéni vállalkozóként, mezőgazdasági őstermelőként vagy családi gazdálkodóként volt mentes vagy visszerhes vagyontáruházási illetéktől abban az esetben, ha a termőföldet annak megvásárlása után maga használta legalább öt évig.

(17.40)

Hát, ezek után logikus, már a múlt héten vagy a két héttel ezelőtt történtek után, hogy itt is a mostani módosítás értelmében törlődik ez a három csoport, és ezzel a kormányzat az illetékmentességet kiterjeszti a társas vállalkozásokra is. Tehát ismét a jó nagy barátoknak ad ez kedvezményt. Nem volt elég az a néhány tízmilliárd, amit legutóbb illetékmentességgel odaadott a nagy földvásárlóknak, most még itt is egy illetékmentességet vezet be. Nyilvánvalóan ez a narancsbáróknak, tehát a magoszosoknak egy jó dolog lesz, hiszen őket érinti ez az illeték jelentős részben, meg akik önöktől földet vettek, de nem szolgálja semmiképpen a kisgazdálkodók érdekét, és nem szolgálja semmiképpen a magyar társadalom érdekét.

A következő jogszabály, amit érint, az az állattenyésztésről szóló törvény. Itt osztom Magyar Zoltán képviselőtársam véleményét, hiszen alapvetően itt, ami nincs benne, ami egyszerűsítés lehetne, az, ami gondot okoz. Önök itt a törvény felvezetésében egyszerűsítésről beszélnek meg bürokráciacsökkentésről, miközben - Gógös Zoltán képviselőtársam is hivatkozott rá - a jogorvoslással való élés lehetőségét lekorlátozzák egy formanyomtatványra. A legelső pontjában is az volt a lényeg, hogy egy-egy beadványt annak tartalma szerint kell értelmezni. Most meg gyakorlatilag olyanra kötelezik a különböző szereplőit a társadalomnak, hogy alapos jogszabályismerettel sem biztos, hogy meg tudnak ennek felelni. És pont azért emelem ki példaként az állattenyésztésről szóló törvényt, mert ahány fajtával foglalkozunk - legyenek azok juhrajcsoportok vagy lovak vagy marhák -, minden esetben teljesen eltérő adminisztráció van az egyedi azonosításra. Minden esetben külön-külön kell küszködni. A birkák esetében a fűszámokkal, ott, ha jön az instruktor, amikor ráér egyáltalán, ugye túlterheltek, meg tudják-e csinálni az egyedi azonosítást. Lovaknál a lóútlevelet kell

külön kezelni, teljesen zavaros a rendszere. A marháknál megint egy teljesen különálló rendszer van. Ha ilyennel foglalkozna valaki az FM-ben, akkor látná ennek a problémáját, hogy ez miért gond, milyen nehézséget okoz egy olyan gazdálkodónak, akinek, mondjuk, van mind a három fajtacsoportból valamilyen tenyésztési munkája, és képtelen megfelelni ezeknek az elvárásoknak, főleg, hogy ez külső szereplőktől is függ. Tehát a szarvasmarhák esetében a helyi állatorvosnak van érdemi lehetősége; hát, néha ott is kapacitásproblémákkal küszködnek. Nem beszélve azokról a településekről, ahol nem közvetlenül elérhető olyan szolgáltatás, ahol ezt igénybe tudná venni.

Bocsássanak meg, hogy nem sorrendben megyek, csak ugye erősen fogy az időm. A legnagyobb ilyen visszasságot megint a halgazdálkodásnál is látom, ahol megint azt mondják, hogy egyszerű alkalmazkodás. Szó nincs erről! Hát önök megváltoztatják már megint a halgazdálkodás alapjait! Idáig arról volt szó, hogy egy ősi szakmát eltöröltek egy tollvonással. Ez volt az első érdemi intézkedésük. Ráadásul az abból élőket, akik idáig abból éltek, ez több mint száz család, semmilyen kárpótlásban, elhelyezkedésben nem segítette az FM. Többször volt, hogy tüntetnek, mentek Nagy István államtitkár úrhoz is, meg mentek különböző helyekre, nem kaptak segítséget, ez a tény. Hiába mentek ezek a boldogtalanok Lázár Jánoshoz személyesen, hiába keresték az FM-et, mindig csak annyira volt jó a szereplésük, hogy leszereljék őket, hogy ne legyen tüntetés. A magyar ember nem ehét most már a Tiszaparton vagy a Balaton partján őshonos halat a természetes vízből, mert nincs. Megszüntették ennek a lehetőségét, tehát semmilyen formában a természetes vízből gasztronómiai élményt nyújtó vendéglátási helyre nem kerülhet ilyen.

Utána gyakorlatilag a baráti körnek - éppen nincs benn a jegyző úr -, fideszes jegyzőnek odaadták monopolhelyzetben a halgazdálkodás összes feladatát, ez a Mohosz lett. A Mohosz nagyjából bekebelezte a magyar halgazdálkodást, egy civil szervezet teljes monopóliumot kapott, és gyakorlatilag diktál a minisztériumnak, hogy mit szeretne, és a horgászszervezeteknek és a haltermelőknek ezek után egyaránt.

Európában gyakorlatilag egyedülálló az, hogy Magyarországon nincs, mindenütt máshol van online horgászjegyváltási lehetőség. Hát, Deutsch Tamás is adja vissza nyugodtan a megbízatását, ha az elmúlt években ilyen alapvető dolgokat nem tudott elérni, hogy az ilyen szolgáltatásokban előrelépés legyen! Gyakorlatilag szinte egyedülállóak vagyunk Európában, ahol csak papíralapon, csak meghatározott üzletekben, csak egy egyesülettől lehet venni horgászjegyet, hogy az ember kimehessen horgászni. És akkor most gyakorlatilag ezzel a jogszabállyal - és mindjárt idézem a jogszabályhelyet - megszüntetik a horgászathoz való utolsó hozzáférési lehetőséget is, ugyanis azt tették bele, hogy innentől kezdve, ha valaki magántulajdonú halastavon horgászni akar, annak is

állami horgászjegyet kell vennie. Hát nehogy már valaki ne fizessen az államnak! Nehogy már a Mohosz ne szedje le a sápot valamiről! Csinálok egy halastavat, saját pénzemen beletelepítem a halat, és innentől kezdve az államnak meg a Mohosznak fizések ezért, mert saját magamnak ezt megtettem.

Alapvetően nyilvánvalóan látszódik ennek a pénzbeszedése, ugye, két dolog mozgatja itt a rendszert mindig: az egyik az, hogy mennyi pénzt tudnak beszélni, mennyit tudnak hazavinni, a másik meg, hogy hogy lehet a hatalmat megtartani. És nyilvánvalóan az, hogy ebben az esetben milyen gazdálkodási érdekek vannak mellette, az nagyon egyszerű, ugyanis gyakorlatilag a Mohosz-egyesületek azt csinálták eddig is az államtól megkapott vizekkel, amit akartak, és jelentős részben a feketén értékesített horgászjegyeik révén tudták a tógazdaságoktól feketén vásárolt halakkal feltölteni a vizeket. Ez egy általános gyakorlat mind a Mohosz-kezelésű tavaknál, mind másutt. Na most, ez bebetonozza, hogy a Mohosz nélkül ne lehessen itt senkinek semmilyen buli, öneki ebből részesedni kell. És nyilvánvalóan az, hogy a Mohosz ebben részt vesz, felveti jó néhány esetben azt, hogy a Mohosz a magánfenntartású tavakhoz hogyan fog hozzájárulni. Mit fog tenni egy magántóért? Amikor valaki egy bányatavat átalakított, akkor miként fog ebből részesülni?

De mondom a másik kérdést: idáig a magántavaknál volt az állandó, hogy mondjuk, idegenhonos adventív fajokkal telepítésekkel csináltak horgászati turizmust: afrikai harcsa, amur, ezek voltak a telepítési sporthalak. Ezt most a Mohosz szeretné, hogy a saját rendszerében is megvalósítsa, a saját kezelésű tavaknál, ami elég undorító ugye, valakinek, aki a honos halfauna védelmét lenne hivatott szolgálni egy szervezatként, és mindennek a lehetőségét megteremti, hogy rálásson az összes többi intézkedésre, hogy ki, hol, hogyan horgásztat.

Gyakorlatilag ezek az egyesületek a napijegyes horgásztatással rengeteg feketepénzt termelnek, és ők lehetnek a termelők legnagyobb számla nélküli felvásárlói. A jelenlegi szigorúan központosított rendszerben ezt nem tudták megcsinálni a vezetőség tudta nélkül, most nyilvánvalóan a vezetőség is benne van a buliban, tehát csak az a maffiamódszer jó a Fidesznek, amiben ő is részesülhet. Tehát a lényeg az, hogy megint egy kőkemény üzleti érdek áll egy olyan szabályozás mögött, hogy mi is legyen a halakkal.

Az ingatlan-nyilvántartással kapcsolatos problémák jelentős részét érintette Gógös Zoltán képviselőtársam, és nyilvánvalóan egyébként felmerül itt néhány dolog, ami esetleg tényleg pozitívan hathat, ugyanakkor még mindig nincs leegyszerűsítve az, hogy amennyiben a jelenlegi szempontokat figyelembe vennénk, és azt mondanánk, hogy az államigazgatás rendszere, hogy egyszerűsítse az állampolgároknak a hozzáférést, akkor miért kell a földtulajdon melletti, saját tulajdonú földhasználati bejelentés mellett egyéb alternatív nyilvántartásokat csinálni, amit a mai nap az MVH megcsinál. A mai napig

nem tudják megmagyarázni! Tehát valakinek be van jelentve a területhasználata, még a saját tulajdonomban is be kell jelentenem, ugye, akkor használom jogszerűen, és ezután minden évben rajzolghatom a térképet a saját földemre azért, hogy pluszszankció ne legyen. Habár minden további nélkül a földhivatalból lekérhetik az adatokat, hogy csak arra kaphasson egy területalapú támogatást valaki, ha annak bejelentett területhasználata van. Elmondom, hogy miért kell ez a rendszer: azért, amire '13-ban Gógös Zoltán itt rámutatott, hogy lehessen feketén igényelni területalapút.

Hát semmi más értelme nincsen ennek a bonyolított rendszernek! Mert ha nem adnának területalapú támogatást, csak a bejelentett földhasználó után, akkor soha az életben nem lenne lehetőség arra, hogy valaki ezzel visszaéljen. De önök nem ezt teremtik meg, hanem a rendszert egy kicsit inkább bonyolítják, hogy az átláthatóság nehogy egyszerűsödjön, és azt mondják, hogy ez a bürokráciacsökkentés érdekében van. Nem! Az lenne a bürokráciacsökkentés érdekében, ha a földhivatal átadná a támogatást kiszolgáló jogosultnak, legyen az az Államkincstár vagy az MVH, az adatokat, és az alapján kapnák meg a támogatást. De itt a rendszernek a bonyolítására kerül sor.

Megyek tovább, mert ugye 17 törvényt kellene érintenem, és még csak a negyediknél tartok. Itt van az erdőről szóló törvény. Hatályukat veszítik azok a rendelkezések, amelyek az erdővédelmi bírság kiszabását teszik lehetővé az erdészeti hatóság számára az erdészeti jogsértést elkövetővel szemben, arra való hivatkozással, hogy ez a Ket.-et leváltó általános közigazgatási rendtartás hatálybalépésével függ össze. De itt konkrétan arról van szó, hogy a faanyag származásának az igazolásával kapcsolatos kötelezettséget teszik előre a szállítási felhasználási esetekben. Ez olyan, mintha direkt az illegális fakitermelést akarnák segíteni. Idáig az erdészeti hatósági feladatot ellátó hatóságnak - korábban önálló szakhatóságnak, most a kormányhivatalon belül van - megvolt az ezzel kapcsolatos ellenőrzési joga, megvolt az ezzel kapcsolatos szankcionálási joga, hogy megkérdezzék - amikor szerte az országban jönnek ezek a kis Zsukok, meg nem tudom, micsodák, Roburok a felpakolt fával -, hogy honnan van a fa, mi történt a nyersanyaggal.

Most a Ket.-re hivatkozva, a 107. § (3) bekezdésének e) pontja alapján kiszedik az ezzel kapcsolatos jogosultságot, és az erdőhatósági feladatok, erdővédelmi eljárás során mindezt nem ellenőrizhetik. Hát most, amikor már az Index címlapján az van, hogy hogyan fulladnak meg a falvak a szemétegetéstől, most, amikor arról beszélünk, hogy szociális földgázprogramra is szükség lenne, hát persze, hogy nő az illegális fakivágás, persze, hogy egy nagyobb nyomás van a természeti erőforrásainkon a védett területeken is! És mit csinálnak önök? Kiveszik annak a lehetőségét, hogy az erdőhatóság ellenőrizhesse annak a hátterét, hogy honnan származik a fa, amit

valaki szállít valahová. Hát miért jó ez, kinek? Persze, mondhatják azt, hogy a szállítónak egyszerűsítették az adminisztrációját, de valójában ezzel az illegális fakitermelők munkáját segítették.

(17.50)

Alapvetően mindezek a módosítások amögé vannak bújtatva, hogy önök bürokráciacsökkentést csinálnak. Hát, szó nincs róla! A bürokráciacsökkentés mellett a lopási lehetőségeket növelik; azt nyilván nem lehet tudni ilyenkor, hogy önöknek vagy csak közvetett személyeknek, de erre megy ki nagyon-nagyon sok intézkedés a jogszabályban. Nézze el nekem, államtitkár úr, hogy nyilván nem a pozitív elemeket említem én sem, mert nem érzem úgy, hogy ez lenne a feladat. Ezt említse a KDNP-s képviselőtársam! (*Derültség.*)

A mező- és erdőgazdasági földek forgalmáról szóló átmeneti szabályok módosításai is kifejezetten olyanok, amelyek esetleg kockázatokat rejthetnek. A földtulajdonjog és a földhasználati jogosultság földforgalmi törvény alapján történő megszerzésének feltétele lesz, hogy a földszerző vállalja, hogy a föld használatát nem engedi át másnak, azt maga használja. Ez ugyanaz, amiről Gógös Zoltán kollégám beszélt, csak ő egy másik körmondatot talált, amely nagyjából öt sorban van leírva, és az ötsornyi mondatból kellene a különböző rendelkezési részeket vessző alapján megállapítani. A módosítás e vállalt megsértésével kötött szerződések esetében mondja ki a semmisség következményét.

Egy halom olyan esetet tudunk mondani, ahol ez problémát jelenthet. Lehet, hogy az FM-nek ez kényelmentlen, de pont a bábonygyeri gazdák, akik rendszeresen médiába kerülnek, több ilyen ügyvel jöttek elő. Ebben az esetben, mondjuk, az, hogy a bábonygyeri egyik nagygazda - biztos Magosztag - a földvásárlásai után nem is műveli a földet, hanem egy másik külhoni művelővel műveli az egészet, és gyakorlatilag csak a támogatásért vásárolt földet, ez éppúgy problémát jelenthet, mint az a peres ügy, amelyben már éppen folyik a másodfokú eljárás, amikor gyakorlatilag a kárpótlás során eladott föld használati jogát vontta el a Nemzeti Földalap, és értékesítette valaki másnak a földjét. Ki használja a földet? Innentől kezdve ezen jogszabály alkalmazásával egy halom pluszkockázat jelenik meg a földhasználóknál, olyan kockázatokat teremt, ami nem biztos, hogy szolgálja a vidék érdekeit. Emiatt ezen jogszabályhely is súlyos kockázatokat rejthet.

Sajnos, fél percem maradt, és még vagy nyolc jogszabályt nem érintettem, azt hiszem, de mindezek együttesen nagyon-nagyon sok fenntartást keltenek bennünk, hiszen nem látjuk, hogy ezektől jobb lenne az agrár-közigazgatás következő időszak. Éppen ezért az ellenzéki képviselőtársaimat arra buzdítom, hogy bátran nem szabad ezt támogatni. Arra kellene rávenni az FM-et, hogy nyugodtan szereljék szét, ne

ilyen 105 oldalas monstrumban nyújtja be nekünk a javaslatát, hogy ezt nézzük át 3-4 nap alatt, hogy mi is van benne, meg próbáljuk értelmezni a jogszabályok keresésével, hanem egy tisztességes eljárásban megnezhessük, hogy mit is szeretnének és miért. Miután ez nem derül ki, így frakciónk nem tudja támogatni az előterjesztést. Köszönöm a szót, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most kétperces felszólalás következik. Megadom a szót Mesterházy Attila képviselő úrnak, MSZP-képviselőcsoport.

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Köszönöm szépen. Egy rövid megjegyzést szeretnék fűzni a vitához, hiszen a mai nap már több olyan eljárásügyi törvénymódosítást tárgyaltunk, amely picit hajaz erre.

Az előttem szóló képviselő szerintem szakmailag nagyon részletesen elmagyarázta, meg Gógös Zoltán is elmagyarázta, hogy mi miről szól, de egyet nem értek pontosan, és kérem államtitkár urat, ebben segítsen. Nem értem, hogy miért olyan módosítást terjesztenek elő, amely, mondjuk, hivatali hatalmat növel az ügyféllel szemben. Ezek a kaotikus eljárásrend-változtatások, amelyekről Sallai R. Benedek képviselő beszél, óhatatlanul azt a csengőt csepegtetik egy ellenzéki képviselő fejében, hogy amikor ennyire bonyolultak az eljárások, ennyire nem érnek össze, legalábbis látszólag nem érnek össze még a legnagyobb jó szándék ellenére sem, amikor mindenféle nyomtatványhoz, egyebekhez kötik, akkor a hivatal útvesztőiben el fog veszni maga az ügy is, meg a személy vagy a vállalkozás is, amely belekeveredik ebbe. Mindig egy picit ez az érzése az embernek.

Ez az optimista megközelítés, hogy egyszerűen csak el fog veszni a szándék, és el fog veszni az ügy pozitivitása. A negatívabb megközelítés az, amiről LMP-s képviselőtársam beszélt. Ennek akkor van logikája, persze, ha a hivatal packázni akar, vagy ki akar szűrni valakikkel, vagy adott esetben ezáltal valamilyen érdekkört akar lehetőséghez hozzájuttatni e bonyolult szabályozások alapján. Tehát kérném államtitkár urat, adjon pontosítást vagy tisztázást a tekintetben, hogy most akkor mit szolgálnak ezek a nagyon kaotikus és sok sebből vérző javaslatok. Egyszerűen csak nem sikerült megfelelően összevarrni ezeket? Vagy valami tudatosság van emögött?

A szándék helyes: legyen egyszerűbb, átláthatóbb, könnyebben ügyintézhető. Ehhez képest az elhangzott vita alapján úgy látom, hogy ez pont az ellenkező hatást fogja elérni. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most további képviselői felszólalásokra van lehetőség. Kérdezem, kíván-e valaki élni ezzel a lehetőséggel. *(Sallai R. Benedek jelentkezik.)* Sallai R. Benedek képviselő úr, parancsoljon!

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Én csak annyiban szeretnék élni a szólás lehetőségével, hogy rá szeretném beszélni államtitkár urat, csináljunk már úgy, mintha ez egy parlamenti vita lenne. Mi lenne, ha reagálna az elhangzottakra? Akkor tudnánk reflektálni, ha valamiben tévedtünk, valamit rosszul értettünk. Mert az, ha zárszóban elmondja, és kioszt itt mindenkit, hogy mindenki rosszul érti, mindenki a magyar gazdák ellensége, meg itt senki nem ért semmit és egyedül a KDNP-s beszélt jól, mert az jól összefoglalta a lényegét *(Derűltség.)*, akkor ez nem lesz nagyon szimpatikus.

Tehát arra kérem, hogy csináljunk úgy, mintha ez parlament lenne, mintha vitáznánk, és mondja már el, ha tévedünk valamiben! Alakuljon már ki egy vita, mert azt gondolom, hogy jobban tudnánk szolgálni a választóink érdekeit, ha esetleg megpróbálnánk meggyőzni egymást, mint egy demokráciában szokás. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen. További felszólalásra jelentkezett-e valaki képviselőtársaim közül. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megadom a szót Nagy István államtitkár úrnak, aki válaszolni kíván az elhangzottakra. Államtitkár úr, ön a szó.

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Természetesen válaszolni kívánok, mert nagyon érdekes megnyilvánulásoknak lehettünk tanúi.

Két részre bontanám. Az egyik rész azon képviselők köre, akik próbálták megérteni és meg is értették, hogy miről szól a törvény, próbálták szakmailag értelmezni, hogy mit miért teszünk. E körben ellenzéki képviselők is voltak. *(Sallai R. Benedek felé:)* És volt ön, kedves képviselőtársam, akit a politikai indulat vezérelt és a szakmaiságtól vagy a megértés készségétől is nagyon távol volt, mert olyan politikai düh vakította el, amitől egyszerűen nem látta a sorokat sem a törvényben. Ezt nagyon sajnálom, mert ha eleve ott van közöttünk az a politikai nézetkülönbség, hogy ön nem is akarja egyáltalán megérteni, vagy nem is akar egyáltalán a kérdésről szakmai szempontok alapján beszélni, hanem csak a politikai indulat vezérli, akkor valóban nehéz közös nevezőre jutni.

De a felvetett kérdésekre hadd válaszoljak! Szinte mindenki azt kezdte forszírozni, hogy miért kell ezt változtatni, miért kell az eredetitől eltérni, és miért akarunk az Ákr.-rendszer alól kibújni. Azért - és ezt bevalljuk őszintén, teljesen nyíltan -, mert az Ákr. mindent fazonírozó, egységesítő rendszerében, bármennyire is szeretnénk, a mezőgazdaság és az agrárium specialitásai és specifikus helyzete miatt nem lehetne tartani azokat az időket és azokat az előírásokat, amelyeket egyébként nagyon jó szándékkal az Ákr. erre a rendszerre is ráhúzna és szeretné, ha lenne. Ezért akarunk az agrártámogatá-

sokra egy olyan sui generis eljárásrendet kialakítani, amely maximálisan épít a végrehajtásban kialakított évtizedes jó gyakorlatokra és az intézményrendszerben már meglévő, az uniós jog alapján akkreditált folyamatokra - mert ezt szeretnénk. Ha a gazdák érdekeit nézzük, egy új akkreditáció veszélye megint csak a kifizetéseket tolná el, és felborítaná az egész rendszert az elkövetkező időszakban, ha '18. január 1-jével itt egy általános változtatást hoznánk létre.

Tehát összességében azt szeretném mondani, hogy gyakorlatilag mindezt azért kellett létrehozni, hogy magát a kifizetés jogbiztonságát, magát az egész agrárium működését megfelelő szabályozások mentén tudjuk megtenni. Élelsruvé szeretnénk tenni az agrárium működését és szabályozását mindemellett.

Gógös képviselő úr felvetette, hogy a pályázatok elbírálási idejét nem szabályozza a törvény. Ezt Magyar képviselőtársam is felvetette. Mivel álltunk szemben és miért merült fel, hogy a pályázatok elbírálási ideje ilyen hosszúra megnyúlt? Az a helyzet, hogy volt egy európai uniós elvárás Magyarország felé. A pályázatelbírálási rendszert újra kellett alakítani, újra kellett építeni. Ez időt vett igénybe. Felállt a rendszer, működik a rendszer. Azt tudom mondani önöknek, hogy most már van egy működő rendszer. Persze, ez lassúnak tűnt, mert a felállítástól kezdve a pályázat eredményhirdetéséig hosszú idő telt el. De most már a rendszer működik, a jó gyakorlatok kialakultak.

(18.00)

Tehát innentől kezdve bármilyen újabb pályázati rendszert vagy pályázatot meghirdetünk, ez sokkal könnyebben és egyszerűbben fog tudni működni, de azért, hogy a pályázatok lehívhatóak legyenek, azért, hogy az elszámolásunk az Európai Unióval rendben legyen, ezt az eljárásrendet, az egész új pályázattási módszert meg kellett változtatni és ki kellett alakítani. Ezért volt erre szükség.

Az ingatlan-nyilvántartás, földhasználat kérdését feszegette a képviselőtársam. Itt mindig az a nagy kérdés, hogy ki a jogosult a támogatások igénybevételeire. (Gógös Zoltán közbeszól.) És mivel maga a földhasználó az igénybevevő, ezért ez szükséges. És felvetette, hogy a tulajdonos mellett a használót is értesíteni kellene minden változtatásról, de azt tartjuk, hogy rendkívül bonyolult volna annak a nyilvántartását is összevetni ilyenkor. A tulajdonos mégiscsak gyakorolja a tulajdonosi jogait, és legyen kapcsolatban a földhasználóval. Nagyon messzire vezetne az (Gógös Zoltán közbeszól.), ha egyszerűen a tulajdonos semmilyen kapcsolatban nem állna hosszú ideig magával a földhasználóval.

A támogatási szerv megnevezése és a Kincstár, hiszen most a Kincstár az, ezt lehet támogatni, hogy egységesen „támogatási szerv” kifejezést használjunk, és az hosszú távon átvezethető, ebben nem

látok semmi kivetnivalót. Nyilván most azért került bele a Kincstár, mert ez most itt szerepel.

Mindenki kritizálta, és nagyon sajnálom, hogy nem értették azt, hogy fellebbezni csak a formanyomtatványon lehet. Ha tudunk segítséget adni a gazdáknak, akkor ez pont az. (Gógös Zoltán közbeszól.) Hiszen a formanyomtatvány fazonírozza, segít neki, mankóként vezeti, hogy milyen módon, hogyan lehet a fellebbezést benyújtani. Ne önmaga kezdjen valamilyen 20-40 oldalas panaszáradatot írni, amit se az ügyintéző nem tud feldolgozni, sem senki nem ért, és a végén pont kimarad egy kis adat. Mankó, segítség a gazdáknak maga a formanyomtatvány, tehát segít abban, hogy ezt lehessen használni, hiszen a végén minden a papírról dől el, tehát minden jogorvoslat, minden bírálat a papírmunka alapján dől el. Ezért szükséges az, hogy ott egységes megjelenéssel legyen, és egyforma adatok alapján lehessen bírálni, ezért szükséges a formanyomtatvány.

Köszönöm szépen, hogy Gógös képviselőtársam érti a törvény szándékát, lát benne olyan előmozdulást, ami a magyar gazdák érdekeit szolgálja, ezt köszönöm szépen, és remélem, hogy a végső támogatását is el tudjuk nyerni majd a módosítások után.

Magyar Zoltán képviselőtársam számára bevalottan kemény dió volt a törvény, de azt kell mondanom, hogy aki kapcsolatban van a gazdákkal, aki nap mint nap érti a problémáikat, és érzékeli azt a problémát, ami a gazdatársadalomban van, az tudta, hogy körülbelül ezek azok, amik feszítik a gazdatársadalmat, hogy ezek a kérdések jönnek.

A vitás ügyeknek az ügyintézési határideje: végtelenül fontos az, hogy megkeressük a jogszerűséget. Tehát akkor, amikor ön azt mondja, hogy 20 oldalas válaszokat kapnak a gazdák egy-egy beadványra: igen, mert bennünket az európai jogrendszerből ellenőriznek, és azt írják elő nekünk. Az, hogy a pénzeket le lehessen hívni a gazdák támogatására, nem a magyar kormány jó vagy rossz szándékán múlik, hanem azon múlik, hogy van a közös agrárpolitikának ez a pillére, amelyet a gazdák számára ki kell fizetnünk. Ennek szabályozási rendje van, és ennek a szabályozásnak törvény szerint, európai uniós jogalkotás szerint meg kell tudnunk felelni.

Tehát olyan törvényeket kell itthon hoznunk, amelyek alapján jogszerűen tudunk fizetni. Tehát amikor valamilyen változás történik, amikor valamilyen vita van, akkor muszáj indokolni, hogy ha a gazda elmegy a legvégső bírói fórumra vagy igazságtételi fórumra, akkor is ott megálljon jogszerűen az a kérdés, és ezért nem lehet telefonon pillanatokon belül elintézni; magyar virtus volna, de sajnos nem ez az eljárásnak a rendje. Pontosan ezért van az, hogy ha kismértékű változás van, 1-2 százalékos eltérés, akkor miért van visszatartva a fele az egésznek, vagy miért nem indul el akkor az egész folyamat. Azért, mert ezt az egész folyamatot csak jogszabályszerűen lehet, és nagyon komoly visszaélési lehetőségeket kell lezárunk és elzárunk, annak a lehetőségét, hogy bármi olyan kialakuljon.

A pályázatok hosszúságáról már az imént szoltam, és nagyon remélem, hogy ez működik.

Sallai R. Benedek képviselőtársamnak, vele kezdem, sajnálom az indulatát, hogy ez kialakult (Sallai R. Benedek közbeszól.), és mondja, hogy fel van háborodva a 17 módosítás miatt, de önnek is el kell mondanom, hogy látszik, hogy megint csak a Fidesz-KDNP-sek vannak kapcsolatban igazából a gazdatársadalommal, mert mindazokkal a problémákkal (Sallai R. Benedek közbeszól.), amelyek feszítik a gazdatársadalmat, jönnek a kormányhoz, jönnek az érdekvédelmi szervekhez, és jelzik, hogy ezeken változtatni kell. Higgye el, képviselőtársam, nem magunktól találtuk ki ezeket, hogy a gazdákat ezzel vegzálni kell, hanem nagyon erős gazdatársadalmi igény volt arra, hogy ezeket meg kell változtatni.

Rendkívül érdekes, és muszáj megjegyeznem, és ezért ne haragudjon rám, de ön úgy kezdte, hogy nagyon durva politikai kirohanással indította az egészet, én pedig a végén mosolyogtam, mert ön lebukott, teljességgel lebukott. Mert amikor ön a kisemberekért aggódott, és bennünket mindenféle színnel ellátva bántott... - de ki beszélt itt akkor a halastó-tulajdonosok érdekvédelméről? Hát, hol van halastava egy kisembernek, kedves képviselőtársam? (Sallai R. Benedek közbeszól.) Akkor a baklövés, amit csinált, hogy azt el se tudom mondani! Önt megint behúzták az ön támogatói a nagy csőbe. Ön azokért aggódik, akik hatalmas nagy tőrendszerrel rendelkeznek, és ott mi próbálunk rendet tenni, szabályokat alkotni. (Sallai R. Benedek közbeszól.) Hol van itt a kisemberek érdekvédelme, kedves képviselőtársam?! (Sallai R. Benedek: Mindenütt!) Úgyhogy ön nagyon melléfogott ebben, és egyszer kibújik a szög a zsákból - látszik, hogy kik diktálnak önöknek, és milyen érdekeket tudnak ők képviselni.

Ugyanez a halászsírató történet, amit előadott. Többes fórumon egyeztetünk a halászokkal, és azt kell mondanom, hogy aki a természetért aggódik, aki szeretné azt, hogy a vizeinkben, természetes vizeinkben újra halak legyenek, rendet kellett tenni ezen a téren is. És az, hogy ma Magyarországon több hal van a vizekben (Sallai R. Benedek: Fogalma nincs, hogy miről beszél...), hogy nő a horgászok száma, és nő azon honfitársaink száma, akik kikapcsolódni sokkal többet tudnak, és nagyobb sikerélménnyel a természetes vizeink partján, szerintem mindenképpen (Sallai R. Benedek közbeszól.) egy nagyon fontos dolog.

A Mohosz bírálata: hadd kérdezzem meg, kedves képviselőtársam, kire bízánk a horgászárogatókat, mint arra a civil szervezetre, amely tömöríti a magyar horgásztársadalmat. Ez megint csak egy olyan félresikerült gondolat önben, amit nem tudok hova tenni, és nehezen értelmezem, hogy miért problémázik azon, hogy egy szakmai civil szervezet szervezi a horgásztársadalmat, amely majd' 500 ezer taggal képviseli magát. Tehát egyszerűen nagyon hihetetlen nekem. Ön, aki egyébként a civil szervezetek támoga-

tójának vallja magát, most rohamot indít a szakmai civil szervezet ellen - nagyon nehéz értelmezni.

Mesterházy Attila képviselőtársamnak mondanám, kérdezte, hogy miért olyan a módosítás, amely számára úgy tűnne, mintha a hivatalt erősítené a gazdákkal szemben, azt kell mondanom, hogy ez egyáltalán nem így van. Azt a jobbiztonságot muszáj erősítenünk, amely lehetővé teszi, hogy az európai uniós forrásokat le tudjuk hívni a gazdák számára hiánytalanul, ehhez viszont azon szabályokat muszáj betartanunk, amelyek lehetővé teszik ezt a lehívást.

Tehát mindaz a mankó, mindaz a segítség, amit adunk a gazdáknak azért, hogy ezt a támogatást lehívhatják, pontosan azért van, hogy ennek a biztonsága erősödjön, és ennek a biztonsága lehetővé váljon. Ez az egész törvény arról szól, hogy hogyan lehet mindez egyszerűbb. Bár tudom, aki nem ezzel foglalkozik és kívülről néz bele, annak ez bonyolultnak tűnik, de azt is látjuk, hogy kialakult a gazdatársadalomban is annak a lehetősége, hogy hogyan tudják a szaktanácsadókat igénybe venni, hogyan segítik a gazdákat minden egyes ilyen forma létrehozásánál, és be kell vallani, az Ákr. alól való kivonás is pontosan ezt a célt szolgálja, ez a sui generis rendszer, hogy a már megszokottat tudják a gazdák a megszokott módon továbbvinni, és egyszerűbben hívni ezt a pénzt.

(18.10)

Az az ígérete és az a felelősségteljes vállalása a Földművelésügyi Minisztériumnak, hogy természetesen továbbra is nyomon kíséri azokat a lehetőségeket, azokat a folyamatokat, amelyek a mezőgazdaságban végbemennek, a gazdatársadalomban végbemennek, és mindazt a változtatást, ami az életük könnyítésére, szakmai munkájuk kiteljesedésére szolgál, továbbra is elősegíteni kívánjuk a további módosításokkal. Kedves elnök úr, köszönöm szépen a figyelmet. (Taps a kormánypárti padsorokban.)

ELNÖK: Köszönöm szépen az államtitkár úr válaszait. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az **egyes törvények honvédelmi kérdésekkel összefüggő módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/18544. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Vargha Tamás úrnak, a Honvédelmi Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Államtitkár úr, parancsoljon!

VARGHA TAMÁS honvédelmi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az előtűnt fekvő javaslat olyan rendelkezéseket tar-

talmaz, amelyek 2018. január 1-jei hatálybalépése elengedhetetlen, hogy a jogrendszer koherenciáját fenntartsuk. Az előző törvényhez hasonlóan a 2018. január 1-jével hatályba lépő általános közigazgatási rendtartásról szóló törvényhez, a közigazgatási perrendtartásról szóló törvényhez és az új polgári perrendtartásról szóló törvényhez való hozzáigazításról van szó. A kormánynak garantálnia kell a közigazgatás működését meghatározó új törvények és a meglévő jogrendszer összhangját, így szükséges, hogy ezeket a technikai pontosításokat még ebben az esztendőben elvégezzük.

A törvényjavaslat témakörei a következőkben foglalhatók össze. Egyrészt a honvédek jogállásáról szóló törvényt módosítja két szempont szerint: egyrészt a baleseti járulék megállapításával és továbbfolyósításával, valamint a betegségek szolgálati kötelekkel való összefüggésének megállapításával összefüggő eljárásokat módosítja az új jogszabályi környezet változásaira figyelemmel, ugyanakkor megteremti a törvényi alapját, hogy a szolgálati viszony teljes körű alkalmassági vizsgálat lefolytatása nélkül is létesíthető legyen, ha a törvényben egyébként más kizáró okok nem állnak fenn. Természetesen a teljes körű alkalmassági vizsgálatot így is kell végezni, de azt már a szerződéskötést követően is elegendő elvégezni, így gyorsítható az állományba vétel.

A másik törvény, amelyet módosít az előttünk fekvő törvényjavaslat, a védelmi és biztonsági célú beszerzésekről szóló törvény. Az előbb említett három törvény, amely január 1-jén életbe lép, jelentősen megreformálta a közigazgatási eljárások alapvető szabályait, ennek megfelelően a védelmi és biztonsági beszerzési eljárások során felmerülő jogorvoslatokra vonatkozó szabályokat is hozzá kell igazítani az új jogszabályi előírásokhoz. A változtatások egy részéről a Közbeszerzési Döntőbizottság jogorvoslati eljárására vonatkozó, másrészt az annak eljárása során hozott határozatokkal szemben indítható jogorvoslati eljárások rendelkezéseit érintették. A javaslat célja tehát az, hogy a jogrendszer 2018-tól is összhangban legyen önmagával, hogy a közbeszerzési törvény hatálya alá tartozó eljárásokhoz hasonlóan a védelmi és biztonsági célú beszerzések eljárásai a jogállami garanciák és a szabályos jogorvoslati lehetőségek mentén haladjanak.

Ha úgy gondolják, hogy az önök céljai is azonosak, kérem, hogy támogassák az előttünk fekvő törvényjavaslatot. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Megadom a szót Vas Imre képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. VAS IMRE, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Számos napirendi pont kimerítő tárgyalása után elérkeztünk az egyes törvények honvédelmi

tárgyú kérdésekkel összefüggő módosításáról szóló T/18544. számú törvényjavaslat általános vitájához.

A honvédelem egy kiemelt fontosságú területe minden országnak, sőt akár azt is mondhatjuk, hogy az egyik legfontosabb. Hazánkat és Európát évek óta súlyos veszély fenyegeti, amit röviden összefoglalva illegális migrációnak hívunk. Dokumentumok és bármiféle azonosító okmányok nélkül ideáramló emberek milliói ostromolják Európát délről és keletről, aminek eddig csak Magyarország tudott megálljt parancsolni az egész kontinensen; nemhiába, hiszen a kormány jól átgondolt migrációs politikát folytat, aminek alapja, hogy aki védelemre szorul, azt a vonatkozó nemzetközi eljárási rendeknek megfelelően befogadjuk, de aki csak a jobb megélhetés miatt önmaga azonosítása nélkül illegálisan kívánja átlépni Magyarország határait, azt a leghatározottabban visszatartjuk. Ennek a migrációs politikának, azaz a hazánk védelmével összefüggő cselekedeteknek köszönhetjük, hogy megszűntek a földjeinket sáska-járás módjára lerohanó migránsáradatok, a Keleti pályaudvart vagy éppen a II. János Pál pápa teret elfoglaló sáttortáborok, vagy éppen az autópályán koordinálatlanul áramló embertömegek.

Ezen rövid felvezetés után néhány mondatban szeretném önöknek bemutatni az előttünk fekvő törvényjavaslat lényegét. Alapjaiban azt lehet elmondani a törvényjavaslatról, hogy bár sok módosítást tartalmaz, azok jelentős része mégis a belső, nemzeti jogharmonizációt szolgálja, és csupa jobbító szándékú technikai módosítás. Ezen módosítások 2018. január 1-jei hatálybalépése elengedhetetlen a jogrendszer koherenciájának fenntartása érdekében, különös tekintettel az általános közigazgatási rendtartásról szóló törvény hatálybalépésére, a közigazgatási perrendtartásról szóló törvény hatálybalépésére és a polgári perrendtartásról szóló törvény hatálybalépésére.

A törvényjavaslat mindezekén túl a honvédek jogállásáról szóló 2012. évi CCV. törvény módosításával pontosítja és rugalmassá teszi a honvédek baleseti járadékának megállapításával és továbbfolyósításával, valamint a betegségek szolgálati kötelekkel való összefüggéseinek megállapításával összefüggő eljárások szabályait, ami vitathatatlanul pozitív módosítás.

Sor kerül még, mint ahogy az államtitkár úr is mondta, a védelmi és biztonsági célú beszerzések módosításáról szóló 2016. évi XXX. törvény technikai módosítására is, hiszen az immár említett általános közigazgatási rendtartásról és a közigazgatási perrendtartásról szóló törvények megreformálják a közigazgatási eljárások alapvető szabályait, aminek kapcsán a védelmi és biztonsági beszerzési eljárások során felmerülő jogorvoslatokra vonatkozó szabályokat hozzá kell igazítani az új jogszabályokhoz.

Meg kell még említeni az új törvények eltérő terminológiai használatát, és e változásokat is indokolt átvezetni a védelmi beszerzésekről szóló törvényben.

Összességében tehát megállapíthatjuk, hogy számos pozitív és szükséges módosítást tartalmazó törvényjavaslat fekszik előttünk, ezért arra kérem képviselőtársaimat, hogy támogassák a törvényjavaslat elfogadását. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Harangozó Tamás képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Ezen drámai fideszes vezérszónoklat után, ami nem drámai hangvételű, hanem drámai minőségű volt, egyszerűen nehéz megszólalni. Tényleg nem értem, nem akarok személyeskedni, képviselőtársaim, de 131 képviselő közül nem találnak egyet, aki legalább fel tud olvasni egy papírt, azon túl, hogy nem lenne baj, ha értené, és tudnánk esetleg vitatkozni arról, hogy miről szól ez a törvényjavaslat? De megpróbálom, legalábbis a mi szemszögünkben elmondani Vas képviselőtársamnak.

Ennek a törvényjavaslatnak alapvetően két célja van, ha jól látjuk, és ez az expozéból is kiderült. Az egyik az, hogy az új közigazgatási rendtartáshoz és közigazgatási perrendtartáshoz igazítani szeretnék a katonák szolgálati jogviszonyáról és a védelmi beszerzésekről szóló törvényt. Van azonban egy másik is, amely szerint biztosítani szeretnék annak lehetőségét, hogy teljes körű alkalmassági vizsgálat lefolytatása nélkül is lehessen katonai szolgálati jogviszonyt létesíteni. Az első célt értjük is, hiszen ez az új eljárási törvények hatálybalépése miatt már a számtalanadik törvény, amelyet ideterjesztenek a parlament elé. Az azonban már kevésbé érthető, hogy miért kell módosítani a katonai szolgálati jogviszony létesítésének feltételeit.

(18.20)

Kérjük államtitkár urat, adjon magyarázatot, hogy mi a valódi célja ennek a módosításnak. Csak nem a katonákkal szemben támasztott pszichikai vagy fizikai követelményeken akarnak lazítani? Csak nem arról van szó, hogy mégsem vonzó a katonai pálya a fiataloknak, vagy a toborzó kampányuk végül is nem hozta meg az eredményét?

Számtalan alkalommal felhívtuk a figyelmet arra, hogy katasztrófális következményei lesznek azoknak a durva megszorításoknak, amelyekkel az Orbán-kormány sújtotta a Magyar Honvédséget a 2010-14 közötti ciklusban. A több száz milliárd forintos forráskivonás, a soha nem látott mértékű létszámhiány és az eszközállomány kritikus szintet elérő amortizációja miatt a Magyar Honvédség állapota minden, csak nem vonzó a potenciális jelentkezők számára. Ezen az összképen láthatóan még a

2015 után végrehajtott illetményemelés sem tudott érdemben javítani. Többévvnyi bérbefagyasztást követően a százalékos mértékben kifejezve jelentősnek látszó emelés nem tudta elérni a kívánt hatást. A legénységi állomány esetében az illetmények továbbra sem versenyképesek, különösen, ha a szigorú szolgálati kötelekkel és a jelentős alapjog-korlátozásokkal állítjuk szembe.

Nyilván az sem könnyíti meg a honvédség helyzetét, hogy a rendőrség és a büntetés-végrehajtás is intenzíven toboroz, ráadásul mindegyik toborzási kampány értelemszerűen ugyanazt a célközönséget próbálja megszólítani. Szóval, értjük a nehézségeket, azonban a megoldás biztos nem a követelményszint csökkentése. Éles helyzetben a katonák élete múlhat azon, hogy társaik fizikálisan, mentálisan alkalmasak, felkészültek-e a szolgálatra. Az egyetlen megoldás a fizetések versenyképességének javítása mellett a Magyar Honvédség fejlesztése lenne. A pénz ugyanis fontos, de nem az egyetlen szempont a valóban tette kész fiatalok megszólítása és megtartása szempontjából. Ennek érdekében a magyar haderő átfogó modernizációjára, a XXI. századi képességek megteremtésére lenne szükség.

Egy modern, erőt és dinamizmust sugárzó haderő lehet csak valóban vonzó a fiatalok számára. A Magyar Honvédségnek olyan haderővé kéne válnia, amelynek kötelékében menő dolog szolgálatot teljesíteni, amely a legmodernebb technikák működtetésével egyedülálló lehetőséget tud biztosítani a motivált szakemberek számára. Sajnos, a Magyar Honvédség nagyon messze van ettől az ideális helyzettől, államtitkár úr, és kevés jel utal arra, hogy a kormány tudatában lenne e súlyos kihívásnak. A követelmények csökkentése ugyanakkor nem járható út, és ilyen tartalmú módosítást biztos, hogy nem lehet felelősséggel támogatni.

A törvényjavaslat másik deklarált célja, az új közigazgatási eljárási törvénynek való megfelelés tekintetében ugyancsak határozottan elutasító az álláspontunk. Számtalan alkalommal kifejtettük már, hogy eleve nem értünk egyet ezekkel az eljárási törvényekkel. Nem értettünk egyet azzal, hogy az ötvenes években kialakított és a 2004-ben meghozott, jelenleg hatályos eljárási törvény elfogadásával meghaladott szabályozási logikához tért vissza az Orbán-kormány, azaz minden egyes területen külön-külön jogszabályhalmazt hoz létre, amit aztán sem az érintettek, sem az állampolgárok követni bizonyára nem fognak tudni. Ennek az egyik fázisa, ennek az egyik pillanata az, hogy most éppen a honvédelmi területen fogják ezt a munkát, ha úgy tetszik, véghez vinni.

De az elutasító álláspontunk a védelmi beszerzési törvény esetében még nyomatékosabb. A 2016-ban tiltakozásunk ellenére elfogadott védelmi beszerzési törvény ugyanis nem javítgatásra, hanem kidobásra való. Annak ellenére állítjuk ezt, hogy a törvény kínos részletességgel kidolgozott eljárási szabályokat tartalmaz, és első olvasásra a verseny szabadsága és

az átláthatóság képét mutatja. Azonban már 2016 tavaszán a parlamenti vitában rámutattunk, hogy ez pusztán illúzió, mondhatni: átverés.

A törvény valójában szélesre nyitja a kiskapukat a számos kivétellel és eltérést engedő szabállyal. Ezek végeredményben az egész szabályozást kiüresítik, és megnyitják az utat a mutyik, a haverok helyzetbe hozása előtt. Az azóta eltelt másfél év sajnos számtalan botrányos döntése igazolta az akkor megfogalmazott kritikáinkat. A kivételek olyan szélesen értelmezhetők, hogy legutóbb a Honvédelmi és rendészeti bizottság ülésén már éppen a lőszerbeszerzést is azzal indokolták, hogy a védelmi törvény megkerülésével kell beszereznie akkor éppen az egyik nagyon híres rendvédelmi szervünknek. Mindezek miatt a védelmi beszerzési törvény szépészeti módosításához nem fogjuk adni a támogatásunkat, csak egy valóban tisztességes, versenyhelyzetet garantáló új törvény megalkotását vagyunk hajlandók támogatni.

Végezetül még egyszer szeretném államtitkár úrtól ezt a két dolgot világosan megtudni. Komolyan gondolják-e, hogy feltehetőleg azért, mert a toborzás, a honvédség létszámának feltöltése, amit évek óta minden évben határozati javaslatban és törvényjavaslatban is követeltünk önöktől, hogy valami kiszámítható és komoly erőforrásokat megmozgató módon tessenek rendezni, ha jól emlékszem, két évvel ezelőtt tartottunk ott, hogy több mint 20 százalékos létszámihiány volt a honvédségnél... és ezt most azzal akarják orvosolni, ha jól értjük, hogy fizikai és pszichikai felmérés és vizsgálat nélkül fognak önök katonákat felvenni szolgálati jogviszonyba? Lehet, hogy nem így van, nagyon kíváncsi leszek a válaszára, de ha így van, akkor ez egy életveszélyes út, államtitkár úr, ismét azt tudom mondani, és nemcsak beismerése annak, hogy a dolog nem működik, hanem egy olyan irányba tett lépés, ami ezen a területen egyszerűen elfogadhatatlan. Nem tudom, mit gondolnak, hogy hosszú távon ez a honvédség hogy fog működni, ha már a legalapvetőbb fizikai és pszichikai követelményeknek sem kell majd megfelelniük azoknak a jelentkezőknek, akik jelentkeznek.

Látjuk a rendőrségnél is a problémát, utaltam rá, a büntetés-végrehajtásnál is ugyanezek a problémák a toborzásnál. A rendőrségi, határrendészeti, határadás századok feltöltésével éppen az okoz ma már gondot, hogy érettségi nélkül jelentkező embereket utasítanak el, mert ez a szabály, egyébként nagyon helyesen. Pontosan látszik, hogy képtelenek a rendőrségi állományt most már lassan másfél éve feltölteni, ami azért vicces, mert én még emlékszem rá, hogy augusztusban azt jelentették be, hogy három hónapon belül 3 ezer határadás fog szolgálatba állni, ami nyilvánvalóan akkor is neveléses volt, így másfél év tükrében meg pláne az.

De az isten szerelmére, államtitkár úr, nehogy abba az irányba induljanak már el, hogy ha nem tudnak jó minőségű, felkészült, fizikailag és pszichikailag megfelelő fiatal embereket, lányokat és fiúkat

találni, hogy a hazát szolgálják fegyveresen, akkor a követelményrendszeren fognak csökkenteni, és jó lesz az is esetleg, akiről majd később kiderül, hogy adott helyzetben, konkrétan például tűzharcban vagy bármilyen más nyomás alatt azt se fogja tudni, hogy mit kell tennie, és ezzel veszélyeztetni nemcsak a saját, hanem akár a társai életét is! Reméljük, hogy ez a javaslat nem erről szól, és nagyon reméljük, hogy meg tudja indokolni, hogy ez a javaslat miért nem erről szól, bár az expozéja után erre sok reményt nem látok.

Még egyszer a másik ügy: ott ülünk a Honvédelmi és rendészeti bizottságban, már nem lehet követni, államtitkár úr, lassan már nem lehet követni, hogy minden egyes ügyet a Belügyminisztérium és a Honvédelmi Minisztérium is behoz közbeszerzés alóli mentesítésre. A legutóbbi eset, amit mondtam, a lőszerbeszerzés, már egyszerűen neveléses. Államtitkár úr, hát mit lehet beszerezni a védelmi törvény alapján, ha például lőszer nem? Mit lehet még beszerezni? Akkor minek van az a törvény, mondják már meg őszintén?! S még egyszer, amikor ez a törvény elfogadásra került, elmondtuk, hogy nagyon szép, gyönyörű szép frázisokat tartalmaz, csak éppen a törvény végén ott van az a hatalmas nagy tátongó lyuk, hogy olyan kivételekkel, és olyan, a törvény szövegét megkerülő eljárásokkal tudják megkerülni a törvény alkalmazását, hogy gyakorlatilag kár a papírért és kár a betűkért, hogy egy törvényben összedobálták őket, és azt írták rá, hogy védelmi beszerzési törvény.

Ezért azt a törvényjavaslatot ebben a formában nem tudjuk támogatni, arra viszont várunk nagy tisztelettel, államtitkár úr, hogy a fizikai és pszichikai alkalmasság tekintetében lévő kétségeinket oszlassa már el, legyen kedves. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Firtl Mátyás képviselő úrnak, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának.

FIRTL MÁTYÁS, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A T/18544. számú, az egyes törvények honvédelmi kérdésekkel összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslat három vonatkozó törvény módosításával, a honvédek jogállása, a védelmi és biztonsági célú beszerzések, továbbá a közigazgatási rendtartás és közigazgatási perrendtartás vonatkozásában egyrészt jogharmonizációs kötelezettségek megfelelését célozza meg, másrészt pontosításokat, részletszabályokat tartalmaz, harmadrészt összhangba hozza az eddigi szabályozást az eljárások és perek 2018. évi hatályba lépő szabályozásával.

(18.30)

A honvédek jogállásáról szóló 2012. évi CCV. törvény módosítása egyrészt érinti a szolgálati vi-

szony létesítésének feltételeit, olyan szándékkal és céllal eszközölt módosításokkal, amelyek következményeként rugalmasabbá válhat a hivatásos állományba kerülésre vonatkozó szabályok alkalmazása. A javaslat megteremti a törvényi alapját annak, hogy amennyiben a törvényben meghatározott kizáró okok nem állnak fenn, úgy a szolgálati viszony teljes körű alkalmassági vizsgálat lefolytatása nélkül is létesíthető legyen. Hangsúlyozom, a törvényben meghatározott kizáró okok nemléte esetén ez létesíthető legyen.

Továbbá a módosítás célja még ezzel összefüggésben az eljárásrend és az alkalmasság feltételei megállapításának miniszteri rendeleti szintre való utalása. A törvénymódosítás ezeken túl érinti az állomány tagjainak kötelező egészségbiztosításáról szóló törvény szerinti baleseti ellátásra való jogosultsággal kapcsolatos részletszabályait a szolgálati kötelezésekkel való összefüggésben, amelynek szükséges pontosítását is megteszi. A törvénymódosítás további részeként a védelmi és biztonsági célú beszerzésekről szóló 2016. évi XXX. törvény módosításával a jogorvoslati szabályok felülvizsgálatát célozza meg a jogalkotó, tekintettel több vonatkozó jogszabályváltozás 2018. január 1-jei hatálybalépésére.

Az időközben módosult jogszabályi kötelezettségekhez indokolt módosítások megtétele az általános közigazgatási perrendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény, az Ákr., a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény vonatkozásában történik meg a tisztelt Ház előtt fekvő törvénymódosítással. Az Ákr. és a Kp. - közigazgatási eljárások, illetve a közigazgatási perek - új szabályrendszerét alakítja ki a törvénymódosítás, amely többek között a már elhangzott védelmi és biztonsági célú beszerzésekről szóló törvény beszerzésekkel kapcsolatos jogorvoslatokra vonatkozó szabályait is jelentős mértékben érinti az úgynevezett egységes perek fenntarthatósága vonatkozásában is, ami szükségessé teszi a védelmi és biztonsági beszerzési jogorvoslatokkal kapcsolatos szabályok reformját.

Az említett törvények jelentősen újjáalakították a közigazgatási eljárások alapvető szabályait, a Vbt.-nek a védelmi és biztonsági eljárások során felmerülő jogorvoslatokra vonatkozó szabályait hozzá kellett igazítani az eltérést meg nem engedő rendelkezéseket tartalmazó jogszabályok előírásaihoz. A változások egyrészt a KDB jogorvoslati eljárására vonatkozóan, másrészt a KDB eljárása során hozott határozatokkal szemben indítható jogorvoslati eljárások rendelkezéseit érinti.

Az előttünk fekvő törvénymódosítás harmad-sorban az általános közigazgatási perrendtartásról szóló törvény és a közigazgatási perrendtartásról szóló törvény hatálybalépésével összefüggő egyes törvények módosításáról szóló 2017. évi L. törvény módosítását is tartalmazza.

Tisztelt Ház! Már elhangzott: a honvédelem nemzeti ügy. Ez a honvédelem minden vonatkozásá-

ban érvényes, és ezt a magyar parlamentben minden honvédelmi kérdéssel összefüggő törvény tárgyalásánál is fontos hangsúlyozni. Azt, hogy Magyarország ma a világ egyik legbiztonságosabb országa, annak köszönhetjük, hogy a katonáink védelmezik határainkat, védik családjainkat, otthonainkat, településeink biztonságát és nyugalmaikat, és szerte a világban szolgálják a békét és a biztonságot. Ezért köszönet jár minden magyar katonának, honvédnek, aki ma ezt a hivatást és küldetést a nemzet védelme érdekében vállalja és teljesíti.

Éppen ezért fontos az, amit előttem képviselőtársam említett, hogy milyen nehéz körülmények között kell azt a létszámot biztosítani, vagy milyen nehézségek árán lehet esetlegesen a létszámot biztosítani a Magyar Honvédség számára. Ezért is törekszük a kormány arra, hogy kifejezze megbecsülését a katonáknak, és ennek része az is, hogy munkájukat a jog eszközével is teljes mértékben támogatja, hogy a lehető legnagyobb mértékben elismerjük és értékeljük a hadsereg, a honvédelem folyamatos fejlesztését, a honvédek életkörülményeinek jobbá tételével és kiszámítható életpályával, a katonai hivatás megbecsülésével és tervezhetőségének erősítésével.

Meg kell jegyezni, hogy a 2026-os Zrínyi-terv is ugyanezt a fejlesztési projektet, programot szolgálja, ami elindult. Természetesen mindig a nemzetgazdaság teljesítőképessége szab határt annak, hogy mennyit tudunk fejleszteni a Magyar Honvédségnél. Mi, ahogy említettem, a Honvédelmi és Rendészeti Bizottságban természetesen azon vagyunk, hogy a lehető legtöbbet tudjuk ezekre a célokra fordítani, és azok a bizonyos közbeszerzési alóli mentességek is pont azt szolgálják, amiben tulajdonképpen többször azért egyetértés van köztünk, hogy valóban a honvédségnek a lehető leggyorsabban tudjuk biztosítani azokat a fejlesztési lehetőségeket, amikre éppen lehetőség nyílik.

Mindezekre való tekintettel a KDNP frakciója a T/18544. számú, egyes törvények honvédelmi kérdésekkel összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslatot elfogadásra ajánlja a tisztelt Háznak, és ezzel próbálom rábírnai az előttem szóló elutasító álláspontot, hogy ha lehet, azért mérlegeljék azt, hogy az elmúlt időben történtek valóban a Magyar Honvédséget szolgálták. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypart pádsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem a frakciók képviselőit, kíván-e még valaki élni a vezérszónoki felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok.

Kérdezem, kíván-e valaki képviselőtársaim közül az adott napirend keretében kétperces vagy normál felszólalásra jelentkezni. *(Nincs jelentkező.)* Senki nem kíván ezzel a lehetőséggel élni.

Az általános vitát lezárom, és megkérdem államtitkár urat, kíván-e válaszolni. *(Jelzésre:)* Igen. *(Kónya Péter: Elnök úr, elnézést kérek, volt egy*

bejegyzés független hozzászólásra.) Bocsásson meg, képviselő úr, ezért kérdeztem, hogy kíván-e valaki élni... (Kónya Péter: Írásban előre bejelentett hozzászóló vagyok.) Képviselő úr, én illő tisztelettel fogadom az ön jelzését. Természetesen, mivel az ön felszólalási szándéka írásban nem volt meg, képviselői jogával élve egyetlen gombot nyom, és öné a szó, akár normál felszólalásra. (Kónya Péter: Már meg is nyomtam, elnök úr.) Képviselő úr, öné a szó.

KÓNYA PÉTER (független): Köszönöm, elnök úr. Elnézést, de engem arról tájékoztatott a Jegyzői Iroda, hogy befogadták, és benne volt a jegyzékben, hogy elsőként független képviselőként jelentkeztem felszólalásra. Ezért nem szóltam.

ELNÖK: Képviselő Úr! Illő tisztelettel, beszámítom az időkeretet, tájékoztatom önt, hogy nálam ilyen nem fordulhat elő, dokumentumaim között nem szerepel a jelentkezési szándéka. De ezért kérdeztem is. Öné a szó.

KÓNYA PÉTER (független): Köszönöm szépen, elnök úr, a szót. Majd tisztázom akkor a Jegyzői Irodával, hogy mi történt, mert engem arról tájékoztattak, hogy minden rendben van.

De akkor a lényegre térnek, magára a törvénymódosításra. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Valóban, ez a törvénymódosítás három nagy témát ölel föl. Az egyik a közigazgatási eljárás szabályainak összhangba hozatala, én ezzel nem kívánnék foglalkozni, mert azt gondolom, hogy ez némileg automatizmus, természetes szükségszerűsége a törvénymódosításnak.

Valóban van egy része, a védelmi és biztonsági célú beszerzésekről szóló törvény módosítása. Itt azért egy-két gondolatot engedjenek meg nekem! Utalnék Harangozó Tamás képviselőtársamra is. Azt tudom mondani, katonai tapasztalataim is azt mutatják, hogy egészen a rendszerváltás óta ezzel óriási problémák vannak, a Magyar Honvédségben folytatott közbeszerzések folyamatosan át voltak itatva a korrupcióval. Teljesen mindegy, melyik kormányról volt szó, gondoljunk itt csak az olajszőkítései ügyekre, aztán az inkurrencielaadásokra és egyéb beszerzésekre, akár a jugoszláv háború időszakában, akár az azt követő időszakban.

Most pedig itt a terrorizmusra és a migránsváltásra hivatkozva folyamatosan veszik ki a nyílt közbeszerzések alól a Magyar Honvédség beszerzéseit, amelyek magukban hordozzák a korrupció gyanúját. Én nem állítom, hogy mindegyik át van itatva, de számos olyan beszerzést vesznek ki a nyílt beszerzések alól és titkosítanak, amelyek igencsak felvetik annak gyanúját, hogy itt akár visszaélések is lehetnek.

Reméljük, hogy lesz még olyan ügyesség és lesznek még olyan vizsgálatok, amelyek fényt derítenek arra, hogy adott esetben milyen beszerzések vannak. Emlékszem, amikor 2010-ben önök átvették

a kormányrudat, akkor önök is azzal kezdték, hogy a honvédelmi tárcánál milyen óriási visszaélések voltak az előző kormányzati időszakban. Neki is mentek ennek, aztán sajnálatos módon falakba ütköztek, bár én nagyon örültem volna, ha azok az emberek börtönbe kerülnek, akik érintettek voltak ezekben a korrupciós ügyekben, és egyébként bízom abban, hogy ha vannak ilyenek az önök kormányzása alatt, akkor azok is börtönben fogják végezni.

(18.40)

Áttérnék a leglényegesebb kérdésre, amelyre Harangozó képviselőtársam is felhívta a figyelmet. Én fölolvassám azt, hogy önök mit írtak részletes indoklasként az 1. § tekintetében: „A javaslat annak a törvényi alapjának megteremtésére irányul, hogy szolgálati viszony teljes körű alkalmassági vizsgálat lefolytatása nélkül is létesíthető legyen, ha a törvényben meghatározott kizáró okok nem állnak fenn. A javaslat az ehhez kapcsolódó eljárásrendet és az alkalmasság feltételeit miniszteri rendeleti szintre utalja.”

Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Itt az van írva, hogy „részletes indoklás”. Tudják önök, hogy mi egy indoklásnak a szabálya? Leírjuk azt, hogy mit, hogyan, miért. Ebből az indoklásból kizárólag az hiányzik, hogy miért. Miért is van szükség erre a módosításra? Harangozó képviselőtársam is fölvette ezt a kérdést, és én magam is, amikor kezembe vettem ezt a törvénymódosítást, egyszerűen megdöbbenem, és nem értettem, hogy mi szükség lehet egy ilyen módosításra. Persze értem és el tudom gondolni, de hogy ez iszonyatosan káros utakat nyit meg, és jégre viszi egyébként az egész Magyar Honvédség jövőjét, amire részletes indoklást várok, államtitkár úr, öntől, hogy miért is gondolják így.

Szeretném elmondani azt, és nem tudom, hogy államtitkár úr mennyire van tisztában azzal, hogy az elmúlt hónapokban már gyakorlat volt a Magyar Honvédségben, hogy úgy kezdték meg a katonák, a szerződéses katonák alapkiképzését, például az augusztusi alapkiképzést, a szerződéses katonák augusztusi alapkiképzését, hogy egy héttel meg kellett hosszabbítani az alapkiképzés időpontját, tervezett időtartamát, merthogy a beérkező katonák egy jelentős része nem rendelkezett a szükséges egészségügyi, pszichikai és fizikai alkalmassági vizsgálatokkal. Miközben a katonák egy részének megvolt, egy másik részének meg nem volt meg, ezért plusz egy héttel meg kellett hosszabbítani a katonák alapkiképzésének idejét, úgymond nulladik hetet vezettek be. Ennek a következő lett az eredménye: a bevonuló közel 120 katonából 62-en tettek esküt a végén, az alapkiképzés végén.

Mondják már meg, államtitkár úr, mi értelme lesz annak, hogy ilyeneket beviszünk? Szociális intézménnyé akarjuk lesilányítani a Magyar Honvédséget? Ugyanis tisztában vagyok azzal, nem tudom,

hogy önök tisztában vannak-e azzal, hogy a bevonult katonák - úgymond katonák - között az ment, hogy hát, maradok még egy-két napot, mert addig is fizetnek, meg addig is ellátást kapok. A Magyar Honvédség nem szociális intézmény, államtitkár úr! Nem azért kell behozni a katonákat, hogy oda melegedni járjanak be, meg azért járjanak be, hogy néhány napig ételmet kapjanak, meg egy-két napra kapjanak ellátást. A Magyar Honvédség ennél sokkal komolyabb intézmény, semhogy szociális intézménnyé silányítsuk le a Magyar Honvédséget.

Az pedig, hogy úgy beengedni, gondoljon már bele, államtitkár úr! Ha a civil életben ön elmegy egy céghez vagy egy vállalathoz, mert ők állásinterjút hirdetnek meg, eleve meghatározzák azt, hogy milyen feltételekkel tud oda jelentkezni, ha nem rendelkezik ezekkel a feltételekkel, akkor már el sem beszélgetnek önnel. Ehhez képest a Magyar Honvédséghez, ami egy veszélyes üzem, beengedünk olyan embereket, egy-két hétig ott vannak az alapkiképzésen, adott esetben már fegyvert adunk a kezébe úgy, hogy nincs meg a megfelelő fizikai, pszichikai alkalmassága, veszélyeztetve ezzel az ott lévő katonatársait is, és úgy beengedjük egy rendszerbe, hogy nem tudjuk, egyébként alkalmasak lesznek-e.

Mi az oka annak, hogy meg akarják változtatni a korábbi rendet, amikor először el kellett végezni a fizikai felmérést, el kellett végezni a pszichikai, az orvosi vizsgálatokat, egy egyszerű alkalmassági vizsgálatot, és utána vittük be és vonultattuk be őket alapkiképzésre? Ráadásul iszonyú pénzébe kerül a Magyar Honvédségnek, amit az ablakon hajigálunk ki, ugyanis ezeket az embereket fölszereljük, amikor bemennek, megkapják az alapfelszerelést, utána meg levesszük róluk 5 nap múlva, mert kiderül, hogy egészségileg alkalmatlanok.

Államtitkár úr, én értem, hogy problémáik vannak a toborzással, iszonyú nagy a létszámhiány és iszonyú nagy a fluktuáció, de végig kellene gondolni, hogy miért. Ha nem tudunk versenyképes béreket, nem tudunk versenyképes feltételeket adni a katonáknak, akkor sajnos ide fogunk jutni. De ennek nem az a megoldása, hogy akkor levisszük a feltételeket, és olyan feltételeket szabunk, ami alapján egyébként bárki bejöhet majd az utcáról, és akkor azt gondoljuk, hogy katonát faragunk belőle! Beszélgeszenek már el a kiképzőkkel! Egyébként iszonyúan le vannak terhelve szerencsétlenek, mert folyamatos rotációban nem csinálnak mást, mint a bejövő állományt képezik, aztán a fele megfelel, meg az egyharmada megfelel. Iszonyúan panaszkodnak, és ha ezen a rendszeren még inkább könnyítenek, akkor még jobban le lesznek terhelve, és teljesen fölösleges „emberanyaggal” - idézőjelben - foglalkoznak majd a kiképzők, akikből soha nem lesz katoná, és közben le vannak terhelve. Meg lehetne szűrni ezt már, államtitkár úr! Főlöszlegesen minek vigyünk be ilyen embereket?

Nem akarok belemenni, mert ebben nyilván társadalmi probléma is van, hogy a mai fiatalok milyen

fizikai és milyen egészségi állapotban vannak. Nekem volt szerencsém az elmúlt időszakban többször végignézni azt, hogy kik azok az emberek, akik Szentendrén bemennek a laktanyába, majd este kijönnek kimenőre. Úgy végigfutott az agyamban, hogy ennyi harcokoszója meg ennyi vadászpilótája még nem volt a Magyar Honvédségnek, merthogy az én időszakomban csak azok mehettek be 160 meg 150 centiméterrel, akik harcokoszónak vagy vadászpilótának mentek, mert afölött egyébként, e két szakmától eltekintve nem nagyon vettek föl katonának senkit ilyen magassággal és ilyen fizikai állapottal. Sajnos a mai fiatalok nagy része nem felel meg azoknak a fizikai követelményeknek, amiknek meg kellene felelni katonaként. Erről nem önök tehetnek, ez általános társadalmi probléma, de erre nem feltétlen az a megoldás, hogy beengedünk olyan embereket, hanem versenyképes feltételeket kell teremteni a Magyar Honvédségben.

Talán el kellene gondolkodniuk azon, hogy az egyik olyan vonzó és megtartó intézmény, amit önök 2011-ben megszüntettek, ez pontosan a szolgálati nyugdíjrendszer volt, amivel be lehetett hozni az embereket, és bent lehetett tartani a rendszerben, amit önök egy tollvonással megszüntettek. Talán célszerű lenne revideálni a nézetüket, és átgondolni azt, hogy esetleg behozni ezt az elemet, újra visszahozni ezt az elemet, ami esetleg bent tartaná a katonákat.

Úgyhogy én is leginkább arra szeretnék választ kapni, államtitkár úr, hogy mi az oka, és nem szeretném azt az időszakot megélni, amit a rendőrségnél meg kellett élni a rendszerváltást követő időszakban. A rendszerváltást követően végre behozták a 90-es évek elején, hogy rendőrnek csak az mehetett, aki érettségivel rendelkezett, ellentétben a szocialista idősokkal. Ez végre megszűnt, és viszonylag értelmes és egyre értelmesebb emberek mentek rendőrnek, amit egyébként az állampolgár az utcán is tapasztalt. Megszűntek az úgynevezett fakabátok, lehetett beszélgetni a rendőrrel, az intézkedő rendőr kulturáltan fordult az állampolgárhoz, az állampolgárok pedig egyre jobban tisztelték és becsülték a rendőri állományt.

Majd a 2000-es évek elején egyszer csak behoztak egy törvénymódosítást, hogy ó, hát nem tudunk elég rendőrt fölvenni, ezért szüntessük már meg az érettségihez való kötését a rendőrségi felvételnek. Utána észre lehetett venni, hogy mennyiben kezdett el romlani a rendőrség állománya és minősége. Nehogy ugyanezt játsszuk el a katonaságnál is! Azért tartozunk egy szövetséghez, és méltán vagyunk büszkéek a katonáinkra egyébként, arra a helyállásra, amit a NATO-kötelékben a magyar katonák végeznek. Ne vigyük el ezt abba az irányba, hogy a minőséget romboljuk, ahelyett, hogy a feltételeken javítanánk, hogy meg tudjuk tartani a katonákat és be tudjuk hozni őket!

Lenne még egy kérdésem, ami csak részben kapcsolódik ehhez a törvénymódosításhoz, de mégis

érdekelne. Információim szerint elkészült egy átfogó Hjt.-módosítás a tárca berkein belül, amit terveztek most behozni, hogy tárgyaljuk, ezt mégis leszedték napirendről. Mi volt az oka annak, hogy ezt az átfogó Hjt.-módosítást mégsem hozták be a parlament elé? Köszönöm a szót.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Mivel az általános vita lezárását visszavontam, így most lehetőség van arra, hogy Mesterházy Attila képviselő úrnak kétperces felszólásra lehetősége legyen. Öné a szó, képviselő úr.

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Nagyon szépen köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Elolvastva a törvényt és itt végighallgatva a vitát, egy kicsit ahhoz hasonlít ez a módosítás - mindjárt mondom, milyen aspektusból -, mint ami a külügyi törvény esetében történt, hogy a kormány, egyébként helyes célkitűzésként egy ágazati törvényt alkotott, mi is nagy várakozásokkal tekintettünk ennek elébe.

(18.50)

Aztán kiderült, hogy annak 90 százaléka korábbi kormányrendeletek átmenelése, vagy hogy mondjam, törvényé tételét jelenti, és elmaradt ez az ágazati szemléletű törvény. De ami miatt idehozom a külügyi törvényt, az az, hogy ez a törvény is sok esetben úgy fogalmaz, hogy ezek a szabályok, és amúgy a szabályok alól mindenre tulajdonképpen lehet felmentést adni és kivételt képezni. Ez látható módon itt a védelmi beszerzési törvény esetében is így van, hogy tulajdonképpen vannak szabályok, de a szabályokat minden esetben felül lehet írni, át lehet hágni, és tulajdonképpen minden meghozott szabályt ki lehet kerülni - de akkor minek vannak szabályok? Tehát akkor azt kell mondani, hogy mindent egyedi elbírálásban kell elintézni, és akkor sokkal egyszerűbb, hiszen nem kell ennyi hókamókát csinálni eköré.

Előttem Kónya Péter hozzászólt, és szerintem sok igazság van abban, amit mond. Én egyet el tudok fogadni, hogy vannak olyan helyzetek, amikor nem lehet mindig nyílt közbeszerzési eljárást alkalmazni a védelmi területen, a biztonságpolitika területén, de ez nem azt jelenti, hogy nyakló nélkül mindenre rá kell húzni azt, hogy ez nemzetbiztonsági érdek, és onnantól kezdve mindenki azt csinálja, amit akar. Tehát magyarul, szerintem nem a kivételekre kell gyártani a törvényt, hanem az általános szabályozásra, a rendszerszerű szabályozásra kell törvényt gyártani, és az extrém eset lehet csak az, amikor eltérünk az általános szabályoktól.

Abban meg teljesen egyetértek Péterrel, hogy a katonaságban, ha a fizikai felkészültség nem számít, akkor nem nagyon tudom, hogy mi számít. Tehát az egy érdekes katona, aki fizikailag egyébként alkalmatlan lenne bármi másra, csak most éppen nincs

elég katona. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem, kíván-e még valaki élni a felszólalás jogával. *(Nincs jelzés.)* Jelentkezőt nem látok, az általános vitát lezárom. Megkövetem államtitkár urat, hogy a sorrendiség egy kissé felborult, de azt gondolom, hogy az Országgyűlésben a képviselőnek mindenkor lehetősége kell hogy legyen a felszólalásra.

Tisztelt Államtitkár Úr! Megkérdezem, kíván-e szólni. *(Jelzésre:)* Igen, öné a szó, államtitkár úr.

VARGHA TAMÁS honvédelmi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Köszönöm szépen, elnök úr, hogy lehetőséget adott minden felszólalni kívánó képviselőnek. Én is azt gondolom, hogy ez így helyes.

Szeretném mindenekelőtt visszautasítani Harangozó Tamás személyeskedő szavait, amit Vas Imre képviselőtársamhoz intézett. Ha képviselő úr nem akar személyeskedni, akkor ne is tegye, azt kérem. Ez ilyen egyszerű.

Arról, amit mondott, képviselő úr, korábbi szocialista kampányok jutnak eszembe, amely szerint az volt a jól bevált szocialista taktika, hogy amit a Szocialista Párt a kampányban meg szeretett volna tenni, azzal gyorsan megvádolta az ellenfelét. Tehát amikor ön visszamatott arra, hogy miért, milyen nehézségekkel küzdünk 2010 óta, akkor igazából önmagára kellene visszamatatni, a saját pártjára és a saját frakciójára kellene visszamatatni, mert minden gond és baj, amit örököltünk 2010-ben, az az önök 2002 és 2008 közötti kormányzásának az eredménye. *(Mesterházy Attila: És ez tavaly volt?)* Mert komplett fegyvernemi kultúrákat tüntettek el, szétverték a Magyar Honvédséget. *(Dr. Harangozó Tamás közbeszól. - Az elnök csenget)* Amit számonkérnek például most egészségügyi alkalmasság ügyében, nem kellett volna 2003-ban, amikor a sorkötelezettséget megszüntették, az egészségügyi alkalmasság felmérésének intézményét például megszüntetni. Akkor most lenne tudásunk arról, hogy a fiatalok milyen egészségügyi, fizikai és pszichikai állapotban vannak.

Szeretném megnyugtatni, hogy ez a változás nem jelenti azt, hogy ezek az előírások és ezek a követelmények megváltoznának. Ugyanazok a követelmények, mindösszesen azt tesszük, hogy megkönnyítjük a jelentkezők életét azzal, hogy nekik kell orvosi rendelőről orvosi rendelőre rohanganálni, sokszor sok-kilométert is megtéve, hanem ezt elvégzi a honvédség, természetesen nem szociális intézményként, hanem egy komoly honvédségként. Egyébként azt gondolom, ez nem kivételes, ez máshol is gyakorlat.

Amit a toborzásról mondott képviselő úr, illetve Kónya képviselő úr is említette, hogy nehézségekkel küzdünk: ezek a nehézségek szintén az önök „áldá-

sos” kormányzásának köszönhetőek, de mi emeltük az illetményeket, nő a megtartóerő, növekszik azoknak a fiataloknak és szerződéses katonáknak a száma, akik jelentkeznek a Magyar Honvédségbe, és szeretnénk, ha a számuk tovább növekedne, ezért teszünk meg mindent. Ezért van a Zrínyi 2026 honvédelmi és haderőfejlesztési programunk, amely egyrészt erősíti a honvédség és a társadalom kapcsolatrendszerét és ezzel is közelebb hozza a katonákat a civilekhez, és ezzel is bátorítjuk és segítjük, hogy a fiatalok, ha nem hivatásos, ha nem szerződéses, akkor önkéntes területvédelmi tartalékos katonának jelentkezessenek.

A védelmi beszerzési törvényt nem más hozta létre, mint az európai uniós jogharmonizáció, annak az európai uniós rendszernek az előírása, amit önök egyébként más esetekben dicsőíteni szoktak és mindehatónak tekintenek. Valóban, a közbeszerzési törvény alatt is megoldható lenne, az EU-jogharmonizáció ezt nem tette lehetővé, és a mentesítés természetesen önmagában nem a szabályok áthágása. Ha Kónya Péter képviselő úrnak korrupcióról tudomása van, akkor pedig azt kérem, hogy forduljon a megfelelő szervekhez, tegyen feljelentést. Nem sejtetni és érzékeltetni kell a korrupció gyanúját és ezt a levegőben lengetni, hanem ha van tudomása, akkor kérem, hogy forduljon a rendőrséghez. *(Dr. Vas Imre közbeszól.)*

Változatlanul azt gondolom, hogy ez a törvényjavaslat, ami előttünk fekszik, a jogharmonizációt megteremti, így a két törvény, a Hjt. és a védelmi beszerzésről szóló törvény megteremti a jogharmonizációt az említett másik három törvénnyel. Ez a törvényünk fekszik az Országgyűlés asztalán, ezt nyújtottuk be, semmilyen törvényt a napirendről nem vettünk le, ez a mi benyújtott törvényjavaslatunk, és azt kérem önöktől, hogy támogassák ezt a szavazatukkal. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk.

Most a **napirend utáni felszólalás** következik. Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Kónya Péter független képviselő. Megadom a szót, képviselő úr, ötperces időkeretben.

KÓNYA PÉTER (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Örülök neki, hogy ez legalább a rendszerben volt. Most utánanéztem, és azt mondta a kolléganőm is, hogy rendszerben volt az előző felszólalásom is, de akkor ez legalább sikerült is. Köszönöm elnök úrnak a rugalmasságát, ezt majd én intézem, hogy mi történt.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! - már akik benn maradtak a teremben. Azért kérttem szót napirend után, mert a mai napon, 1708. november 28-án egy jelentős esemény történt ha-

zánkban. II. Rákóczi Ferenc ezen a napon hívta össze a szabadságharc ideje alatt Sárospatakon az országgyűlést. És ez az országgyűlés olyan határozatokat és döntéseket hozott, amely jelentősen meghatározta hazánk életét, és azt is mondják, hogy talán a szabadságharc egyik legjelentősebb országgyűlési döntését hozták meg ezen a gyűlésen.

(19.00)

Ez az országgyűlés november 28-ától egészen december 20-áig tartott, és egy olyan vérzivataros időszakban, amikor hazánk megosztottá vált, zajlott a szabadságharc, árulók tizedelték sorainkat. Talán egy nagyon jelentős esemény is történt, hiszen az országgyűlés idején végezték ki Bezerédj Imrét és Botka Ádám alezredest, mindketten katonák voltak, és mintegy elrettentésül az országgyűlés ideje alatt és ott a téren végezték ki ezt a két katonát, akik elárulták hazájukat.

Ugyanakkor a legjelentősebb döntés az volt, hogy Rákóczi Ferenc felismerte azt a lehetőséget, hogy a hazát meg kell védeni, össze kell fogni a nemzetet a haza érdekében, és ezért minden emberre és minden fegyvert fogó kézre szükség van. Ezért hozta meg az országgyűlés II. Rákóczi Ferenc javaslatára a jobbagyfelszabadítással kapcsolatos döntést, mindazon katonák, akik fegyvert fognak a szabadságharc ideje alatt és fegyvert fogtak, megteremtették annak a jogi lehetőségét, hogy ezeket a jobbagyokat ezt követően felszabadítsák a földesúri joghatóság alól.

Miért is gondoltam, hogy fontos lenne ma erről egypár szót említeni a Parlament falai között? Vas képviselőtársam az előző napirendi felszólalásában is azt mondta, hogy egyébként gyakorlatilag szabadságharc zajlik, hazánkat és szabadságunkat veszélyeztetik és egész Európát veszélyeztetik a migránsok. Abban az időben is szabadságharc zajlott. Én nem állítom, hogy ma szabadságharc zajlana, nyilván fontos ezt hangoztatni a jelenlegi kormánypárti képviselőknek, ugyanakkor az viszont tény, hogy a hazánk sajnálatos módon rendkívül megosztott politikailag, és szükség lenne egy olyan vezetőre, mint II. Rákóczi Ferenc, aki felismerte annak a szükségességét, hogy szükség lenne egy összefogásra ahhoz, hogy a nemzetet előre lehessen vinni, és ki lehessen vinni abból a válsághelyzetből, amelyben akkoriban volt.

Volt egy olyan fejedelme Magyarországnak, aki felismerte azt, hogy a legnehezebb sorban élő embereket segíteni kell azáltal, hogy felszabadítják a jobbagysorból. Sajnálatos módon senki nem gondolta azt 300 évvel ezelőtt és 300 év elmúltával, hogy ma Magyarországon vannak régiói hazánknak, ahol sok ember ugyan törvényileg nem jobbagysorban van, de hasonlóan kiszolgáltatott helyzetben vannak, mint az akkori jobbagyok. Hasonlóan nagyon nehéz helyzetben vannak, és Magyarországon újra felütötték fejüket a kiskirályok, akik egyébként hasonló jogokkal bírnak és hasonlóan uralkodnak, mint az akkori földesurak uralkodtak.

Azt gondolom, hogy tanulnunk kell a múlt szavából, és azt szeretném, hogy minden magyar embernek és itt a parlamenti patkóban helyet foglaló képviselőtársaimnak is tanulságul szolgáljon a történelem, tanulságul szolgáljon II. Rákóczi Ferenc példája. Én örülnék, ha ma is olyan vezetője lenne Magyarországnak Orbán Viktor személyében, mint II. Rákóczi Ferenc volt 300 évvel ezelőtt. Sajnos nem lehet ezt elmondani Orbán Viktorról, de egy biztos, hogy most is nagyon nehéz helyzetben van az ország, és szükség lenne egy olyan vezetőre.

Köszönöm, hogy meghallgattak, és egyetlen szóval, egy kifejezéssel szeretnék búcsúzni: „Istennel a

házáért és a szabadságért!”, ami a Rákóczi-szabadságharc jelmondata volt. Köszönöm, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A napirend utáni felszólalás vége-re értünk. Megköszönöm munkájukat.

Az Országgyűlés csütörtökön reggel 9 órakor folytatja ülését. Az **ülésnapot bezárom**.

(Az ülésnap 19 óra 03 perckor ért véget.)

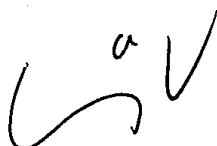
Földi László s. k.
jegyző

Gelencsér Attila s. k.
jegyző

Ikotity István s. k.
jegyző

Szávay István s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv

Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés Hivatala főigazgatója

Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,

Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda

Budapest, V. Kossuth tér 1-3.

Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4

Telefon: 441-4222

Telefax: 441-4599

Nyomda: MULTISZOLG Bt., Vác

MINDEN JOG FENNTARTVA!

ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)

ISSN: 2064-8367 (Online)